

Europeiska unionens officiella tidning

C 51 E

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiosjätte årgången

22 februari 2013

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

SESSIONEN 2011–2012

Sammanträdena den 13–15 september 2011

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 7 E, 10.1.2012.

ANTAGNA TEXTER

Tisdagen den 13 september 2011

2013/C 51 E/01	Revisionspolitik: lärdomar av krisen Europaparlamentets resolution av den 13 september 2011 om revisionspolitik: lärdomar av krisen (2011/2037(INI))	1
2013/C 51 E/02	Situationen för kvinnor som närmar sig pensionsåldern Europaparlamentets resolution av den 13 september 2011 om situationen för kvinnor som närmar sig pensionsåldern (2011/2091(INI))	9
2013/C 51 E/03	Tillämpning av direktivet om medling i medlemsstaterna Europaparlamentets resolution av den 13 september 2011 om tillämpning av direktivet om medling i medlemsstaterna (2011/2026(INI))	17
2013/C 51 E/04	En effektiv råvarustrategi för Europa Europaparlamentets resolution av den 13 september 2011 om en effektiv råvarustrategi för Europa (2011/2056(INI))	21
2013/C 51 E/05	Fiske i Svarta havet Europaparlamentets resolution av den 13 september 2011 om nuvarande och framtida förvaltning av fisket i Svarta havet (2010/2113(INI))	37

SV

(forts. på nästa sida)

2013/C 51 E/06	En säker olje- och gasverksamhet till havs Europaparlamentets resolution av den 13 september 2011 om utmaningen att uppnå en säker olje- och gasverksamhet till havs (2011/2072(INI))	43
2013/C 51 E/07	Kvinnors företagande i små och medelstora företag Europaparlamentets resolution av den 13 september 2011 om kvinnors företagande i små och medelstora företag (2010/2275(INI))	56
Onsdagen den 14 september 2011		
2013/C 51 E/08	Den tjugosjunde årsrapporten om kontroll av gemenskapsrättens tillämpning (2009) Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om den tjugosjunde årsrapporten om kontroll av gemenskapsrättens tillämpning (2009) (2011/2027(INI))	66
2013/C 51 E/09	Allmänhetens tillgång till handlingar (artikel 104.7 i arbetsordningen) åren 2009–2010 Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om allmänhetens tillgång till handlingar (artikel 104.7 i arbetsordningen) åren 2009–2010 (2010/2294(INI))	72
2013/C 51 E/10	Förhandlingarna om utvecklingsagendan från Doha Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om läget i förhandlingarna om utvecklingsagendan från Doha	84
2013/C 51 E/11	Bättre lagstiftning, subsidiaritet och proportionalitet samt smart lagstiftning Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om bättre lagstiftning, subsidiaritet och proportionalitet samt smart lagstiftning (2011/2029(INI))	87
2013/C 51 E/12	Verksamheten i utskottet för framställningar under 2010 Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om årsrapport för 2010 om verksamheten i utskottet för framställningar (2010/2295(INI))	95
2013/C 51 E/13	EU-strategi mot hemlöshet Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om en EU-strategi mot hemlöshet	101
2013/C 51 E/14	Ett helhetsbetonat grepp på frågan om antropogena utsläpp av annat slag än koldioxid och av relevans för klimatet Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om ett helhetsbetonat grepp på frågan om antropogena utsläpp av annat slag än koldioxid och av relevans för klimatet	104
Torsdagen den 15 september 2011		
2013/C 51 E/15	Förhandlingar om associeringsavtalet mellan EU-Moldavien Europaparlamentets resolution av den 15 september 2011 med Europaparlamentets rekommendationer till rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten om förhandlingarna om associeringsavtalet mellan EU och Moldavien (2011/2079(INI))	108
2013/C 51 E/16	Situationen i Libyen Europaparlamentets resolution av den 15 september 2011 om situationen i Libyen	114

Tisdagen den 13 september 2011

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

Revisionspolitik: lärdomar av krisen

P7_TA(2011)0359

Europaparlamentets resolution av den 13 september 2011 om revisionspolitik: lärdomar av krisen (2011/2037(INI))

(2013/C 51 E/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens grönbok av den 13 oktober 2010 om revisionspolitik: lärdomar av krisen (KOM(2010)0561),
- med beaktande av sin resolution av den 11 maj 2011 om bolagsstyrning i finansiella institut ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 mars 2009 om genomförande av direktiv 2006/43/EG om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning ⁽³⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-0200/2011), och av följande skäl:
 - A. Finanskrisen har gjort att revisorernas arbete ifrågasatts.
 - B. I krisens kölvatten har finansinstituten tagit alltför stora risker, vilket på ett påtagligt sätt hänger samman med de flexibla, knapphändiga och ineffektiva kontroll- och riskhanteringsmekanismerna. Detta gäller särskilt de systemviktiga finansinstituten.
 - C. Det har visat sig att revisorer kan fylla en viktig funktion, särskilt när det gäller att stärka tillsynen av finansinstitutens riskhantering.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0223.⁽²⁾ EUT C 87 E, 1.4.2010, s. 23.⁽³⁾ EUT L 157, 9.6.2006, s. 87.

Tisdagen den 13 september 2011

- D. Revisionskommittéernas roll inom framför allt finansinstituten har inte utnyttjats till fullo.
- E. En revision av god kvalitet är grundläggande för den ekonomiska stabiliteten och marknadernas förtroende, eftersom den ger garantier för att företagens finansiella soliditet är äkta.
- F. Revisorns oberoende spelar en grundläggande roll för revisionens kvalitet.
- G. Det kan lätt uppstå intressekonflikter om revisionsföretagen erbjuder olika tjänster till samma företag.
- H. Den höga marknadskoncentrationen av de fyra stora revisionsföretagen kan leda till en alltför stor riskackumulering. De mindre företagen är olikartade och deras tillväxt och sakkunskap bör uppmuntras genom att de ges större möjligheter att konkurrera.
- I. Det är därför nödvändigt att inleda en grundlig diskussion om revisorns roll och revisionsmarknadens struktur.

Allmänna frågor

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens grönbok och är positivt inställt till dess holistiska synsätt.
2. Europaparlamentet välkomnar den grundläggande frågeställningen i grönboken, nämligen om hur revisionssystemet skulle kunna förstärkas, även om det tidigare inte har funnits några övertygande bevis för att revisionerna inte har genomförts i enlighet med tillämpliga bestämmelser och krav.
3. Europaparlamentet anser att diskussionen om revisorernas roll måste gå hand i hand med en förstärkning av revisionskommitténs roll, som idag inte är särskilt effektiv, och av den finansiella information och information om risker som företagen måste lämna.
4. Europaparlamentet anser att det i dagsläget inte finns någon tillräcklig grund för att göra en slutlig bedömning och påminner därför kommissionen om att man i enlighet med principerna om "bättre lags-tiftning" behöver ökad användning av bestämmelser och en omfattande och uttömmande konsekvensanalys som granskar de olika politiska alternativen, fokuserar på de praktiska frågorna, tar fasta på revisionens betydelse för att få fram tillförlitlig information om företagens hållbara ekonomiska utveckling och innehåller en analys av intressegrupperna i syfte att göra en klar uppdelning av konsekvenserna för varje grupp, såsom små och medelstora företag, systemviktiga finansinstitut och andra börsnoterade eller icke börsnoterade företag. Man bör bedöma konsekvenserna för dem som använder revisionsberättelserna, såsom investerare och tillsynsmyndigheter för systemviktiga finansinstitut. Kommissionen uppmanas att analysera det mervärde som tillförs såväl genom de föreslagna bestämmelserna som genom en successiv harmonisering av revisionsstandarder och revisionspraxis på EU:s inre marknad.
5. Europaparlamentet välkomnar att proportionalitetsprincipen erkänns i grönboken.

Revisorns roll

6. Europaparlamentet anser att den lagstadgade revisionen fyller en samhällsfunktion och tjänar allmän-intresset, eftersom den är en grundförutsättning för ett demokratiskt ekonomiskt och politiskt system. Parlamentet anser därför att det är positivt att man i grönboken har för avsikt att öka insynen och förbättra revisionsberättelsernas kvalitet för att bidra till finansmarknadens stabilitet och förbättra tillgången till finansiering. Parlamentet ställer sig bakom alla åtgärder som grundar sig på att finansinstitutens kostnader och bördor uppvägs framför allt av en avsevärd förbättring av kvaliteten, regelbunden extern utvärdering och lämplig tillsyn av att reglerna följs. Parlamentet betonar att det finns behov av särskild lagstiftning.

Tisdagen den 13 september 2011

7. Europaparlamentet framhåller att ett revisionssystem av hög kvalitet är en viktig del i ett sunt regelverk för företagsstyrning. Kommissionen uppmanas att lägga fram sina förslag om företagsstyrning och revision för parlamentet och rådet på ett konsekvent sätt.
8. Europaparlamentet påpekar att revisionsberättelsen är viktig för aktieägarna och allmänheten. Parlamentet erkänner principen att "en revision är en revision" och varnar för att det finns stor risk att rättsläget blir oklart om man tillämpar olika normer. Parlamentet stöder därför att tillämpningsområdet utvidgas till att omfatta alla finansinstitut.
9. Europaparlamentet är överens med kommissionen om principen att revisionsberättelsens slutsatser bör inriktas på sakfrågor snarare än på formfrågor.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka hur revisorns uppdrag kan utvidgas till att omfatta kontroll av riskinformation som den granskade enheten lämnat, utan att för den skull försumma verifieringen av information som lämnats i årsbokslutet. Revisorn bör informeras om samtliga fall då riskkommitténs synpunkter inte har beaktats.
11. Europaparlamentet anser att revisionsberättelserna bör vara kortfattade, med klara och koncisa slutsatser, och att de bör behandla alla aspekter av revisorns juridiska uppdrag. Revisorn bör förse revisionskommittén och bolagsstämman med kompletterande förklaringar om allmänna frågor, såsom vilka metoder som använts då balansräkningen upprättats, och om konkreta frågor, såsom nyckelindikatorer, siffror av relativ betydelse och bedömning av risker kopplade till innehållsmässiga redovisningsuppskattningar eller gjorda bedömningar i sakfrågor samt särskilda problem som uppstått under arbetets gång.
12. Europaparlamentet anser att finansinstitutens revisionsberättelser bör innehålla större krav på offentliggörande när det gäller värderingen av mindre likvida tillgångar så att det blir möjligt att jämföra värderingarna av de finansiella instrumenten mellan olika institutioner.
13. Europaparlamentet menar att tillsynsmyndigheten eller den behöriga myndigheten måste varnas av revisorn vid upptäckt av problem som kan äventyra den granskade enhetens framtid. Parlamentet rekommenderar att det hålls tvåpartsmöten mellan revisorn och de viktigare finansinstitutens tillsynsmyndigheter.
14. Europaparlamentet noterar det eventuella ansvar som kan vara förknippat med att tillhandahålla ytterligare information utöver den som krävs enligt bestämmelserna. Parlamentet tror emellertid att samhället kräver att revisorerna både har ett framåtriktat och utåtriktat ansvar, särskilt när det gäller stora och systemviktiga företag. Information av allmänt intresse som revisorerna har tillgång till och som rör risker, transaktioner utanför balansräkningen eller eventuell framtida exponering bör alltid delges tillsynsmyndigheterna och i de flesta fall göras tillgänglig för allmänheten.
15. Europaparlamentet anser att man bör stärka revisionskommittéernas roll inom alla finansinstitut genom att ålägga dem att godkänna en riskanalysmodell som omfattar företagsspecifika riktmärkesjämförelser, bland annat rapporter om eventuella framtida finansieringsbehov, bankvillkor, framtida kassaflöden, riskhantering, ledningens uppskattningar och efterlevnad av viktiga redovisningsprinciper och förutsebara risker med företagets företagsmodell. Parlamentet önskar att man årligen ska lägga fram en sådan analys, tillsammans med den fullständiga revisionsberättelsen, för finansinstitutens direktion och tillsynsråd för behandling och godkännande.
16. Europaparlamentet anser att yrkesskepsis är en hörnsten inom revisionen som berör alla faser i revisionsarbetet. Denna skepsis uppnås genom revisorns objektivitet och oberoende i kombination med en sakkunnig bedömning som bygger på erfarenhet som inte kan ersättas av förfaranden där man kryssar i rutor.

Tisdagen den 13 september 2011

17. Europaparlamentet anser att kvalifikationssystemet i revisionsberättelserna inte bör omprövas eftersom det har en avskräckande funktion och bidrar till den finansiella informationens kvalitet.

18. Europaparlamentet anser att en löpande och regelbunden dialog mellan den externa revisorn, internrevisorn och företagets revisionskommitté är av yttersta vikt för en effektiv revision, eftersom det är nödvändigt att upplysa aktieägarna till exempel om orsakerna till val, omval eller uppsägning av en revisor med hjälp av information bestående av konkreta förtydliganden till revisionskommitténs rapport.

19. Europaparlamentet anser att revisorerna bör ha rätt att yttra sig vid företagets bolagsstämmor i frågor som rör deras roll som revisorer.

20. Europaparlamentet anser att de båda typerna av revision – intern och extern – måste avgränsas tydligt i lagstiftningen.

Internationella revisionsstandarder

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt anta de internationella revisionsstandarderna, förtydligade i en förordning, vilket skulle göra det möjligt att harmonisera revisionerna på europeisk nivå och underlätta tillsynsmyndigheternas uppgift. Parlamentet anser att revision är ett enhetligt begrepp, oberoende av det granskade företagets storlek, men att det är nödvändigt att anpassa dess tillämpning till de små och medelstora företagens särdrag. Parlamentet påminner kommissionen om att det, förutom de företag som bör omfattas av de internationella revisionsstandarderna, också finns andra företag som trots att de undantas från dessa standarder ändå bör få sin ekonomiska situation granskad av auktoriserade revisionsföretag.

Revisionsföretagens styrning och oberoende

22. Europaparlamentet instämmer i att en intressekonflikt är ofrånkomlig om revisorn såväl utses som avlönas av det granskade företaget. Parlamentet tror ändå inte att det i dagsläget skulle vara motiverat att låta en tredje part utse revisorn. Med detta i åtanke, och utan att det påverkar artikel 37.2 i direktiv 2006/43/EG, önskar parlamentet att revisionskommitténs roll ska förstärkas.

23. Europaparlamentet anser att revisorn, om en sådan föreskrivs, bör utses av revisionskommittén och inte av styrelsen för det företag som ska granskas, och att revisionskommitténs ledamöter bör ha relevant erfarenhet, minst hälften av dem av bokföring och revision. Revisionskommittén bör vidta åtgärder för att garantera revisorns oberoende, särskilt när det gäller rådgivningstjänster som revisorn tillhandahåller eller erbjuder sig att tillhandahålla.

24. Europaparlamentet anser att de bestämmelser som ska garantera revisorns oberoende och kvaliteten på revisionerna måste genomgå en detaljerad granskning av ett offentligt kontrollorgan som är helt oberoende av revisorbranschen.

25. Europaparlamentet stöder inrättandet av en internationell kodex för goda styrelseformer för revisionsföretag som granskar företag av allmänt intresse.

26. Europaparlamentet instämmer i att revisorns oberoende är av yttersta vikt och i att det behöver vidtas åtgärder för att förhindra en alltför stor förtrogethet. Kommissionen bör genomföra en konsekvensanalys som omfattar en rad olika alternativ, framför allt externa byten och inverkan av frivilliga gemensamma revisioner. Parlamentet anser visserligen att det är möjligt att stärka revisorernas oberoende genom externa byten, men upprepar att det är interna byten av revisorer, och inte externa byten, som är den bästa lagstiftningslösningen, vilket också bekräftas av direktiv 2006/43/EG, och att de befintliga systemen med byten av parter ger det oberoende som är nödvändigt för att revisionerna ska vara effektiva.

Tisdagen den 13 september 2011

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kontrollera att företagens rutiner bidrar till att bevara skydd som upprättats, inklusive bestämmelserna om att de viktigaste parterna i revisionen ska bytas ut (även om parterna byter företag).
28. Europaparlamentet anser att man måste överväga andra alternativ än ett fast intervall för byte av revisor. Om man till exempel använder sig av gemensamma revisioner kan bytesintervallet vara dubbelt så långt jämfört med om enbart en revisor används eftersom dynamiken med tre inblandade parter är annorlunda än med två. Bytet av revisorer vid gemensam revision skulle också kunna ske växelvis.
29. Europaparlamentet anser att en skiljelinje bör dras mellan revisionstjänster och icke-revisionstjänster som ett revisionsföretag tillhandahåller en kund, för att undvika intressekonflikter i enlighet med artikel 22.2 i direktiv 2006/43/EG och följa uppförandekoden för yrket. På så sätt kan man begränsa förekomsten av "lockpriser", dvs. att man sänker priserna på revisionen med baktanken att det lägre priset ska uppvägas av försäljning av andra tilläggstjänster. Av denna anledning bör avgränsningen gälla alla företag och deras kunder. Med hänvisning till 2002 års rekommendationer om revisorernas lagstadgade oberoende uppmanas kommissionen att utarbeta en förteckning med närmare bestämmelser och villkor för vissa tjänsters oförenlighet med revisionstjänster. Tillhandahållandet av andra tjänster än revision kan visserligen, så länge det inte är oförenligt med revisorns oberoende, vara av grundläggande betydelse för att bredda små och medelstora revisionsföretags kompetens, men parlamentet anser att interna och externa revisionstjänster inte bör tillhandahållas samtidigt.
30. Europaparlamentet anser det grundläggande att revisorns oberoende upprätthålls. De externa revisorerna bör förbjudas att till det granskade företaget tillhandahålla sådana tjänster som kan innebära att kraven på oberoende inte uppfylls eller att andra etiska krav åsidosätts. För att öka tillväxten i den europeiska ekonomin är det enligt parlamentet nödvändigt att alla företag, oberoende av storlek och inbegripet små och medelstora företag, kan anlita oberoende revisorer och revisionsföretag med breda kvalifikationer.
31. Europaparlamentet framhåller särskilt att revisionstjänster som anses medföra en intressekonflikt inte får utföras av samma företag. Detsamma gäller vissa rådgivningstjänster och utvärderingar av komplexa strukturerade produkter. Detta bör övervakas av de behöriga tillsynsmyndigheterna.
32. Europaparlamentet anser att revisionskommittéerna har en viktig tillsynsfunktion när det gäller att säkerställa att revisorn förblir oberoende. Kommissionen uppmanas att ge vägledning för att bistå revisionskommittéerna i detta avseende.
33. Europaparlamentet anser att det bör vara revisionskommittén, som en del av tillsynsrådet, och inte direktionen som ska besluta om det ska vara tillåtet att tillhandahålla ett givet finansbolag andra tjänster än revision och som ska förhandla om anbudet och villkoren för uppdraget. Parlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en konsekvensbedömning av genomförbarheten i och effekterna av att införa en begränsning i fråga om intäkter för andra tjänster än revision.
34. Europaparlamentet anser att de arvoden som ett revisionsföretag eller ett nätverk av revisionsföretag kan erhålla från en kund bör offentliggöras om de överskrider ett visst belopp, och att tillsynsmyndigheterna bör kunna ingripa med kontroller, begränsningar eller andra planeringskrav om de utgör en alltför stor del av företagets totala intäkter. Syftet är att undvika att revisionsföretaget hamnar i en situation av ekonomiskt beroende. Parlamentet påpekar dock att det är viktigt att dessa ingripanden inte begränsar tillväxten för små företag och att anskaffandet av en stor och viktig kund som utgör en betydande del av revisionsfirmans arbete i startskedet är en viktig del i företagets tillväxtprocess.

Tisdagen den 13 september 2011

35. Europaparlamentet anser att revisionsföretag som utför revisioner i företag av allmänt intresse bör offentliggöra sina redovisningshandlingar, och att dessa och de metoder som använts bör granskas, så att det garanteras att de är korrekta.

36. Europaparlamentet anser att det ska vara möjligt att åtala alla berörda parter om det finns bevis för att chefen för ett företag, ett företag av allmänt intresse och/eller revisionsföretaget har missbrukat sin ställning.

37. Europaparlamentet anser att partnerskapsmodellen är den lämpliga för revisionsföretag, eftersom den skyddar deras oberoende.

38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra revisionen av alla offentliga strukturer till ett föredöme och undvika alla eventuella intressekonflikter som kan vara ett resultat av en koppling mellan revisorn och beslutsfattarna inom det offentliga organ som är föremål för revisionen.

Koncernrevisioner

39. Europaparlamentet stöder grönbokens förslag i fråga om koncernrevisioner.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka frågan om vidarebefordran av uppgifter under koncernrevisioner i samband med den kommande översynen av EU:s lagstiftning om uppgiftsskydd.

41. Europaparlamentet anser att koncernrevisorerna bör ha en tydlig överblick över koncernen och att de, när det gäller finansinstitut som övervakas på koncernnivå, bör inleda en dialog med koncernens tillsynsmyndighet.

Tillsyn

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag för att förbättra kommunikationen mellan revisorer som granskar företag av allmänt intresse och tillsynsmyndigheterna.

43. Europaparlamentet hävdar att man bör upprätta protokoll för kommunikation och konfidentialitet och att man bör ha en äkta tvåvägsdialog.

44. Europaparlamentet efterlyser en bättre tvåvägskommunikation mellan revisorerna och finansinstitutens finansiella tillsynsorgan, särskilt när det gäller vissa problemområden, bland annat samspelet mellan olika finansiella produkter. Revisorerna och de europeiska tillsynsmyndigheterna bör etablera samma typ av kommunikation för gränsöverskridande företag.

45. Europaparlamentet påpekar att det finns ett behov av att harmonisera de metoder som används för att övervaka revision och uppmanar kommissionen att överväga att inbegripa Europeiska gruppen av tillsynsorgan för revisorer i det europeiska systemet för finansiell tillsyn, eventuellt genom Esma.

46. Europaparlamentet anser att finansinstitutens externa revisorer regelbundet bör lägga fram branschspecifika rapporter för den europeiska systemrisknämnden så att man kan identifiera trender inom branschen och potentiella källor till systemrisker och potentiella konkurser. Detta bör göras på ett proportionellt sätt.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att de slutsatser som utarbetats av de nationella revisionsmyndigheterna inom ramen för deras revisionsuppdrag respekteras.

Tisdagen den 13 september 2011

Koncentration och marknadsstruktur

48. Med tanke på marknadsens nuvarande utformning menar Europaparlamentet att revisorsyrkets trovärdighet skulle undergrävas om ett av de fyra stora revisionsföretagen gick omkull.

49. Även om en konkurs i ett revisionsföretag inte skulle få direkt dominoeffekt på den övriga ekonomin, tror Europaparlamentet att de företag som anses vara "för stora för att tillåtas gå omkull" eventuellt kan medföra en moralisk risk. Beredskapsplaner bör utarbetas i fråga om de stora revisionsföretagen. Målen med dessa planer bör vara att minimera möjligheten att ett revisionsföretag lämnar marknaden utan giltiga skäl och att minska den osäkerhet och obalans som företagets försvinnande skulle orsaka.

50. Europaparlamentet anser att beredskapsplaner är ett viktigt inslag för att förhindra att ett företag upplöses på ett ogenomtänkt sätt och att beredskapsplanerna bör innehålla en mekanism genom vilken tillsynsmyndigheten informeras om alla problem som hotar ett revisionsföretag på nationell eller internationell nivå, så att tillsynsmyndigheterna kan fullgöra sin uppgift och hantera situationerna med vederbörlig omsorg.

51. Europaparlamentet stöder införandet av återhämtningsplaner ("living wills") för de fyra stora revisionsföretagen och de revisorer som tillhandahåller viktiga revisionstjänster till finanssektorn, liksom fastställande av gränsöverskridande beredskapsplaner för organiserad överföring av kundavtal om en viktig aktör skulle dra sig tillbaka från marknaden.

52. Europaparlamentet betonar att ett av målen för varje åtgärd som vidtas i fråga om revision bör vara att utveckla konkurrensen mellan de olika företag som är verksamma i branschen, samtidigt som revisionernas faktiska kvalitet, noggrannhet och grundlighet bibehålls.

53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skapa lika konkurrensvillkor för alla företag på revisionsmarknaden och att förenkla bestämmelserna för revision på europeisk nivå. Att underlätta marknadsstillträdet och undanröja hindren för företag som vill komma in på marknaden är avgörande om man vill få ett större antal aktörer att ta sig in på revisionsmarknaden. Parlamentet anser att det är revisionskommittéer, inte bolagsstyrelser, som är bäst lämpade att välja vilket slags revision som bäst tillgodoser det granskade företagets behov och att övervaka revisionens kvalitet och effektivitet. Särskild betoning bör ligga på revisorernas oberoende. Parlamentet anser att kommissionen bör undersöka hur man kan ge företag av allmänt intresse, den offentliga sektorn och de europeiska institutionerna bättre möjligheter att bedöma kvaliteten på de revisionstjänster som revisionsföretagen tillhandahåller, oberoende av deras storlek.

54. Europaparlamentet anser att gemensamma revisioner kan få positiva effekter för mångfalden på revisionsmarknaden. Parlamentet påminner om att olika medlemsstater har olika marknadssituationer och olika erfarenheter av gemensamma revisioner. Kommissionen uppmanas att analysera den eventuella nyttan av och kostnaderna för att införa obligatoriska gemensamma revisioner både för revisionsföretag, särskilt små revisionsföretag, och för granskade företag – i synnerhet finansinstitut. Likaså bör kommissionen undersöka hur det skulle kunna påverka koncentrationen på revisionsmarknaden och den finansiella stabiliteten.

55. Europaparlamentet anser att uppköp som görs av de fyra stora revisionsföretagen måste ses mot bakgrund av hur de påverkar tillväxten för andra företag eller nätverk.

56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka bankernas och finansinstitutens tillämpning av sådana restriktiva villkor för lån och andra finansiella produkter för företag som kan begränsa valet av revisor.

57. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att man även i avtalen förbjuder restriktiva klausuler som gynnar de fyra stora revisionsföretagen.

Tisdagen den 13 september 2011

58. Europaparlamentet önskar att man ska främja fusioner mellan små och medelstora revisionsföretag, och uppmanar kommissionen att utreda om man skulle kunna införa ett kvalitetsintyg och ett kvalitetsregister för revisionsbolag, som visar att små och medelstora revisionsföretag kan utföra ett bra arbete. Parlamentet anser att sektorn för offentliga upphandlingar bör eftersträva att använda företag som inte tillhör de fyra stora revisionsföretagen, och att de offentliga myndigheterna bör fastställa en procentsats som riktmärke för användningen av sådana andra företag.

59. När det gäller upphandlingar inom företag av allmänt intresse uppmanar Europaparlamentet kommissionen att föreskriva att minst två företag som inte tillhör de fyra stora revisionsföretagen måste få delta i anbudsförfarandet på samma villkor som de fyra stora. Revisionskommittéerna måste ges en nyckelroll i denna process, och även aktieägarna bör delta. Kommissionen uppmanas att granska revisionskommittéernas praxis när det gäller anbudsinfordringar, med särskilt fokus på byråkratiska hinder i samband med formella anbudsförfaranden och i syfte att se till att aktieägarnas slutliga beslut om utnämning av revisorer grundas på ett förslag från revisionskommittén. Förslaget bör innehålla en beskrivning av det förfarande som följts, de kriterier som använts och skälen till revisionskommitténs rekommendation.

60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen (GD Konkurrens) att genomföra en grundlig undersökning av revisionsmarknaden.

Inrättande av en EU-marknad

61. Europaparlamentet anser att revision är grundläggande för försöken att få till stånd en nystart för den inre marknaden. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka i vilken utsträckning åtgärder för att underlätta gränsöverskridande revisionsverksamhet skulle kunna bidra till att undanröja hinder för marknadstillträde och kapacitetsbegränsningar. Kommissionen uppmanas också att undersöka i vilken utsträckning en europeisk marknad för revisionstjänster skulle kunna bidra till att minska förfarandenas komplexitet och kostnaderna för samtliga marknadsaktörer, särskilt för små och medelstora revisionsföretag. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta alla lämpliga åtgärder för att man i EU:s lagstiftning ska anta och tillämpa sådana internationella redovisningsstandarder som kan bidra till att skapa verkligt lika konkurrensvillkor för revisionsföretag. Parlamentet påminner kommissionen om rekommendationerna om revisorns ansvar och uppmanar mot denna bakgrund kommissionen att lägga fram förslag för att öka harmoniseringen så att man så småningom ska kunna inrätta ett gemensamt europeiskt pass för revisorer och revisionsföretag, med särskild betoning på allt som garanterar revisorernas oberoende.

62. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla ett alleuropeiskt ansvarssystem för revisionsbranschen.

Internationellt samarbete

63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att intensifiera sina ansträngningar för att skapa större konvergens.

*

* *

64. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 13 september 2011

Situationen för kvinnor som närmar sig pensionsåldern

P7_TA(2011)0360

Europaparlamentets resolution av den 13 september 2011 om situationen för kvinnor som närmar sig pensionsåldern (2011/2091(INI))

(2013/C 51 E/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 2 och 3 i detta,
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 19,
- med beaktande av stadgan om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 21, 23 och 25,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 september 2010 "Strategi för jämställdhet 2010–2015" (KOM(2010)0491),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 29 april 2009 om hanteringen av effekterna av en åldrande befolkning i EU (2009 års åldranderapport) (KOM(2009)0180),
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 3 oktober 2008 om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden (2008/867/EG) ⁽¹⁾,
- med beaktande av den av kommissionen beställda rapporten av den 22 juli 2010 "Access to healthcare and long-term care – Equal for women and men?",
- med beaktande av den av kommissionen beställda rapporten av den 24 november 2009 "Gender mainstreaming active inclusion policies",
- med beaktande av rådets slutsatser av den 7 mars 2011 om den europeiska pakten för jämställdhet för perioden 2011–2020,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 6 december 2010 om konsekvenserna för sysselsättningspolitiken av en åldrande arbetskraft och befolkning,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 7 juni 2010 om ett aktivt åldrande,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 30 november 2009 om ett friskt och värdigt åldrande,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 8 juni 2009 om lika möjligheter för kvinnor och män: ett aktivt och värdigt åldrande,
- med beaktande av rapporten av den 1 maj 2008 från Europeiska institutet för förbättring av levnads- och arbetsvillkor "Working conditions of an ageing workforce",
- med beaktande av det internationella handlingsprogrammet från Madrid om åldrandefrågor, som antogs vid den andra världskonferensen om åldrandefrågor (A/CONF.197/9 8) den 12 april 2002,

⁽¹⁾ EUT L 307, 18.11.2008, s. 11.

Tisdagen den 13 september 2011

- med beaktande av FN:s konvention från 1979 om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor,
 - med beaktande av sin resolution av den 7 september 2010 om kvinnornas roll i ett åldrande samhälle ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0291/2011), och av följande skäl:
- A. Jämställdhet och icke-diskriminering, bland annat på grund av ålder, är en grundläggande princip i EU som är inskriven i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och hör till gemenskapens mål och uppgifter.
- B. En sysselsättningsgrad på 75 procent för både kvinnor och män är ett överordnat mål i Europa 2020-strategin och att minska antalet människor som riskerar att hamna i fattigdom med 20 miljoner är ett mål. Gruppen kvinnor över 50 är därför, på grund av den utbredda fattigdom och höga arbetslöshet som kännetecknar denna grupp, en avgörande åldersgrupp för uppnåendet av de båda målen.
- C. Djupt rotade stereotypa könsroller tillsammans med den åldersdiskriminering som äldre människor möter på arbetsmarknaden minskar sysselsättningsmöjligheterna och möjligheterna till utbildning och befordran, speciellt för äldre kvinnor, och är delvis orsaken till att risken för fattigdom bland äldre ökar.
- D. Diskriminering på grund av kön är en särskild form av diskriminering eftersom den är systematisk och systemisk och går igen i och läggs till alla andra former av diskriminering.
- E. Dagens arbetsmarknad är långt mer dynamisk och rörlig än någonsin vilket innebär att det inte längre finns någon garanti för sysselsättning inom samma område hela livet, och den ekonomiska krisen har visat att kvinnor har en viktig roll att spela på arbetsmarknaden.
- F. Europas framtida ekonomiska konkurrenskraft, välbstånd och integrering är i högsta grad beroende av dess förmåga att på ett effektivare sätt utnyttja sin arbetskraft inte bara genom att förlänga arbetsperioden under livet utan även genom att skapa arbetsvillkor och socialförsäkringssystem som både bidrar till förbättrade arbets- och levnadsvillkor och främjar ekonomin. Detta omfattar också lämpliga politiska åtgärder för att göra det möjligt att förena arbete, familj och privatliv och för att motverka direkt och indirekt diskriminering och könsrollsmönster som leder till skillnader mellan kvinnor och män på arbetsmarknaden.
- G. Mellan 1990 och 2010 ökade befolkningen i yrkesverksam ålder (20–64 år) i EU-27 med 1,8 procent, den äldre befolkningen (åldern 65+) ökade med 3,7 procent och andelen yngre (0–19 år) minskade med 5,4 procent. Den andel av befolkningen som är i åldern 65+ beräknas öka från 17,4 procent 2010 till 30 procent 2060 ⁽²⁾.
- H. År 2008 var risken för fattigdom bland äldre kvinnor 22 procent mot 16 procent för äldre män ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0306.

⁽²⁾ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar: Demography report 2010, Europeiska kommissionen, s. 62.

⁽³⁾ List of 100 inequalities, Europeiska jämställdhetsinstitutet.

Tisdagen den 13 september 2011

- I. Kvinnor är ofta och i allt högre grad överrepresenterade bland de isolerade äldre, till följd av ökade skilsmässotal och kortare förväntad livslängd bland män. Änkor och ensamma äldre kvinnor löper i allmänhet högre risk att drabbas av fattigdom, isolering och social utestängning.
- J. Sysselsättningsgraden för kvinnor i åldrarna 55–64 år var 37,8 procent 2009, vilket kan jämföras med 54,8 procent för män i samma åldrar ⁽¹⁾.
- K. Arbetslösheten är högre bland kvinnor än män i 21 medlemsstater och även om långtidsarbetslösheten är högre bland män än kvinnor i tolv länder är det mer troligt att kvinnors arbetslöshet döljs som inaktivitet om de är gifta eller har barn.
- L. Den genomsnittliga timlönen för kvinnor under 30 år är 92 procent av männens och i åldersgruppen 50–59 år är den 67,5 procent av männens ⁽²⁾, och den genomsnittliga löneskillnaden mellan män och kvinnor i EU är fortfarande så hög som 17,5 procent.
- M. Skillnaderna mellan kvinnor och män i fråga om socioekonomisk ställning är till stor del rotade i de traditionella könsrollerna, där män anses ha det främsta ansvaret för försörjningen och kvinnor för det oavlönade hushållsarbetet samt för omsorgen om familjen och anhöriga, vilket har mycket stor betydelse för kvinnors möjligheter, i jämförelse med mäns möjligheter, att samla rättigheter i socialförsäkringssystemet inför exempelvis pensionen och därmed deras situation när de blir äldre, särskilt i händelse av skilsmässa, separation eller om kvinnan blir änka.
- N. Kvinnor tenderar att ha långsammare, kortare och/eller avbrutna yrkeskarriärer och lägre genomsnittlig lön än män, vilket avspeglas i en större löneklyfta mellan kvinnor och män och ger upphov till en könsbetingad skillnad i fråga om premier till privata pensionsförsäkringar, vilket således ökar kvinnors risk att bli fattiga när de blir gamla.
- O. Skillnaderna mellan könen är mindre före familjebildning men ökar vid parbildning. Kvinnors förvärvsfrekvens sjunker efter första barnet och nackdelarna på arbetsmarknaden ackumuleras tidigt i livet, vilket har att göra med vård av barn, och senare i livet byts detta mot vård av äldre, vilket ofta leder till fattigdom bland förvärvsarbetande.
- P. Äldre kvinnor, till skillnad från män, väljer eller tvingas ofta att arbeta deltid och lämnar eller tvingas att lämna arbetslivet genom att pensionera sig i förtid.
- Q. I det flesta europeiska länder är man i allmänhet medveten om betydelsen av att ha ett genusperspektiv i den aktiva arbetsmarknadspolitiken, men utvärderingar av denna politik visar att integreringen av jämställdhetsperspektivet fortfarande är ojämn och har ganska begränsad räckvidd.

⁽¹⁾ Report on Progress on Equality between Women and men in 2010, Europeiska kommissionen, s. 31.

⁽²⁾ The life of women and men in Europe – A statistical portrait, Eurostat 2008, s. 196.

Tisdagen den 13 september 2011

- R. Kvinnor över 50 år utsätts ofta för dubbel eller flerfaldig diskriminering på grund av stereotypa könsroller och åldersfördomar, vilket ofta förvärras av deras könsspecifika arbets- och livsmönster (t.ex. avbrott i yrkeslivet, deltidsanställning, återanställning efter en arbetslöshetsperiod eller att de slutar att arbeta för att ta hand om familjen eller att de arbetar i makens företag, huvudsakligen inom handel och jordbruk, utan lön och utan att omfattas av socialförsäkringen, och löneklyftan mellan könen). Kvinnor tenderar därför att vara missgynnade på fler sätt än män från motsvarande grupper. I samband med ekonomisk nedgång löper dessa kvinnor dessutom ännu större risk att drabbas av fattigdom.
- S. På arbetsmarknaden betraktas kvinnor ofta som "gamla" vid mycket yngre ålder än män. Enligt 58 procent av européerna är åldersdiskriminering vanligt förekommande ⁽¹⁾.
- T. Våld mot äldre kvinnor är kraftigt underskattat på grund av att äldre kvinnor drar sig för att avslöja övergrepp, tjänsteleverantörer tror att äldre kvinnor löper mindre risk och för att alternativen för äldre kvinnor som är utsatta för övergrepp är begränsade.
- U. Undervisning redan i tidig ålder om jämlikhet och åtgärder för yrkesvägledning och för att främja kvinnors sysselsättning är effektiva metoder att undanröja denna form av diskriminering för gott.

Allmänna åtgärder

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut att utse 2012 som det europeiska året för aktivt åldrande och solidaritet mellan generationerna och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta lämpliga och ändamålsenliga åtgärder för att bekämpa diskrimineringen, bland annat genom att motverka de fördomar som är förknippade med köns- och åldersdiskriminering och främja solidaritet mellan generationerna.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att motverkandet av den flerfaldiga diskrimineringen av kvinnor över 50 år bättre kommer till uttryck och effektivt motverkas i den öppna samordningsmetoden i fråga om pensioner, social integration, sysselsättning, förändring av stereotypa könsroller och ökad medverkan av kvinnor i politiskt och ekonomiskt beslutsfattande organ.
3. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillämpa ett jämställdhetsperspektiv vid utformningen och genomförandet av pensionsreformen, även i förslagen i den kommande vitboken om pensionsystem och andra reformer på socialförsäkringsområdet, verka för att mer jämlikhetsfrämjande försäkringsmatematiska metoder används vid beräkningen av pensioner för män och kvinnor, främja åtgärder för att minska risken för fattigdom, motverka den nuvarande fattigdomen bland äldre, förbättra kvalitet, tillgång och kostnadsnivå när det gäller till hälso- och sjukvård, avskaffa praxisen med obligatorisk pensionering samt ge äldre kvinnor möjligheter att delta på arbetsmarknaden som en åtgärd för att motverka diskriminering.
4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa ytterligare bestämmelser i sin pensionslagstiftning om änkepension så att risken för äldre kvinnor att drabbas av fattigdom minskar.

⁽¹⁾ Special Eurobarometer 317, Discrimination in the EU in 2009, November 2009, s. 71.

Tisdagen den 13 september 2011

5. Europaparlamentet betonar vikten av att vidta åtgärder för att integrera kvinnor från de mest utsatta grupperna, såsom invandrarkvinnor, kvinnor som tillhör etniska minoriteter, kvinnor som är funktionshindrade, lågutbildade, utan arbetslivserfarenhet, i fängelse etc. för att garantera dem rätten till ett drägligt liv.
6. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att garantera ett värdigt äldre utan förnedring och diskriminering och att motverka alla former av våld mot äldre kvinnor.
7. Europaparlamentet understryker att äldre kvinnor utgör ekonomisk resurs och källa till erfarenhet samt ett viktigt stöd för samhället och familjer då de tar hand om omsorgsbehövande personer och i egenskap av rådgivare i arbetsfrågor tack vare sin stora arbetslivserfarenhet. De bidrar också till landsbygdens bevarande.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja särskilda initiativ för att äldre kvinnor ska lära sig språket och kulturen kring ny teknik, för att överbrygga den digitala klyftan hos den äldre kvinnliga befolkningen och öka deras färdigheter när det gäller relationer, kommunikation och möjligheter till ett oberoende liv och till att utöva sina intressen.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i nära samarbete med Europeiska jämställdhetsinstitutet genomföra en undersökning om situationen för kvinnor över 50, med särskild inriktning på deras arbetsmarknadserfarenhet, erfarenhet av anhörigvård, kvinnors och mäns tidsanvändning, samt hälsofrågor och andra utmaningar som de ställs inför.

Kvinnor på arbetsmarknaden

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att under Europaåret för aktivt äldre och solidaritet mellan generationerna skapa förutsättningar som gör det möjligt för och bidrar till att äldre kvinnor stannar kvar och/eller återvänder till arbetslivet så att deras potential kan tas tillvara på arbetsmarknaden och deras rättigheter respekteras. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas också att genomföra åtgärder som uppmuntrar arbetsgivare att förstärka sin politik för lika möjligheter så att åldersfördomar mot äldre kvinnor motverkas och så att äldre kvinnliga arbetstagare får lika möjlighet till t.ex. utbildning, befordran och karriärutveckling.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att omedelbart införa ett övergripande och flerdimensionellt jämställdhets- och åldersperspektiv i sysselsättnings- och socialpolitiken för att garantera sysselsättning och social integration av kvinnor. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas också att göra en grundlig utvärdering av situationen för den generation äldre kvinnor som redan nu lever i fattigdom och att snabbt vidta ändamålsenliga och effektiva åtgärder för att dessa kvinnor ska komma ur fattigdomen.
12. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att på lämpligt sätt ta itu med den flerfaldiga diskriminering som äldre kvinnor stöter på när de söker jobb.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidareutveckla och förbättra insamlingen och analysen av exakta, relevanta, och jämförbara europeiska köns- och åldersspecifika data, särskilt om sysselsättningsgraden och arbetslöshetsnivån bland äldre kvinnor inbegripet invandrarkvinnor och funktionshindrade kvinnor, om äldre kvinnors (informella) deltagande i (den obetalda) omsorgen om familjen och anhöriga samt om andelen vårdbehövande äldre anhöriga och övergrepp mot äldre. Dessa uppgifter bör omfattas av all gällande lagstiftning om uppgiftsskydd i medlemsstaterna.

Tisdagen den 13 september 2011

14. Europaparlamentet anser att det är positivt att medlemsstaterna redan har insett att mönstren och orsakerna till den bristande jämställdheten på arbetsmarknaden är nära förknippad med livscykelstadier och betonar att en livscykelinställning till arbete därför bör uppmuntras. För att verkligen ta itu med livscykelutmaningarna bör dock medlemsstaterna i sin aktiva arbetsmarknadspolitik med riktade åtgärder motverka yngre och äldre kvinnors fördelade ställning i förhållande till män i samma ålder och inte bara inrikta politiken på vuxna kvinnor och män.

15. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att utbyta bästa metoder kring hur arbetsförhållandena kan förbättras för äldre kvinnor, så att de kan få en hållbar och hälsosam arbetsplats.

16. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att inbegripa äldre kvinnor i processerna för livslångt lärande och att vidareutveckla och stödja flexibla omskolningsprogram som är lämpade för äldre kvinnor genom att beakta dessa kvinnors särskilda behov och möjligheter för att därigenom öka deras anställbarhet så att de kan få ett självständigt och aktivt liv samt dela med sig av sina samlade erfarenheter och kunskaper till yngre generationer.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att de hinder som kvinnorna möter på arbetsmarknaden, särskilt sådana som härrör från omsorgsansvar, inte blir till nackdel för dem i fråga om pensionsrättigheter eller andra socialförsäkringsrättigheter.

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i välfärdssystemen införa möjligheten att inbetalningar för perioder av lönearbete, egenföretagande och olika arbeten ska kunna läggas samman, om detta inte redan gjorts.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna utarbeta och främja pensions-system utifrån ett genusperspektiv där man tar hänsyn till att äldre kvinnor löper större risk för fattigdom samt att de har gjort avbrott i sitt yrkesarbetande på grund av omsorgsplikter, så att inte nya beroendefällor skapas.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta omedelbara och konkreta åtgärder för att förverkliga principen om lika lön för lika arbete (t.ex. genom obligatoriska system för arbetsutvärdering och jämställdhetsplaner på arbetsplatsen), för att få bort löneskillnaderna mellan könen vilket också kan bidra till att avskaffa pensionsskillnaderna liksom att minska och i slutändan avskaffa den högre risk för fattigdom som främst äldre kvinnor löper.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att anta lämpliga politiska åtgärder för att göra det möjligt för människor att förena arbete, familj och privatliv och att integrera ett åldersperspektiv i all berörd politik, med hänsyn till livets alla perioder. Parlamentet uppmanar Europeiska jämställdhetsinstitutet i Vilnius att genomföra konsekvensbedömningar och forskning på detta område.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att till fullo och effektivt utnyttja EU:s befintliga instrument och program, bland annat Europeiska socialfonden och Europeiska regionala utvecklingsfonden, för att öka äldre kvinnors deltagande på arbetsmarknaden och motverka diskriminering av äldre kvinnor på alla områden.

Tisdagen den 13 september 2011

23. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja att äldre kvinnor är aktiva inom näringslivet genom att uppmuntra och ge stöd till kvinnor som startar nya företag och att underlätta för kvinnor att få tillgång till finansiering, särskilt genom mikrokrediter samt främja en jämn könsfördelning i ekonomiskt beslutsfattande organ, däribland bolagsstyrelser.

24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppmuntra företagen att integrera principerna och verktygen för åldersmedvetet ledarskap i sin företagspolicy, särskilt i personalpolitiken, och införa en "åldersvänlig" och genusmedveten inställning på arbetsplatserna för att de äldre (kvinnliga) arbetstagarna ska få ett större erkännande och mer respekt för sin samlade kunskap och erfarenhet, och för att utveckla en trovärdig och transparent informationspolicy som ger äldre arbetstagare möjlighet att med all nödvändig kunskap förbereda sig inför pensionen. Vidare uppmanas kommissionen och medlemsstaterna att förbättra sanktionsförfarandena mot arbetsgivare som diskriminerar äldre kvinnliga arbetstagare. Parlamentet betonar att dessa policyer måste införas i småföretagsakten.

Kvinnor som vårdgivare

25. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra mer för att tillgodose behoven hos de familjer som har ansvar för vårdbehövande anhöriga, och uppmanar kommissionen att fortsätta att stödja utvecklingen av vårdstrukturer med hjälp av strukturfonderna.

26. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja tillhandahållandet av vårdtjänster av hög kvalitet (inklusive hemtjänst för äldre) för att säkra tillgången till sådan omsorg till rimliga priser, och förbättra erkännandet av värdet av det arbete som utförs av professionella vårdgivare och stödjande familjer som tar hand om äldre anhöriga genom att bland annat ge dem ekonomisk ersättning för deras arbete samt genom att handleda och utbilda dem för att de ska kunna ge informell omsorg av kvalitet.

27. Europaparlamentet vidhåller att det måste finnas ett tillräckligt utbud av god service till överkomliga priser för barn- och äldreomsorg och omsorg om andra behövande personer, som är förenlig med heltidsarbete för att kvinnor inte ska tvingas att avbryta, sluta eller förkorta sin yrkesverksamhet för att tillgodose anhörigas omsorgsbehov.

28. Europaparlamentet betonar att dessa omsorgstjänster för barn och andra behövande personer utgör en viktig källa till arbetstillfällen som kan täckas av äldre kvinnor, vars sysselsättningsgrad är en av de lägsta för närvarande.

29. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör sörja för utbildning och kapacitetsuppbyggnad för att garantera vårdtjänster av hög kvalitet och förebygga personalbrist inom hälso- och sjukvårdssektorn som orsakas av demografiska trender.

30. Europaparlamentet efterlyser att medlemsstaterna ökar tillgången till föräldraledighet för far- och morföräldrar och ledighet för barn som tar hand om sina föräldrar, erkänner omsorg om vårdbehövande personer och överväger möjligheten till ledighet för vård av anhörig samt tillhandahåller tjänster, utbildning och rådgivning till vårdgivare.

31. Europaparlamentet konstaterar att kvinnor som närmar sig pensionsåldern ofta har barnbarn. Kvinnor som närmar sig pensionsåldern bör dock inte enbart ses som vårdgivare, och parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att överväga att införa barnomsorg som kan ge far- eller morföräldrar möjlighet att, om de så önskar, delta i annan verksamhet.

Tisdagen den 13 september 2011

32. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja medverkan av det civila samhället och flergenerationsprojekt för äldre genom att finansiera initiativ och program.

33. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder på alla nivåer, bland annat genom att stödja berörda icke-statliga organisationer, för att tillgodose äldre personers särskilda behov, särskilt äldre kvinnor som lever ensamma, för att minska deras isolering och beroende och främja deras jämställdhet, trygghet och välmående.

34. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att överväga att undersöka en rad olika boendeformer och stödja lokala grupper och organisationer som ett sätt att motverka isolering bland äldre kvinnor och skapa en gynnsam miljö för solidaritet mellan generationerna.

35. Europaparlamentet menar att äldre kvinnor bör få välja hur de vill bo, antingen ensamma eller i gemensamt boende.

Hälsofrågor

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att betrakta jämställdhetsaspekten som en viktig del av EU:s hälso- och sjukvårdspolitik och ber därför kommissionen och medlemsstaterna att ytterligare intensifiera sina insatser för att anta en dubbel strategi för integrering av jämställdhets- och åldersperspektivet och specifika jämställdhetsåtgärder i EU:s och medlemsstaternas hälso- och sjukvårdspolitik.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att erkänna betydelsen av könsanpassad och åldersanpassad kurativ och palliativ vård. Medlemsstaterna uppmanas att utöka forskningen om könsspecifika sjukdomar, däribland deras orsaker, eventuella förebyggande åtgärder samt behandling av dessa sjukdomar.

38. Europaparlamentet är medvetet om den viktiga roll som screening och förebyggande behandling fyller i hälso- och sjukvårdspolitiken och uppmanar kommissionen att använda den öppna samordningsmetoden för att sörja för utbyte av synpunkter, verka för harmonisering av screening i hela EU och fastställa bästa metoder och ange riktlinjer.

39. Europaparlamentet gläder sig över vissa medlemsstaters ansträngningar att ge kostnadsfri tillgång till förebyggande insatser mot könsspecifika sjukdomar och uppmanar medlemsstater som inte ännu har gjort detta att förstärka den förebyggande hälso- och sjukvården för äldre kvinnor genom att t.ex. arrangera lättillgänglig och regelbunden mammografi och cytologprov, ta bort åldersgränser för tillgång till förebyggande sjukvård såsom bröstcancerscreening och öka medvetenheten om vikten av screening.

40. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ytterligare intensifiera sina insatser för att anta en strategi för jämställdhetsperspektiv i hälso- och sjukvårdspolitiken och att säkerställa lika tillgång till hälso-, sjuk- och långtidsvård till rimlig kostnad för både kvinnor och män, särskilt äldre, och för dem som är mindre gynnade av flera skäl.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utveckla åtgärder som befordrar bättre hälsa och säkerhet på arbetsplatserna för att därigenom upprätthålla arbetstagarnas anställbarhet och arbetsförmåga, vilket lägger grunden till bättre hälsa på äldre dagar.

Tisdagen den 13 september 2011

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att bekämpa alla former av våld mot äldre kvinnor och erkänna underskattningen av detta problem, att motverka samhälleliga stereotyper och se till att tjänsteleverantörer tar hänsyn till de särskilda behoven hos äldre som utsatts för våld, för att garantera dem deras fulla mänskliga rättigheter och uppnå jämställdhet samt utnyttja Daphneprogrammet fullt ut.

*

* *

43. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Tillämpning av direktivet om medling i medlemsstaterna

P7_TA(2011)0361

Europaparlamentets resolution av den 13 september 2011 om tillämpning av direktivet om medling i medlemsstaterna (2011/2026(INI))

(2013/C 51 E/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 67 och 81.2 g i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 23 april 2008 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om vissa aspekter på medling i privaträttsliga tvister ⁽¹⁾,
- med beaktande av de utfrågningar som utskottet för rättsliga frågor anordnade den 20 april 2006, den 4 oktober 2007 och den 23 maj 2011,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/52/EG av den 21 maj 2008 om vissa aspekter på medling på privaträttens område ⁽²⁾,
- med beaktande av artiklarna 48 och 119.2 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0275/2011), och av följande skäl:
 - A. Att skapa en bättre tillgång till rättslig prövning är ett av huvudmålen med EU:s politik för att upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Tillgången till rättslig prövning bör i detta sammanhang omfatta tillgång till lämpliga tvistlösningsmekanismer för individer och företag.
 - B. Syftet med direktiv 2008/52/EG är att främja förlikning genom att uppmuntra användningen av medling och genom att säkra ett väl avvägt samspel mellan medling och domstolsförfaranden.
 - C. För att underlätta tillgången till medling som ett verkligt alternativ till det traditionella kontradiktoriska förfarandet, och för att se till att de parter som använder medling i Europeiska unionen har en förutsägbar ramlagstiftning att falla tillbaka på, införlivar direktivet gemensamma principer som framför allt omfattar civilprocessrättsliga aspekter.

⁽¹⁾ EUT C 259 E, 29.10.2009, s. 122.

⁽²⁾ EUT L 136, 24.5.2008, s. 3.

Tisdagen den 13 september 2011

- D. Direktivet syftar dels till att skapa förutsägbarhet, dels till att skapa en ram som bevarar den stora fördelen med medling, nämligen flexibilitet. Dessa båda faktorer bör vara vägledande för medlemsstaterna när de utarbetar nationella lagar som införlivar direktivet.
- E. Direktiv 2008/52/EG har också väckt intresse i våra grannländer, och har bevisligen inspirerat en del av dessa länder att införa liknande lagstiftning.
- F. Medlemsstaterna var skyldiga att följa detta direktiv senast den 21 maj 2011, med undantag av artikel 10, vars bestämmelser skulle följas senast den 21 november 2010. Hittills har de flesta medlemsstaterna rapporterat att de har avslutat genomförandet eller att de kommer att avsluta det före tidsfristen. Bara ett fåtal medlemsstater har ännu inte rapporterat att de följer direktivets bestämmelser: Tjeckien, Österrike, Finland och Sverige.
- G. Europaparlamentet anser att det är viktigt att undersöka hur denna lagstiftning har genomförts av medlemsstaterna, att utreda vad rättstillämparna och de som använder medling tycker om lagstiftningen och att ta reda på om och hur den kan förbättras.
- H. I detta syfte bör en grundlig analys av medlemsstaternas viktigaste lagstiftningsförfaranden genomföras, så att man kan identifiera god praxis och dra slutsatser om ytterligare åtgärder på EU-nivå.
- I. I kommissionens handlingsplan för att genomföra Stockholmsprogrammet (KOM(2010)0171) anges att ett meddelande om genomförandet av medlingsdirektivet ska läggas fram 2013.
- J. Det bör undersökas hur medlemsstaterna har genomfört de viktigaste bestämmelserna i medlingsdirektivet när det gäller domstolarnas möjligheter att direkt uppmana parterna att använda medling (artikel 5), garantierna för medlingens konfidentiella karaktär (artikel 7), verkställigheten av medlingsöverenskommelser (artikel 6) och medlingens inverkan på telfrister och preskriptionstider (artikel 8).
- K. Kommissionen har inkluderat ett lagförslag om alternativ tvistlösning i sitt arbetsprogram för 2011.
1. Europaparlamentet konstaterar att det krav på konfidentialitet som anges i direktivet redan fanns i vissa medlemsstaters nationella lagstiftning: I Bulgarien står det i civilprocesslagen att medlare kan vägra att vittna om en tvist där de agerat medlare, och i Frankrike och Polen fastställs liknande bestämmelser i lagarna om medling i civilrättsliga tvister. Bland medlemsstaterna har Italien hållit hårt på medlingens konfidentiella karaktär, medan det i de svenska medlingsreglerna står att konfidentialitet inte ska tillämpas med automatik, utan endast om parterna kommit överens om detta. Det tycks finnas behov av en mer enhetlig strategi.
2. Europaparlamentet påpekar att merparten av medlemsstaterna, i enlighet med artikel 6 i direktivet, har ett förfarande för att ge medlingsöverenskommelsen samma verkan som ett domstolsbeslut. Detta uppnås antingen genom att medlingsöverenskommelsen läggs fram i domstol eller genom att den bestyrks. Det verkar som om några nationella lagstiftningar har valt den förstnämnda lösningen. I flera medlemsstater finns däremot enligt rättsordningen möjligheten att parallellt använda sig av notariatshandlingar. Som exempel kan nämnas att lagen i Grekland och Slovenien föreskriver att ett register över medlingsöverenskommelser får verkställas av domstolarna, medan överenskommelser i Nederländerna och Tyskland kan göras verkställbara som notariatshandlingar. I andra medlemsstater, som exempelvis Österrike, kan överenskommelser enligt rådande rättsläge verkställas som notariatshandlingar utan att rättsakten för genomförandet uttryckligen anger denna möjlighet. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att alla medlemsstater som ännu inte efterlever artikel 6 i direktivet omedelbart gör detta.

Tisdagen den 13 september 2011

3. Europaparlamentet anser att artikel 8, som handlar om medlingens inverkan på talefrister och preskriptionstider, är en central bestämmelse, eftersom den ser till att de parter som använder medling för att lösa en tvist inte går miste om möjligheten att ta upp fallet i domstol på grund av att de använt sig av medling. Det verkar inte som om medlemsstaterna har tagit upp något särskilt problem i samband med denna punkt.
4. Europaparlamentet påpekar att några medlemsstater har valt att gå längre än direktivets grundläggande krav på två områden, nämligen ekonomiska incitament för deltagande i medling och obligatoriska krav på medling. Parlamentet konstaterar att sådana nationella initiativ bidrar till att effektivisera tvistlösningen och minska domstolarnas arbetsbelastning.
5. Europaparlamentet erkänner att artikel 5.2 gör det möjligt för medlemsstaterna att göra medling obligatorisk eller förenad med fördelar eller påföljder, innan eller efter det att handläggningen i domstol har påbörjats, under förutsättning att detta inte hindrar parterna från att utöva sin rätt till domstolsprövning.
6. Europaparlamentet noterar att några europeiska länder har tagit en rad initiativ till att ge ekonomiska incitament till de parter som hänvisar fall till medling: I Bulgarien får parterna tillbaka 50 procent av den statliga avgift de redan betalat för att ta upp tvisten i domstol, förutsatt att de lyckas lösa tvisten genom medling, och i den rumänska lagstiftningen står det att hela domstolsavgiften ska återbetalas om parterna löser en rättslig tvist genom medling. Det finns liknande bestämmelser i den ungerska lagstiftningen, och i Italien är alla lagar och överenskommelser om medling befriade från stämpelskatter och andra stämpelavgifter.
7. Vid sidan av ekonomiska incitament har vissa av de medlemsstater som har överbelastade rättssystem infört regler om att det ska vara obligatoriskt att använda medling. Europaparlamentet konstaterar att tvisterna i sådana fall inte får lösas i domstol förrän parterna först har försökt lösa problemen genom medling.
8. Europaparlamentet påpekar att det mest slående exemplet är det italienska lagstiftningsdekretet nr 28, som syftar till att se över rättssystemet och avlasta de notoriskt överbelastade italienska domstolarna genom att minska antalet mål och genomsnittstiden på nio år för att fullfölja civilrättsliga tvister. Detta har förståeligt nog inte fört till god jord hos rättstillämparna, som har överklagat dekretet i domstol och även gått ut i strejk.
9. Trots kontroverserna tycks det som om de medlemsstater vars nationella lagstiftningar går längre än medlingsdirektivets grundläggande krav har uppnått betydande resultat när det gäller att verka för att tvister på privaträttens område behandlas utanför domstol. Europaparlamentet noterar att framför allt de resultat som uppnåtts i Italien, Bulgarien och Rumänien visar att medling kan medföra att tvister får en snabb och kostnadseffektiv lösning utanför domstol genom förfaranden som skräddarsyts för parternas behov.
10. Europaparlamentet noterar att kraven på medling tycks fylla sin funktion i det italienska rättssystemet, nämligen att avlasta domstolarna. Parlamentet betonar dock att medling bör främjas som ett gångbart, billigt och snabbare alternativ för att skipa rättvisa, snarare än som en obligatorisk del av det rättsliga förfarandet.
11. Europaparlamentet erkänner de goda resultat som uppnåtts genom de ekonomiska incitamenten i den bulgariska lagen om medling. Dessa är dock också en följd av att det bulgariska rättssystemet under längre tid visat intresse för medling. Medlingsgemenskapen har till exempel funnits sedan 1990 och tvistlösningsscenariet – som är bemannat av medlare som arbetar skift – har sedan 2010 på daglig basis utfört gratis medlingstjänster och lämnat kostnadsfri information till parterna i icke avgjorda domstolsmål. I Bulgarien gjordes två tredjedelar av målen till föremål för medling, vilket sedan ledde till att hälften av målen kunde lösas genom medling.

Tisdagen den 13 september 2011

12. Europaparlamentet noterar också de lyckade resultaten av den rumänska lagen om medling: Utöver bestämmelserna om ekonomiska incitament har det inrättats ett medlingsråd, dvs. en nationell medlingsmyndighet som är ett separat, självständigt rättsligt organ. Detta medlingsråd ägnar sig helt och hållet åt att främja medlingsverksamhet, utarbeta utbildningsnormer, utbilda kursarrangörer, utfärda dokument som styrker medlarnas yrkeskvalifikationer, anta en uppförandekod och lägga fram förslag till mer lagstiftning.

13. Mot denna bakgrund gör Europaparlamentet bedömningen att de flesta medlemsstaterna kommer att kunna genomföra direktiv 2008/52/EG senast den 21 maj 2011. Medlemsstaterna använder sig av olika lagar och några av dem har hamnat lite på efterkälken, men faktum kvarstår att de flesta medlemsstaterna inte bara följer bestämmelserna, utan även ligger före kraven i direktivet.

14. Europaparlamentet understryker att parter som är beredda att arbeta för att finna lösningar troligtvis hellre arbetar med varandra än mot varandra. Parlamentet tror därför att dessa parter ofta är mer öppna för att sätta sig in i den andra partens situation och arbeta för att lösa de problem som ligger till grund för tvisten. Parlamentet anser att detta ofta också har fördelen att parterna kan bevara den relation de hade före tvisten, vilket är särskilt viktigt i familjeärenden där barn är inblandade.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sitt kommande meddelande om genomförandet av direktiv 2008/52/EG också granska de områden där medlemsstaterna har valt att utöka åtgärderna i direktivet mer än vad som ursprungligen avsågs.

16. Europaparlamentet framhåller de konsumentvänliga inslagen i alternativa tvistlösningssystem, som erbjuder en skräddarsydd praktisk lösning. Parlamentet efterlyser i det sammanhanget att kommissionen så snart som möjligt lägger fram ett lagförslag om alternativ tvistlösning.

17. Europaparlamentet konstaterar att lösningar som är resultatet av medling och har utarbetats av parterna inte hade kunnat tillhandahållas av en domstol eller en jury. Parlamentet anser därför att medling med större sannolikhet leder till resultat som alla parter kan godta eller vinner på. Parlamentet noterar att följden är att det är mer troligt att sådana överenskommelser accepteras och att efterlevnaden av frammedlade avtal vanligen är hög.

18. Europaparlamentet anser att det behövs större kunskap om och förståelse för medling och efterlyser ytterligare åtgärder i fråga om utbildning, ökad medvetenhet om medling, ökad användning av medling från företagens sida samt inträdeskrav för medlaryrket.

19. Europaparlamentet anser att de nationella myndigheterna bör uppmanas att utarbeta program som syftar till att främja kunskap om alternativ tvistlösning. Dessa bör behandla de främsta fördelarna med medling: kostnaden, andelen lösta ärenden och tidseffektiviteten, och rikta sig till advokater, notarier och företag, i synnerhet små och medelstora företag, samt akademiker.

20. Europaparlamentet är medvetet om vikten av att fastställa gemensamma standarder för tillträde till medlaryrket, i syfte att verka för högre kvalitet på medlingsarbetet och höga standarder för yrkesutbildning och ackreditering i unionen.

21. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas parlament.

Tisdagen den 13 september 2011

En effektiv råvarustrategi för Europa

P7_TA(2011)0364

Europaparlamentets resolution av den 13 september 2011 om en effektiv råvarustrategi för Europa (2011/2056(INI))

(2013/C 51 E/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 februari 2011 "Råvaror och marknader för basprodukter: att möta utmaningarna" (KOM(2011)0025),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 4 november 2008 "Råvaruinitiativet – att uppfylla våra kritiska behov av tillväxt och arbetstillfällen i Europa" (KOM(2008)0699),
- med beaktande av rapporten "Critical Raw Materials for the EU" från undergruppen till arbetsgruppen för råvaruförsörjning vid generaldirektoratet för näringsliv vid kommissionen ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 "Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla" (KOM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 januari 2011 "Ett resurseffektivt Europa – flaggskeppsinitiativ i Europa 2020-strategin" (KOM(2011)0021),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 mars 2011 "Färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppssnålt samhälle 2050" (KOM(2011)0112/4),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 oktober 2010 "En integrerad industripolitik för en globaliserad tid: Med konkurrenskraft och hållbar utveckling i centrum" (KOM(2010)0614),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 november 2010 "Flaggskeppsinitiativ i Europa 2020-strategin: Innovationsunionen" (KOM(2010)0546),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 9 november 2010 "Handel, tillväxt och världspolitik: Handelspolitiken – en hörnsten i Europa 2020-strategin" (KOM(2010)0612),
- med beaktande av sin resolution av den 9 mars 2011 om industripolitik för en globaliserad tid ⁽²⁾,
- med beaktande av sin lagstiftningsresolution av den 3 februari 2011 om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE) ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 juni 2010 om EU 2020 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av riktlinjerna om utvinning av mineraler som inte är energitillgångar och om Natura 2000 från generaldirektoratet för miljö vid kommissionen ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/raw-materials/files/docs/report-b_en.pdf

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0093.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0037.

⁽⁴⁾ EUT C 236 E, 12.8.2011, s. 57.

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/management/docs/nee_n2000_guidance.pdf

Tisdagen den 13 september 2011

- med beaktande av det arbetsdokument som åtföljer kommissionens meddelande av den 4 november 2008 "Råvaruinitiativet – att uppfylla våra kritiska behov av tillväxt och arbetstillfällen i Europa" (KOM(2008)0699) (SEK(2008)2741),
- med beaktande av årsrapporten för råvarupolitiken 2009 från generaldirektoratet för handel vid kommissionen ⁽¹⁾,
- med beaktande av studien om sambandet mellan miljö och konkurrenskraft från generaldirektoratet för miljö vid kommissionen ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 10 november 2010 "EU:s utvecklingspolitik till stöd för en socialt integrerande tillväxt och en hållbar utveckling: Att göra EU:s utvecklingspolitik effektivare" (KOM(2010)0629),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 november 2010 om konsolidering av förbindelserna mellan EU och Afrika (KOM(2010)0634),
- med beaktande av kommissionens kommande meddelande om handel och utveckling,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 15 september 2009 "En konsekvent politik för utveckling – Att upprätta den politiska ramen för en gemensam strategi på EU-nivå" (KOM(2009)0458),
- med beaktande av sin resolution av den 18 maj 2010 om en konsekvent politik för utveckling och en komplettering av det offentliga utvecklingsbiståndet med icke-offentligt bistånd (ODA+) ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om företagens sociala ansvar och miljöansvar vid internationella handelsavtal ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 10 mars 2011 om att hantera råvaruproblemen och utmaningarna på råvarumarknaderna,
- med beaktande av artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (Lissabonfördraget), där det bekräftas att EU ska ta hänsyn till målen för utvecklingssamarbetet vid genomförande av politik som kan påverka utvecklingsländerna,
- med beaktande av de nuvarande förhandlingarna inom Doharundan,
- med beaktande av 2007 års gemensamma strategi för EU och Afrika och Tripoliförklaringen från det tredje toppmötet Afrika–EU som ägde rum den 29-30 november 2010,
- med beaktande av det nuvarande WTO-ärendet om nio råvaror som tagits upp på begäran av EU, Förenta staterna och Mexiko mot Kina,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandena från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för internationell handel, utskottet för utveckling och utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A7-0288/2011), och av följande skäl:

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/trade/creating-opportunities/trade-topics/raw-materials/>

⁽²⁾ Studien om sambandet mellan miljön och konkurrensförmåga, Projekt ENV.G.1/ETU/2007/0041, http://ec.europa.eu/environment/enveco/economics_policy/pdf/exec_summary_comp.pdf

⁽³⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 47.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0446.

Tisdagen den 13 september 2011

- A. EU behöver en stark industriell bas, som är starkt avhängig av en tillräcklig råvaruförsörjning alltefter-
som den blir grönn, så att EU kan utvecklas till en utsläppssnål ekonomi och upprätthålla sin kon-
kurrenskraft.
- B. Den krångliga administrativa handläggningen och avsaknaden av samordning mellan myndigheterna
kan leda till handläggningstider på flera år vid tillståndsgivning för utvinning av mineraltillgångar. Dessa
tidsperioder är överdrivet långa, ökar investeringskostnaderna och utestänger de små och medelstora
företagen från marknaden.
- C. Efterfrågan på råvaror har stadigt ökat runtom i världen, särskilt på högteknologiska metaller.
- D. EU-medlemsstaterna, Australien och Förenta staterna har potential att utveckla sin egen resursutvinning
av råvaror av avgörande betydelse, basmetaller och sällsynta jordartsmetaller.
- E. Utvecklingen av ny teknik kommer att fortsätta att öka efterfrågan på resurser av avgörande betydelse
för dessa industriers utveckling.
- F. Den internationella tillgången begränsas delvis av exportkvoter, och priserna når rekordhöga nivåer.
- G. Inom tillverkningsindustrin står råvarukostnaderna för en betydligt högre andel av den totala produk-
tionskostnaden än vad lönekostnaderna för arbetskraften gör. Råvarukostnaderna ökar inom alla sek-
torer, och den tendensen förväntas inte vända, åtminstone inte på medellång sikt.
- H. Marknader gynnas av rättvisa konkurrensvillkor.
- I. Ökad konkurrens om råvaror kan förvärpa de internationella förbindelserna och leda till konflikter om
resurser.
- J. Dessa utmaningar kan vara en möjlighet för nya innovativa partnerskap för samarbete som gynnar
både EU och tredjeländer.
- K. I många utvecklingsländer har inte gruvdriften skett på ett sätt som gynnar befolkningen på grund av
odemokratiska regimer, bedrägeri, korruption eller väpnade konflikter.
- L. Kommissionens föreslagna åtgärder för att öka resurseffektiviteten och återvinningen begränsas främst
till en analys av möjliga handlingslinjer i stället för konkreta åtgärder, och är därför otillräckliga för att
uppnå de angivna målen.
- M. Kommissionen förklarar att genomförandet och tillämpningen av den befintliga avfallslagstiftningen
måste förbättras för att man ska åstadkomma ett mer resurseffektivt Europa.
- N. En ökad återvinning av värdefulla råvaror, särskilt sällsynta jordartsmetaller, kräver en intensiv demon-
tering.
- O. För att återvinningen ska vara lönsam krävs en tillförlitlig och effektiv klassificerings- och sorterings-
teknik, eftersom värdet på det material som återvinns beror på renheten hos varje del.

Tisdagen den 13 september 2011

- P. Ökad effektivitet och återvinning leder till hållbarhet, konkurrenskraft och försörjningstrygghet.
- Q. Arbetsproduktiviteten har utvecklats mycket snabbare än resursproduktiviteten under de senaste årtiondena. Arbetskostnaden uppskattas stå för mindre än 20 procent av en produkt medan resurskostnaderna utgör 40 procent. Det behövs därför snabba åtgärder för att förbättra resurseffektiviteten.
- R. Det är nödvändigt att vidta beslutsamma åtgärder i tid för att genomföra en effektiv strategi och åstadkomma resultat när det gäller EU:s råvaruinitiativ.

En råvarustrategi

1. Europaparlamentet anser att Europa står inför både utmaningar och stora möjligheter när det gäller råvaror och understryker att EU, nu när efterfrågan på råvaror ökar globalt, har chansen att dra fördel genom att stärka råvaruförsörjningen och råvarueffektiviteten samtidigt som man tillgodoser behoven inom EU:s industrier och råvarusektorn. Parlamentet betonar att en rättvis tillgång till råvaror och stabila och förutsägbara råvarupriser är av central betydelse för att bevara den europeiska industrin och dess utvecklingsmöjligheter och konkurrenskraft. Restriktioner på tillgången till och försörjningen med framför allt råvaror av avgörande betydelse, liksom hög prisvolatilitet, kan stå i vägen för EU-industrins konkurrenskraft, miljöeffektivitet och innovationsutsikter, särskilt för små och medelstora företag. Parlamentet ser positivt på att kommissionen 2008 var först med att ta upp frågan om en råvarupolitik i och med sitt råvaruinitiativ och uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att satsa på ett snabbt genomförande av råvaruinitiativet. Resurspolitiken och resursdiplomatiken är av stor betydelse för EU, inte bara för industripolitiken och den internationella handeln, utan även som en övergripande fråga som berör olika områden av inrikes-, utrikes- och säkerhetspolitiken. Parlamentet ber kommissionen att ägna lika mycket uppmärksamhet åt denna fråga som åt energifrågan, och ser den även som en uppgift för Europeiska utrikestjänsten.

2. Europaparlamentet anser att ansvaret för en konsekvent och effektiv EU-diplomati måste åligga Europeiska utrikestjänsten och berörda tjänsteavdelningar inom kommissionen, särskilt GD Handel i handelsfrågor, i nära samordning med rådet och parlamentet. Parlamentet anser dessutom att den strategiska betydelsen av råvaror bör återspeglas i Europeiska utrikestjänstens organisation och de relevanta EU-delegationernas personal. Parlamentet betonar vikten av att samordna EU:s och medlemsstaternas utrikespolitik på råvaruområdet.

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga tillbörlig fokus på marknaderna för basprodukter och råvaruinitiativet var för sig, eftersom de båda områdena skiljer sig till sin karaktär och det krävs specifika åtgärder för att ta itu med de skilda problemen. Parlamentet framhåller att finans- och råvarumarknaderna i dag är mer sammanlänkade än någonsin tidigare och att prisvolatiliteten förvärras av spekulation. En välfungerande råvarumarknad skulle ge nödvändiga incitament till företagen att öka resurseffektiviteten, återvinningen och investeringarna i FoU-verksamheter för ersättning. Parlamentet uppmanar därför kommissionen till att främja en välfungerande råvarumarknad genom att till exempel påbörja översynen av direktivet om marknader för finansiella instrument så att man kan skapa en mer överblickbar handel. Parlamentet betonar att råvaruinitiativets tre pelare kompletterar varandra för att lösa råvaruproblematiken och säkra råvaruförsörjningen i EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att genomföra råvarustrategin på ett välavvägt och konsekvent sätt, särskilt i förhållande till annan viktig EU-politik, i synnerhet inom industri-, forsknings-, miljö- och transportpolitiken samt Europa 2020-strategin. Parlamentet konstaterar i detta sammanhang särskilt den viktiga roll som en stark innovations- och industripolitik spelar.

Tisdagen den 13 september 2011

4. Europaparlamentet är positivt till kommissionens arbete med att identifiera råvaror av avgörande betydelse, varav alla är viktiga högteknologiska metaller som måste beaktas i efterföljande åtgärder. Parlamentet uppmanar kommissionen

- att regelbundet uppdatera förteckningen över råvaror av avgörande betydelse och att bevaka de råvaror som det inte råder brist på men som är strategiskt viktiga för att motverka inflationstendenser som ger upphov till ägandekoncentrationer bland leverantörerna,
- att upprätta en riskradar för råvaror av avgörande betydelse, att analysera nuvarande och framtida behov och priser, liksom de negativa konsekvenserna av bristen på potentiella råvaror av avgörande betydelse, särskilt sällsynta jordartsmetaller, inom sektorn för förnybar energi, högteknologiområdet, försvarssektorn och rentav bilindustrin,
- att analysera de leveranskedjor som är beroende av råvaror av avgörande betydelse, raffinaderikapacitet, som även leder till halvfabrikat, och samspelet mellan råvaror av avgörande betydelse och deras associerade basmetaller.

Parlamentet påminner om att inom råvaror och i synnerhet råvaror av avgörande betydelse varierar de olika ämnenas betydelse, liksom deras tillgänglighet, användning, behov av bearbetning och följaktligen prissättning i de olika skedena av leveranskedjan, vilket bör beaktas i analysen. Parlamentet påpekar dessutom att det inom logistiken finns olika mönster för råvaruflöden på den gemensamma marknaden.

5. Europaparlamentet konstaterar att alla råvarumarknader inte uppför sig på samma sätt och att särskilt råvarumarknaderna inom jordbrukssektorn är beroende av starka säsongsrelaterade villkor och klimatförhållanden, vilket innebär att de fordrar speciell uppmärksamhet.

6. Därför uppmanar Europaparlamentet kommissionen att genomföra en undersökning om europeisk import av råvaror som inte förtecknas som väsentliga (t.ex. litium, hafnium och nickel) men som ändå är strategiska för EU-industrins behov och för framställningen av högförädlade konsumtionsvaror. Denna undersökning bör även bedöma hur beroende våra industrier är av dessa råvaror samt åtgärder för att trygga försörjningen med dem samt vad utvinningen av dem kostar miljön och vilka alternativ det kan finnas att tillgå.

7. Europaparlamentet gläder sig åt att ett brett utbud av råvaror, såsom naturgummi, trä och aggregat ingår i kommissionens meddelande. Parlamentet uppmanar kommissionen att genomföra analyser av tillgången och den potentiella efterfrågan på dessa råvaror och utifrån det, vid behov, vidta lämpliga åtgärder. Detta betänkande inriktar sig på strategiska råvaror och råvaror av avgörande betydelse.

8. Europaparlamentet understryker att en effektiv styrning av råvarupolitiken är en förutsättning för en effektiv råvarustrategi. Parlamentet konstaterar att en effektiv strategi måste inbegripa en kontinuerlig dialog med berörda intressenter. Parlamentet betonar hur viktigt det är med nära samordning och tillhandahållande av information inom kommissionen och parlamentet och mellan medlemsstaterna. Parlamentet rekommenderar att det under 2011 inrättas en högnivåarbetsgrupp för råvaror, som det har gjorts i Frankrike och Förenta staterna, där kommissionens berörda generaldirektorat, det gemensamma forskningscentrumet, Europeiska miljöbyrån och Europeiska utrikestjänsten ingår, för att utarbeta, övervaka och se över strategier, däribland partnerskapsavtal, i syfte att skapa strategisk enhetlighet och främja ett inrättande av ett system för tidig varning, bland annat för snedvridning av marknaden och resursbaserade konflikter, som kompletteras av en övervakningsgrupp. Parlamentet uppmanar kommissionen att upprätta en långsiktig färdplan för den europeiska råvarupolitiken fram till 2050, där man kartlägger framtida tendenser samt risker och möjligheter inom råvarusektorn och sektorn för råvaror av avgörande betydelse, och som skulle kunna hjälpa EU-industrierna och universitets- och forskningsinstitutionerna att bedriva en långsiktig planerings- och investeringsverksamhet. Kommissionen uppmanas dessutom att stödja medlemsstaterna att utarbeta egna råvarustrategier och att verka för samordning och utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna, även om den externa dimensionen. Parlamentet föreslår att det kommande meddelandet om energifrågans externa dimension skulle kunna tjäna som mall.

Tisdagen den 13 september 2011

9. Europaparlamentet insisterar på att det fortlöpande ska underrättas om utvecklingen av råvaror som inte är energitillgångar inom ramen för råvaruinitiativet och om uppfyllandet av initiativets mål via en årlig framstegsrapport, där man även fokuserar på samstämdhet mellan handels-, utvecklings- och miljöpolitiken och sociala konsekvenser, liksom uppgifter om råvaror av avgörande betydelse.

Att vända en utmaning till en möjlighet för europeisk industri: resurseffektivitet, återanvändning, återvinning och ersättning

10. Europaparlamentet konstaterar att de utmaningar som förknippas med råvaror också ska ses som en möjlighet att gjuta nytt liv i EU:s industriella bas, tekniska kapacitet och kunnande och öka konkurrenskraften med hjälp av en ambitiös industriell innovationsstrategi. Trots den betydelse som en effektiv handelspolitik och användningen av egna resurser har kommer en god förvaltning av råvaror och en ökad effektivitet, återanvändning och energieffektiv återvinning, minskad resursanvändning, även genom förbättrade normer för produktkvalitet och där det är lämpligt principen att använda saker längre samt tillämpningen av grön teknik att vara en förutsättning för att åstadkomma konkurrenskraft, hållbarhet och en tryggad försörjning på medellång och lång sikt. Alla initiativ i detta avseende bör grunda sig på ordentliga konsekvensanalyser som fokuserar på potentiella konsekvenser för miljö, samhälle och konkurrenskraft. Parlamentet betonar vikten av en konsekvent tillämpning av den rättsligt bindande europeiska avfallshierarkin i enlighet med ramdirektivet om avfall, där förebyggande, återanvändning och återvinning prioriteras följt av tillvaratagande och bortskaffande. Parlamentet anser att social innovation, förändrad livsstil och nya begrepp såsom eko-leasing, kemisk leasing och delning bör stödjas av kommissionen.

11. Europaparlamentet noterar att lägre konsumtionsnivåer, förebyggande av avfallsgenerering samt återanvändning är viktiga komponenter i omställningen till en resurseffektiv ekonomi.

12. Europaparlamentet föreslår att kommissionen gör en omfattande utredning av ekonomiska leasingmodeller som alternativ till ägande av varor samt hur dessa modeller påverkar materialanvändningen och tillvaratagandet av material. Parlamentet betonar att medvetenhet är den stora utmaningen i sammanhanget.

13. Europaparlamentet betonar behovet av att arbeta för att den ekonomiska tillväxten ska kunna frikopplas från ökad resursanvändning, som även kommer att hjälpa till att minska relativt importberoende. Parlamentet konstaterar betydelsen av att förankra råvarustrategin även i ett större sammanhang mot bakgrund av klimatförändringarna och gläds därför åt kommissionens plan att lansera ett flaggskeppsinitiativ om resurseffektivitet. Parlamentet uppmanar kommissionen att kartlägga hinder för ökad resursproduktivitet (däribland tekniska hinder, kostnader osv.) och att på medellång och lång sikt införa och bedöma mål om ökad resurseffektivitet som återspeglar behovet av att minska EU:s importberoende av råvaror, eftersom EU har världens högsta råvaruimport per capita. För att framstegen ska kunna utvärderas objektivt och man ska kunna göra jämförelser med andra länder uppmanas kommissionen att ta fram en tillförlitligare metod för att mäta hur effektiv resursanvändningen är, där hänsyn tas till Eurostats arbete på detta område, liksom resultaten från en undersökning som Europaparlamentet nyligen lätit göra i ämnet.

14. Europaparlamentet välkomnar utvecklingen av instrument och indikatorer, t.ex. TEEB (ekosystemens och den biologiska mångfaldens ekonomi). Parlamentet uppmanar starkt kommissionen att främja och stimulera utvecklingen och användningen av sådana instrument.

15. Europaparlamentet anser inte att det räcker med en skatt på mineralresurser för att öka resurseffektiviteten och uppmanar därför kommissionen att beställa en undersökning av effekterna av en skatt på vatten- och markanvändning, med särskild tonvikt på eventuella oavsiktliga återverkningar på ekonomiska verksamheter och produktionen av förnybar energi i EU.

Tisdagen den 13 september 2011

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att starkt överväga att på grundval av en noggrann konsekvensanalys utöka ekodesignstrategin till råvaror, undersöka möjligheten att införa nya instrument, arbeta tillsammans med standardiseringsorgan, undersöka möjligheten med ett så kallat top runner-program för produkters resurseffektivitet och att förbättra rådgivningen om resurseffektivitet – särskilt för små och medelstora företag – till exempel genom att förstärka sådana program i genomförandeorganet för konkurrenskraft och innovation. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja små och medelstora företag på detta område, genom att främja utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna, bereda tillgång till relevanta forskningsresultat inom det sjunde ramprogrammet för forskning och framtida EU-forskningsprogram. Parlamentet uppmanar företagen att utnyttja antingen EU:s miljölednings- och miljörevisionsordning (EMAS) eller ISO-standarder. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att använda sig av offentlig upphandling för att öka antalet resurseffektiva produkter och produkter som använder sekundära råvaror samt garantera en säker och transparent återvinning av uttjänta produkter. När det gäller återvinning konstaterar parlamentet att kvalitet är lika viktigt som kvantitet. Parlamentet betonar därför betydelsen av återvinningsvänlig produktutformning. Parlamentet betonar vikten av att inkludera resursanvändning i produktinformation och miljömärkning för att ge konsumenterna större inflytande. Parlamentet uppmanar europeiska standardiseringsorgan att låta resurseffektivitet ingå i samband med fastställande av standarder.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka hur direktivet om ekodesign, direktivet om uttjänta fordon, direktivet om elektriskt och elektroniskt avfall samt direktivet om batteriavfall kan ändras för att öka återvinningen, inte bara i allmänhet utan även av värdefulla råvaror, inbegripet sällsynta jordartsmetaller, t.ex. genom mer specifika krav på demontering, och föreslå ändringar av dessa rättsakter.

18. Europaparlamentet konstaterar att återvinning och återanvändning kan bidra till minskade växthusgaser eftersom användningen av råvaror ger upphov till stora utsläpp av växthusgaser. Parlamentet noterar även den höga återvinningsgraden för vissa sektorer som omfattas av återvinningslagstiftning. Parlamentet uppmanar kommissionen att hitta sätt att ytterligare öka återvinningen i viktiga sektorer genom att bland annat förbättra regelverket för kretsloppsekonomin. Parlamentet betonar behovet av att investera i återvinning av råvaror, särskilt sällsynta jordartsmetaller, och uppmanar kommissionen att genomföra en grundlig analys av EU:s materialflöde som bygger på hela livscykeln för råvaror (från gruva till avfall), sektorsvis och i syfte att bedöma och föreslå kostnadseffektiva sätt att öka råvaruåtervinningen samtidigt som man tar hänsyn till miljöeffekterna. Kommissionen uppmanas att harmonisera EU-lagstiftningen och minimistandarder för återvinning för att öka samstämdheten. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att den befintliga lagstiftningen genomförs korrekt och uppmanar dessutom medlemsstaternas branschorganisationer att aktivt främja återvinning bland sina medlemmar och underlätta samarbetet med forskningsinstitutioner och andra sektorer. Parlamentet konstaterar vikten av att frikoppla mängden producerat avfall från tillverkningsindustrins tillväxt.

19. Europaparlamentet konstaterar hur viktigt det är att skapa industriella synergier inom återvinning och att hjälpa företag att förstå hur deras avfalls- och biprodukter kan bli resurser för andra. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja sådana åtgärder som vidtagits av Storbritannien genom dess "National Industrial Symbiosis Programme".

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen

- att undersöka och främja projekt för utvinning av råvaror från kommunalt avfall ("urban mining"), eftersom dessa fyndigheter kan vara betydligt rikare än de ursprungligen utvunna malmerna, vilket innebär att en stor andel värdefulla retur råvaror kan utvinnas, återanvändas och återvinnas, samt investera i projekt som i allmänhet minskar användningen av råvaror och på så sätt medföra en samhällsförändring,
- att, bland annat med hjälp av en oberoende konsekvensbedömning, undersöka huruvida nedlagda deponier skulle kunna återöppnas för återvinning av potentiellt skrotmaterial med bästa möjliga teknik, eftersom detta skulle leda till en ökad tillgång på råvaror och skapa fler arbetstillfällen i hela EU,
- att undersöka återstående deponier för gruvavfall och metallurgiskt avfall,

Tisdagen den 13 september 2011

- att senast 2012 sammanställa en EU-databas om gruvavfallsanläggningar och genomföra gruvavfallsdirektivet,
- att se till att detta avfall behandlas med bästa möjliga teknik,
- att uppmuntra livscykelhantering av byggnader och där det är lämpligt se till att materialet som används i byggnaderna ska kunna återvinnas,
- att stegvis införa ett generellt förbud mot deponering av avfall i hela EU.

21. Europaparlamentet anser att det finns ett akut behov av mer information om "urban mining" och uppmanar därför kommissionen att bedöma möjligheterna för detta, men även de eventuella begränsningarna.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en återvinningsstrategi där tillvaratagandet sker så nära avfallskällan så möjligt. Häri ingår även rening av avloppsvatten, eftersom detta skulle möjliggöra tillvaratagande av råvaror i högre koncentrationer, förhindra att råvarorna blir omöjliga att tillvarata, minska negativ miljöpåverkan och eventuellt också vara mer energieffektivt.

23. Europaparlamentet uppmanar vidare kommissionen att lägga fram ett förslag om ändring av direktivet om deponering av avfall ⁽¹⁾ och att utveckla och utvidga de mål som anges i artikel 5.2 i det direktivet. Parlamentet anser vidare att minskningsmålet genom förbudet mot deponering av biologiskt nedbrytbart kommunalt avfall i enlighet med ramdirektivet om avfall från och med 2020 bör utsträckas till att gälla allt biologiskt nedbrytbart avfall, och minskningsmålet bör fastställas till 5 procent.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja partnerskap för återvinning med utvecklingsländer. Kommissionen uppmanas även att stödja pilotprojekt såsom områden utan avfall (zero waste zones).

25. Europaparlamentet ber kommissionen att utvärdera hur Europeiska investeringsbanken (EIB) kan hjälpa till att minska de ekonomiska riskerna med investeringar i återvinningsanläggningar med banbrytande teknik och andra återvinningsinitiativ.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja forskning och utveckling när det gäller ekonomiska incitament för återvinning, däribland återvinning av sällsynta jordartsmetaller, där man även tittar på konsekvensanalyser. Parlamentet uppmanar även kommissionen att undersöka hur marknader för återvunnet material kan främjas med bland annat certifikat för återvunnet material och krav på eko-design samt att garantera att sammanhållningspolitik och -budget också utnyttjas i syfte att främja resurseffektivitet och återvinning.

27. Europaparlamentet betonar behovet av att bekämpa olagliga transporter av återvinningsbart material och avfall som innehåller användbara råvaror, särskilt elektroniskt avfall som omfattas av direktivet om elektriskt och elektroniskt avfall (direktiv 2002/96/EG), genom att förbättra och förstärka tillämpningen av lagstiftningen och uppmanar medlemsstaterna att skyndsamt ta itu med denna uppgift. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka hur ett bättre utnyttjande av producentansvaret kan stödja detta mål. Parlamentet framhåller behovet av att inrätta ett globalt certifieringssystem för återvinningsanläggningar. Det är viktigt att tulltjänstemän på nationell nivå samarbetar med varandra. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka huruvida det behövs en gemensam mekanism för att informera myndigheter om olagliga transporter. Kommissionen uppmanas även att studera olagliga avfallsflöden och att regelbundet rapportera om framsteg i bekämpandet av olaglig avfallsexport. Parlamentet uppmanar kommissionen att arbeta för en effektiv åtskillnad mellan nya och begagnade varor i tulldeklarationer genom att ta upp denna fråga i genomförandebestämmelserna för den uppdaterade gemenskapstullkodexen.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

Tisdagen den 13 september 2011

28. I detta sammanhang uppmanar Europaparlamentet även kommissionen att, när den tillåts, stödja EU:s handelspartner att anta lämpliga lagar och genomföra adekvata kontrollåtgärder för att förhindra olaglig import av allt slags avfall på sitt territorium, och att aktivt bekämpa den korruption som ofta möjliggör just sådan olaglig import.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till vissa medlemsstaters kritik av rådets förordning om kriterier för fastställande av när vissa typer av metallskrot upphör att vara avfall enligt direktiv 2008/98/EG, och ber kommissionen att skärpa kraven på produktkvalitet och förbättra möjligheterna att kontrollera och säkerställa att skrot som deklarerats som skrot som upphört att vara avfall håller nödvändig kvalitet.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastställa prioriteringar för forskning och innovation när det gäller hållbara prospekterings- och produktionsmetoder, produkters livscykel och återvinning ("från vaggan till vaggan"), ersättning och resurseffektivitet eftersom detta även skulle kunna minska EU:s beroende av import från leverantörer i monopolställning. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med aktuella utmaningar i fråga om återvinning inom ramprogrammen och betonar att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt återvinningsstrategier för tungmetaller och råvaror av avgörande betydelse, exempelvis sällsynta jordartsmetaller. Kommissionen uppmanas även att knyta tydliga mål till medel som anslås till forskning om råvaror såsom sällsynta jordartsmetaller, till exempel det japanska målet att minska förbrukningen av sällsynta jordartsmetaller med en tredjedel. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att införliva erfarenheter från tredjeländer som redan har uppnått höga insamlingsnivåer, exempelvis Norge, där omkring 80 procent av elektronikavfallet samlas in, och att fastställa egna adekvata insamlingsmål. Parlamentet betonar betydelsen av offentlig-privata partnerskap på detta område för att engagera industrin, den akademiska världen och myndigheterna. Parlamentet är medvetet om de värdefulla tjänster som sådana institutioner även tillhandahåller till små och medelstora företag. Parlamentet vidhåller vikten av ett europeiskt innovationspartnerskap för strategiska råvaror för att främja utvecklingen av resurseffektivitet, viktig teknik, en tryggad försörjning och den inhemska råvarusektorn, och uppmanar kommissionen att initiera ett sådant partnerskap under 2011.

31. Europaparlamentet beklagar att ersättning och återanvändning inte behandlas i tillräcklig utsträckning i meddelandet. Parlamentet påminner om att ersättning, särskilt för råvaror av avgörande betydelse och sällsynta jordartsmetaller, är mycket viktig och kan erbjuda effektiva lösningar för att hantera försörjnings- och miljörisker när det är möjligt. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att intensifiera sitt arbete på detta område genom att utnyttja forsknings- och innovationsmedel genom ett eventuellt utarbetande av ett FoU-program för ersättning inom nästa ramprogram för forskning, som stöder demonstrationsanläggningar. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att överväga att fastställa ersättningsmål samtidigt som de beaktar relevanta konsekvensanalyser. Parlamentet uppmanar kommissionen att till fullo utnyttja den kompetens som finns inom EU på området sällsynta jordartsmetaller.

Hållbar försörjning i EU

32. Europaparlamentet efterlyser icke skatterelaterade åtgärder för att stödja inhemska råvarusektorer att locka investeringar. Parlamentet välkomnar därför samarbete mellan nationella geologiska undersökningar. Parlamentet efterlyser ett ökat samarbete mellan dem och uppmuntrar till användningen av gemensamma standarder och rutiner som skulle underlätta utbytet och utnyttjandet av tillgängliga geologiska uppgifter. Parlamentet välkomnar offentliggörandet av en europeisk årsbok om råvaror (European Raw Materials Yearbook) och betonar att uppgifter om sekundära råvaror och om användbart material som utvunnits ur kommunalt avfall (urban mining) bör ingå. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma huruvida det behövs en geologisk tjänst på EU-nivå som samlar det arbete som görs i nationella undersökningar och det arbete som internationella partner utför. Parlamentet ger sitt stöd till kommissionens arbete för att förbättra EU:s geologiska kunskapsbas och uppmanar kommissionen att tillsammans med medlemsstaterna utarbeta en digital karta över unionens resurser.

33. Europaparlamentet noterar vikten av och tillgången på inhemska råvaror i Europa och uppmanar därför

— till bättre samordning av prospektering, utvinning, distribution, bearbetning, återanvändning och återvinning,

Tisdagen den 13 september 2011

- behöriga offentliga myndigheter (nationella, regionala och lokala) att tillämpa tydliga, effektiva och samordnade administrativa förfaranden vid tillståndsgivning för utvinning av inhemska råvaror, som möjligen inbegriper upprättandet av en enda kontaktpunkt för att underlätta och påskynda tillståndsförfarandet,
- medlemsstaterna att utarbeta strategier för planering av markanvändning, inbegripet långsiktiga beräkningar av efterfrågan på regionala och lokala mineraler, vilka bör återspeglas i den nationella råvarupolitiken, som bör bygga på de goda geologiska kunskaper om råvaror som finns i de olika medlemsstaterna och som inte bör begränsa handeln inom EU eller utesluta gränsöverskridande efterfrågan.

Parlamentet betonar att tjänsteleverantörer i föregående led har stor betydelse för den inhemska utvinningen. Parlamentet betonar hur viktigt det är för en hållbar utvinning i EU att man stimulerar regionala eller nationella råvarukluster som sammanför industri, geologiska tjänster, leverantörer i föregående led, tillverkare av utrustning, utvinnings- och förädlingsföretag, liksom transportindustrin och arbetsmarknadens parter, även med hjälp av nya gruvdriftsmetoder.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra målen i handlingsplanen för biologisk mångfald till en del av råvarustrategin för att stärka kopplingarna mellan ekonomi och miljö och ta hänsyn till miljöpåverkan från utvinning, produktion, användning och bortscaffande av råvaror. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att stödja utvecklingen av strategisk markanvändningsplanering i alla medlemsstater för att skapa balans mellan råvaruutvinningen och andra krav som ställs på markanvändningen samt slå vakt om miljön och den biologiska mångfalden.

35. Europaparlamentet understryker att strängast möjliga arbetsmiljö- och miljöskyddsnormer måste iaktas vid utvinningen så att olyckor kan undvikas och de berörda områdena kan återställas.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ägna tillräcklig uppmärksamhet åt utvecklingen av resursrika områden och att inkludera en omfattande strategi för att förbättra transportinfrastrukturen som sammankopplar resursrika områden i EU med dess industriområden. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att se till att de reviderade riktlinjerna för de transeuropeiska transportnäten uppfyller industrins krav genom att ge smidig tillgång till råvaror.

37. Europaparlamentet bekräftar att riktlinjerna för Natura 2000 ger en stabil grund enligt vilken utvinning av andra råvaror än energiråvaror måste ske, med hänsyn till subsidiaritetsprincipen. Parlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet utvärdera om medlemsstaterna gjort framsteg med att balansera råvaruutvinning och naturskydd. Det är viktigt med förfaranderegler för att åstadkomma goda resultat i tekniskt, socialt, konkurrens- och miljömässigt hänseende. Parlamentet påminner om sin resolution av den 20 januari 2011 om en hållbar EU-politik för de nordligaste regionerna ⁽¹⁾ och uppmanar i detta hänseende, i enlighet med försiktighetsprincipen, kommissionen att bedöma möjligheterna till miljömässigt hållbar utvinning i känsliga områden som kan vara värdefulla leverantörer av viktiga råvaror, såsom Arktis, området kring Barents hav och Grönland samt om möjligt utöka befintliga partnerskapsavtal med länderna i dessa regioner.

38. Europaparlamentet understryker att det behövs mer öppna och förutsägbara ramvillkor om godkännandeförfaranden för att upprätta nya gruvor för utvinning av metaller och mineraler, samtidigt som man inte får kompromissa med miljökraven.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0024.

Tisdagen den 13 september 2011

39. Europaparlamentet konstaterar att de nordeuropeiska länderna och området kring Barents hav har betydande malm-, mineral- och skogstillgångar. Parlamentet anser att norra Europa på ett betydande sätt kan bidra till att tillgodose företagens råvarubehov i övriga EU och därmed minska EU:s importberoende. Det finns ett tydligt behov av att öka kunskapen om norra Europas potential i den pågående råvarudebatten.

40. Europaparlamentet betonar vikten av forskning, utveckling och innovation för att bemöta nya utmaningar. FoU och innovation bidrar till utvecklingen av innovativ teknik och hållbara metoder för gruvarbete, förädling, malmutvinning och återvinning, så att man ytterligare kan minska det ekologiska fotavtrycket och eventuella negativa sociala effekter.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder som ger incitament att eventuellt återuppta verksamheten vid vissa gruvor inom ramen för en hållbar gruvarbete, vilket skulle kunna bidra till att minska risken för att EU:s industri ska drabbas av råvarubrist.

42. Europaparlamentet betonar vikten av kompetens och utbildning och av den roll som geologer, ingenjörer, gruvarbete och annan personal spelar samt uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inleda en nära dialog med arbetsmarknadens parter, den akademiska världen och näringslivet i detta avseende. Parlamentet uppmanar kommissionen att senast 2012 fastställa behovet av och tillgången till utbildad personal för forskning och utveckling, utvinning, förädling, behandling och återvinning av råvaror och att delge parlamentet resultaten. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas även att i samarbete med näringslivet och den akademiska världen stödja utbildning om råvaror genom att inrätta särskilda universitetsprogram och stipendier. Parlamentet stöder i detta hänseende även utbytesprogram på detta område, t.ex. Erasmus mundus mineral- och miljöprogram.

43. Europaparlamentet ser positivt på förslaget om EU-diplomati i fråga om råvaror och sällsynta jord-artsmetaller, som syftar till att upprätta en internationell regleringsplattform som säkrar tillgång till och försörjning med råvaror, särskilt råvaror av avgörande betydelse, garanterar öppna globala marknader och främjar internationellt samarbete inom hållbar utvinning av råvaror och en effektiv resursanvändning som bygger på ömsesidiga intressen. Parlamentet understryker i detta sammanhang behovet av att inleda en kraftfull dialog inom råvarudiplomatin mellan industriländer, länder som håller på att industrialiseras och resursrika utvecklingsländer, också för att främja mänskliga rättigheter, goda styrelseformer och regional stabilitet samt förebygga risken för konflikter om resurser.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att befintlig EU-lagstiftning tillämpas striktast möjligt, att inkludera säkerhetsnormer för guldutvinning bland åtgärderna i flaggskeppsinitiativet "innovationunionen" samt att lägga till en specifik punkt på dagordningen om guldutvinning för FN:s miljöprogram (Unep) internationella panel för hållbar resursförvaltning. Denna punkt ska inbegripa säkerhetsaspekter, innovation, hantering av kemikalier, illegal gruvarbete och småskalig gruvarbete i syfte att ta fram en långsiktig och hållbar lösning som gör det möjligt att på ett hållbart sätt framställa eller importera guld för användning i EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga en översyn av Berlin II-riktlinjerna för småskalig och hantverksmässig gruvarbete.

45. Europaparlamentet påpekar att hantverksmässig och småskalig gruvarbete kan spela en viktig roll på lokal nivå, skapa sysselsättning och stödja utvecklingsmålen när den är officiellt erkänd, reglerad och stödd. Parlamentet beklagar den relativa bristen på kunskap och analytiska verktyg på detta område och understryker behovet av att öka den hantverksmässiga och småskaliga gruvarbetes synlighet, att underlätta effektivare utformning och genomförande av politik på detta område samt att övervaka hjälpinsatser för att motverka fattigdomsfällor och konflikter såsom barnarbete, osäkra arbetsvillkor och tvångsarbete, vilka ofta förekommer vid hantverksmässig gruvarbete och konflikter förknippade med småskalig gruvarbete. Parlamentet uppmanar även EU och dess medlemsstater att stödja utvecklingsländer på både nationell och lokal nivå genom att tillhandahålla expertkunskaper om hållbara gruvmetoder, ökad resurseffektivitet samt återanvändning och återvinning.

Tisdagen den 13 september 2011

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma huruvida det behövs en lagringsmekanism för råvaror av avgörande betydelse, i synnerhet sällsynta jordartsmetaller, som skulle kunna garantera EU:s företag tillgång till strategiska råvaror som används inom miljövänlig och högteknologisk industri samt inom försvarsindustrin och hälsoindustrin och skydda företagen mot monopol och prisstegring. Parlamentet betonar att EU:s uppgift i ett eventuellt lagringsprogram bör vara begränsad till att tillhandahålla den rättsliga ramen och tillsynen.

Internationellt rättvis och hållbar råvaruförsörjning

47. Europaparlamentet noterar de tilltagande handelsrestriktionerna och konkurrenssnedvridningarna i handeln med råvaror. Parlamentet uppmanar kommissionen att på regional, multilateral och bilateral nivå konsekvent övervaka och ta itu med frågan om export- och importrestriktioner. Åtgärder som snedvrider handeln med industriella råvaror, särskilt råvaror av avgörande betydelse, måste undersökas fullständigt och skulle kunna leda till ytterligare rättsliga åtgärder inom ramen för WTO. Parlamentet uppmanar WTO att noggrant övervaka effekten av import- och exportrestriktioner och stöder i detta hänseende upprättandet inom WTO av ett övervakningsverktyg avseende tariffära och icke-tariffära hinder för handel med råvaror och sällsynta jordartsmetaller samt inrättandet inom G20 av ett organ för stabilitet på området råvaror och sällsynta jordartsmetaller ("Raw Materials and Rare Earths Stability Board"). Parlamentet uppmanar kommissionen att utnyttja alla sina internationella nätverk, inbegripet utrikestjänsten, för att förbättra förbindelserna med de länder och regioner som tillhandahåller råvaror och råvaror av avgörande betydelse och på så sätt underlätta den internationella handeln med råvaror, i synnerhet råvaror av avgörande betydelse. Parlamentet ser positivt på EU:s satsning på en aktiv råvarudiplomati som inbegriper olika utrikes-, handels-, miljö- och utvecklingspolitiska strategier och som främjar och stärker demokratiska principer, mänskliga rättigheter, regional stabilitet, insyn och hållbar utveckling. Parlamentet anser att konkreta prioriterade åtgärder och en omfattande strategi för en hållbar försörjning med sällsynta jordartsmetaller snarast måste utarbetas. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra europeiska aktörer med intressen i sällsynta jordartsmetaller delaktiga i utarbetandet av sådana åtgärder.

48. Europaparlamentet bekräftar att utvecklingsländernas regeringar och parlament har en legitim rätt att föra sin politik och reglera om utländska investeringar i det allmänna intresset, i samråd med det civila samhället, på ett sådant sätt att dessa investeringar gynnar den lokala ekonomin, skapar inhemskt mervärde och främjar utveckling. Parlamentet understryker att EU:s råvarustrategi inte får stå i vägen för dessa rättigheter.

49. Europaparlamentet välkomnar EU:s insatser för att främja en hållbar råvaruhandel med tredjeländer (t.ex. Flegt).

50. Europaparlamentet understryker vikten av att fastställa klara regler för samarbete på området för råvaruhandel mellan alla deltagande aktörer (producenter, exportörer, transitländer och importörer).

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att garantera samstämdhet mellan utvecklingspolitiken och råvaruinitiativet samt påpekar i detta hänseende att EU:s råvarupolitik måste ta full hänsyn till en hållbar ekonomisk tillväxt i utvecklingsländerna och vara förenlig med det övergripande målet om utrotning av fattigdom i enlighet med artikel 208 i fördraget om EU:s funktionssätt. Parlamentet betonar att ett tydligt stöd till resursrika länders ekonomiska, sociala och miljömässiga utveckling skulle bidra till att bygga upp stabila och demokratiska institutioner, vilket skulle garantera ömsesidiga fördelar för både exporterande och importerande länder. Parlamentet vill därför att klausuler om mänskliga rättigheter och demokratisering ska införas i framtida avtal med råvaruexporterande partnerländer. EU bör även hjälpa utvecklingsländerna att diversifiera sin ekonomi, minska sitt beroende av råvaruexport och höja värdet på sina produkter genom inhemsk produktion och förädling. Parlamentet uppmanar kommissionen att vid framtagandet av de nya instrumenten för yttre åtgärder för perioden efter 2013 ta med åtgärder för att stödja goda styrelseformer och hållbar gruvdrift i programmen för demokratisk och ekonomisk stabilitet i sårbara stater som är råvaruleverantörer.

Tisdagen den 13 september 2011

52. Europaparlamentet anser att det är företagens ansvar att få fram resurser, men inser att det är svårt för små och medelstora företag att få fram resurser, och ber därför kommissionen att fundera på hur man på ett icke-finansiellt sätt skulle kunna stödja begrepp som exempelvis ett europeiskt "råvarubolag". Parlamentet ber kommissionen och medlemsstaterna att noggrant studera det japanska organet Jogmec.

53. Europaparlamentet uppmanar starkt medlemsstaterna att samarbeta med varandra inom ramen för en europeisk råvarustrategi. Parlamentet vill att denna strategi ska dra nytta av synergieffekter mellan den ekonomiska politiken, gruvpolitiken, industripolitiken och utrikespolitiken och syfta till att säkra försörjningen med strategiskt viktiga ämnen.

54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera resultatet av WTO-ärendet mot Kina och att vid behov använda sig av WTO-mekanismer i framtiden.

55. Europaparlamentet konstaterar hur viktiga förbindelserna mellan Afrika och EU är och även Addis Abeba-avtalet från juni 2010. Detta partnerskap måste vila på ömsesidiga intressen. När man främjar hållbar gruvdrift är det viktigt att utbyta bästa metoder för god förvaltning, ökad resurseffektivitet, återanvändning och återvinning, hantering av sten- och bearbetningsavfall från gruvdrift, återställande av gruvområden, hälsa och säkerhet, arbetstagskydd och avskaffande av barnarbete. Parlamentet påpekar att Afrikanska unionen i sin vision för den afrikanska gruvdriften fastslog att länderna i Afrika hittills inte har kunnat dra nytta av sina konkurrensfördelar när det gäller naturresurser. Därför måste man överväga åtgärder för att se till att inkomsterna från naturresurserna kommer befolkningen i de resursrika länderna till godo.

56. Europaparlamentet betonar vikten av ett bilateralt samarbete om råvaror, vilket EU och Afrikanska unionen visade i juni 2010, och uppmanar till ytterligare insatser inom ramen för den gemensamma handlingsplanen för Afrika-EU för 2011–2013. Parlamentet efterlyser liknande samarbeten med andra länder som är stora producenter av råvaror av avgörande betydelse. Parlamentet föreslår att ett av de konkreta målen för råvarudiplomatin ska vara diversifiering av källor från Sydostasien i riktning mot Latinamerika och Afrika för vissa råvaror som EU är importberoende av.

57. Europaparlamentet ser positivt på att denna handlingsplan inbegriper utbildning i hur man bäst förhandlar om mineralavtal och främjar vetenskapligt samarbete inom gruvsektorn, liksom goda styrelseformer och öppenhet.

58. Europaparlamentet beklagar att det inte finns några namn på andra regioner eller länder i meddelandet. Parlamentet anser att alternativa råvarukällor bör undersökas för att motverka EU:s beroende av ett begränsat antal länder. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att främja andra ömsesidigt lönsamma partnerskap med resursrika länder och regioner. EU bör erbjuda triangelpartnerskap för infrastruktur, kunskapsutbyte och resurser. Parlamentet uppmanar EU att hjälpa resursrika utvecklingsländer att utveckla sina geologiska kunskaper och sina kunskaper om gruvdrift och mineralbearbetning, liksom kunskaper i vetenskapliga och juridiska frågor, så att hållbar kapacitetsuppbyggnad kan upprättas, och föreslår i detta sammanhang att det vid geologiska fakulteter inrättas professurer som finansieras gemensamt. Parlamentet uppmanar kommissionen att övervaka internationella avtal som resursrika länder ingår med tredjeländer, som innebär exklusiv tillgång till resurser, samt garantera en rättvis tillgång till dessa resurser och se till att internationella handelslagar fungerar korrekt.

59. Europaparlamentet är oroat över att man ännu inte fastställt en strategi för dialog och samarbete med Kina och andra internationella nyckelaktörer. Parlamentet betonar behovet av en handels- och teknikdialog med Kina och uppmanar kommissionen att undersöka hur man kan upprätta pilotprojekt om hållbar gruvdrift och mineralbearbetning, ersättning, resurseffektivitet eller återvinning av råvaror av avgörande betydelse med Kina som gynnar båda parter. Parlamentet ger även sitt fulla stöd till liknande bilaterala dialoger i viktiga råvarufrågor med andra viktiga leverantörer såsom de så kallade Briksländerna (Brasilien, Ryssland, Indien, Kina och Sydafrika), med tanke på att de både har och använder stora mängder råvaror. Parlamentet uppmanar kommissionen att likaledes behandla råvarufrågan i den europeiska grannskapspolitiken.

Tisdagen den 13 september 2011

60. Europaparlamentet anser att EU:s råvarustrategi bör återspegla skillnaderna mellan industri- och tillväxtländerna å ena sidan och de minst utvecklade länderna å andra sidan.

61. Europaparlamentet betonar att frågan om tillgång till råvaror bör integreras successivt i fredsbyggande och konfliktförebyggande åtgärder eftersom ett betydande antal konflikter åter brutit ut i vissa regioner.

62. Europaparlamentet håller med om att utvecklingspolitiken fyller en funktion för att hjälpa länder att omsätta sina naturrikedomar i en hållbar tillväxt för alla, bland annat genom att förbättra styrningen och öka öppenheten. Parlamentet understryker att utvecklingspolitiken, däribland det allmänna preferenssystemet, inte är något verktyg för råvarudiplomatin men anser att den kan ha en viktig stödfunktion i EU:s råvarupolitik. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att se till att det råder samstämdhet mellan de båda. Parlamentet ser positivt på att det införs direkta garantier för icke-diskriminerande tillgång till råvaror på marknaden i EU:s handelsavtal samt som en förutsättning för medlemskap i WTO. Parlamentet håller dock med om att handelsavtal bör kunna erbjuda den flexibilitet som krävs för att hjälpa utvecklingsländer att skapa kopplingar mellan utvinningsindustrin och den lokala industrin. Parlamentet anser att länders rätt att bestämma över sina egna resurser måste respekteras och uppmanar i detta sammanhang kommissionen att uppväga sitt motstånd mot exportskatter i utvecklingsländerna med en differentierad strategi som tar hänsyn till de olika ländernas situation, så att utvecklingsmålen och utvecklingsländernas industrialisering inte äventyras. Parlamentet betonar att en fri och rättvis handel är viktig för den globala råvarusektorns utveckling och välbefinnandet i alla samhällen. Parlamentet noterar att inkomsterna från råvaror på ett avgörande sätt kan bidra till att de minst utvecklade länderna kan uppfylla millennieutvecklingsmålen.

63. Europaparlamentet är oroat över att det nyutformade råvaruinitiativet inte hänvisar till det allmänna preferenssystemet eller den särskilda stimulansordningen för hållbar utveckling och gott styre (GSP plus) och inte föreslår några alternativa handelsincitament för främjandet av mänskliga rättigheter, miljöstandarder, för undvikande av barnarbete samt för stöd för inhemska reformer i länder som inte omfattas av dessa ordningar. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja och främja diversifieringsinitiativ i utvecklingsländernas ekonomier som är mycket beroende av vissa råvaror.

64. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att hjälpa utvecklingsländerna att få bukt med informationsasymmetri i samband med förhandlingar om råvaru- och gruvdriftskontrakt, genom kapacitetsuppbyggnad och att hjälpa till med förhandlingar om tekniköverföring, både på nationell nivå och i de lokala samhällena.

65. Europaparlamentet framhåller den betydelse som företagens sociala ansvar spelar genom att höga miljö-, social- och arbetsnormer utanför EU respekteras och bästa tillgängliga teknik tillämpas. Parlamentet anser att dessa bör främjas genom relevanta forum såsom G8, G20, WTO, OECD, FN:s konferens för handel och utveckling (Unctad), FN:s miljöprogram (Unep), Uneps internationella panel för hållbar resursförvaltning, de internationella metallstudiegrupperna och andra organ. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang de positiva bidragen från FN:s Global Compact-initiativ. Parlamentet uppmanar dessutom EU:s företag att utarbeta en lämplig uppförandekod för dem som bedriver verksamhet i tredjeländer och att grunda sin verksamhet på OECD:s riktlinjer för multinationella företag och ISO 26000. Kommissionen uppmanas att vidta åtgärder för att se till att europeiska företag som utvinner naturresurser i tredjeländer uppfyller sociala normer samt miljö- och arbetsnormer. Kommissionen uppmanas även att lägga fram ett eget lagstiftningsförslag om landsvis rapportering om konfliktmineraler och att införa rättsligt bindande krav på att utvinningsföretagen ska offentliggöra hur mycket av sina intäkter de betalar för varje projekt och land de investerar i, enligt samma modell som den amerikanska Dodd-Frank-lagen. Parlamentet stöder initiativet för öppenhet i utvinningsindustrin (EITI) och det globala nätverket Publish What You Pay. Parlamentet anser att dessa normer i synnerhet bör tillämpas för projekt som får EU-finansiering, exempelvis från EIB. Parlamentet uppmanar starkt EU att undersöka hur man kan förhindra import av mineraler från illegal handel eller utvinning. Kommissionen ombes att undersöka huruvida fingeravtrycksteknik skulle kunna användas i detta sammanhang och att främja pilotprojekt som bygger på erfarenheterna med ursprungsidentifiering av coltan-mineral. Parlamentet uppmanar EIB att utföra regelbundna analyser av de väntade effekterna av sin utlåning till utvinningsindustrin.

Tisdagen den 13 september 2011

66. Europaparlamentet är djupt oroat över det stora antalet väldokumenterade fall av europeiska företag som bryter mot miljö- och arbetsnormer och de mänskliga rättigheterna.

67. Europaparlamentet upprepar att öppenhetsinitiativ i utvinningsindustrin faktiskt är företagsvänliga, att de kan ge rättssäkerhet, hållbara och långsiktiga partnerskap och fungera som garantier mot omförhandlingar eller utvisning. Parlamentet konstaterar att det finns utmaningar som behöver tas itu med och att vissa avtal omfattas av sekretesskrav men ändå bör vara föremål för offentlig granskning. Parlamentet noterar att Ghanas lagförslag om förvaltning av oljeintäkter är ett bra exempel på hur man kan bevara ett visst mått av sekretess och samtidigt garantera parlamentarisk kontroll.

68. Europaparlamentet anser att de europeiska företagen bör vara juridiskt ansvariga i sina hemländer för överträdelser av mänskliga rättigheter, miljönormer eller ILO:s grundläggande arbetsnormer som begås av deras dotterbolag utomlands eller av de enheter som de kontrollerar.

69. Europaparlamentet uppmanar EIB och kommissionen att mer noggrant överväga om projekten bidrar till fattigdomsutrotning, hållbar utveckling och tillväxt för alla innan de beslutar om stöd till utvinningsindustrin i utvecklingsländer.

70. Europaparlamentet är oroat över att handeln med och användningen av mineraler från konfliktområden fortsätter, eftersom produktionen av dem medför övergrepp och olaglig verksamhet som inte kan accepteras. Parlamentet uppmanar kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, rådet och medlemsstaterna att ta hänsyn till denna situation inom ramen för sina förbindelser med tredjeländer. Parlamentet uppmanar kommissionen och EU:s strategiska leverantörländer att tillsammans ta fram ett effektivt system för spårning av råvaror, alltifrån importen av dem till dess att de återvinns eller bortskaffas och införa ett ömsesidigt certifieringssystem för råvaror och kedjorna för handel med dem (certifierade handelskedjor) så att rättvis handel kan garanteras och framför allt så att det går att förhindra oseriösa förfaranden inom handel med råvaror från krisområden. Parlamentet uppmanar kommissionen att samarbeta med de relevanta internationella institutionerna (FN, OECD, ILO) för att kartlägga och försöka harmonisera bästa certifieringspraxis.

71. Europaparlamentet betonar att finansmarknaderna kan vara viktiga för att säkra riskerna för både producenter och konsumenter av råvaror och basprodukter. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta nödvändiga åtgärder för att kunna garantera insyn i råvarumarknaderna och beslutsamt förebygga omotiverad råvaruspekulation som leder till en oseriös råvarumarknad, vid behov baserat på en ingående erfarenhetsbaserad undersökning. Hit hör även relevanta initiativ inom ramen för förhandlingar i G8 och G20.

72. Europaparlamentet är oroat över hur derivatmarknaderna inverkar på prisutvecklingen för råvaror. Parlamentet anser att OTC-derivatmarknaderna bör övervakas effektivare. Mot denna bakgrund stöder parlamentet åtgärder såsom ökad insyn i OTC-derivat under överinseende av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten. Parlamentet anser att sådana åtgärder kan medföra ökad säkerhet för investerare samt små och medelstora företag, liksom bättre planeringssäkerhet för producenter i EU.

73. Europaparlamentet välkomnar det arbete som bedrivs om råvaror och hållbarhet i OECD, G8 och G20 och betonar behovet av en G20-dialog om råvaror för att utarbeta en gemensam plan. Parlamentet ser för övrigt positivt på G8- och G20-medlemmarnas kamp mot prisvolatilitet på råvarumarknaden och vill att konkreta åtgärder tas fram för att minska råvaruspekulationen på detta område. Kommissionen uppmanas att främja OECD:s arbete med effekten av exportrestriktioner och användningen av dessa som ett politiskt verktyg. Parlamentet är positivt till att icke OECD-medlemmar fått vara med i diskussionerna. Ett strategiskt samarbete för en global råvarukontroll mellan EU, Förenta staterna och Japan om råvaror av avgörande

Tisdagen den 13 september 2011

betydelse bör upprättas genom att dela uppgifter om tillgång och efterfrågan, göra gemensamma prognoser, uppmuntra utbyte av bästa praxis, tekniska kunskaper och patent, analysera leveranskedjor, undersöka möjligheten med gemensamma strategiska förråd och starta gemensamma FoU-projekt. Parlamentet anser att dessa frågor bör stå på dagordningen för nästa toppmöte mellan EU och Förenta staterna. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja så kallad Track II-diplomati för råvaror genom att stödja utbytet mellan icke-statliga organisationer, den akademiska världen och tankesmedjor i EU och andra resursrelevanta länder. Parlamentet uppmanar kommissionen att anordna regelbundna evenemang för råvaror, såsom Jogmeccs "Metal Saloons", tillsammans med andra resursrelevanta länder. Parlamentet ber även kommissionen att undersöka möjligheten med ett internationellt statistikinitiativ om råvaror av avgörande betydelse som bygger på exemplet med initiativet om gemensamma organisationers uppgifter samt undersöka huruvida en internationell konvention om metaller kan vara ett användbart verktyg. Parlamentet uppmanar Europeiska försvarsbyrån att i enlighet med artikel 42.3 i EU-fördraget bidra till att identifiera varje åtgärd som behövs för att stärka försvarssektorns industriella och tekniska bas i fråga om råvaror.

Jordbruksprodukter och råvarumarknader

74. Europaparlamentet understöder kommissionens analys gällande jordbruksprodukter inom ramen för den globala livsmedelstryggheten, med minskande globala livsmedelsreserver och ökande befolkningsmängd och hunger, och understryker ur marknadsperspektiv de extrema prissvängningarna inom livsmedel och foder, bristerna i livsmedels- och foderkedjorna, de finansiella instrumentens roll och spekulativt agerande som möjliga orsaker till instabilitet, vilka allvarligt måste beaktas. Parlamentet påminner om att fyra EU-medlemsstater för närvarande räknas till de länder som anses mest sårbara för stigande livsmedelspriser.

75. Europaparlamentet kräver att stor uppmärksamhet ägnas åt den grundläggande osäkerhet som omger det växande sambandet mellan prissvängningarna hos energiråvaror och andra råvaror, i synnerhet livsmedel.

76. Europaparlamentet insisterar i likhet med kommissionen på att det internationella samfundet måste anta en långsiktig och samordnad strategi för den globala livsmedelstryggheten som innefattar ökade forskningsinsatser och investeringar i utvecklingsländernas jordbrukssektorer, i synnerhet genom utvecklingspolitiska prioriteringar, för att öka motståndskraften mot och förmågan att anpassa sig till livsmedelschocker.

77. Europaparlamentet stöder de insatser som nyligen gjorts av G20 när det gäller strategier för att bemöta prisvolatiliteten på livsmedels- och jordbruksmarknaderna, bland annat via ökat informationsutbyte angående prognoserna för livsmedelsproduktionen. Parlamentet betonar behovet av ökad insyn och snabbar information om reserver och lager med livsmedelsråvaror.

78. Europaparlamentet välkomnar den gemensamma kommuniké från det tredje toppmötet mellan jordbruksministrarna i Berlin den 22 januari 2011 som undertecknades av 48 länder. I kommunikén efterlyste dessa länder bättre fungerande jordbruksmarknader och erkännande handels betydelse för att skapa en balans mellan olika aktörer på jordbruksmarknaderna och för att förbättra jordbrukarnas tillgång till råvaror och energi.

79. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att sammanställa en rapport över derivat- och råvarubestämmelser för att fastställa om det behövs separata bestämmelser för jordbruksråvaror, med tanke på sektorns särdrag. Parlamentet understöder kommissionens nyligen framlagda förslag om reglering av OTC-derivat och offentliga samråd om direktivet om marknader för finansiella instrument. Parlamentet anser att otillbörliga spekulativa ageranden, oegentligheter och missbruk på derivatmarknaden för råvaror bör åtgärdas omgående.

Tisdagen den 13 september 2011

80. Europaparlamentet ber kommissionen att föreslå konkreta åtgärder för att trygga livsmedelsförsörjningen och hantera den instabila marknaden som ett brådskande ärende, och att med hjälp av ett varaktigt övergripande ansvar få derivatmarknaden för jordbruksprodukter att fungera bättre.

*

* *

81. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaterna.

Fiske i Svarta havet

P7_TA(2011)0365

Europaparlamentets resolution av den 13 september 2011 om nuvarande och framtida förvaltning av fisket i Svarta havet (2010/2113(INI))

(2013/C 51 E/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och av sin resolution av den 7 maj 2009 om parlamentets nya roll och ansvar vid genomförandet av Lissabonfördraget ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 januari 2011 om en EU-strategi för Svarta havet ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 februari 2010 om grönbok om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 oktober 2010 med titeln "En integrerad havspolitik – utvärdering av gjorda framsteg och nya utmaningar" ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EU) nr 1256/2010 av den 17 december 2010 om fastställande av fiskemöjligheter för vissa fiskbestånd i Svarta havet för 2011 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) ⁽⁷⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande En integrerad havspolitik för Europeiska unionen (KOM(2007)0575),
- med beaktande av 1992 års konvention om skydd av Svarta havet mot föroreningar (Bukarestkonventionen) och dess protokoll,
- med beaktande av 1993 års ministerdeklaration om skydd av Svarta havet (Odessadeklarationen),

⁽¹⁾ EUT C 212 E, 5.8.2010, s. 37.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0025.

⁽³⁾ EUT C 348 E, 21.12.2010, s. 15.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0386.

⁽⁵⁾ EUT L 343, 29.12.2010, s. 2.

⁽⁶⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 50.

⁽⁷⁾ EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.

Tisdagen den 13 september 2011

- med beaktande av 2007 års gränsöverskridande diagnostiska analys av Svarta havet ⁽¹⁾,
- med beaktande av 2008 års rapport från Svartahavskommissionen om miljösituationen i Svarta havet,
- med beaktande av 2009 års strategiska handlingsplan för miljöskydd och rehabilitering av Svarta havet från Svartahavskommissionen,
- med beaktande av FN:s havsrättskonvention från 1982,
- med beaktande av FN:s avtal om genomförande av bestämmelserna i konventionen av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd,
- med beaktande av avtalet om genomförande av del XI av havsrättskonventionen,
- med beaktande av FAO:s uppförandekod från 1995 för ett ansvarsfullt fiske,
- med beaktande av FN:s konvention från 1992 om biologisk mångfald,
- med beaktande av FN:s konvention om internationell handel med utrotningshotade arter,
- med beaktande av FN:s konvention om våtmarker av internationell betydelse, i synnerhet såsom livsmiljö för våtmarksfåglar (Ramsarkonventionen),
- med beaktande av 1979 års konvention om skydd för flyttande vilda arter (Bonnkonventionen),
- med beaktande av avtalet om skydd av valar i Svarta havet, Medelhavet och den angränsande delen av Atlanten (Accobams),
- med beaktande av FN:s avtal från 1995 om fiskbestånd,
- med beaktande av 2008 års rapport med titeln "Strengthening the cooperation in the Black Sea" från det 32:a sammanträdet i Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet (AKFM),
- med beaktande av AKFM:s regionala studie 2009 av små tonfiskar i Medelhavet och Svarta havet,
- med beaktande av organisationen för ekonomiskt samarbete i Svartahavsområdet,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen från toppmötet för det östliga partnerskapet (Prag-förklaringen) i Prag den 7 maj 2009,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A7-0236/2011), och av följande skäl:

⁽¹⁾ <http://www.grid.unep.ch/bsein/tda/main.htm>

Tisdagen den 13 september 2011

- A. Debatten om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken i EU pågår fortfarande, och inom ramen för den bör hänsyn tas till Svarta havets särskilda egenskaper och behov, eftersom det här blir den första reformen av den gemensamma fiskeripolitiken som omfattar Svarta havet.
- B. Hittills har samarbetet mellan Svartahavsstaterna varit ostrukturerat eller till och med obefintligt, och man har saknat såväl en konkret, harmoniserad rättslig ram som en gemensam lagstiftningsakt som reglerar fiskeverksamhet eftersom havet är uppdelat i zoner som lyder under olika kuststaters jurisdiktion och eftersom det råder en allmän brist på lämplig systematisk forskning och vetenskaplig information om Svartahavsområdet.
- C. Förvaltningen av fisket i Svarta havet är mycket komplicerad, eftersom bara två av de sex länder som ligger vid Svarta havet är medlemsstater i EU och dessutom nya medlemsstater som anslöt sig till EU först 2007.
- D. Inrättandet av en gemensam politisk mekanism för de sex länderna vid Svarta havet bör utredas i ett långsiktigt perspektiv, i syfte att bland annat säkerställa skyddet av miljön och underlätta den ekonomiska och sociala utvecklingen av kustområdena.
- E. Denna nya politiska mekanism för Svarta havet bör ha till syfte att bevara och förbättra den biologiska mångfalden och välbefindandet hos de människor som arbetar i regionens fiskerisektor, vilket ingår bland Europeiska unionens prioriteringar.
- F. Svarta havet bör inta sin rättmätiga plats bland Europas främsta marina områden eftersom det är det yngsta och mest dynamiska av innanhaven.
- G. Svarta havet bör inta sin plats i den reformerade gemensamma fiskeripolitiken och den integrerade havspolitik, och behoven hos fiskare och hos fiske-, tillverknings- och bearbetningsindustrier bör ges tillfredsställande utrymme i den nya budgetramen för Europeiska fiskerifonden efter 2013.
- H. Detta betänkande kan tas i beaktande inte bara som vägledning för reformen av den gemensamma fiskeripolitiken, utan även som en del av en framtida EU-politik för samarbete med EU:s östliga parter för att maximera tillämpningen av det befintliga kommissionsmeddelandet om Svartahavssynergien (KOM(2007)0160) i syfte att intensifiera samarbetet i Svartahavsområdet där fiskeriverksamheten och utvecklingen av de olika sektorerna spelar en viktig roll.
- I. Förvaltningen av fisket i Svartahavsregionen skulle gynnas stort av ett mer samordnat vetenskapligt samarbete mellan kuststaterna och av en sammanhängande politik på EU-nivå för att bevara och förbättra tillståndet för fiskbestånden.
- J. Många av de marina ekosystemen i allmänhet, och ekosystemet i Svarta havet i synnerhet, påverkas allvarligt av dynamiska förändringar som har ett direkt samband med fiske, klimatförändringar och föroreningar.
- K. Beståndet av japanska havssniglar (*Rapana venosa*) har en negativ inverkan på och utgör ett hot mot den ekologiska balansen i Svarta havet, eftersom sniglarnas utbredning sker på bekostnad av de djur som utgör naturliga vattenfilter, såsom blåmusslan (*Mytilus galloprovincialis*) och den randiga venusmusslan (*Chamelea gallina*).

Tisdagen den 13 september 2011

- L. De flesta fiskefartyg som fiskare från EU använder i Svarta havet är kortare än 12 meter och har således en begränsad inverkan på Svarta havets marina miljö. De bör dock ändå respektera insatserna för ett hållbart fiske och ta sitt eget ansvar för detta.
- M. Man bör omedelbart ta itu med olagligt, orapporterat och oreglerat fiske i Svarta havet.
- N. Avsaknaden av en gemensam överenskommelse mellan de sex länderna vid Svarta havet skulle kunna avhjälpas genom ett ramavtal som förhandlas exempelvis på grundval av ett meddelande från kommissionen, i vilket alla parter intressen uttrycks och beaktas.
- O. En stor del av problemen i samband med Svarta havet beror på att det inte finns någon lämplig institutionell struktur som kan samordna och genomföra förvaltningen av fisket i Svarta havet på en professionell och specialiserad nivå. De nationella administrationer som ansvarar för fiskeripolitik förhandlar sedan 10 år tillbaka om inrättandet av en sådan institutionell struktur samt om dess form och ansvarsområde, men hittills har förhandlingarna inte gett några resultat. Detta har fått till följd att inga tillfredsställande åtgärder har vidtagits för att kontrollera fångster eller, i synnerhet, gränsöverskridande fiske.
- P. Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet (AKFM), vars uppdrag omfattar Svartahavsområdet, har hittills inte beaktat intressenternas, framför allt fiskarnas, behov och förväntningar i den mån som varit möjlig, och den bör ta till alla instrument som finns att tillgå på detta område.
- Q. Svarta havet skiljer sig väsentligt från Medelhavet när det gäller fiskbestånd, föroreningsnivåer, artvariation, dominerande arter, gemensam biomassa och produktivitet.
- R. I januari 2011 antog Europaparlamentet ett betänkande om en EU-strategi för Svarta havet ⁽¹⁾, i vilket man understryker behovet av att tillämpa fleråriga förvaltningsplaner för fisket och av att inrätta ett särskilt regionalt organ för förvaltningen av fisket i Svarta havet.

Allmänt

1. Europaparlamentet framhåller att en livskraftig, stabil och hållbar fiskerisektor bör etableras på europeisk nivå, och att Svarta havet behöver en särskild politik för att bevara och förbättra situationen för fiskeresurser och säkerställa att fiskerisektorn är lämpad för Svartahavsområdet, med tanke på områdets särdrag och på att fiskeripolitiken för Svarta havet bör ingå i den kommande reformen av den gemensamma fiskeripolitiken.
2. Europaparlamentet understryker behovet av mer exakt analytisk och vetenskaplig forskning som samordnas på regional och nationell nivå och på EU-nivå för att bevara och förbättra fiskeresurserna och ekosystemen i Svarta havet.
3. Europaparlamentet värdesätter kommissionens arbete för att främja en mer solid och strukturerad dialog med icke-medlemsstater vid Svarta havet, och uppmuntrar kommissionen att intensifiera sitt arbete tills man har kommit överens om en mer strukturerad gemensam ram som omfattar hela Svartahavsområdet och som följer ett regionalt angreppssätt i fråga om förvaltningen av fisket i regionen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ovannämnda resolution av den 20 januari 2011.

Tisdagen den 13 september 2011

4. Europaparlamentet anser att alla beslut och all politik som hör samman med Svarta havet bör baseras på hållbara vetenskapliga data, och efterfrågar i detta syfte ett samarbete mellan alla intressenter.
5. Europaparlamentet betonar att det behövs en kontinuerlig vetenskaplig analys av fiskbeståndens tillstånd och ett stabilt, långsiktigt system för observation av fiskeriverksamhet, och konstaterar att alla kuststater runt Svarta havet bör delta i denna analys.
6. Europaparlamentet uppmuntrar kommissionen att använda alla diplomatiska och ekonomiska medel som står till dess förfogande för att bidra till konkreta resultat när det gäller en framgångsrik och hållbar fiskeriverksamhet i EU:s intresse, inbegripet att dra största möjliga nytta av den parlamentariska församlingen Euronest och det östliga partnerskapsinitiativet med tanke på den mycket viktiga roll som EU:s närmaste grannländer spelar i sammanhanget.
7. Europaparlamentet efterlyser ett utökat system för övervakning, kontroll och tillsyn av fiskeverksamhet, som ska bidra till att fiskbestånden utnyttjas på ett långsiktigt hållbart sätt och till att olagligt, orapporterat och oreglerat fiske bekämpas effektivare.
8. Europaparlamentet stöder den internationella roll som Gemenskapens kontrollorgan för fiske spelar och efterlyser aktivare bidrag till och ett mer effektivt samarbete vid kontroll, tillsyn och övervakning av Svartahavsområdet.
9. Europaparlamentet anser att metoder för fiske av djuphavsarter bör undersökas noga och detaljerat så att man kan kartlägga de metoder som är ofarliga eller minst skadliga för havsbotten. Parlamentet betonar att ett lämpligt utnyttjande av metoder för fiske av djuphavsbestånd är av stor betydelse för att förhindra alltför stora bestånd av japanska havssniglar (*Rapana venosa*), som hotar det naturliga havsvattenfiltret i form av blåmusslor (*Mytilus galloprovincialis*), randiga venusmusslor (*Chamelea gallina*) och europeiska ostron (*Ostrea edulis*) samt många andra skaldjur.
10. Europaparlamentet anser att Svarta havet bör få en lämplig status i gemenskapspolitiken, och i detta syfte bör lämpliga diplomatiska och vetenskapliga insatser göras och tillräckliga ekonomiska resurser avsättas för ett hållbart fiske i området. Parlamentet anser att EU:s budgetresurser bör vara flexibla, tillgängliga och öppna för insyn så att EU kan säkerställa en hållbar fiskeriverksamhet i Svarta havet.
11. Europaparlamentet betonar att dialogen mellan intressenter är en förutsättning för att den integrerade havspolitikens framgångsrikt ska kunna främjas i Svartahavsområdet. Den integrerade havspolitikens bör även underlätta för skapandet av en konflikt- och problemfri länk mellan olika havssektorer, med beaktande av en hållbar utveckling i kustområdena.
12. Europaparlamentet understryker att bilateralt samarbete och internationella avtal spelar en mycket viktig roll, eftersom de flesta Svartahavsstater inte är EU-medlemsstater och därmed inte är skyldiga att följa gemenskapsrätten.
13. Europaparlamentet anser att samtliga Svartahavsstater, särskilt de som är EU-medlemsstater och kandidatländer, bör respektera såväl EU-lagstiftningen som internationell lagstiftning om fiskeriverksamhet, vars syfte är att säkerställa inte bara hållbara fiskbestånd utan också en hållbar fiskerisektor.
14. Europaparlamentet uppmuntrar kommissionen att fortsätta främja utvecklingen av kustområdena genom att utveckla hållbara fiskeriverksamheter, vilket är särskilt viktigt för Svartahavsområdet med dess höga arbetslöshetssiffror.

Tisdagen den 13 september 2011

Särskilda faktorer att beakta

15. Europaparlamentet välkomnar kommissionens insatser för att tillsammans med Turkiet och Ryska federationen inrätta arbetsgrupper på området för fiskeriförvaltning, vilket ger en grund för ytterligare debatt om samarbete, och uppmanar kommissionen att utvidga insatserna och dialogen till att omfatta alla länder med kust mot Svarta havet. Kommissionen uppmanas att fullt ut använda befintliga organisationer och relevanta verktyg för att kunna gå mot en ökad politisk samordning. Parlamentet anser samtidigt att en särskild regional fiskeriförvaltningsorganisation för Svarta havet på lång sikt kan främja kommunikationen mellan vetenskapliga institut och yrkesorganisationer för fiskare, producenter och bearbetningsföretag i syfte att lösa problem och fördjupa samarbetet i samband med Svarta havet, och uppmuntrar kommissionen att samarbeta med länderna runt Svarta havet på bilateral nivå, eftersom många av dem inte är medlemmar i Europeiska unionen.

16. Europaparlamentet understryker behovet av att göra en långsiktig utredning av upprättandet av en regional fiskeriförvaltningsorganisation som ska samordna vetenskaplig forskning, analysera fiskbeståndens situation och genomföra särskilda strategier för observation av utrotningshotade arter. Organisationen skulle också kunna lämna förslag avseende nivån på de fleråriga fiskeriförvaltningsplanerna och fördela kvoterna för länderna vid Svarta havet.

17. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck EU att använda alla diplomatiska resurser för att övertyga så många som möjligt av de länder vid Svarta havet som inte är EU-medlemsstater om värdet av principerna i EU:s gemensamma fiskeripolitik, särskilt när det gäller tillämpningen av de fleråriga förvaltningsplanerna.

18. Europaparlamentet anser att EU:s verktyg bör användas i vetenskaplig verksamhet som ett sätt att främja och underlätta samarbete mellan och gemensamma insatser för de europeiska forskargrupperna och deras motparter i Ukraina, Ryska federationen, Georgien och Turkiet.

19. Europaparlamentet anser att EU-verksamhet som avser fisket i Svarta havet, särskilt den integrerade havspolitik, främst bör vara inriktad på småskaligt fiske, vilket är avgörande för regionen och kustområdenas ekonomiska status.

20. Europaparlamentet understryker att EU:s gemensamma fiskeripolitik bör uppmuntra inrättandet av yrkesorganisationer för fiskare och branschorganisationer för fiskeri- och vattenbruksbranschen i Svarta havet i de fall då sådana saknas eller är kraftigt underutvecklade.

21. Europaparlamentet anser att de principer om årliga totala tillåtna fångstmängder (TAC) och årskvoter som för närvarande tillämpas inte bör vara det enda alternativet för förvaltningen av fisket i Svarta havet. Enligt parlamentet bör fleråriga förvaltningsplaner främjas och skulle på ett bättre sätt kunna tydliggöra såväl EU:s mål när det gäller fisket i Svartahavsområdet som EU:s framtidsvision för området.

22. Europaparlamentet betonar att alla intressenter i området bör inta ett gemensamt och samordnat långsiktigt synsätt för att man ska kunna uppnå att alla parter vid Svarta havet bedriver en hållbar fiskeriverksamhet, och ser därför positivt på utbyte av bästa praxis mellan de berörda intressenterna.

23. Europaparlamentet påminner om vikten av att fisket förvaltas så att livskraftiga och hållbara ekosystem garanteras, att fiske sker lagligt och att olagligt, orapporterat och oreglerat fiske bekämpas. Parlamentet efterfrågar inrättandet av en europeisk kustbevakningsstyrka i syfte att utveckla samarbetet mellan medlemsstaterna på ett effektivt sätt för att stärka sjöfartsskyddet och bekämpa nya hot till havs, särskilt i Svarta havet.

24. Europaparlamentet anser att de fleråriga förvaltningsplanerna är av mycket stort intresse för både den ekonomiska situationen i fiskerisektorn och miljöförhållandena i Svarta havets ekosystem. Parlamentet anser att metoden med fleråriga förvaltningsplaner bör åtföljas av effektiva kontroller av fångster.

Tisdagen den 13 september 2011

25. Europaparlamentet framhåller att vetenskaplig forskning om Svartahavsfrågor måste uppmuntras så att ansvariga europeiska, regionala och nationella myndigheter kan fatta beslut med beaktande av de ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenser som dessa beslut kan förväntas få. Parlamentet anser att detaljerad, samordnad forskning måste bedrivas så att man kan få ett tydligt och klart svar på frågor om fiskeförvaltningen och om fiskemetoders eventuella följder (t.ex. trålning på havsbotten), eftersom inga verkliga slutsatser kan dras i brist på studier av sådana följder. Parlamentet anser att forskningsprogram och forskningsprojekt om fiskeriverksamheten i Svartahavsområdet, såsom Sesame, Knowseas, Wiser och Black-SeaFish, bör uppmuntras ytterligare.

*

* *

26. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament samt Ukrainas, Ryska federationens, Georgiens och Turkiets regeringar och parlament.

En säker olje- och gasverksamhet till havs

P7_TA(2011)0366

Europaparlamentets resolution av den 13 september 2011 om utmaningen att uppnå en säker olje- och gasverksamhet till havs (2011/2072(INI))

(2013/C 51 E/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG av den 30 maj 1994 om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 92/91/EEG av den 3 november 1992 om minimikrav för förbättring av arbetstagarnas säkerhet och hälsa inom den del av utvinningsindustrin som utnyttjar borrhål ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG av den 15 januari 2008 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (IPPC-direktivet) ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (direktivet om miljökonsekvensbedömning) ⁽⁴⁾, ändrat genom direktiven 97/11/EG ⁽⁵⁾, 2003/35/EG ⁽⁶⁾ och 2009/31/EG ⁽⁷⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (direktivet om miljöansvar) ⁽⁸⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå ⁽⁹⁾, efter ändring,

⁽¹⁾ EGT L 164, 30.6.1994, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 348, 28.11.1992, s. 9.

⁽³⁾ EUT L 24, 29.1.2008, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 175, 5.7.1985, s. 40.

⁽⁵⁾ EGT L 73, 14.3.1997, s. 5.

⁽⁶⁾ EUT L 156, 25.6.2003, s. 17.

⁽⁷⁾ EUT L 140, 5.6.2009, s. 114.

⁽⁸⁾ EUT L 143, 30.4.2004, s. 56.

⁽⁹⁾ EUT L 208, 5.8.2002, s. 1.

Tisdagen den 13 september 2011

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2038/2006 av den 18 december 2006 om flerårig finansiering av Europeiska sjösäkerhetsbyråns åtgärder i samband med insatser vid förorening från fartyg och om ändring av förordning (EG) nr 1406/2002 ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 oktober 2010 om EU-åtgärder när det gäller oljeborrning och oljeutvinning i Europa ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande "Utmaningen att uppnå en säker olje- och gasverksamhet till havs" (KOM(2010)0560),
- med beaktande av artikel 194 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artiklarna 11 och 191 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Deepwater Horizon-olyckan som ledde till tragiska dödsfall och allvarliga miljöskador,
- med beaktande av slutrapporten från Förenta staternas National Commission on the BP Deepwater Horizon spill and offshore drilling,
- med beaktande av rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (livsmiljödirektivet) ⁽⁴⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och utskottet för rättsliga frågor (A7-0290/2011), och av följande skäl:
 - A. I artikel 194 i EUF-fördraget anges uttryckligen medlemsstatens rätt att bestämma villkoren för utnyttjandet av sina energikällor, dock bör detta ske i en anda av solidaritet och med hänsyn till miljöskydd.
 - B. Enligt artikel 191 i EUF-fördraget måste unionens miljöpolitik syfta till en hög skyddsnivå och bygga på försiktighetsprincipen och på principerna att förebyggande åtgärder bör vidtas, att miljöförstöring företrädesvis bör hejdas vid källan och att förorenaren ska betala.
 - C. Inhemskas olje- och gaskällor bidrar avsevärt till att tillgodose Europas nuvarande energibehov och är för närvarande ytterst viktiga för en tryggad energiförsörjning och diversifierad energianvändning.

⁽¹⁾ EUT L 394, 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0352.

⁽⁴⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

Tisdagen den 13 september 2011

- D. Olje- och gasverksamheten till havs ökar i områden som gränsar till EU:s territorium. Dessa områden lyder inte under EU:s lagstiftning, men en incident där skulle kunna få konsekvenser för EU:s territorium, och många av områdena är för närvarande politiskt instabila.
- E. Det finns redan en omfattande mängd internationella lagar och konventioner som omfattar haven, däribland de europeiska vatten.
- F. I FN:s havsrättskonvention anges de rättsliga ramar inom vilka verksamhet i oceaner och hav måste bedrivas, inklusive avgränsningen av kontinentalsockeln och den exklusiva ekonomiska zonen (EEZ).
- G. Säkerheten och integriteten vid prospektering efter olja och gas, och största möjliga skydd för Europas befolkning och miljö måste säkerställas.
- H. Effekterna av en olycka skulle kunna vara gränsöverskridande och motiverar därför att EU har en förutbestämd insatsberedskap för föroreningar, som omfattar olyckor utanför EU:s vatten.
- I. Oljeutsläppet från Deepwater Horizon har visat de potentiellt förödande konsekvenser som oljeborrning i extrema miljöförhållanden kan få för miljön och människor samt den enorma ekonomiska kostnad som sådana miljökonsekvenser medför.
- J. En del av rekommendationerna från Förenta staternas National Commission on the BP Deepwater Horizon spill and offshore drilling återspeglar ett antal metoder som har tillämpats på vissa håll i EU i minst 20 år.
- K. Oljeutsläppet från Deepwater Horizon i Mexikanska golfen måste leda till att EU vid behov snabbt och ingående granskar sin relevanta lagstiftning och sina bestämmelser, med hänsyn till försiktighetsprincipen och principen om att det ska vidtas förebyggande åtgärder och till alla aspekter av utvinning av och prospektering efter olja och gas till havs, inbegripet säker transport genom undervattensrörledningar på/under havsbotten, inom sitt territorium. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang kommissionens beredvillighet att snarast åtgärda brister i den befintliga EU-lagstiftningen.
- L. Oljekatastrofen i Mexikanska golfen har fått industrin och behöriga myndigheter att upprätta forum såsom Girg ⁽¹⁾ och Osprag ⁽²⁾ vars syfte är att dra lärdom från katastrofen, och många av dessa initiativ har redan gett konkreta resultat.
- M. De nationella oljebolagen svarade för 52 procent av den globala oljeproduktionen och kontrollerade 88 procent av de bevisade oljereserverna 2007. Deras betydelse i förhållande till internationella oljebolag ökar dramatiskt.
- N. Olika tillsynsmekanismer i medlemsstaterna gör det mycket svårare att säkerställa säkerhetsåtgärdernas integritet, innebär ytterligare en ekonomisk börda för företagen och hindrar den inre marknaden från att fungera smidigt och ändamålsenligt.
- O. Det finns belägg för att man kan undvika potentiella intressekonflikter eller en förvirring kring mål om man åtskiljer utfärdandet av tillstånd från hälso- och säkerhetsbedömningar.

⁽¹⁾ Global Industry Response Group.⁽²⁾ Oil Spill Response Group.

Tisdagen den 13 september 2011

- P. Nationella tillsynsmyndigheter måste bedöma den finansiella bärkraften och kapaciteten innan de utfärdar ett tillstånd och slutligt godkänner borrning samt säkerställa att tillräckliga medel finns, däribland genom försäkring mot skada på tredje man och gemensamma fonder.
- Q. Det finns redan diverse internationella forum där tillsynsmyndigheter kan utbyta bästa praxis, bland annat NSOAF ⁽¹⁾.
- R. Kommissionen är, på EU:s vägnar, redan en avtalsslutande part i Ospar ⁽²⁾, en regional konvention för skydd av den marina miljön i Nordostatlanten.
- S. Befintliga mekanismer för incidentrapportering är Ospars årliga rapport om utsläpp och föroreningar, och icke-reglerande kanaler såsom NSOAF:s "säkerhetsbulletiner" kan användas för att förmedla erfarenheter från sådana incidenter.
- T. Flera befintliga överenskommelser innehåller redan förfaranden för internationella insatser vid utsläpp av internationell omfattning, till exempel OCES ⁽³⁾.
- U. EU:s maskindirektiv omfattar i allmänhet utrustning i olje- och gasanläggningar till havs men inte mobila borrhplattformar eller utrustning på sådana.
- V. Europeiska sjösäkerhetsbyrån erbjuder redan tekniskt stöd till kommissionen i samband med utarbetandet och genomförandet av EU:s sjösäkerhetslagstiftning och har getts operativa uppgifter inom insatser vid förorening genom olja, uppföljning per satellit samt långdistansidentifiering och -spårning av fartyg.
- W. Ansvar för saneringen av eventuella oljeutsläpp och ansvarsskyldigheten för skador bygger på artikel 191 i EUF-fördraget där principen om att förorenaren betalar fastställs samt återspeglas i sekundärlagstiftningen, såsom i miljöansvarsdirektivet och i avfallsdirektivet.
- X. Ett frivilligt system för kompensation vid oljeutsläpp finns redan i Nordsjön.

Lagstiftning

1. Europaparlamentet inser att utfärdande av licenser och andra godkännanden för prospektering och utnyttjande av kolväteresurser faller inom medlemsstaternas befogenheter och att beslut om eventuella avbrott i verksamheten är upp till den berörda medlemsstaten. Parlamentet betonar dock att licensförfarandena måste uppfylla vissa gemensamma EU-kriterier och understryker att medlemsstaterna bör tillämpa försiktighetsprincipen när de utfärdar licenser och andra tillstånd för prospektering och utnyttjande av kolväteresurser.

⁽¹⁾ North Sea Offshore Authorities Forum.

⁽²⁾ Osparkonventionen är det befintliga rättsliga instrument som vägleder det internationella samarbetet om skydd av den marina miljön i Nordostatlanten.

⁽³⁾ Offshore Cooperative Emergency Services, som sammanför de nationella föreningarna i Danmark, Irland, Nederländerna, Norge, Storbritannien och Tyskland.

Tisdagen den 13 september 2011

2. Europaparlamentet vidhåller därför att införandet av ett EU-övergripande moratorium för all ny djuphavsoljeborrning i EU-vatten skulle vara ett oproportionerligt bemötande av behovet att säkra höga säkerhetsstandarder runtom i EU.
3. Europaparlamentet betonar att det i varje medlemsstats lagstiftnings- och regleringssystem måste säkerställas att alla operatörer lämnar in en riskbaserad platsspecifik säkerhetsdokumentation där de tydligt bevisar för de behöriga nationella hälso-, säkerhets- och miljömyndigheterna att alla platsspecifika och andra risker har tagits i beaktande och kontroller genomförts för varje anläggning.
4. Europaparlamentet betonar att det i varje medlemsstats lagstiftnings- och regleringssystem bör antas ett ordentligt regelverk i linje med den nuvarande bästa praxisen där alla borrhningsförslag åtföljs av en säkerhetsdokumentation som måste godkännas innan verksamheten kan påbörjas, däribland oberoende kontrollförfaranden av tredje part och granskningar med lämpliga intervall av oberoende experter. Parlamentet betonar att regelbundna tillsynstillfällen före borrhningen är en ytterligare försäkran om att alla risker har tagits i beaktande och minskats och att granskningar av oberoende experter har genomförts med lämpliga intervall för varje anläggning.
5. Europaparlamentet vill att all säkerhetsdokumentation ska bli dokument som utvecklas vilket innebär att väsentliga tekniska eller utrustningsmässiga förändringar måste godkännas av den relevanta behöriga myndigheten, och betonar att all säkerhetsdokumentation bör ses över minst vart femte år, bland annat av oberoende tillsynsmyndigheter. Parlamentet betonar även att alla förfaranden och all utrustning på plats som finns att tillgå för att hantera möjliga eruptioner måste ingå i säkerhetsdokumentationen.
6. Eftersom det redan finns ett nätverk av regelverk och bästa praxis anser Europaparlamentet att en enda ny specialiserad EU-lagstiftning kan riskera att destabilisera det nuvarande nätverket av regelverk och göra att man hamnar för långt ifrån strategin för säkerhetsdokumentation, och betonar att den nya lagstiftningen inte får överlappa eller äventyra befintlig bästa praxis.
7. Europaparlamentet stöder kommissionens önskemål om att i samarbete med medlemsstaterna höja minimistandarderna inom EU och anser att säkerhets- och miljöaspekter bör införlivas i all lagstiftning och att högsta säkerhets- och miljöstandarder bör tillämpas på alla områden av olje- och gasverksamhet till havs. Parlamentet uppmanar EU att upprätta en oberoende tredjepartsmekanism för att öka samordningen i händelse av en olycka. Parlamentet rekommenderar att Europeiska sjösäkerhetsbyrån ska utses för denna roll.
8. Europaparlamentet efterlyser en utvidgning av direktivet om miljökonsekvensbedömning ⁽¹⁾ så att det kommer att omfatta alla faser av projekt till havs (prospektering och drift) och efterfrågar särskilda krav på miljökonsekvensbedömningar för djuphavsborrhning, komplexa källor, svåra borrhningsförhållanden och olje-/gastransport via undervattensrörledningar på/under havsbotten. Dessutom bör kommissionen säkerställa att miljökonsekvensbedömningarna rörande projekt till havs som godkänts av de nationella myndigheterna även omfattar de förfaranden som operatörerna måste följa i samband med nedläggningar. Parlamentet uppmanar kommissionen att på nytt granska de rättsliga bestämmelserna om miljökonsekvensbedömningar och att i dem stadga att dessa bedömningar måste genomföras av experter som är oberoende av kunden.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka den gällande lagstiftningsramen för nedläggning av befintlig borrhningsinfrastruktur och att klargöra, vid behov genom lagstiftning, vilket ansvar operatörerna har för att garantera ett säkert omhändertagande och för eventuella miljöskador som uppstår i samband med nedläggningen eller på en borrhplats efter nedläggningen.

⁽¹⁾ Direktiv 85/337/EEG (såsom ändrat).

Tisdagen den 13 september 2011

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheterna att låta de sunda principer som ingår i lagstiftningen för att kontrollera risker på land (Seveso II ⁽¹⁾ och III ⁽²⁾) även ingå i lagstiftningen om olje- och gasverksamhet till havs. Tills vidare och i händelse att kommissionen inte lägger fram något förslag om sådan ny specifik lagstiftning uppmanar parlamentet kommissionen att se över sitt Seveso III-förslag i syfte att utvidga dess tillämpningsområde till oljeplattformar och undervattensrörledningar på/under havsbotten i alla faser från prospektering efter olje- eller gasfyndigheter till dess att källan tas ur drift. Parlamentet välkomnar kommissionens förklarande meddelande om översynen av Seveso II-direktivet, där det anges att kommissionen kommer att undersöka hur miljölagstiftningen kan stärkas på bästa sätt.

11. Europaparlamentet konstaterar att olje- och gasverksamhet till havs inte omfattas av grundbestämmelserna i direktivet om industriutsläpp ⁽³⁾, och föreslår att kommissionen i punkt 1.5 i bilaga I lägger till "olje- och gasverksamhet till havs" som en del av den första översyn av räckvidden som ska genomföras senast den 31 december 2011 samt att Europeiska IPPC-byrån definierar bästa tillgängliga praxis för olje- och gasverksamhet till havs.

12. Europaparlamentet ser positivt på kommissionens planerade översyn av direktiv 92/91/EEG och kräver en strategi baserad på gemensamma normer i syfte att undvika skillnader i behandling inom samma företag beroende på platsen för verksamheten. Parlamentet efterlyser vidare en öppen, effektiv och konsekvent uppsättning bestämmelser som ska tillämpas på samtliga arbetstagare inom offshoresektorn, samt en bedömning av såväl effektiviteten i befintlig lagstiftning som möjligheterna till en framtida harmonisering av lagstiftningen.

13. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen att främja tillämpningen av Internationella arbetsorganisationens riktlinjer gällande ledningssystem för arbetsmiljön (ILO-OSH 2001) i hela olje- och gasindustrin.

14. Europaparlamentet varnar dock för att hur effektiv lagstiftningen är i slutändan beror på hur väl den genomförs av de relevanta europeiska och nationella myndigheterna samt organen som genomför och hanterar relevant lagstiftning och ser till att den efterlevs. Parlamentet anser att kommissionen aktivt bör se till att medlemsstaternas myndigheter fullgör sina skyldigheter.

15. Europaparlamentet understryker att vissa medlemsstater redan har utmärkta säkerhetsmekanismer i jämförelse med dem som finns internationellt och på EU-nivå.

16. Europaparlamentet betonar vikten av regelbundna, varierade och strikta inspektioner av oberoende, utbildade specialister som känner till de lokala förhållandena. Parlamentet anser att en operatörs inspektionssystem även måste genomgå kontroll av tredje part. Parlamentet stöder de insatser som redan gjorts av vissa medlemsstater för att öka antalet strikta inspektioner. Parlamentet betonar hur viktigt det är med oberoende nationella myndigheter och att eventuella intressekonflikter som kan finnas mellan inspektörer och potentiella framtida arbetsgivare hanteras på ett öppet sätt.

17. Europaparlamentet konstaterar att antalet erfarna inspektörer är begränsat och efterlyser ytterligare investeringar för att utveckla ett mer kvalificerat inspektionsnätverk i samtliga medlemsstater. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka hur de kan hjälpa medlemsstaterna att ta fram sina egna inspektorat.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår (EGT L 10, 14.1.1997, s. 13).

⁽²⁾ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår (KOM(2010)0781).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar), (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

Tisdagen den 13 september 2011

18. Europaparlamentet vidhåller att inspektionsorganen behöver effektiva kontrollsystem med innovativa metoder såsom särskilda granskningar av arbetstider eller räddningsinsatser, samt att det måste finnas möjlighet att utfärda sanktioner om arbetstagarnas hälsa och säkerhet skulle äventyras.

19. Europaparlamentet anser att en operatörs inspektionssystem även måste genomgå kontroll av tredje part, liksom inspektioner på EU-nivå, samt att besiktning av fartyg måste utökas till havsbaserade olje- och gasplattformer.

20. Europaparlamentet erkänner att det inom vissa mindre omfattande verksamheter kan åstadkommas stordriftsfördelar för medlemsstaterna om de sinsemellan delar på inspektoraten.

21. Europaparlamentet påpekar att man vid en eventuell utökning av EU:s produktlagstiftning till utrustning på havsbaserade anläggningar bör ta hänsyn till att tekniken snabbt går framåt så att alltför detaljerade föreskrifter fort kan bli överflödiga.

22. Europaparlamentet befarar att "kontrollera kontrollörerna" på EU-nivå inte kommer att ge tillräckligt mervärde för att motivera en uttömning av de nationella behöriga myndigheternas redan knappa tillsynsresurser. Parlamentet inser dock hur stor potential Europeiska sjösäkerhetsbyråns viktiga erfarenhet har när det gäller förebyggande av oljeolyckor, övervaknings- och detekteringsverksamhet, och att insamling av uppgifter, utbyte av bästa metoder och samordning av insatsresurser bör göras i hela EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att utreda om ett europeiskt tillsynsorgan för verksamhet till havs, som för samman europeiska regleringsmyndigheter i likhet med Berec för elektronisk kommunikation, skulle kunna tillföra ett mervärde och göra att de högsta miljö- och säkerhetsstandarderna i EU i större utsträckning skulle efterlevas och genomföras.

Förebyggande, utbyte av information och bästa praxis

23. Europaparlamentet betonar vikten av regionala initiativ som ett första steg till multilaterala åtgärder och anser att forum i stil med North Sea Offshore Authorities Forum (NSOAF) i Nordsjön bör inrättas för medlemsstaterna runt Medelhavet, Östersjön och Svarta havet för att övervaka att minimistandarder antas och efterlevs. Parlamentet välkomnar i detta avseende kommissionens initiativ att inrätta Mediterranean Offshore Authorities Forum och uppmuntrar länder utanför EU att delta. De standarder och normer som antas av EU bör ta hänsyn till ekologiska aspekter på prospektering efter kolväten på tredjeländers område.

24. Europaparlamentet konstaterar att förhållandena i de olika havsområdena skiftar men anser att regionala initiativ där så är lämpligt bör samordnas inom ramen för olika forum, för att garantera bästa praxis på EU-nivå. Parlamentet betonar att kommissionen bör spela en aktiv roll inom dessa forum.

25. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ till gemensamma sammanträden mellan EU och NSOAF som en möjlighet att utbyta bästa metoder i EU. Parlamentet betonar att dessa sammanträden bör värdesättas av deltagarna.

26. Europaparlamentet välkomnar beslutet från International Association of Oil and Gas Producers att inrätta Global Industry Response Group efter katastrofen i Mexikanska gulfen. Parlamentet uppmanar medlemmarna i gruppen att arbeta med insyn i utbytet av information och i arbetet med myndigheter.

27. Europaparlamentet understryker att program för att involvera arbetstagarna medför säkerhetsfördelar. Parlamentet förespråkar en stark koppling och gemensamma initiativ mellan industrin, arbetstagarna och de behöriga nationella myndigheterna på hälso-, säkerhets- och miljöskyddsområdena.

Tisdagen den 13 september 2011

28. Europaparlamentet understryker att arbetstagarna inom sektorn för olje- och gasverksamhet till havs utsätts för mycket stora hälso- och säkerhetsrisker på grund av de ibland extrema miljöförhållandena, arbetstider med vaktpass på 12 timmar, liksom en isolerad arbetsmiljö, och konstaterar att dessa speciella arbetsförhållanden och framför allt den psykiska stressen är och måste fortsätta vara reglerade i syfte att minimera fel som beror på den mänskliga faktorn och skydda arbetstagarna. Parlamentet rekommenderar därför att arbetstagare ska erbjudas försäkringar som lämpar sig för de risker som finns.

29. Europaparlamentet efterlyser en förebyggande hälso- och säkerhetskultur som förutsätter ett engagemang från företagen och fackföreningarna samt ett aktivt deltagande från arbetstagarna, framför allt genom samråd med dessa och genom att de involveras i utarbetandet och tillämpningen av säkerhetsförfarandena, liksom genom information om den potentiella risk de utsätts för. Parlamentet betonar hur viktigt det är att testa och övervaka dessa förfaranden i hela befälsordningen för att se till att även personer i hög chefsställning är utbildade och kan hållas ansvariga i händelse av olyckor och brister i säkerheten.

30. Europaparlamentet uppmanar branschen att engagera sig för en verklig säkerhetskultur inom hela företagsorganisationen, vare sig det rör sig om verksamhet till havs eller i kontorsmiljö. Parlamentet förespråkar därför regelbundna utbildningsprogram för alla fast och tillfälligt anställda arbetstagare samt arbetsgivare.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga möjligheten att fastställa gemensamma höga säkerhetsstandarder och säkerhetssystem som motverkar och begränsar hot i syfte att minimera riskerna och att, vid behov, sätta in snabba och effektiva insatser. Parlamentet vill även att utbildningskrav införs i medlemsstaterna för arbetstagare, inbegripet entreprenörer och underentreprenörer, med högriskuppgifter, och att dessa harmoniseras för att garantera ett enhetligt genomförande i alla europeiska vatten. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att i en positiv anda tillsammans med internationella partner utreda möjligheten att åstadkomma ett globalt initiativ om hälso- och säkerhetsregler för arbetstagare och se till att dessa regelbundet uppdateras i enlighet med den senaste tekniska utvecklingen.

32. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att endast tillåta certifierad intern eller extern utbildning.

33. Europaparlamentet ser positivt på internationella utbytesprogram och gemensamma utbildningsprogram för de behöriga nationella myndigheternas personal och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att föreslå initiativ för att främja dessa.

34. Europaparlamentet kräver att underentreprenörer omfattas av stränga hälsoskyddsregler samt säkerhets- och utbildningsregler och att de har rätt kompetens för att utföra underhålls- och byggarbeten inom sitt ansvarsområde. Arbetstagare, inklusive entreprenörer och underentreprenörer samt arbetstagarorganisationer, måste informeras om arbetets samtliga risker innan det i praktiken utförs.

35. Europaparlamentet betonar att även arbetstagare i senare led i bearbetningskedjan till havs eller på land utsätts för extremt stora hälso- och säkerhetsrisker. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att inkludera dessa arbetstagare då de utarbetar regler för verksamheten.

36. Europaparlamentet efterlyser regelbunden specifik medicinsk uppföljning av arbetstagare som arbetar i olje- och gasindustrin till havs. Parlamentet rekommenderar att arbetstagarna minst en gång om året genomgår en läkarundersökning för att kontrollera deras psykiska och fysiska hälsa.

37. Europaparlamentet efterlyser godkännandet av en mekanism för utvärdering av de risker som arbetstagarna utsätts för och att denna utvärdering beaktas vid beräkningen av arbetstagarnas ersättning.

Tisdagen den 13 september 2011

38. Europaparlamentet uppmanar branschen att följa bästa praxis när det gäller skyddsombud. Arbetstagare bör kunna välja ett skyddsombud som engagerar sig i säkerhetsfrågor på alla verksamhets- och beslutsnivåer. Parlamentet anser även att arbetstagare anonymt bör kunna anmäla säkerhetsbrister eller säkerhetsrisker till behöriga myndigheter utan att riskera att utsättas för trakasserier.

39. Europaparlamentet stöder kraftigare insatser för att utbyta bästa praxis mellan medlemsstater när det gäller regleringar, standarder och förfaranden och vid rapportering och hantering av incidenter, inklusive vetenskapliga yttranden, driftssäkerhet och miljöskydd, riskhantering, insatsförfaranden osv.

40. Europaparlamentet konstaterar att det redan sker ett informationsutbyte genom såväl tillsynsgrupper som affärspartnerskap och samriskföretag och anser att säkerheten inte är någon privat angelägenhet.

41. Europaparlamentet uppmanar de behöriga nationella myndigheterna att jämföra, utbyta och offentliggöra information från incidentrapportering – med tillbörlig hänsyn till kommersiellt känsliga uppgifter – så att man kan lära sig av varandra. Parlamentet anser att om befintlig praxis och incidentrapportering befästes och samordnades mer så skulle insynsvänlighet och konsekvens kunna säkerställas runtom i EU. Denna information bör utbytas så snabbt som möjligt efter det att en incident har inträffat och bland annat inbegripa personalincidenter, maskinfel, kolväteutsläpp och andra allvarliga incidenter. Parlamentet gläder sig åt internationella initiativ såsom G20:s arbetsgrupp som på internationell nivå ska hjälpa till att sprida kunskapen om incidenter och hjälpåtgärder som kan komma att krävas.

42. Europaparlamentet anser att kommissionen bör bedöma hur effektiva de olika befintliga informationskanalerna är, om det finns grund för rationalisering och/eller grund för inrättande av nya internationella system, med tillbörlig hänsyn till den påföljande administrativa bördan.

Tillstånd och godkännande för borrning

43. Europaparlamentet konstaterar att det är skillnad mellan tillstånd och godkännande för borrning och att tillståndsinnehavaren inte nödvändigtvis är borrhingsföretaget. Det bör finnas förutbestämda tillsynstillfällen efter utfärdandet av tillstånd och före borrhningen.

44. Europaparlamentet rekommenderar att instansen för utfärdande av tillstånd ska vara åtskild från hälso- och säkerhetsinstanserna i samtliga medlemsstater. Parlamentet anser att kommissionen bör samarbeta med medlemsstaterna för att införa gemensamma, transparenta och objektiva tillståndskriterier, där tillstånd samt hälso- och säkerhetsfunktioner skiljs åt, så att man minskar risken för intressekonflikter.

45. Europaparlamentet konstaterar att ett betydande antal anläggningar i EU:s vatten börjar bli gamla. Parlamentet välkomnar försök att förbättra en effektiv och säker drift av befintliga plattformar.

46. Europaparlamentet anser att måste finnas krav på att olje- och gasoperatörer under tillståndspro-
cessen, hela driftsperioden och alla faser av projekt till havs (prospektering, drift och nedläggning) kan visa att de har tillräcklig ekonomisk kapacitet för att kunna avhjälpa miljöskador som uppstår till följd av de specifika verksamheter som de bedriver – inbegripet skador som uppstår genom olyckor med stora konsekvenser men låg sannolikhet – genom obligatoriska ömsesidiga system inom branschen, obligatoriska försäkringar eller ett blandat system som garanterar ekonomisk säkerhet.

Tisdagen den 13 september 2011

Beredskapsplaner

47. Europaparlamentet förespråkar användningen av platsspecifika beredskapsplaner i vilka faror identifieras, potentiella föroreningskällor och dess effekter bedöms, en insatsstrategi beskrivs och borrhingsplaner för potentiella s.k. relief wells (borrhål för att täppa till läckan) utarbetas. Parlamentet rekommenderar att de operatörer som fått tillstånd, som ett villkor för godkännandet för borrhning, bör ha genomfört en miljökonsekvensanalys och lämnat in sina beredskapsplaner minst två månader innan verksamheten påbörjas. När det gäller komplexa källor eller svåra borrhingsförhållanden bör beredskapsplanerna bedömas, vara föremål för samråd och godkännas samtidigt som andra föreskrivna godkännandeförfaranden (t.ex. de med anknytning till miljöpåverkan eller källans utseende). Arbetet får i samtliga fall inte påbörjas förrän en beredskapsplan för det område där arbetet ska utföras har godkänts av den berörda medlemsstaten. Parlamentet vidhåller att beredskapsplanerna, med tillbörlig hänsyn till uppgiftsskydd, bör offentliggöras av den behöriga nationella myndigheten

48. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utforma, ändra eller uppdatera nationella beredskapsplaner med detaljerade upplysningar om ledningskanaler och mekanismer för att utnyttja nationella tillgångar vid sidan av industrins resurser i händelse av utsläpp. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att samarbeta sinsemellan och med EU:s grannländer för att utarbeta regionala beredskapsplaner, vilka bör överlämnas till Europeiska sjösäkerhetsbyrån.

49. Europaparlamentet konstaterar att den senaste händelseutvecklingen har visat vilka risker som prospektering efter och utvinning av olja och gas till havs innebär för sjötransporter och havsmiljön. Parlamentet anser att byråns ansvarsområde uttryckligen bör utökas till att omfatta förebyggande av och insatser vid föroreningar till följd av sådan verksamhet.

50. Europaparlamentet föreslår att Europeiska sjösäkerhetsbyråns uppsättning av insatsresurser bör inbegripa samtliga relevanta offentliga resurser samt resurser från industrin så att byrån är väl utrustad för att spela sin samordnande roll, om så är nödvändigt, i händelse av en allvarlig incident.

51. Europaparlamentet föreslår att tillgänglig utrustning för att stoppa alla eventuella utsläpp bör utgöra en väsentlig del av beredskapsplanerna och att sådan utrustning bör finnas nära tillgänglig vid anläggningarna så att den snabbt kan sättas in i händelse av en allvarlig incident.

52. Europaparlamentet uppmanar företagen att fortsätta att avsätta medel till forskning och utveckling med anknytning till ny teknik för att förebygga och avhjälpa olyckor. Parlamentet understryker att all katastrofinsats teknik bör genomgå oberoende tester, bedömningar och beviljanden innan den läggs till i en godkänd beredskapsplan.

53. Europaparlamentet anser att det absolut måste göras lämpliga och innovativa oberoende vetenskapliga undersökningar som gör det möjligt att använda automatiska system för att övervaka arbetet i borrhorna och avbrott i detta arbete och göra borrhings- och utvinningsarbetet samt brandsäkerhetssystemen mera tillförlitliga under extrema väderförhållanden.

54. Europaparlamentet förespråkar strikt kontroll samt fortsatt testning och bedömning av kemiska lösningsmedel (och beredskapsplaner som inbegriper användning av kemiska lösningsmedel), både för att kontrollera deras lämplighet i händelse av utsläpp och för att förhindra negativa konsekvenser för människors hälsa och miljön. Parlamentet begär att kommissionen tillhandahåller mer ingående forskning kring effekterna av sådana kemikalier, vid behov genom EU:s forskningsprogram.

Katastrofinsatser

55. Europaparlamentet konstaterar att industrin bär huvudansvaret för insatser vid katastrofer. Parlamentet ser positivt på att gemensamma industriinitiativ tas fram och att man mobiliserar och utnyttjar resurser för att bemöta oljeutsläpp. Parlamentet framhåller att den offentliga sektorn har en viktig roll i regleringen och samordningen av samt säkerheten kring katastrofinsatserna.

Tisdagen den 13 september 2011

56. Europaparlamentet rekommenderar att större vikt läggs vid systematisk utbildning, framför allt praktisk utbildning om användningen av utrustning vid katastrofinsatser.

57. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att se till att tillståndssystemen omfattar ekonomiska skyddsinstrument som ska garantera att nödvändiga finansiella resurser kan uppbådas omgående i händelse av stora olyckor, för att ersätta de förluster som oljeutsläpp eller gasläckor förorsakar ekonomin, samhället och miljön.

58. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ att utöka Europeiska sjösäkerhetsbyråns mandat till att inte bara omfatta fartyg utan också anläggningar till havs.

59. Europaparlamentet konstaterar att utnyttjandet av Europeiska sjösäkerhetsbyråns expertis och resurser kommer att fastslås i den reviderade förordningen om Europeiska sjösäkerhetsbyrån men att de uttryckligen bör utökas till att omfatta insatser vid föroreningar från prospektering efter olja och gas och bör kunna tillgås inom hela EU samt i grannländerna om så behövs.

60. Europaparlamentet anser att de insats- och övervakningsverktyg som tas fram på EU-nivå, liksom Europeiska sjösäkerhetsbyråns nätverk av oljesaneringsfartyg och CleanSeaNet, ett system för övervakning och detektering av oljeutsläpp, kan utnyttjas vid incidenter/olyckor vid anläggningar till havs.

61. Europaparlamentet rekommenderar att Europeiska sjösäkerhetsbyråns tjänst CleanSeaNet utnyttjas för att övervaka oljeplattformar och olagliga utsläpp från fartyg. Parlamentet noterar att 50 procent av de bilder som för närvarande tillhandahålls CleanSeaNet kan användas för att övervaka oljeplattformar.

62. Europaparlamentet rekommenderar därför att Europeiska sjösäkerhetsbyråns servicenätverk av reservfartyg för oljesanering utnyttjas efter det att man sett över följande punkter:

a) Vissa fartyg kan inte användas i en atmosfär med en flampunkt under 60 C.

b) Kontrakten måste förbättras så att längre oljesaneringsinsatser blir möjliga.

c) Luckor i det nuvarande nätverket måste åtgärdas.

d) Ny teknik måste utforskas: exempelvis arbete med oljelänsor.

63. Europaparlamentet uppmanar åter kommissionen att snarast möjligt lägga fram förslag om inrättandet av en EU-räddningstjänststyrka som bygger på EU:s civilskyddsmekanismer och att tillsammans med medlemsstaterna utarbeta en europeisk handlingsplan som innehåller specifika mekanismer för EU-insatser i händelse av omfattande föroreningar från oljeplattformar, inbegripet undervattensrörledningar för olja/gas på eller under havsbotten.

64. Europaparlamentet erkänner den roll som MIC ⁽¹⁾ spelar som ett komplement till medlemsstaternas och industrins nödsatsemekanismer.

65. Europaparlamentet stöder innovativa tjänster som riktar sig till sjöfartssektorn och välkomnar diskussionen mellan kommissionen och medlemsstaterna om ett nytt initiativ, e-sjöfart, som bygger på SafeSeaNet-projektet och skulle kunna ge fler säkerhetsfördelar för den havsbaserade olje- och gasindustrin.

⁽¹⁾ Övervaknings- och informationscentrum, som drivs av kommissionen.

Tisdagen den 13 september 2011

66. Europaparlamentet understryker att varje havsområde ständigt måste ha tillgång till lämplig utrustning för att kunna hantera omfattande, värsta tänkbara utsläpp för havsområdet i fråga, inte bara för EU:s vatten.

67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att man i samband med den förbättrade hantering av marina data som föreslås i meddelandet "Kunskap i havsfrågor 2020" ⁽¹⁾ och i förslaget till förordning om inrättande av ett program för att stödja den fortsatta utvecklingen av en integrerad havspolitik ⁽²⁾ beaktar behovet av att säkerställa god övervakning av föroreningshot för att i god tid besluta om ett lämpligt tillvägagångssätt.

68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta ett förslag om att vetenskapliga rön som genereras av operatörer till havs som arbetar inom ramen för ett offentligt tillstånd ska tillgängliggöras för de behöriga myndigheterna med hjälp av standarder och protokoll som tagits fram inom ramen för "Kunskap i havsfrågor 2020", i syfte att underlätta offentlig granskning och öka kunskaperna om havsmiljön.

Ansvarsskyldighet

69. Europaparlamentet uppmanar starkt medlemsstaterna att när man överväger finansiella garantimekanismer, däribland behovet av försäkring mot skada på tredje man, se till att premievillkoren beräknas utgående från de reella risker som uppstår till följd av svårigheterna i samband med borring och utvinning, så att inte små och medelstora operatörer blir utkonkurrerade från marknaden, samtidigt som man ser till att skadeståndsansvaret täcks.

70. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att förvissa sig om att operatörerna visar att de har finansiella garantier för att täcka den fulla kostnaden för sanering och ersättning i händelse av en allvarlig olycka – även om finansiella garantier i princip kan tillhandahållas antingen genom försäkringar eller ömsesidiga bolagsformer – och att risk- och skadeståndsansvaret inte läggs ut på mindre företag som med större sannolikhet förklarar sig vara insolventa i händelse av en olycka. Parlamentet begär att alla gemensamma system inrättas på ett sätt som gör att det kvarstår incitament för att förhindra risker och följa högsta möjliga säkerhetsstandarder i enskilda verksamheter.

71. Europaparlamentet inser värdet av gemensamma fonder som Opol i Nordsjön och vill att sådana fonder inrättas i EU:s samtliga vatten. Operatörerna bör vara skyldiga att delta, och ett tydligt rättsläge måste säkerställas i syfte att tillhandahålla en säkerhetsnätmekanism som ska lugna medlemsstaterna, sjöfartssektorn, i synnerhet fiskarna, och skattebetalarna.

72. Europaparlamentet understryker att de juridiska möjligheterna att övervaka system som Opol är begränsade eftersom systemen är frivilliga, och menar därför att fonderna skulle stärkas om anslutning till dem vore ett obligatoriskt krav för beviljande av tillstånd.

73. Europaparlamentet betonar att bidragen bör bygga på och stämma överens med både risknivån på den berörda platsen och beredskapsplanerna.

74. Europaparlamentet anser att miljöansvarsdirektivets ⁽³⁾ räckvidd bör utökas så att principen om att förorenaren betalar och strikt ansvarsskyldighet gäller för alla skador på marina vatten eller den biologiska mångfalden, så att olje- och gasbolagen kan hållas ansvariga för de skador de förorsakar och ta fullt ansvar.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelande "Kunskap i havsfrågor 2020: marina data och marin övervakning för smart och hållbar tillväxt" (KOM(2010)0461).

⁽²⁾ KOM(2010)0494.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (EUT L 143, 30.4.2004, s. 56).

Tisdagen den 13 september 2011

75. Europaparlamentet efterfrågar en översyn av miljöansvarsdirektivet så att dess tillämpningsområde kommer att omfatta alla marina vatten i enlighet med ramdirektivet om en marin strategi ⁽¹⁾.

76. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i enlighet med miljöansvarsdirektivet sänka skadetröskeln och att övervaka strikt efterlevnad av ansvarskyldighet för alla skador på marina vatten och på den marina biologiska mångfalden

77. Europaparlamentet anser att kommissionen bör undersöka huruvida det skulle kunna inrättas en kompensationsfond för oljekatastrofer inom ramen för miljöansvaret, vilken skulle inbegripa bindande bestämmelser om ekonomisk säkerhet.

78. Europaparlamentet rekommenderar att medlemsstaterna överväger att vidta och skärpa avskräckande åtgärder mot vårdslöshet och underlåtenhet att följa lagstiftningen, till exempel i form av böter, indragna tillstånd och straffrättsligt ansvar för anställda. Parlamentet vill dock påpeka att Förenta staterna hade ett sådant system före oljeutsläppet vid Deepwater Horizon.

79. Europaparlamentet understryker att det innan borrning inleds klart måste fastställas vilka parter som bär det finansiella ansvaret.

Förbindelser med tredjeländer

80. Europaparlamentet uppmanar med kraft industrin att åtminstone tillämpa EU:s miljö- och säkerhetsstandarder eller motsvarande oavsett var i världen företagen bedriver sin verksamhet. Parlamentet är medveten om att det är svårt att genomdriva krav på att EU-baserade företags internationella verksamhet ska uppfylla EU-standarder, men uppmanar kommissionen att undersöka vilka mekanismer som skulle kunna användas för att se till att EU-baserade företag i sin internationella verksamhet följer åtminstone EU:s säkerhetsstandarder. Parlamentet anser att företagens sociala ansvar också bör vara en viktig pådrivande kraft på detta område och att medlemsstaterna vid utfärdandet av tillstånd skulle kunna ta hänsyn till internationella incidenter där företagen varit delaktiga, under förutsättning att dessa incidenter åtföljs av grundlig granskning. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med internationella partner främja tillämpningen av dessa höga standarder.

81. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta att bidra till offshorereinitiativ inom ramen för G20 samtidigt som man tar hänsyn till FN:s havsrättskonvention.

82. Europaparlamentet noterar vikten av den befintliga lagstiftning som tagits fram av FN:s miljöprogram, genom Oskar, Barcelonakonventionen (konventionen om skydd av Medelhavets marina miljö och kustregion) och Helsingforskonventionen (konventionen om skydd av Östersjöområdets marina miljö), men konstaterar att den internationella lagstiftningen i nuläget inte ger en fullständig eller konsekvent ram för säkerhets- och miljöstandarder i samband med borrning till havs och därför kan vara svår att driva igenom.

83. Europaparlamentet understryker att det är viktigt att protokollet om offshoreverksamhet i Medelhavet från 1994, vilket ännu inte ratificerats och som är inriktat på skydd mot föroreningar som uppstår till följd av prospektering och utnyttjande, träder i kraft fullt ut.

84. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att föra en aktiv dialog med andra stater med gränser till EU:s havsområden för att lagstiftningen och tillsynen ska hålla lika höga säkerhetsnivåer.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi), (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

Tisdagen den 13 september 2011

85. Europaparlamentet uppmanar EU att samarbeta med de länder utanför EU, inklusive deras arbets- tagar- och arbetsgivarorganisationer, vars medborgare utför tjänster i EU:s olje- och gasindustri till havs, för att se till att företag som är etablerade utanför EU men som bedriver verksamhet i EU:s vatten är bundna av EU:s arbetsvillkor och lagstiftning om ledningssystem för arbetsmiljön.

86. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda en debatt om reglering av ansvarskyldighet för miljöskador och finansiella garantier som även skulle omfatta tredjeländer.

87. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samarbeta med partner och grannländer för att få till stånd en särskild ordning för all verksamhet i Arktis samt att omsorgsfullt överväga om det är hållbart och nödvändigt att bedriva havsbaserad verksamhet i en sådan känslig och unik miljö.

88. Europaparlamentet förespråkar internationella bilaterala partnerskap genom handlingsplaner inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken, vilka bl.a. ska uppmuntra tredjeländer att anta höga säkerhetsstandarder. Parlamentet uppmanar de länder som ännu inte fullt ut har börjat tillämpa den europeiska grannskapspolitiken att göra det.

89. Europaparlamentet stöder industriledda system för överföring av expertis, särskilt till de länder där lagstiftningen inte är lika utvecklad.

*

* *

90. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaterna.

Kvinnors företagande i små och medelstora företag

P7_TA(2011)0367

Europaparlamentets resolution av den 13 september 2011 om kvinnors företagande i små och medelstora företag (2010/2275(INI))

(2013/C 51 E/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 av den 6 augusti 2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget (allmän gruppundantagsförordning) ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens rapport av den 3 oktober 2008 om förverkligande av Barcelonamålen avseende barnomsorg före den obligatoriska skolåldern (KOM(2008)0638),
- med beaktande av kommissionens rapport av den 25 juli 2008 med titeln "Promotion of Women Innovators and Entrepreneurship",
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 juni 2008 med titeln "Tänk småskaligt först – En 'Small Business Act' för Europa" (KOM(2008)0394),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/41/EU av den 7 juli 2010 om tillämpning av principen om likabehandling av kvinnor och män som är egenföretagare och om upphävande av rådets direktiv 86/613/EEG ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT L 214, 9.8.2008, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 180, 15.7.2010, s. 1.

Tisdagen den 13 september 2011

- med beaktande av rådets beslut 2010/707/EU av den 21 oktober 2010 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 mars 2009 om en "Small Business Act" för Europa ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 30 november 2006, "Dags att lägga in en högre växel – Att skapa ett Europa med företagande och tillväxt" ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 oktober 2002 om kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet: Initiativ för tillväxt och sysselsättning – Åtgärder för finansiellt stöd till innovativa och sysselsättningsskapande små och medelstora företag ⁽⁵⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0207/2011), och av följande skäl:
 - A. Det är viktigt att inse att om jämställdheten ska kunna främjas och genomföras i praktiken måste män och kvinnor dela på ansvaret för hem och familj, bl.a. genom att män tar ut mer föräldraledighet, vilket kan stödja kvinnor att starta egna små och medelstora företag så att de uppnår ekonomiskt oberoende och självständighet på arbetet.
 - B. Egenföretagande erbjuder i allmänhet större flexibilitet än en anställning i fråga om arbetstid, antal arbetade timmar och arbetsplats och erbjuder möjligheter för dem som vill kombinera arbetet med omsorgsuppgifter eller andra aktiviteter, eller för dem som behöver en anpassad arbetsplats.
 - C. Kategorin mikroföretag samt små och medelstora företag (SMF-kategorin) utgörs av företag som sysselsätter färre än 250 personer och vars årsomsättning inte överstiger 50 miljoner euro samt vars balansomsättning inte överstiger 43 miljoner euro per år.
 - D. 99 procent av alla nybildade företag i Europa är mikroföretag eller små företag och en tredjedel startas av personer som är arbetslösa. Mikroföretag som har mindre än 10 anställda utgör 91 procent av företagen i Europa.
 - E. Kommissionens handlingsplan: En europeisk dagordning för entreprenörskap (KOM(2004)0070) visar på behovet av bättre socialförsäkringar. Kommissionen har även för avsikt att lägga fram ett meddelande om en lagstiftning för småföretag i början på 2011. Behovet av bättre socialförsäkringar, i synnerhet för kvinnliga företagare, bör betonas.
 - F. Kvinnor kan ha svårt att få tillgång till informativt stöd samt finansiella och tekniska medel och tjänster, vilket kan begränsa deras möjlighet att utvidga sin verksamhet och konkurrera om statliga och kommunala upphandlingar.

⁽¹⁾ EUT L 308, 24.11.2010, s. 46.

⁽²⁾ EUT L 160, 30.6.2000, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 87 E, 1.4.2010, s. 48.

⁽⁴⁾ EUT C 316 E, 22.12.2006, s. 378.

⁽⁵⁾ EUT C 279 E, 20.11.2003, s. 78.

Tisdagen den 13 september 2011

- G. Enligt kommissionens terminologi är falskt egenföretagande en skenbar typ av egenföretagande som uppstår när anställningsformer missbrukas för att kringgå det sociala skyddet och utesluta sådana arbetstagare från arbetstagares grundläggande rättigheter i syfte att minska arbetskraftskostnaderna, medan de berörda arbetstagarna förblir ekonomiskt beroende.
- H. Entreprenörer är personer (företagsägare) som arbetar för att generera värde genom att skapa eller utveckla en ekonomisk verksamhet och genom att identifiera och utnyttja nya produkter, processer eller marknader ⁽¹⁾.
- I. En kvinnlig företagare kan definieras som en kvinna som har skapat en verksamhet där hon äger majoritet av aktierna och har ett aktivt intresse i beslutsfattande, risktagande och den dagliga verksamheten.
- J. Många företag, framför allt med kvinnlig ledning, har uppkommit i mål 1-områden och som inom en snar framtid inte längre kommer att klassas som mindre gynnade områden till fördel för de nya medlemsstaterna.
- K. Många av de regioner som inte längre kommer att beviljas förmåner består av landsbygdsområden som ännu inte är tillräckligt utvecklade. De nya regionerna saknar ofta de kulturella, sociala och organisatoriska instrument som krävs för att utnyttja EU-finansieringen på bästa sätt.
- L. Det finns skillnader mellan medlemsstater i antalet kvinnliga företagare. Färre kvinnor än män ser på företagande som ett möjligt yrkesval och trots att antalet kvinnor som driver små och medelstora företag har ökat det senaste årtiondet, är enbart 1 av 10 kvinnor i Europeiska unionen företagare jämfört med 1 av 4 män. Kvinnorna utgör 60 procent av dem som tar universitetsexamen, men på arbetsmarknaden är de underrepresenterade när det gäller heltidsarbete, framför allt inom affärsverksamhet. Det är oerhört viktigt att uppmuntra kvinnor och ge dem möjlighet att genomföra entreprenörssatsningar för att kunna minska de befintliga skillnaderna mellan könen.
- M. Förenta staternas lagstiftning om kvinnligt företagande "Women's Business Ownership Act (1988)" har ökat andelen kvinnliga företagsägare bland företag från 26 procent 1992 till 57 procent 2002. Framgången hos denna lagstiftning kan vara till hjälp i EU:s kartläggning av god praxis.
- N. De kvinnor som på grund av samhällseliga faktorer har mindre kunskap om tillgängliga finansieringsalternativ och erfarenhet av ekonomisk förvaltning behöver stöd, inte bara under uppstartsfasen utan också genom firmans hela verksamhetscykel eftersom typen av stöd i företagsplaneringen skiljer sig åt under uppstarts- och tillväxtfasen.
- O. Kvinnligt företagande och små- och medelstora företag ägda av kvinnor är en viktig källa till ökad sysselsättning bland kvinnor, vilket gör det möjligt att i högre grad utnyttja kvinnors utbildningsnivå och se till att kvinnor inte anställs under osäkra anställningsförhållanden. En företagskultur bland kvinnor säkerställer företagsdynamik och innovation, potentialer som är långt ifrån utnyttjade i Europeiska unionen, och ett ökat antal kvinnliga företagare har positiva effekter för ekonomin i stort. Åtgärder för att stödja kvinnliga entreprenörer försummas lätt i ett instabilt ekonomiskt klimat.

⁽¹⁾ "A Framework for Addressing and Measuring Entrepreneurship" av N. Ahmad och A.N. Hoffman, 24 januari 2008, STD/DOC (2008) 2.

Tisdagen den 13 september 2011

- P. Män och kvinnor har i många fall inte samma möjligheter att driva och utveckla företag. Att främja kvinnligt företagande är en långsiktig process där det krävs tid för att ändra strukturer och attityder i samhället. Kvinnor har alltid haft entreprenörsanda men regler och traditionell rollfördelning har inneburit att företagande inte alltid har varit ett alternativ för kvinnor.
- Q. Europeiska investeringsbanken (EIB) har i hög grad ökat sin utlåning till små och medelstora företag från 8,1 miljarder EUR under 2008 till ungefär 11,5 miljarder EUR under 2009. De instrument för små och medelstora företag som ingår i ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation har genomförts löpande (1,13 miljarder EUR öronmärktes för perioden 2007–2013). Kommissionen antog tillfälliga regler för statligt stöd 2009/2010 som ger medlemsstaterna utökade möjligheter att motverka effekterna av kreditåstramningen.
- R. Program för investeringsberedskap ökar förmågan hos små och medelstora företag eller entreprenörer att förstå den oro som finns bland banker eller andra investerare som kan tillhandahålla extern finansiering.
- S. Kvinnliga företagare är en heterogen grupp som kan variera i ålder, bakgrund och utbildning, bestående av allt från nyutexaminerade personer till personer som har hunnit långt i karriären och som vill hitta nya sätt att utnyttja talanger som ledarskap, företagarganda, förmåga till kommunikation och kompromisser liksom till god riskbedömning, och de är verksamma inom många olika sektorer och verksamheter. Kvinnor och män har inte lika möjligheter att driva och utveckla företag på grund av könsstereotyper och strukturella hinder, och kvinnor uppfattas felaktigt ofta sakna entreprenörmässiga egenskaper som självförtroende, ledarskap, beslutsamhet och riskbeteende.
- T. Mentorsystem och stöd från aktiva kvinnor samt manliga företagare kan hjälpa kvinnor med nystartade företag att övervinna de rädslor som är förknippade med nyföretagande.
- U. Det är viktigt att främja praktisk rådgivning om verkligheten i näringslivet och ekonomiska frågor på en konkurrensutsatt marknad.
- V. Man har inte genomfört tillräcklig forskning om kvinnligt företagande på EU-nivå för att kunna få information om utvecklingen och tillämpningen av EU-omfattande strategier på detta område.
- W. I många medlemsstater saknar egenföretagare tillbörliga socialförsäkringsrättigheter såsom mamma- och pappaledighet, arbetslöshetsförsäkring, sjukförsäkring, handikappbidrag, pensionsavsättningar och barnomsorg, trots att sådana strukturer är nödvändiga för att göra det möjligt för kvinnliga företagare att förena arbete och familjeliv och för att EU ska kunna hantera den demografiska utmaningen. I riktlinjerna för sysselsättningspolitiken uppmanas medlemsstaterna att främja egenföretagande och samtidigt garantera en adekvat social trygghet för egenföretagare.
- X. Det finns en grupp som främst består av kvinnor och som ägnar sig åt hushållsarbete och privat omsorgsarbete utan att vara officiellt anställda och inte heller officiellt egenföretagare, och som därför saknar alla former av social trygghet.

Tisdagen den 13 september 2011

Tillgång till ekonomiskt stöd och utbildningsstöd

1. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna samt regionala och lokala myndigheter att bättre utnyttja finansieringsmöjligheter som är tillgängliga för kvinnliga företagare genom särskilda stipendier, riskkapital, bestämmelser om social trygghet och lägre räntor som ger en rättvis och jämlik tillgång till finansiella medel, som det europeiska Progress-instrumentet för mikrokrediter som tillhandahåller mikrokrediter upp till 25 000 EUR till mikroföretag och till sådana som vill starta ett eget litet företag och inte har tillgång till traditionella banktjänster, t.ex. arbetslösa personer.
2. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att dra igång landsomfattande kampanjer, däribland arbetsgrupper och seminarier, för att effektivare främja och informera kvinnor om det europeiska Progress-instrumentet för mikrokrediter och om alla de finansieringsmöjligheter instrumentet ger.
3. Europaparlamentet påpekar att jämställdhet är en av EU:s grundläggande principer enligt fördraget om Europeiska unionen och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, men att det trots betydande framsteg fortfarande råder bristande jämställdhet i fråga om entreprenörskap och beslutsprocesser.
4. Europaparlamentet beklagar att den finansiella och ekonomiska krisen har förvärrat problemen för många potentiella kvinnliga entreprenörer, särskilt under företagets första tre verksamhetsår. Parlamentet framhåller att lönsamma små och medelstora företag skapade av såväl män som kvinnor kan bidra till hållbarare ekonomisk tillväxt i medlemsstaterna.
5. Europaparlamentet välkomnar det separata avsnittet om stöd till kvinnligt företagande i kommissionens förordning (EG) nr 800/2008. Parlamentet uppmanar kommissionen att behålla detta stöd i unionens nästa stödrum för att stärka kvinnligt företagande efter att förordningen har upphört att gälla.
6. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att de små och medelstora företag som leds (grundats) av kvinnor även kan dra nytta av de skattemässiga fördelar som planeras för de små och medelstora företagen.
7. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att genomföra rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden samt se till att entreprenörer som blivit insolventa eller gjort avbrott i karriären får hjälp och stöd när det gäller ekonomisk återhämtning så att de ska kunna fortsätta med sina redan påbörjade projekt eller byta inriktning.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja utbyte av bästa praxis mellan de regioner som inte längre kommer att omfattas av mål 1 och de nya regionerna så att kvinnliga företagare involveras, framför allt inom jordbruks- och hantverkssektorn, dels för att se till att de kan överföra förvärvade erfarenheter och samtidigt inte plötsligt förlorar sina förmåner, dels för att skapa en ny grupp kvinnliga ledare i de nya medlemsstaterna.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och Business Europe att främja kvinnligt entreprenörskap, ekonomiskt stöd och strukturer för yrkesvägledning samt att i samarbete med företagargrupper, handelshögskolor och nationella kvinnoinstitut inrätta program för investeringsberedskap som kan hjälpa kvinnor att skapa hållbara verksamhetsplaner samt hitta och definiera potentiella investerare.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att undersöka de hinder som finns för kvinnors företagande och i synnerhet göra en omfattande analys av kvinnors tillgång till finansiella medel.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uppmuntra banker och finansinstitut att överväga att erbjuda "kvinnovänliga" stödtjänster för företag.

Tisdagen den 13 september 2011

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och Business Europe att överväga att införa mentorsystem och stödprogram, i synnerhet program för aktivt åldrande där pensionerade manliga och kvinnliga företagare kan ge råd och dela med sig av sina erfarenheter.
13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att särskilt beakta situationen för kvinnor över 50 år och hjälpa dem att starta egna företag.
14. Europaparlamentet insisterar på att medlemsstaterna bör införa åtgärder som gör det möjligt för kvinnor att skapa en rimlig balans mellan arbetsliv och privatliv och tillhandahålla lämpliga former av barnomsorg, eftersom bristen på barnomsorg av hög kvalitet till överkomligt pris är ännu ett hinder för kvinnor som vill starta företag.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja kvinnliga företags tillgång till bedömningar av tillväxt- och riskpotential utförda av erfarna konsulter.
16. Europaparlamentet konstaterar att kvinnliga företagare i många färska undersökningar har fått erkännande för att ha en försiktigare hållning än män när det gäller ekonomiska och finansiella risker. Parlamentet anser att man bör analysera resultaten av dessa undersökningar mer ingående för att få veta om de är korrekta och vilka slutsatser man bör dra av dem.
17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och lokala myndigheter att införa nationella utbildningskoncept i syfte att intressera flickor för kvinnligt entreprenörskap och ledarskap och att utveckla "ungt företagande" i gymnasieskolor så att kvinnliga studenter under ett skolar kan, om de så vill, ta del av verksamhetscykeln genom att starta upp, driva och avveckla ett företag, och koppla denna process till mentorskap från lärare och aktiva äldre rådgivare från det lokala näringslivet.
18. Europaparlamentet konstaterar att många flickor redan i tidig ålder avskräcks från att fortsätta med skol- och universitetsämnen som av tradition betraktas som manliga, såsom naturvetenskap, matematik och teknik. Parlamentet rekommenderar att det införs kurser i skolorna om entreprenörskapets grunder och att urvalet av ämnes- och yrkesalternativ för flickor breddas, så att dessa kan utveckla den kunskapsbas och kompetens som krävs för att lyckas med företagande. Europaparlamentet framhåller vikten av att främja flickors och kvinnors anställbarhet genom kompetensutveckling och livslångt lärande.
19. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna, medlemsstaterna och de regionala myndigheterna att uppmuntra ettåriga program som främjar entreprenörskap och lärlingskap samt utbyten på högskolenivå i Europa, där studenter genomför utvecklingsprojekt baserade på verkliga affärskoncept för att redan under utbildningsåren kunna starta en hållbar och lönsam verksamhet. Europaparlamentet anser också att aktiviteter i alumni- och studentföreningar ska vara en del i processen för att ge studenterna självförtroende och fungera som förebild. Parlamentet uppmanar slutligen kommissionen att främja utbyte av god praxis på detta område.
20. Europaparlamentet ber medlemsstaterna och Business Europe att höja kunskapsnivån om och främja utbytesprogrammet för europeiska företagare "Erasmus för unga företagare", vars specifika mål det är att stärka entreprenörandan, internationaliseringen och konkurrenskraften för potentiella nyföretagare i EU och nystartade mikroföretag och små företag. Utbytesprogrammet ger också nyföretagare möjlighet att i upp till sex månader arbeta med en erfaren företagare i hans/hennes lilla eller medelstora företag i ett annat EU-land. Europaparlamentet rekommenderar också inrättandet av speciella stipendier, såsom EU:s Leonardo da Vinci-stipendier, för kvinnliga studenter med stor potential, som delas ut i en utdelningsceremoni för "bästa praxis" till framgångsrika kandidater.

Tisdagen den 13 september 2011

21. Europaparlamentet insisterar på att medlemsstaterna ska främja lika tillgång till kontrakt som tilldelas genom offentlig upphandling och se till att offentlig upphandlingspolitik blir "könsneutral".

Tillgång till traditionella företagarnätverk samt informations- och kommunikationstekniker

22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppmuntra gränsöverskridande samarbetsprogram och skapa gränsöverskridande stödcentrum för kvinnligt företagande för att ge möjlighet till erfarenhetsutbyte, rationaliserat resursutnyttjande och utbyte av bästa praxis.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utnyttja informations- och kommunikationsteknik som kan bidra till att öka medvetenheten samt nätverksstöd till kvinnor. Parlamentet anser att man bör åtgärda den digitala klyftan i hela Europa genom att förbättra tillgången till bredband, så att kvinnor får den flexibilitet som krävs för att kunna driva företag hemifrån om de så önskar.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uppmuntra kvinnors deltagande i lokala handelskammare, icke-statliga organisationer på området, lobbygrupper och branschorganisationer från näringslivet för att kunna utveckla och stärka sina konkurrensmässiga företagarfärdigheter, samt uppmanar handelskammarna att från sitt håll aktivt uppmuntra kvinnliga företagare att engagera sig och att främja inrättandet av tjänster som riktar sig till kvinnliga företagare och grupper med kvinnliga representanter för att öka kvinnornas inflytande och förbättra företagskulturen.

25. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att framhålla de icke-statliga organisationernas roll i att uppmuntra och underlätta för kvinnors företagande.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja utbyte av goda metoder för att stärka kvinnors företagsanda, och ber kommissionen, medlemsstaterna och Business Europe att uppmuntra och ge kvinnliga företagare möjligheter att samarbeta med lämpliga affärspartner på andra områden så att de har möjlighet att utbyta erfarenheter och metoder och få ett vidare perspektiv på företagsvärlden.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för nätverket Enterprise Europe Network inrätta rådgivningskontor med särskilda experter på problem och hinder som kvinnliga företagare ställs inför. Dessa rådgivningskontor skulle även kunna fungera som samordnade kontaktpunkter för dem som blivit utsatta för diskriminering vid ansökan om kredit hos tillhandahållare av finansiella tjänster.

28. Europaparlamentet inser betydelsen av kvinnliga ambassadörer, till exempel Europeiska nätverket för ambassadörer för kvinnligt företagande, som tydligt visar vilken roll kvinnor kan spela när det gäller att skapa sysselsättning och främjar konkurrenskraft genom att inspirera kvinnor och unga flickor att starta sin egen verksamhet genom aktiviteter i skolor, universitet, lokala grupper och media. Europaparlamentet anser att ambassadörerna ska ha olika bakgrund, ålder och erfarenhet och vara aktiva i alla branscher.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en kampanj som lyfter fram egenföretagandet inom kvinnligt förvärvsarbete, samt informerar om tillgängliga instrument för att underlätta start av företag.

30. Europaparlamentet anser att SAEE, och särskilt EU:s delegationer i tredjeländer, i samarbete med medlemsstaternas handelsdelegationer skulle kunna bidra till att utveckla nätverk för små och medelstora företag som leds av kvinnor.

Tisdagen den 13 september 2011

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samla in jämförbara och omfattande uppgifter om kvinnligt företagande i Europeiska unionen (såsom kvinnliga företagens etnicitet, ålder, verksamhetsområde, verksamhetsstorlek, antal verksamma år i enlighet med medlemsstaternas bestämmelser om skydd av personuppgifter) med hjälp av europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor och europeiska jämställdhetsinstitutet på ett sätt som inte medför någon ytterligare börda för de små och medelstora företagen och analysera dessa uppgifter i den årliga rapporten om små och medelstora företag i EU i samband med kvalitetsgranskningen av små och medelstora företag. Parlamentet anser att de uppgifter och den information som samlas in borde upplysa beslutsfattarna om de särskilda problem som kvinnliga entreprenörer ställs inför.

32. Europaparlamentet välkomnar kommissionens undersökning från 2008 om kvinnliga innovatörer och kvinnors företagande och uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att följa de politiska rekommendationerna i denna undersökning.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och regionala och lokala myndigheter att vidta åtgärder för att kvinnliga entreprenörer ska behandlas på samma sätt som anställda när det gäller socialtjänst och andra samhällstjänster, samt att förbättra den sociala ställningen för kvinnliga företagare och medföretagare i små och medelstora företag – i form av bättre barnomsorg och stödåtgärder för omsorg om äldre och vårdkrävande personer, förbättrad socialförsäkring och genom att bryta ned könsstereotyper – samt att stärka den kulturella och rättsliga ställningen för kvinnliga företagare och medföretagare i små och medelstora företag, i synnerhet på områdena forskning, vetenskap, maskinteknik, nya medier, miljö, grön och koldioxidsnål teknik, jordbruk och industriella sektorer i städer och på landsbygden.

34. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att undersöka de hinder som finns för romska kvinnliga egenföretagare och att inrätta program för att möjliggöra lättåtkomlig, snabb och billig registrering för romska kvinnliga entreprenörer eller egenföretagare samt att skapa möjligheter till lätt-tillgängliga krediter – däribland mikrokrediter – för finansiering av romska kvinnors företag. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att stödja denna verksamhet genom lämpliga finansieringsmekanismer.

35. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att aktivt bekämpa falskt egenföretagande genom att tydligt definiera vad egenföretagande är och införa påföljder för falskt företagande.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inrätta ett program i syfte att hjälpa de personer, huvudsakligen kvinnor, som försörjer sig genom hushållsarbete, vård eller annat servicearbete och som varken är anställda eller egenföretagare att registrera sig som egenföretagare eller starta ett eget företag.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att erbjuda stöd till kvinnor som planerar att starta eller köpa företag, eller ta över ett familjeägt företag, även till dem som är fria yrkesutövare och exempelvis driver en egen juristfirma eller läkarmottagning. Parlamentet anser att stödet ska bestå av lämpliga utbildningsseminarier och workshoppar som syftar till att ge dessa kvinnor tillräcklig ledarkompetens så att de framgångsrikt kan sköta en förvärvssituation, särskilt bedömningar, företagsvärderingar samt bank- och lagstiftningsfrågor. Särskild uppmärksamhet bör ägnas kvinnor under 25 år och över 50 år, eftersom dessa grupper drabbas hårdare av den finansiella krisen.

38. Europaparlamentet uppmanar Polen att framhålla kvinnors företagande under ordförandeskapet, särskilt i början av oktober i samband med den europeiska SMF-veckan. Parlamentet uppmanar kommissionen att så fort som möjligt föreslå en handlingsplan för att öka andelen kvinnliga entreprenörer och att dra igång informationskampanjer för att bryta stereotypa föreställningar om att kvinnor inte skulle vara ämnade att bli framgångsrika företagsledare.

39. Europaparlamentet uppmanar familjeföretag att ge lika stor möjlighet åt kvinnliga släktingar, t.ex. döttrar, när man överväger att överlåta företaget.

Tisdagen den 13 september 2011

40. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder som gör det möjligt att förena familjeliv och arbete i syfte att främja kvinnlig sysselsättning och göra det enklare för kvinnor att arbeta som egenföretagare.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att värna om bilden av kvinnan i alla medier i syfte att motverka den förutfattade meningen att kvinnor är sårbara och saknar den kompetens och de ledarskapsskaper som krävs för att vara företagschefer.

42. Europaparlamentet betonar att man måste uppmuntra initiativ som bidrar till att företagen tar fram och genomför positiva åtgärder och jämställdhetsfrämjande personalstrategier och att man även måste stödja informations- och utbildningsinsatser som gör det möjligt att främja, överföra och integrera metoder som varit framgångsrika i organisationer och företag.

43. Europaparlamentet konstaterar att översynen av small Business Act för Europa av den 23 februari 2011 har lett till en stark agenda för små och medelstora företag men uppmanar EU och medlemsstaterna att ändå tillämpa principen tänk småskaligt först i allt som genomförs.

44. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja program som syftar till att ge invandrarkvinnor möjlighet att arbeta som egenföretagare genom att inrätta utbildnings- och mentorsprogram samt genom att göra det enklare för dem att få tillgång till krediter.

45. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppmärksamma företag som arbetar för jämställdhet och möjligheten att förena arbetsliv och familjeliv, för att bidra till att sprida bästa möjliga praxis på detta område.

46. Europaparlamentet ber kommissionen och medlemsstaterna att främja ett balanserat deltagande av kvinnor och män i företagens styrelseorgan, särskilt då medlemsstaterna är delägare i dessa företag.

47. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja företagens sociala ansvar inom företag med kvinnlig ledning för att möjliggöra mer flexibla arbetstider och mer flexibelt arbete för kvinnor samt att främja familjevänliga tjänster.

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja en kvinnligt orienterad yrkesutbildningspolitik och yrkesutbildningsprogram för kvinnor, inklusive datakunskap, för att stärka deras deltagande i olika branscher, med hänsyn till tillgängligt ekonomiskt stöd på lokal och nationell nivå och på unionsnivå, samt att uppmuntra storföretag och små och medelstora företag att använda dem.

49. Europaparlamentet vädjar till kommissionen att intensifiera stödet till yrkesutbildningsprogram som riktar sig till kvinnor i små och medelstora industriföretag och stödja forskning och innovation, i enlighet med sjunde ramprogrammet och Europeiska stadgan för småföretag, enligt vad som föreskrivs i bilaga III till Europeiska rådets slutsatser i Santa Maria da Feira den 19 och 20 juni 2000.

50. Europaparlamentet understryker vikten av att uppmuntra inrättandet av kvinnliga nätverk på företag, mellan företag i samma bransch och mellan olika branscher.

Tisdagen den 13 september 2011

51. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att utveckla och tillämpa strategier för att råda bot på befintliga skillnader avseende arbetsmiljö och karriärmöjligheter för kvinnor som arbetar inom vetenskaps- och teknikområdet.

52. Europaparlamentet anser att det är viktigt att sprida bästa möjliga praxis när det gäller kvinnors deltagande i industriell forskning och högteknologisk industri. Parlamentet påpekar i detta sammanhang hur viktigt det är att medvetandegöra de ledande grupperna på industriföretag med lågt kvinnligt deltagande att tillämpa ett jämställdhetsperspektiv, vilket bör leda till kvantifierade mål.

*

* *

53. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och till medlemsstaternas regeringar.

Onsdagen den 14 september 2011

Den tjugosjunde årsrapporten om kontroll av gemenskapsrättens tillämpning (2009)

P7_TA(2011)0377

Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om den tjugosjunde årsrapporten om kontroll av gemenskapsrättens tillämpning (2009) (2011/2027(INI))

(2013/C 51 E/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽¹⁾,
- med beaktande av den tjugosjunde årsrapporten om kontroll av gemenskapsrättens tillämpning (2009) (KOM(2010)0538),
- med beaktande av kommissionens avdelningars arbetsdokument (SEK(2010)1143 och SEK(2010)1144),
- med beaktande av kommissionens utvärderingsrapport för projektet "EU-pilot" (KOM(2010)0070),
- med beaktande av kommissionens meddelande om genomförandet av artikel 260.3 i EUF-fördraget (SEK(2010)1371),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 september 2007 med titeln "En europeisk union som bygger på resultat – tillämpning av gemenskapsrätten" (KOM(2007)0502),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 mars 2002 om klagandens ställning i ärenden om överträdelse av gemenskapsrätten (KOM(2002)0141),
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om kommissionens tjugosjätte årsrapport om kontroll av tillämpningen av Europeiska unionens lagstiftning (2008) ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens svar på resolutionen av den 25 november 2010 om den tjugosjätte årsrapporten om kontroll av gemenskapsrättens tillämpning (2008),
- med beaktande av artikel 119.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och utskottet för framställningar (A7-0249/2011), och av följande skäl:
 - A. Lissabonfördraget trädde i kraft den 1 december 2009 och med det infördes ett antal nya rättsliga grunder avsedda att underlätta genomförandet, tillämpningen och efterlevnaden av unionens lagstiftning.
 - B. I enlighet med artikel 298 i EUF-fördraget ska unionens institutioner, organ och byråer när de fullgör sina uppgifter stödja sig på en öppen, effektiv och oberoende europeisk administration.

⁽¹⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0437.

Onsdagen den 14 september 2011

1. Europaparlamentet anser att artikel 17 i EU-fördraget fastställer att kommissionens grundläggande roll är att vara "fördragets väktare". I detta sammanhang utgör kommissionens befogenhet och skyldighet att inleda överträdelseförfaranden mot en medlemsstat som underlåtit att uppfylla en skyldighet i enlighet med fördragen, även en skyldighet som rör medborgarnas grundläggande rättigheter, en hörnsten i EU:s rättsordning, vilken som sådan överensstämmer med idén om en union baserad på rättsstatsprincipen.
2. Europaparlamentet betonar den grundläggande betydelse rättsstatsprincipen har som en förutsättning inte bara för legitimiteten hos alla typer av styrelseformer och administration och för en verklig demokrati där specifika åtgärder följer fastställda allmänna normer, utan även för förutsebarheten och den objektiva riktigheten i beslut. Rättsstatsprincipen utgör även en garanti för att medborgarna fullt ut och på ett effektivt sätt kan utöva sina lagstadgade rättigheter.
3. Europaparlamentet betonar att den tjugosjunde årsrapporten om kontrollen av gemenskapsrättens tillämpning visar att kommissionen – även om antalet överträdelseärenden inledda av kommissionen hade minskat – fortfarande hanterade cirka 2 900 klagomål och överträdelseakter i slutet av 2009, och att medlemsstaterna fortfarande uppvisade en eftersläpning i införlivandet av direktiv i mer än hälften av fallen. Detta är en långt ifrån tillfredsställande situation, som främst medlemsstaternas myndigheter bär ansvaret för.
4. Europaparlamentet konstaterar att överträdelseförfarandet består av två faser: den administrativa (utredande) fasen och den rättsliga fasen inför EU-domstolen. Parlamentet anser att medborgarnas roll som klagande är absolut nödvändig under den administrativa fasen när det gäller att garantera att unionslagstiftningen efterlevs på plats, vilket kommissionen också erkänner i sitt ovan nämnda meddelande av den 20 mars 2002. Parlamentet anser därför att det är av största vikt att garantera öppenhet, rättvisa och tillförlitlighet i de förfaranden där medborgarna ges möjlighet att påvisa överträdelser av unionens lagstiftning och att uppmärksamma kommissionen på dessa.
5. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen genom projektet "EU-pilot" strävar efter att skapa ett "stärkt engagemang, samarbete och partnerskap mellan kommissionen och medlemsstaterna" ⁽¹⁾ och i nära samarbete med de nationella myndigheterna överväger hur man ska hantera tillämpningen av EU:s lagstiftning. Parlamentet anser att detta initiativ delvis svarar mot behovet av samarbete mellan Europeiska unionens samtliga institutioner sedan Lissabonfördraget antogs, men uppmanar kommissionen att också garantera att medborgarna alltid inbegrips i behandlingen av frågor som rör förenlighet med EU:s lagstiftning.
6. Europaparlamentet konstaterar att medborgarna å ena sidan framställs som om de hade en nyckelroll när det gäller att se till att EU-lagstiftningen efterlevs på plats ⁽²⁾, medan de å andra sidan – i EU-pilotprojektet – riskerar att utestängas ännu mer från alla efterföljande förfaranden. Detta bör undvikas genom att man behandlar pilotprojektet som en form av medlingsalternativ där medborgarna är fullt involverade och integrerade i egenskap av initiativtagande klagande, något som bättre skulle återspegla fördragets målsättningar om att "besluten ska fattas så öppet och så nära medborgarna som möjligt" (artikel 1 i EU-fördraget), att "unionens institutioner ... [ska] utföra sitt arbete så öppet som möjligt" (artikel 15 i EUF-fördraget) och att "unionen ... i all sin verksamhet [ska] respektera principen om jämlikhet mellan sina medborgare, som ska få lika uppmärksamhet från unionens institutioner" (artikel 9 i EU-fördraget).
7. Europaparlamentet noterar de många framställningar som inte kan lösas med hjälp av EU:s sekundär-rätt eller direkt tillämpliga fördragsnormer men som icke desto mindre visar på överträdelser av de principer som ligger till grund för en anslutning till unionen och som motsvarar de värden som fastställs i artikel 2 i EU-fördraget, vilkas upprätthållande regleras genom de förfaranden som anges i artikel 7 i EU-fördraget.

⁽¹⁾ Utvärderingsrapporten för EU-pilotprojektet, s. 2.

⁽²⁾ Se ovan nämnda meddelande från kommissionen av den 20 mars 2002, s.5: Kommissionen har "vid flera tillfällen betonat hur viktiga klagomål från enskilda är för att avslöja överträdelser av gemenskapsrätten".

Onsdagen den 14 september 2011

8. Europaparlamentet konstaterar att den befogenhet att göra en skönsmässig bedömning som fördragen ger kommissionen i samband med hanteringen av överträdelseförfarandet måste respektera rättsstatsprincipen, kravet på öppenhet och insyn samt proportionalitetsprincipen, och att denna befogenhets främsta syfte aldrig får äventyras, nämligen att garantera att unionens lagstiftning tillämpas på ett korrekt sätt och i tid. Parlamentet upprepar att "totala skönsmässiga befogenheter tillsammans med total brist på öppenhet" dock strider "mot rättsstatens grundläggande principer" ⁽¹⁾.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka insynen i de pågående överträdelseförfarandena och så snart som möjligt ge medborgarna lämplig information om uppföljningen av deras önskemål. Kommissionen uppmanas att föreslå ett riktmärke för medlemsstaternas efterlevnad av domstolens domar.

10. Europaparlamentet noterar att kommissionen, för att göra EU-pilotprojektet funktionsdugligt, har skapat en sekretessbelagd onlinedatabas för kommunikation mellan kommissionens avdelningar och medlemsstaternas myndigheter. Parlamentet upprepar att det råder brist på öppenhet med tanke på de klagande i EU-pilotprojektet, och kräver på nytt att få tillträde till databasen där alla klagomål samlas för att kunna utöva sin roll som övervakare av att kommissionen fullgör sina skyldigheter som fördragets väktare.

11. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtaganden men anser att alla berörda parter – medlemsstaterna, kommissionen, rådet och parlamentet – behöver göra ytterligare ansträngningar för att omvandla unionen och dess inre marknad till en påtaglig verklighet för medborgarna, deras organisationer och företagen.

12. Europaparlamentet anser att EU-pilotprojektet i hög grad kan komma att bidra till att lösa de problem som enskilda personer och företag ställs inför på den inre marknaden. Kommissionen uppmanas att utöka projektets deltagare från 24 till 27 medlemsstater.

13. Europaparlamentet välkomnar kommissionens fokus på behovet av att förbättra de åtgärder som ska förebygga överträdelser, med hjälp av alla befintliga verktyg och genom att se till att de medel som krävs finns att tillgå.

14. Europaparlamentet betonar att upprätthållandet av en konsekvent tillämpning av EU-lagstiftningen i medlemsstaterna och säkerställandet av EU-domstolens roll i detta avseende skulle kräva att kommissionen ingående undersöker och, vid behov, inleder överträdelseförfaranden när en framställning eller ett klagomål riktas mot en nationell domstol som i strid med sina skyldigheter enligt fördragen och EU:s regelverk vägrat att begära förhandsavgörande.

15. Europaparlamentet välkomnar de kortare tidsfristerna för utredningar av påstådda överträdelser inom ramen för pilotprojektmetoden, men anser att ett förtydligande och ytterligare information krävs från kommissionens sida för att parlamentet ska kunna göra en bedömning av hur framgångsrik denna metod är vad avser medlemsstaternas faktiska efterlevnad.

16. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen i sitt svar på resolutionen av den 25 november 2010 endast hänvisar till mål i domstolen ⁽²⁾, vilket bekräftar behovet av att kommissionen garanterar sekretessen för handlingar i förbindelse med överträdelseförfaranden och utredningar innan ett överträdelseförfarande inleds. Parlamentet erinrar om att domstolen aldrig sagt nej i de fall där ett väsentligt allmänintresse väl kan tänkas motivera tillgång till dessa handlingar. Parlamentet konstaterar också att ombudsmannen har förhållit sig positiv till ett offentliggörande av handlingar i samband med överträdelseförfaranden ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets resolution av den 25 november 2010 om kommissionens tjugosjätte årsrapport om kontroll av tillämpningen av Europeiska unionens lagstiftning (2008) (Antagna texter, P7_TA(2010)0437).

⁽²⁾ Förstainstansrättens domar i mål T-105/95, WWF UK mot kommissionen, REG 1997, s. II-313 och i mål T-191/99, Petrie m.fl. mot kommissionen, REG 2001, s. II-3677 och domstolens dom av den 21 september 2010 i de förenade målen C-514/07 P, C-528/07 P och C-532/07 P, Konungariket Sverige mot Association de la presse internationale ASBL (API) och Europeiska kommissionen, Association de la presse internationale ASBL (API) mot Europeiska kommissionen, Europeiska kommissionen mot Association de la presse internationale ASBL (API), ännu ej offentliggjorda i REG.

⁽³⁾ <http://www.ombudsman.europa.eu/cases/decision-faces/en/10096/html.bookmark>

Onsdagen den 14 september 2011

17. Europaparlamentet anser att bättre tillgång till information om överträdelseakter skulle kunna åstadkommas utan att man för den skull hotar syftet med utredningarna, och att ett väsentligt allmänintresse skulle kunna motivera tillgång till dessa akter, särskilt i fall som rör människors hälsa och bestående skador på miljön. Parlamentet skulle även välkomna enklare tillgång till redan offentliggjord information om överträdelseakter.

18. Europaparlamentet uppmanar därför än en gång kommissionen att lägga fram ett förslag till en förfaranderättsakt i form av en förordning, på grundval av den nya rättsliga grunden i artikel 298 i EUF-fördraget, som anger de olika aspekterna av överträdelseförfarandena, bland annat meddelanden, bindande tidsfrister, rätten att höras, skyldigheten att uppge skäl och varje persons rätt till tillgång till sin akt, i syfte att stärka medborgarnas rättigheter och garantera insyn.

19. Europaparlamentet konstaterar att många framställningar hänvisar till intressekonflikter hos beslutsfattare, och stöder eftertryckligen antagandet av en förordning om EU:s administrativa förfaranden som även bör omfatta allmänna principer för överträdelseförfaranden.

20. Europaparlamentet noterar i detta sammanhang kommissionens svar på parlamentets krav om en förfaranderättsakt, i vilket den ställer sig tveksam till möjligheten att anta en framtida förordning på grundval av artikel 298 i EUF-fördraget på grund av den befogenhet att göra en skönsmässig bedömning som fördragen ger kommissionen när det gäller att organisera sättet på vilket den handlägger överträdelseförfaranden och arbete i förbindelse med dessa, i syfte att garantera en korrekt tillämpning av EU-lagstiftningen. Parlamentet är övertygat om att en sådan förfaranderättsakt inte på något sätt skulle begränsa kommissionens befogenhet att göra en skönsmässig bedömning, men att den däremot skulle garantera att kommissionen, då den utövar sin befogenhet, skulle respektera principen om en "öppen, effektiv och oberoende europeisk administration" i enlighet med artikel 298 i EUF-fördraget och artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

21. Europaparlamentet välkomnar det beslut som utskottet för rättsliga frågor fattat om att inkludera framställning 1028/2009 – där man efterlyser bindande normer för överträdelseförfaranden – i arbetet inom den arbetsgrupp som utskottet har inrättat avseende artikel 298 i EUF-fördraget.

22. Europaparlamentet påminner kommissionen om att det ovan nämnda meddelandet av den 20 mars 2002, om förbindelserna med den klagande när det gäller överträdelser av EU-lagstiftning, innehåller förfarandemässiga åtgärder som kommissionen anser vara acceptabla med avseende på en reglering av dess egna skönsmässiga bedömning, och att det därför inte borde föreligga några hinder för att basera en förordning på detta instrument. Parlamentet noterar att kommissionen har för avsikt att se över meddelandet i fråga. Parlamentet uppmanar kommissionen att inte använda icke-bindande regler i hanteringen av överträdelseförfaranden, utan att lägga fram ett förslag till förordning så att parlamentet involveras fullt ut i egenskap av medlagstiftare när det gäller ett så här väsentligt element av EU:s rättsordning.

23. Europaparlamentet noterar särskilt att kommissionen planerar att se över sin allmänna policy för registrering av klagomål och kontakterna med de klagande när erfarenheterna av de nya metoder som nu testas har samlats in. Parlamentet oroar sig över att kommissionen börjat avstå från att använda överträdelseförfarandet som ett grundläggande verktyg för att säkerställa att medlemsstaterna genomför unionslagstiftningen på ett korrekt sätt och i tid. Detta är kommissionens skyldighet i enlighet med fördragen och ingenting som den ensidigt kan avsäga sig från. Parlamentet uppmanar kommissionen att med hjälp av konsekventa uppgifter bevisa att de "nya metoderna" med detaljerade förhands- och efterhandsuppgifter från EU-pilotprojektet är så framgångsrika som hävdats och att i den framtida förordningen införliva principer och villkor för registrering av klagomål samt alla de rättigheter som den klagande har.

24. Europaparlamentet välkomnar det nya element i artikel 260 i EUF-fördraget som innebär att kommissionen får uppmana EU-domstolen att förelägga en medlemsstat vite på grund av för sent införlivande av ett direktiv när den för ärendet vidare till domstolen i enlighet med artikel 258 i EUF-fördraget. Kommissionen uppmanas att informera om användningen av detta nya utrymme för skönsmässig bedömning, i syfte att garantera ökad insyn.

Onsdagen den 14 september 2011

25. Europaparlamentet anser att det är av yttersta vikt att kommissionen använder detta och alla andra eventuella sätt för att garantera att medlemsstaterna införlivar unionslagstiftningen i tid och på korrekt sätt, inte minst när det gäller miljöfrågor.

26. Europaparlamentet betonar att ett snabbt införlivande av EU:s direktiv är mycket viktigt för att den inre marknaden ska fungera väl och gynna konsumenterna och företagen i EU. Parlamentet välkomnar de framsteg som gjorts på vägen mot att uppnå detta mål, men är fortfarande bekymrat över de många överträdelseförfaranden som inletts på grund av sent införlivande av direktiv.

27. Europaparlamentet stöder de initiativ som medlemsstaterna tagit för att optimera införlivandet av direktiven om den inre marknaden, till exempel genom att införa lämpliga incitament för de behöriga avdelningarna och inrätta varningssystem som visar när tidsfristen för införlivande närmar sig.

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att främja "bästa praxis" vad gäller införlivandet av lagstiftningen om den inre marknaden genom att bygga vidare på kommissionens rekommendation av den 29 juni 2009 om åtgärder för att förbättra den inre marknadens funktion ⁽¹⁾.

29. Europaparlamentet konstaterar att de nationella domstolarna har en viktig roll när det gäller att tillämpa EU:s lagstiftning och stöder till fullo EU:s insatser för att förstärka och samordna juridisk utbildning för nationella domare, praktiserande jurister och tjänstemän inom de nationella förvaltningarna.

30. Samtidigt som kommissionen har rätt i att det primärt är medlemsstaternas rättssystem som ansvarar för att reagera på överträdelser av EU-lagstiftningen betonar Europaparlamentet att medborgarna ofta ställs inför betydande svårigheter till följd av nationella domstolsförfaranden, som kan visa sig vara dyra eller alltför långsamma. De riktlinjer som slås fast i Stockholmsprogrammet bör därför följas.

31. Europaparlamentet välkomnar kommissionens utökade användning av informationsuppdrag som syftar till en undersökning av överträdelser på plats, och anser att samordning och synergieffekter bör eftersträvas i de uppdrag som parlamentet – framför allt utskottet för framställningar – genomför, under samtidig respekt för de olika institutionernas oberoende.

32. Europaparlamentet konstaterar att den möjlighet som medborgare, företag och intressegrupper i det civila samhället har att väcka egen talan inför medlemsstaternas administrativa granskningsorgan, domstolar eller tribunaler i samband med tillämpningen av EU:s lagstiftning är särskild och oberoende, och att den inte strider mot kommissionens handläggning av överträdelseförfaranden.

33. Europaparlamentet beklagar att det alltför ofta tar lång tid innan överträdelseförfarandena avslutas eller tas upp i domstolen. Medlemsstaterna och kommissionen uppmanas att intensifiera sina insatser för att hitta lösningar på problemen med överträdelseförfarandena. Parlamentet uppmanar kommissionen att mer systematiskt och öppet prioritera överträdelser inom olika sektorer.

34. Europaparlamentet är bekymrat över att det skett så många överträdelser när det gäller erkännande av yrkeskvalifikationer och i samband med tjänster och offentlig upphandling. Det är lämpligt att förtydliga lagstiftningen ytterligare på dessa områden för att bistå de nationella myndigheterna i genomförandeprocessen.

⁽¹⁾ EUT L 176, 7.7.2009, s. 17.

Onsdagen den 14 september 2011

35. Europaparlamentet välkomnar den offentliga databas över lagar och rättspraxis som har upprättats på området otillbörliga affärsmetoder. Sådana initiativ bör övervägas även på andra områden.
36. Europaparlamentet påminner om Solvits betydelse för att hjälpa de europeiska konsumenterna och företagen att utöva sina rättigheter på den inre marknaden. Parlamentet välkomnar de framsteg som gjorts för att förbättra Solvits funktion, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka detta instrument ytterligare.
37. Europaparlamentet anser det viktigt att unionsmedborgarna ges bättre och mer praktisk information om sina rättigheter på den inre marknaden. Parlamentet stöder vidareutvecklingen av webbplatsen "Ditt Europa".
38. Europaparlamentet påpekar att rättsliga förfaranden är kostsamma och tidskrävande för både enskilda personer och företag och utgör en betydande börda för EU:s och medlemsstaternas domstolar, som redan är överbelastade. Förebyggande åtgärder och lämpliga mekanismer för alternativ tvistlösning är viktiga för att minska denna börda.
39. Europaparlamentet påpekar att medborgare, det civila samhällets organisationer och företag fortsätter att använda förfarandet med framställningar främst för att rapportera och lämna in klagomål om fall där myndigheter på olika nivåer i medlemsstaterna gör sig skyldiga till överträdelser av EU-lagstiftningen. De frågor som oftast tas upp gäller miljön och den inre marknaden, även om ärenden som rör den fria rörligheten, de grundläggande rättigheterna och medborgarskap också är vanligt förekommande.
40. Europaparlamentet konstaterar att många framställningar hänvisar till stadgan om de grundläggande rättigheterna även om denna stadga inte är tillämplig på medlemsstaternas rättsakter. I andra åberopas värden som ligger till grund för EU. Parlamentet uttrycker sin oro över att medborgarna känner sig vilseledda vad gäller stadgans faktiska tillämpningsområde, och anser att det är mycket viktigt att räckvidden för stadgans tillämplighet och genomförande klargörs. Parlamentet betonar att subsidiaritetsprincipen, som är en hörnpelare i Europeiska unionen, måste förklaras ordentligt så att medborgarna inte svävar i ovisshet om stadgans tillämplighet.
41. Europaparlamentet välkomnar det särskilda avsnitt om framställningar som ingår i den tjugosjunde årsrapporten och som parlamentet efterlyst. I detta avsnitt analyserar kommissionen de nya framställningar som mottagits, och framhåller att de ger parlamentet och kommissionen värdefull information om allmänhetens synpunkter även om de flesta av dessa framställningar inte rör överträdelser.
42. Europaparlamentet kräver att rådet i enlighet med dess egen framställning i punkt 34 i det inter-institutionella avtalet om bättre lagstiftning ålägger medlemsstaterna att utarbeta och offentliggöra tabeller som visar sambandet mellan direktiven och de nationella genomförandeåtgärderna. Parlamentet betonar att dessa tabeller är mycket viktiga för att kommissionen på ett effektivt sätt ska kunna kontrollera genomförandeåtgärderna i alla medlemsstater.
43. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, EU-domstolen, Europeiska ombudsmannen och medlemsstaternas parlament.
-

Onsdagen den 14 september 2011

Allmänhetens tillgång till handlingar (artikel 104.7 i arbetsordningen) åren 2009–2010

P7_TA(2011)0378

Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om allmänhetens tillgång till handlingar (artikel 104.7 i arbetsordningen) åren 2009–2010 (2010/2294(INI))

(2013/C 51 E/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 1, 10 och 16 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) samt artiklarna 15 och 298 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 41 (rätt till god förvaltning) och 42 (rätt till tillgång till handlingar),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1700/2003 av den 22 september 2003 om ändring av förordning (EEG, Euratom) nr 354/83 om öppnandet för allmänheten av Europeiska ekonomiska gemenskapens och Europeiska atomenergigemenskapens historiska arkiv ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ ⁽³⁾,
- med beaktande av rättspraxis från Europeiska unionens domstol och tribunalen om tillgång till handlingar, särskilt domarna i målen Turco (förenade målen C-39/05 P och C-52/05 P) ⁽⁴⁾, Bavarian Lager (mål C-28/08) ⁽⁵⁾, Volker und Marcus Schecke (förenade målen C-92/09 och C-93/09) ⁽⁶⁾, Technische Glaswerke Ilmenau – TGI (C-139/07 P) ⁽⁷⁾ och API (förenade målen C-514/07 P, C-528/07 P och C-532/07 P) ⁽⁸⁾, samt tribunalens domar i målen Access Info Europe (T-233/09) ⁽⁹⁾, MyTravel (mål T-403/05) ⁽¹⁰⁾, Borax

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EUT L 243, 27.9.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 264, 25.9.2006, s. 13.

⁽⁴⁾ Domstolens dom av den 1 juli 2008 i de förenade målen C-39/05 P och C-52/05 P, Sverige och Turco mot rådet, REG 2008, s. I-4723.

⁽⁵⁾ Domstolens dom av den 29 juni 2010 i mål C-28/08 P, kommissionen mot Bavarian Lager, ännu ej offentliggjord i REG.

⁽⁶⁾ Domstolens dom av den 9 november 2010 i de förenade målen C-92/09 P och C-93/09 P, Volker und Markus Schecke GbR och Hartmut Eifert mot Land Hessen, ännu ej offentliggjord i REG.

⁽⁷⁾ Domstolens dom av den 29 juni 2010 i mål C-139/07 P, kommissionen mot Technische Glaswerke Ilmenau, ännu ej offentliggjord i REG.

⁽⁸⁾ Domstolens dom av den 21 september 2010 i de förenade målen C-514/07 P, C-528/07 P och C-532/07 P, Sverige och API mot kommissionen, ännu ej offentliggjord i REG.

⁽⁹⁾ Tribunalens dom av den 22 mars 2011 i mål T-233/09, Access Info Europe mot rådet, ännu ej offentliggjord i REG.

⁽¹⁰⁾ Tribunalens dom av den 9 september 2008 i mål T-403/05, MyTravel mot kommissionen, REG 2008, s. II-2027.

Onsdagen den 14 september 2011

(målen T-121/05 och T-166/05) ⁽¹⁾, Joséphidès (mål T-439/08) ⁽²⁾, Co-Frutta (de förenade målen T-355/04 och T-446/04) ⁽³⁾, Terezakis (mål T-380/04) ⁽⁴⁾, Agrofert Holdings (mål T-111/07) ⁽⁵⁾ och Editions Jacob (mål T-237/05) ⁽⁶⁾,

- med beaktande av Europeiska ombudsmannens verksamhet och handlingar om tillgång till handlingar samt Europeiska datatillsynsmannens om en rimlig avvägning mellan insyn och dataskydd,
- med beaktande av kommissionens förslag av den 30 april 2008 till Europaparlamentets och rådets förordning om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (KOM(2008)0229),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 20 mars 2011 till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1049/2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (KOM(2011)0137),
- med beaktande av 1998 års konvention från FN:s ekonomiska kommission för Europa om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (Århuskonventionen),
- med beaktande av 2008 års konvention från Europarådet om tillgång till officiella handlingar,
- med beaktande av årsrapporterna för 2009 och 2010 från rådet, kommissionen och Europaparlamentet om tillgång till handlingar i enlighet med artikel 17 i förordning (EG) nr 1049/2001,
- med beaktande av 2010 års ramavtal om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen ⁽⁷⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 20 november 2002 mellan Europaparlamentet och rådet om Europaparlamentets tillgång till känslig information i rådet om säkerhets- och försvarspolitik ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner av den 14 januari 2009 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽⁹⁾, av den 25 november 2010 om årsrapporten om Europeiska ombudsmannens verksamhet 2009 ⁽¹⁰⁾ och av den 17 december 2009 om de förbättringar som behövs av den rättsliga ramen för tillgång till handlingar sedan Lissabonfördraget trätt i kraft (förordning (EG) nr 1049/2001) ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av artiklarna 48 och 104.7 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0245/2011), och av följande skäl:

⁽¹⁾ Tribunalens dom av den 11 mars 2009 i mål T-121/05, Borax Europe mot kommissionen, II-27.

⁽²⁾ Tribunalens dom av den 21 oktober 2010 i mål T-439/08, Agapiou Joséphidès mot kommissionen och EACEA, ännu ej offentliggjord i REG.

⁽³⁾ Tribunalens dom av den 19 januari 2010 i de förenade målen T-355/04 och T-446/04, Co-Frutta mot kommissionen, REG 2010, s. II-1.

⁽⁴⁾ Tribunalens dom av den 30 januari 2008 i mål T-380/04, Terezakis mot kommissionen, REG 2008, s. II-11.

⁽⁵⁾ Tribunalens dom av den 7 juli 2010 i mål T-111/07, Agrofert Holding mot kommissionen, ännu ej offentliggjord i REG.

⁽⁶⁾ Tribunalens dom av den 9 juni 2010 i mål T-237/05, Éditions Jacob mot kommissionen, ännu ej offentliggjord i REG.

⁽⁷⁾ EUT L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁽⁸⁾ EGT C 298, 30.11.2002, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT C 46 E, 24.2.2010, s. 80.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0435.

⁽¹¹⁾ EUT C 286 E, 22.10.2010, s. 12.

Onsdagen den 14 september 2011

- A. Genom Lissabonfördraget infördes en ny konstitutionell ram för EU:s institutionella öppenhet genom att – inom ramen för en öppen, effektiv och oberoende europeisk administration (artikel 298 i EUF-fördraget) – lägga en fast grund för rätten att få tillgång till handlingar från EU:s institutioner, organ och byråer. Denna rätt tillerkänns i fördraget inte bara varje unionsmedborgare utan varje fysisk och juridisk person som är bosatt eller har säte i en medlemsstat, och bör under alla omständigheter utövas i enlighet med de allmänna principerna och begränsningarna (som syftar till att skydda vissa offentliga eller privata intressen) som fastställs i de förordningar som Europaparlamentet och rådet har antagit (artikel 15 i EUF-fördraget).
- B. Det är nu allmän regel att full tillgång ska ges till lagstiftningsdokument, medan undantagen i fråga om andra handlingar bör begränsas och de båda principerna bör inte få undergräva varandra.
- C. I de nya fördragen omnämns inte längre bevarandet av effektiviteten i rådets beslutsprocess (artiklarna 255 och 207.3 i det tidigare fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen) – skyddet av handlingsfriheten på beredningsstadiet – som en tänkbar begränsning av insynen med avseende på lagstiftningsförfaranden. Vad gäller förvaltningsförfaranden bör skyddet av handlingsfriheten i beredningsstadiet omfattas av bestämmelser som överensstämmer med artikel 1 i EU-fördraget och artikel 298 i EUF-fördraget vilka föreskriver en öppen, effektiv och oberoende administration.
- D. Insyn är en viktig del av en deltagandedemokrati och kompletterar den representativa demokratin, som EU:s funktion grundar sig på, så som uttryckligen anges i artiklarna 9–11 i EU-fördraget så att medborgarna får möjlighet att delta i beslutsfattandet och utöva kontroll och därmed säkerställa legitimiteten i ett demokratiskt politiskt system.
- E. Medborgarna kräver mer demokrati, insyn och öppenhet av institutioner och politiker, och vill att kampen mot korruption ska trappas upp. Tillgång till handlingar och information är ett sätt att garantera att medborgarna kan delta i den demokratiska processen och att korruption förebyggs och bekämpas.
- F. Eftersom det dessutom alltjämt förekommer brister i insyn, öppenhet och medborgarnas tillgång till handlingar och information riskerar EU också att utsättas för allt hårdare kritik. Ett tecken på detta är att det inte har gått att anta en ny förordning om tillgång till handlingar, eftersom kommissionen har vägrat att godta parlamentets ändringsförslag, samtidigt som medlemsstaterna inte vill ge medborgarna och parlamentet insyn i handlingar, diskussioner och överläggningar.
- G. För att garantera att EU:s institutioner, oavsett nivå och säte, inte låter sig korrumpas behöver korruptionsbekämpningen på EU-nivå utökas och skärpas. Parlamentet bör dra lärdom av den senaste tidens negativa erfarenheter genom att utarbeta bestämmelser om de förbindelser som parlamentets ledamöter och medarbetare har med lobbyister och intressegrupper, med krav på bland annat större öppenhet.
- H. En demokrati är bara ansvarighetsorienterad och legitim om dess medborgare har rätt att veta hur deras ombud uppträder när de väl har valts eller utsetts till offentliga organ eller till att företräda medlemsstater på EU-nivå eller i internationella sammanhang (principen om ansvarighet). De har också rätt att få veta hur beslut fattas (inklusive handlingar, ändringsförslag, tidsfrister, berörda aktörer, vilka röster som avgetts etc.), hur offentliga medel fördelas och används och vilket resultat detta får (principen om att medel ska vara spårbara).

Onsdagen den 14 september 2011

- I. I den nuvarande lydelsen av förordning (EG) nr 1049/2001 saknas tydliga definitioner av flera viktiga frågor, t.ex. medlemsstaternas vetorätt, begränsningar av skydd av handlingsfriheten på beredningsstadiet, tydlig och avgränsad definition av undantag, klassificering av dokument samt avvägningen mellan insyn och dataskydd.
- J. I och med Lissabonfördragets ikraftträdande fick EU nya behörigheter på det straffrättsliga området (artiklarna 82 och 83 i EUF-fördraget) och inom polissamarbete. Genom dessa nya behörigheter som kan beröra grundläggande mänskliga rättigheter framhävs behovet av ett öppnare lagstiftningsförfarande.
- K. Genom artikel 15 i EUF-fördraget och artikel 42 i stadgan om de grundläggande rättigheterna införs en bred tolkning av begreppet "handling" som avser informationen oberoende av lagringsmedium.
- L. Tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001 är inte enhetlig. Statistiken visar att det finns en variation mellan institutionerna. Kvantitativa uppgifter i årsrapporterna för 2009 om EU-institutionernas tillämpning av förordning (EG) nr 1049/2001 tyder på en allmän minskning av antalet och andelen avslag till 12 procent ⁽¹⁾ (16 procent 2008) i parlamentet (33 ärenden), 22,5 procent ⁽²⁾ (28 procent 2008) i rådet (2 254 ärenden) och 11,65 procent (13,99 procent 2008) i kommissionen (589 ärenden). Skälen till avslag varierade mellan EU-institutionerna 2009. Till de oftast använda undantagen hörde skydd av beslutsprocessen (parlamentet (39,47 procent ⁽³⁾), rådet (39,2 procent för ursprungliga ansökningar) ⁽⁴⁾ och kommissionen (26 procent)) ⁽⁵⁾.
- M. I målet Toland mot parlamentet ⁽⁶⁾ ogiltigförklarade tribunalen Europaparlamentets beslut att neka tillgång till rapporten av den 9 januari 2008 från parlamentets avdelning för internrevision med titeln "Revision beträffande ersättning för utgifter för parlamentsassistenter".
- N. I fråga om känsliga handlingar förde kommissionen och parlamentet inte in några sådana i sina register under 2009, medan rådet registrerade 157 känsliga handlingar som "CONFIDENTIEL UE" eller "SECRET UE" av de 445 handlingar som klassificerats på detta sätt.
- O. Internationella avtal har rättsliga verkningar i EU:s rättsordning på samma sätt som EU:s egen lagstiftning, och allmänheten bör få information om de internationella avtalen och få tillgång till handlingar som avser dessa.
- P. Enligt förordning (EG) nr 1049/2001 är institutionerna skyldiga att överväga att ge tillgång till delar av handlingar om undantag endast omfattar delar av dem. När sådan begränsad tillgång medges sker det ofta på ett onödigt restriktivt sätt, så att endast handlingens titel eller dess inledande stycken tillhandahålls, medan de avsnitt som behandlar sakfrågorna sekretessbeläggs.
- Q. I artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna står det att "var och en ska ha tillgång till de akter som berör honom eller henne, med förbehåll för berättigade intressen vad avser sekretess, tystnadsplikt och affärshemlighet". Eftersom det fortfarande finns stora brister i tillämpningen av denna rätt tvingas människor att åberopa bestämmelser om allmänhetens tillgång till handlingar för att få tillgång till sina egna akter.

⁽¹⁾ 9 procent 2010.

⁽²⁾ 36,1 procent exklusive delvis utlämnade handlingar. År 2010 var andelen avslag 13,3 procent (29,1 procent utan delvis utlämnade handlingar).

⁽³⁾ 37 procent 2010.

⁽⁴⁾ 33 procent 2010 för ursprungliga ansökningar.

⁽⁵⁾ Andra huvudskäl 2009: För Europaparlamentet skyddet av privatlivet (26 procent) och skydd av syftet med inspektioner, utredningar och revisioner (15 procent). För rådet (ursprungliga ansökningar) skydd av allmänna intressen beträffande internationella relationer (22,7 procent), allmän säkerhet (5,6 procent) samt försvar och militära frågor (3,5 procent). För kommissionen (ursprungliga ansökningar) skydd av inspektioner (27,6 procent) och av affärsintressen (13,99 procent).

⁽⁶⁾ Tribunalens dom av den 7 juni 2011 i mål T-471/08, Toland mot parlamentet, ännu ej offentliggjord i REG.

Onsdagen den 14 september 2011

- R. Genom artikel 15 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt införs en tydlig skyldighet för alla unionens institutioner, organ och byråer att "utföra sitt arbete så öppet som möjligt". Denna skyldighet gäller också för de kommittéer som biträder kommissionen i dess arbete, men beaktas däremot inte i kommissionens standardiserade arbetsordning för kommittéer, som föreskriver att alla överläggningar och handlingar i "kommittéförfaranden" ska behandlas konfidentiellt.

Tillgång till handlingar som en grundläggande rättighet

1. Europaparlamentet erinrar om att insyn är den allmänna regeln och att den med Lissabonfördraget (och, följaktligen, med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheternas ikraftträdande) har blivit en rättsligt bindande grundläggande rättighet för medborgarna så att alla beslut om att vägra tillgång till handlingar måste bygga på tydliga och strikt definierade och välgrundade undantag som motiveras och förklaras på lämpligt sätt så att medborgarna kan förstå avslaget och verkligen använda de rättsmedel som är tillgängliga för dem.

2. Europaparlamentet anser att EU bör gå i täten genom att vara en förebild vad gäller institutionell öppenhet och modern demokrati för både medlemsstaterna och tredjeländer.

3. Europaparlamentet anser att insyn är det bästa sättet att förebygga korruption, bedrägerier, intressekonflikter och dålig förvaltning.

4. Europaparlamentet uppmanar alla EU:s institutioner, organ och byråer, inbegripet den nyligen inrättade Europeiska utrikestjänsten, att omedelbart och till fullo tillämpa förordning (EG) nr 1049/2001 så som föreskrivs i fördraget och offentliggöra en årlig rapport i enlighet med kraven i artikel 17 i förordning (EG) nr 1049/2001.

5. Europaparlamentet påpekar att ingripandena från EU-domstolen, Europeiska ombudsmannen och Europeiska datatillsynsmannen, vilka huvudsakligen tar ställning till enskilda fall, inte får ersätta lagstiftningsverksamhet i fråga om rättssäkerhet och likhet inför lagen. Parlamentet beklagar att även om EU-domstolen har fastställt en klar princip, t.ex. i Turco-målet om insyn i lagstiftningsarbetet, efterlevs den fortfarande inte. Parlamentet upprepar därför sitt krav på att institutionerna ska rätta sig efter domen i Turco-målet avseende yttranden som rättstjänsten avger inom ramen för lagstiftningsarbetet. Parlamentet bekräftar att lagstiftaren måste åtgärda och lösa de problem som EU-domstolen har påtalat i sin dom, och oinskränkt tillämpa rätten till tillgång till handlingar på ett mer omfattande sätt, som motsvarar andan i de nya fördragsändringar som tydligt inför en grundläggande rätt att få tillgång till handlingar.

6. Europaparlamentet anser att förordning (EG) nr 1049/2001 måste ses över för att klargöra vissa av dess bestämmelser, i detalj formulera och begränsa dess undantag samt se till att dessa undantag inte inverkar negativt på den insyn som föreskrivs genom fördragen och stadgan. Genom översynen bör rätten till tillgång till handlingar stärkas utan att detta på något sätt negativt påverkar de befintliga bestämmelser som värnar om denna rätt, och EU-domstolens rättspraxis bör tas i beaktande. Parlamentet betonar att den omarbetade förordningen bör vara okomplicerad och lättillgänglig för medborgarna, så att dessa kan tillvarata sina rättigheter på ett verkningsfullt sätt.

7. Europaparlamentet anser att kommissionens förslag från 2008 om ändring av förordning (EG) nr 1049/2001 inte leder till att insynen i unionens verksamhet ökar i den omfattning som krävs enligt Lissabonfördraget, utan att många av de ändringar som kommissionen föreslår tvärtom leder till att den befintliga insynen minskar. Parlamentet anser att i synnerhet den ändring av artikel 3 som kommissionen föreslår, som innebär att definitionen av "handling" avsevärt begränsas i förhållande till den nuvarande definitionen, strider mot Lissabonfördraget. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett reviderat förslag till en översyn av förordning (EG) nr 1049/2001 och i detta till fullo beakta Lissabonfördragets krav på ökad insyn, vilka fastställts i EU-domstolens rättspraxis och som parlamentet tidigare framfört.

Onsdagen den 14 september 2011

8. Europaparlamentet erinrar om att EU-domstolen i målet Sverige mot kommissionen (mål C-64/05 P) ⁽¹⁾ klargjorde att medlemsstaterna inte har någon absolut vetorätt i fråga om handlingar som härrör från dem utan endast möjlighet till ett samtyckesförfarande, där de bekräftar att inget av de undantag som i förordning (EG) nr 1049/2001 föreskrivs beträffande rätten till tillgång till handlingar är tillämpligt ⁽²⁾. Parlamentet anser att lagstiftningen behöver förtydligas för att säkerställa att rättspraxisen tillämpas korrekt och på så sätt undvika de fördröjningar och tvister som fortfarande förekommer, vilket framgick av IFAW-målet ⁽³⁾.

9. Europaparlamentet erinrar om att artikel 9 i förordning (EG) nr 1049/2001 om känsliga handlingar är en kompromiss som inte längre speglar de nya konstitutionella och rättsliga skyldigheterna efter Lissabonfördraget.

10. Europaparlamentet betonar att klassificeringen av handlingar direkt påverkar medborgarnas rätt till tillgång till handlingar. Parlamentet erinrar om att det nuvarande klassificeringssystemet tillämpas enbart enligt interinstitutionella avtal och tenderar att leda till överklassificering. Parlamentet efterlyser gemensamma klassificeringsregler i form av en förordning.

11. Europaparlamentet uppmanar särskilt rådet att ge parlamentet full tillgång till klassificerade handlingar med anknytning till internationella avtal, så som föreskrivs i artikel 218 i EUF-fördraget, liksom till klassificerade handlingar som avser EU:s utvärderingsförfaranden, för att undvika interinstitutionella problem av det slag som förekommit t.ex. i samband med EU:s anslutning till Europakonventionen, Schengenutvärderingen beträffande Bulgarien och Rumänien, handelsavtalet om åtgärder mot Varumärkesförfalskning (Acta) och dialogen mellan EU och Kina om de mänskliga rättigheterna.

12. Europaparlamentet betonar den viktiga roll som lämpliga klassificeringsregler spelar för ett sant interinstitutionellt samarbete. Parlamentet välkomnar i detta avseende interinstitutionella avtal om klassificering och tillgång till handlingar, även om sådana inte kan ersätta en lämplig rättslig grund. Parlamentet uppmanar rådet och Europeiska utrikestjänsten att ta det nya interinstitutionella avtalet mellan parlamentet och kommissionen som förebild och snarast möjligt ingå ett liknande avtal med parlamentet.

13. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna att arbeta för öppnare EU-regler om informationsfrihet där stor hänsyn tas till förslagen i detta betänkande, den senaste rättspraxisen och de nya fördragen.

14. Europaparlamentet erinrar om att EU-domstolen i sin dom i de förenade målen Sverige och Turco mot rådet betonade skyldigheten till öppenhet i lagstiftningsförfarandet eftersom "Öppenhet i detta sammanhang bidrar till att förstärka demokratin genom att göra det möjligt för medborgarna att kontrollera alla uppgifter som har legat till grund för en lagstiftningsakt" ⁽⁴⁾. Parlamentet betonar därför att alla undantag beträffande lagstiftningsförfarandet, inbegripet juridisk rådgivning, bör vara noggrant begränsade och att skyddet av handlingsfriheten på beredningsstadiet bör ges en snäv definition ⁽⁵⁾.

15. Europaparlamentet betonar att trots denna tydliga princip är detta fortfarande inte genomfört i praktiken, vilket framgår av domen nyligen i målet Access Info Europe ⁽⁶⁾ om rådets vägran att offentliggöra medlemsstaternas ståndpunkter till den föreslagna omarbetningen av förordning (EG) nr 1049/2001 och av

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 18 december 2007 i mål C-64/05 P, Sverige mot kommissionen, REG 2007, s. I-11389.

⁽²⁾ Sverige mot kommissionen, punkt 76.

⁽³⁾ Tribunalens dom av den 13 januari 2011 i mål T-362/08, IFAW mot kommissionen, ännu ej offentliggjord i REG.

⁽⁴⁾ Turco, punkt 46.

⁽⁵⁾ Turco, punkt 67.

⁽⁶⁾ I sin dom i målet Access Info (T-233/09) bekräftade tribunalen att (punkt 69) "Medborgarnas utövande av sina demokratiska rättigheter förutsätter att de har möjlighet att i detalj följa beslutsförfarandet inom de institutioner som deltar i lagstiftningsprocessen och att de har tillgång till all relevant information".

Onsdagen den 14 september 2011

målet ClientEarth mot rådet ⁽¹⁾, anhängigt vid tribunalen, om ett rättsligt yttrande om omarbetningen av förordning (EG) nr 1049/2001. Parlamentet konstaterar att offentliggörandet av medlemsstaternas ståndpunkter i samband med förhandlingarna om förordning (EG) nr 1049/2001 och många senare beslut inte på något sätt försämrade rådets beslutsförmåga, eftersom de uppgifter som offentliggjordes inte hindrade respektive lagstiftningsförfaranden från att framgångsrikt slutföras.

16. Europaparlamentet uppmanar rådet att se över sina bestämmelser och förbättra insynen vad gäller arbetsgruppernas och de interna rådsorganens lagstiftningsförfaranden genom att som minimum tillhandahålla tidsplaneringar, dagordningar, protokoll från överläggningarna, de handlingar som behandlas, ändringsförslag, godkända handlingar och beslut, uppgifter om medlemsstaternas delegationer samt ledamotsförteckningar, utan att detta påverkar möjligheten att vad gäller offentliggörandet av sådana förteckningar tillämpa de undantag som anges i artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1049/2001. Rådet uppmanas att ge allmänheten tillgång till de beslut som fattas av sådana organ. Parlamentet är dessutom kritiskt till användningen av "känsliga handlingar" (en benämning som härrör från förordning (EG) nr 1049/2001) och till praxisen med oregistrerade handlingar, t.ex. mötesdokument.

17. Europaparlamentet vill öka inslaget av ansvarighet i lagstiftningsarbetet och göra det begripligare och lättillgängligare för allmänheten. Därför bör parlamentets utskott alltid som ett minimum genomföra vägledande omröstningar innan de inleder trepartssamtal med rådet. Rådet å sin sida bör anta "allmänna riktlinjer" eller godkända förhandlingspositioner som antagits i Coreper innan det inleder trepartssamtal med parlamentet. Alla sådana parlaments- och rådshandlingar ska omedelbart offentliggöras.

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra dagordningar, protokoll och intresseförklaringar från och namnen på ledamöter i expertgrupper, protokoll och omröstningsresultat från kommittéerna inom kommittéförfarandet, samt de handlingar som sådana grupper och kommittéer tar del av, exempelvis förslag till delegerade akter och förslag till genomförandeakter. Parlamentet uppmanas att även internt införa öppnare arbetsmetoder med bättre insyn vid arbetet med sådana handlingar.

19. Europaparlamentet erinrar om att den öppenhet som krävs i fördragen inte är begränsad till lagstiftningsförfarandena utan inbegriper även annat arbete än lagstiftning i EU:s institutioner, organ och byråer. Parlamentet betonar att förordning (EG) nr 1049/2001 är den enda egentliga rättsliga grunden för tillgång till handlingar och att man i andra rättsakter, så som förordningar om inrättande av institutioner, byråer och organ, eller i deras interna regelverk, inte får införa ytterligare grunder för att vägra tillgång till handlingar.

20. Europaparlamentet beklagar att insynen begränsades då EU:s institutioner nyligen förhandlade om ett "samförstånd" beträffande delegerade akter och om ett nytt ramavtal mellan kommissionen och parlamentet. Parlamentet förbinder sig att ge obegränsad insyn i förhandlingarna med rådet och kommissionen om löpande eller framtida interinstitutionella avtal eller jämförbara avtal.

21. Europaparlamentet lovordar återigen det arbete som Europeiska ombudsmannen utför för att få till stånd större öppenhet inom EU, eftersom en tredjedel av ombudsmannens undersökningar rör bristande öppenhet, så som nämndes i ombudsmannens rapport för 2009, och framhåller ombudsmannens roll när det gäller att påverka förändringen av t.ex. Europeiska läkemedelsmyndighetens politik för offentliggörande av information i fråga om utlämnade av rapporter om misstänkta biverkningar ⁽²⁾ och rapporter om kliniska undersökningar ⁽³⁾. Parlamentet betonar att information som utarbetas av EU:s enheter i regel bör vara tillgänglig för allmänheten.

⁽¹⁾ ClientEarth mot rådet, mål T-452/10.

⁽²⁾ Klagomål 2493/2008/(BB)TS.

⁽³⁾ Klagomål 2560/2007/BEH.

Onsdagen den 14 september 2011

22. Europaparlamentet erinrar om att EU-domstolen i en del av sina avgöranden nyligen, bland annat i de ovannämnda API- och TGI-målen, har fastställt att det finns en "allmän presumtion", vilket i vissa fall har befriat kommissionen från skyldigheten att pröva begärda dokument individuellt. Parlamentet betonar att detta i princip strider mot de centrala principerna i förordning (EG) nr 1049/2001. Parlamentet erinrar om att EU-domstolens rättspraxis också framhäver behovet av att se över bestämmelserna för tillgång för direkt berörda parter avseende deras egna handlingar som innehåller av institutionerna.

23. Artikel 15 i EUF-fördraget omfattar uttryckligen endast domstolens administrativa handlingar. Samtidigt måste EU-domstolen, precis som EU:s övriga institutioner, organ och byråer, arbeta "så öppet (...) som möjligt" i enlighet med artikel 1 i EU-fördraget. Det är viktigt att man inte bara skipar rättvisa, utan även visar att man skipar rättvisa⁽¹⁾, och därför uppmanar Europaparlamentet domstolen att undersöka hur insynen i dess rättsliga verksamhet kan förbättras. Parlamentet uppmanar även rådet att till fullo följa förordning (EG) nr 1049/2001 i den administrativa verksamheten.

24. Europaparlamentet betonar än en gång vikten av spårbarhet som gör att medborgarna kan veta hur offentliga medel budgeteras och används och vilket resultat detta får. Parlamentet uppmanar EU:s institutioner att på alla nivåer tillämpa principen i sin förvaltning, på sina arbetsmetoder och på de medel som de erhåller för att genomföra dem.

Undantag

Skydd av handlingsfriheten på beredningsstadiet

25. Europaparlamentet erinrar om att de nya fördragen inte längre innehåller den uttryckliga hänvisningen till rådets skyldighet att fastställa de fall då det handlar i sin egenskap av lagstiftare och behovet av att bevara effektiviteten i beslutsprocessen (artikel 207.3 i EG-fördraget) – skyddet av handlingsfriheten på beredningsstadiet – och att begreppets överlevnad i dag, vad lagstiftningsförfaranden beträffar, endast bygger på artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1049/2001.

26. Europaparlamentet framhåller, i enlighet med den bästa internationella praxis som utvecklats av ledande frivilligorganisationer⁽²⁾, att avslag på en begäran om att offentliggöra en handling ska föregås av en strikt prövning utifrån tre kriterier: 1) Uppgifterna i handlingen ska avse ett legitimt mål som anges i rättsakten, 2) ett offentliggörande av handlingen ska försvåra uppnåendet av detta mål avsevärt och 3) den skada som målet kan lida ska vara större än allmänhetens intresse av att få kännedom om de uppgifter som handlingen innehåller.

27. Europaparlamentet erinrar om att institutionerna enligt förordning (EG) nr 1049/2001 tydligt är skyldiga att medge tillgång till alla delar av handlingar som inte omfattas av något undantag. När begränsad tillgång medges sker det ofta på ett alltför restriktivt sätt. Parlamentet betonar att man på ett seriöst sätt bör överväga att ge den som begär detta tillgång även till avsnitt av handlingen som behandlar sakfrågor som är av intresse för vederbörande.

28. Europaparlamentet erinrar om att den nuvarande definitionen i artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1049/2001 syftar till att begränsa räckvidden för skyddet av handlingsfriheten på beredningsstadiet och att en nödvändig förutsättning för att vägra tillgång till handlingar enligt denna artikel är att utlämnandet av handlingen inte bara försvårar beslutsfattandet utan allvarligt undergräver det samtidigt som det är möjligt att överskrida gränsen för skydd av handlingsfriheten på beredningsstadiet om det föreligger ett övervägande allmänintresse av utlämnandet. Parlamentet understryker dock – trots nyss nämnda överväganden – att artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1049/2001 är öppet formulerad och inte ger några tydliga villkor för tillämpningen eller beaktar EU-domstolens rättspraxis. Parlamentet betonar att rättssäkerhetsprincipen kräver en ordentlig definition som begränsar begreppet.

⁽¹⁾ R mot Sussex Justices, Ex parte McCarthy ([1924] 1 KB 256, [1923] All ER 233)).

⁽²⁾ Artikel 19, "The Public's Right to Know: Principles of Freedom of Information Legislation", London, 1999; Transparency International, "Using the Right to information as an Anti-Corruption Tool", Berlin, 2006.

Onsdagen den 14 september 2011

29. Europaparlamentet betonar att trepartssamtalen och förlikningsförfarandet (som uttryckligen nämns i artikel 294 i EUF-fördraget) är en viktig fas i lagstiftningsförfarandet och inte ett fristående led som kräver skydd av handlingsfriheten på beredningsstadiet. Parlamentet anser i synnerhet att befintliga förfaranden för trepartssamtal som förs inför en eventuell överenskommelse vid första behandlingen inte ger önskvärd insyn i lagstiftningsarbetet och inte heller önskvärd tillgång till handlingar, vare sig inåt gentemot parlamentet eller utåt till medborgare och allmänhet. Parlamentet begär därför att handlingar som upprättas inom denna ram – exempelvis dagordningar, resultatrapporter och de fyrspaltiga handlingar som upprättas för att underlätta förhandlingar – i princip inte ska behandlas annorlunda än andra lagstiftningshandlingar och att de ska offentliggöras i samband med trepartssamtal som förs inför en eventuell överenskommelse vid första behandlingen. Parlamentet uppdrar således åt sina behöriga organ att standardisera förfarandet, och uppmanar även andra institutioner att göra på samma sätt.

Dataskydd och öppenhet

30. Europaparlamentet betonar behovet av att upprätta en lämplig balans mellan öppenhet och dataskydd⁽¹⁾, så som framgår av rättspraxisen från *Bavarian Lager*, och betonar att dataskyddet inte får "missbrukas", i synnerhet inte för att dölja intressekonflikter och otillbörlig påverkan inom EU:s förvaltning och beslutsfattande. Parlamentet påpekar att EU-domstolens dom i målet *Bavarian Lager* grundas på den nuvarande formuleringen av förordning (EG) nr 1049/2001 och inte förhindrar att man ändrar formuleringen. Detta är i synnerhet nödvändigt och angeläget sedan rätten till tillgång till handlingar fastställts i fördragen och i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

31. Europaparlamentet välkomnar det samförstånd som har uppnåtts av Europeiska dataskyddsombudsmannen och Europeiska ombudsmannen om en lämplig avvägning mellan dataskydd och öppenhet, särskilt i fråga om den proaktiva strategin som innebär att "institutionerna bedömer och klargör sedan för de registrerade – före eller åtminstone samtidigt som de samlar in deras uppgifter – i vilken utsträckning som behandlingen av dessa uppgifter inbegriper eller kan komma att inbegripa att de offentliggörs"⁽²⁾.

Århuskonventionen

32. Europaparlamentet betonar flera skillnader mellan förordning (EG) nr 1049/2001 och Århuskonventionen, som tillämpas genom förordning (EG) nr 1367/2006, t.ex. Århuskonventionens avsaknad av "absoluta" grunder för avslag, och undantag som grundas på militära frågor, unionens eller en medlemsstats finansiella, monetära eller ekonomiska politik, juridisk rådgivning eller inspektioner, utredningar och revisioner samt begränsningen av undantaget för affärsintressen till ärenden där sekretessen är lagstadgad för att skydda legitima ekonomiska intressen.

33. Europaparlamentet uppmanar alla EU:s institutioner, organ och byråer att tillämpa förordning (EG) nr 1049/2001 på ett sätt som överensstämmer med bestämmelserna i Århuskonventionen. Kommissionen uppmanas i detta sammanhang att offentliggöra kontrollstudier om införlivandet av EU:s miljödirektiv⁽³⁾ och vetenskapliga undersökningar, t.ex. om konsekvenserna av biodrivmedel⁽⁴⁾. Europeiska kemikaliemyndigheten uppmanas att till fullo tillämpa artikel 119 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach)⁽⁵⁾ i fråga om allmänhetens tillgång till information på elektronisk väg, och att endast

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Europeiska datatillsynsmannen, "Public access to documents containing personal data after the *Bavarian Lager* ruling", 24 mars 2011 (http://www.edps.europa.eu:80/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/EDPS/Publications/Papers/BackgroundP/11-03-24_Bavarian_Lager_EN.pdf) och "Public access to documents and data protection", 2005 (http://www.edps.europa.eu:80/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/EDPS/Publications/Papers/BackgroundP/05-07_BP_accesstodocuments_EN.pdf).

⁽³⁾ Se det anhängiga målet *ClientEarth* mot kommissionen, T-111/11.

⁽⁴⁾ Se de anhängiga målen *ClientEarth* m.fl. mot kommissionen, T-120/10, och *ClientEarth* m.fl. mot kommissionen, T-449/10.

⁽⁵⁾ EUT L 396, 30.12.2006, s. 1.

Onsdagen den 14 september 2011

godta krav på konfidentiell behandling då en tydlig motivering lämnas som kan godtas som giltig i enlighet med artikel 119.2 i Reach-förordningen. Europeiska kemikaliemyndigheten uppmanas även att göra en snäv tolkning av sådan information som i enlighet med artikel 118.2 i Reach-förordningen normalt anses påverka skyddet för kommersiella intressen negativt, utan att det påverkar myndighetens skyldighet att i enlighet med förordning (EG) nr 1049/2001 inför varje enskilt beslut om att godkänna konfidentiell behandling väga detta mot ett eventuellt övervägande allmänintresse.

34. Europaparlamentet betonar att man vid en översyn av förordning (EG) nr 1049/2001 till fullo bör respektera Århuskonventionen och bör definiera eventuella undantag i överensstämmelse med den konventionen.

Internationella förbindelser

35. Europaparlamentet betonar att allmänheten bör få tillgång till handlingar som avser internationella avtal, vilket även gäller handlingar som antagits av eller insänts till organ som har i uppgift att genomföra eller övervaka tillämpningen av sådana avtal, eftersom dessa inte omfattas av något tvingande sekretesskrav. Tillgången till dessa handlingar ska endast kunna begränsas om internationella förbindelser kan lida påtaglig skada och med beaktande av artikel 4.4 i förordning (EG) nr 1049/2001 om samråd med en tredje part. Parlamentet framhåller att ett kriterium om allmänintresse bör införas vid prövning av om undantag föreligger, eftersom internationella avtal är bindande. Parlamentet har valts av EU:s medborgare och har av fördragen anförtratts en institutionell uppgift att företräda allmänintresset. Parlamentet är därför fast beslutet att se till att de nya befogenheter som parlamentet tilldelas i Lissabonfördraget (artikel 218 i EUF-fördraget) när det gäller internationella avtal respekteras fullt ut och att inga bilaterala avtal med tredjeländer får förhindra detta.

God förvaltning

36. Europaparlamentet betonar att öppenhet är nära förknippad med den rätt till god förvaltning som nämns i artikel 298 i EUF-fördraget och artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Parlamentet framhåller att insyn i förvaltningen är en garanti för demokratisk kontroll över EU:s förvaltningsuppgifter, det civila samhällets deltagande och främjandet av god förvaltning (artikel 15 i EUF-fördraget).

37. Europaparlamentet betonar den rådande avsaknaden av en sammanhängande förvaltningslag för EU:s institutioner, organ och byråer, t.ex. bestämmelser om meddelande av administrativa beslut som kan överklagas⁽¹⁾, eller en klar definition av "administrativa funktioner" som nämns i artikel 15.3 i EUF-fördraget. Parlamentet uppmanar därför EU:s institutioner att skyndsamt utarbeta en gemensam förvaltningslag för EU, i enlighet med artikel 298 i EUF-fördraget, och att tillhandahålla en gemensam och generellt tillämpbar definition av en "administrativ funktion" särskilt för Europeiska centralbanken, Europeiska investeringsbanken och EU-domstolen. Kommissionen uppmanas att i enlighet med artikel 225 i EUF-fördraget lägga fram ett lagförslag för att bland annat ta itu med problemen rörande insyn i och ansvarighet i samband med kommissionens handläggning av överträdelseförfaranden gentemot klagande, parlamentet och medborgarna.

38. Europaparlamentet betonar att strikta tidsfrister föreskrivs i förordning (EG) nr 1049/2001 för behandlingen av en begäran om att få tillgång till handlingar⁽²⁾. Parlamentet betonar med stor oro att kommissionen inte respekterar dem, vilket även gäller Europeiska ombudsmannens rekommendationer och absoluta krav på åtgärder, t.ex. i ärende 676/2008/RT (det s.k. Porscheärendet). Parlamentet beklagar att denna praxis inte har ändrats sedan parlamentets senaste rapport 2009, vilket framgår av två anhängiga mål i domstolen som har sin grund i överklaganden från ClientEarth m.fl. (mål T-120/10 och T-449/10).

⁽¹⁾ Målet Access Info (T-233/09) avslöjade att det är praxis att skicka bekräftelsebeslut som icke registrerad, normal försändelse trots att mottagningsbevis är viktigt för att bedöma om tidsfristerna för rättsliga åtgärder (överklagande till domstol) har iakttagits. Se punkterna 20–29.

⁽²⁾ Artiklarna 7 och 8 i förordning (EG) nr 1049/2001.

Onsdagen den 14 september 2011

39. Europaparlamentet påpekar att långa fördröjningar i flera fall har lett till att talan har väckts hos EU-domstolen på grund av avsaknad av svar, vilket lett till ett försenat svar från kommissionen som gjort att domstolsärendet förlorat sin giltighet och tvingat den berörda parten att starta om hela förfarandet på nytt⁽¹⁾. Parlamentet uppmanar kommissionen att iaktta de tidsfrister som föreskrivs i förordning (EG) nr 1049/2001, och föreslår att man inför vissa konsekvenser, exempelvis skyldighet att offentliggöra handlingarna om tidsfristerna inte respekteras.

40. Europaparlamentet kräver att de årliga rapporter som utarbetas och offentliggörs i enlighet med artikel 17 i förordning (EG) nr 1049/2001 ska innehålla en uppskattning av den genomsnittliga tiden för att behandla ansökningar, så som anges i rådets rapport om tillgången till handlingar för 2009.

41. Europaparlamentet erinrar om att god förvaltning förenar begreppen "tillgång till handlingar" och "tillgång till information". Parlamentet efterlyser en ändring av den nuvarande lagstiftningen om tillämpningen av artikel 6.2 och 6.4 i förordning (EG) nr 1049/2001 för att klargöra vad begäran och assistans till medborgarna innebär i ärenden om begäran om information, när det finns handlingar som är relevanta för en sådan begäran.

42. Europaparlamentet erinrar om att öppenhet inte bara är en fråga om passiva reaktioner från EU:s institutioner, organ och byråer, utan också kräver en proaktiv inställning, vilket Europeiska ombudsmannen framhållit ett flertal gånger. Parlamentet uppmanar EU:s institutioner att i normalfallet ge allmänheten tillgång till så många olika slags handlingar som möjligt genom webbpublicering (bland annat av budgetar och förteckningar över upphandlingsavtal som ingåtts under de tre senaste åren). Parlamentet betonar att en proaktiv inställning kan förhindra onödiga tvister som leder till att skattebetalarnas pengar används ineffektivt och samtidigt orsakar onödiga förseningar, kostnader och bördor för dem som begär tillgång.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att sörja för insyn i förvaltningen av EU:s medel genom att på en och samma webbplats och på något av EU:s arbetsspråk offentliggöra samma typ av uppgifter om samtliga mottagare av dessa medel.

44. Europaparlamentet anser att man bör inrätta kontaktpunkter för tillgång till handlingar och att tjänstemännen vid alla generaldirektorat eller motsvarande enheter i övriga institutioner bör få lämplig utbildning för att kunna skapa bästa möjliga proaktiva politik, bedöma en begäran på det mest effektiva sättet och se till att alla tidsfrister som fastställs i förordning (EG) nr 1049/2001 respekteras.

45. Europaparlamentet bör ligga i framkant när det gäller att ha ett proaktivt synsätt i fråga om offentlighet, insyn, öppenhet och tillgång till handlingar. Parlamentet framhåller i detta hänseende framgången med webbsändningar av utfrågningar och utskottssammanträden utöver plenarsammanträden, och anser att detta bör vara grundregeln och att lagstiftningsdatabasen (Oeil) bör byggas ut ytterligare så att den omfattar alla EU:s officiella språk och information – på utskotts- och plenarnivå – om t.ex. ändringsförslag, yttranden från andra utskott och rättstjänsten, röstlängder, omröstningar med namnupprop, närvarande parlamentsledamöter och om de har röstat, interinstitutionella skrivelser, namnen på skuggföredragande, en funktion för sökning på ord, flerspråkig sökning, tidsfrister för framläggande av förslag, RSS-flöden, en förklaring av lagstiftningsförfarandet, länkar till överläggningar som webbsänds m.m. På så sätt ser man till att medborgarna ges tillgång till hela informationscykeln och att tillgång även ges till flerspråkiga sammanfattningar av lagförslag för medborgarna och sammanfattningar av befintlig unionslagstiftning (Scadplus), för vilka det även bör finnas lämpliga, beskrivna möjligheter att söka och leta sig fram till handlingarna.

⁽¹⁾ Se t.ex. Ryanair Ltd. mot kommissionen (de förenade målen T-494/08–T-500/08 och T-509/08) samt Stichting Corporate Europe Observatory mot kommissionen (mål T-395/10).

Onsdagen den 14 september 2011

46. Europaparlamentet erinrar om vikten av att skydda parlamentsledamöternas oberoende. Parlamentet anser samtidigt att öppenhet bör gälla för arbetet i parlamentets officiella organ (t.ex. talmanskonferensen, presidiet⁽¹⁾ och kvestorerna) och även för parlamentsledamöternas verksamhet, t.ex. deltagande i och närvaro vid parlamentets arbete, enligt de villkor som parlamentet begärde i sin resolution av den 14 januari 2009. Frågan om parlamentsledamöternas ersättningar bör behandlas på ett öppet sätt, samtidigt som man måste respektera bestämmelserna om skydd för personuppgifter.

47. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör införa samma öppenhet som på EU-nivå när de införlivar EU:s lagstiftning i sin nationella lagstiftning, exempelvis genom att upprätta jämförelsetabeller i fråga om bland annat bästa praxis för insyn via internet i parlaments och förvaltningars arbete.

48. Europaparlamentet betonar att medborgarnas rätt till information i allmänhet inte tillgodoses av medlemsstaternas myndigheter. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att – med hänsyn till principerna för goda styrelseformer – undersöka medlemsstaternas bestämmelser när det gäller tillgång till handlingar och att uppmana dem att upprätta regler som bygger på största möjliga insyn och på så sätt främja medborgarnas tillgång till handlingar.

49. Europaparlamentet konstaterar vissa förbättringar i rådets och kommissionens register men påpekar att det fortfarande saknas samordning och interoperabilitet mellan olika institutioner eftersom det inte finns någon gemensam informationsmodell för registren som skulle göra det möjligt för medborgarna att hitta de nödvändiga handlingarna och den information de innehåller via en gemensam kontaktpunkt eller använda en gemensam sökmotor som anslutits till bland annat lagstiftningsdatabasen (Oeil), där handlingar som gäller samma lagstiftningsförfarande grupperas tillsammans.

50. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att förhandla med parlamentet om att på detta sätt ändra den gemensamma förklaringen om medbeslutandeförfarandet och det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning. Under tiden utfäster sig parlamentet att ändra sin arbetsordning och bilagan med uppförandekoden för förhandlingar i medbeslutandeärenden för att göra dessa principer helt bindande.

51. Europaparlamentet anser att den interinstitutionella kommitté som inrättats genom artikel 15.2 i förordning (EG) nr 1049/2001 bör arbeta mer intensivt och rapportera till behöriga utskott om de frågor som tas upp vid överläggningarna, om de ståndpunkter som parlamentet försvarar, om svårösta frågor som andra institutioner tar upp samt de framsteg som eventuellt görs. Kommittén bör således sammanträda mer regelbundet och minst en gång per år. Parlamentet vill att kommittén ökar insynen i sina interna diskussioner och överläggningar genom att genomföra dem offentligt och genom att välkomna och behandla inlagor från det civila samhället och Europeiska datatillsynsmannen. Europeiska ombudsmannen bör utarbeta en årlig "revisionsrapport" om insyn och öppenhet i EU under medverkan av kommittén. Parlamentet uppmanar kommittén att snarast ta upp de problem som nämnts ovan.

*

* *

52. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament, Europeiska ombudsmannen, Europeiska datatillsynsmannen och Europarådet.

⁽¹⁾ Sedan 2009 har det t.ex. inte längre funnits en förteckning i parlamentets arbetsordning (EUT C 212 E, 5.8.2010, s. 145) över parlamentshandlingar som är direkt tillgängliga för allmänheten utan i stället har presidiet fått befogenhet att upprätta en sådan förteckning (artikel 104.3).

Onsdagen den 14 september 2011

Förhandlingarna om utvecklingsagendan från Doha

P7_TA(2011)0380

Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om läget i förhandlingarna om utvecklingsagendan från Doha

(2013/C 51 E/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Världshandelsorganisationens (WTO:s) ministeruttalande från Doha av den 14 november 2001,
- med beaktande av FN:s millennieutvecklingsmål,
- med beaktande av WTO:s ministeruttalande från Hongkong av den 18 december 2005,
- med beaktande av sin resolution av den 4 april 2006 om bedömningen av Doharundan efter WTO:s ministerkonferens i Hongkong ⁽¹⁾,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om utvecklingsagendan från Doha, särskilt de av den 9 oktober 2008 ⁽²⁾ och den 16 december 2009 ⁽³⁾,
- med beaktande av slutdokumenten från det årliga sammanträdet 2011 för den parlamentariska konferensen om WTO, enhälligt antagna den 22 mars 2011 i Genève,
- med beaktande av handelsförhandlingskommitténs informella möten den 31 maj 2011, 22 juni 2011 och 26 juli 2011, liksom de dokument från förhandlingarnas ordförandeskap som lades fram den 21 april 2011,
- med beaktande av uttalandet från WTO:s generaldirektör, Pascal Lamy, vid handelsförhandlingskommitténs informella möte den 26 juli 2011,
- med beaktande av ordförandens uttalande vid rådets möte (allmänna frågor) den 27 juli 2011,
- med beaktande av artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Doharundan inleddes 2001 med målet att skapa nya handelsmöjligheter, stärka de multilaterala handelsreglerna, åtgärda befintliga obalanser i handelssystemet och låta handeln tjäna den hållbara utvecklingen, med tonvikt på utvecklingsländernas ekonomiska integration, i synnerhet de minst utvecklade länderna, och var resultatet av övertygelsen att ett multilateralt system baserat på mer rättvisa regler kan bidra till en rättvis och fri handel till förmån för utvecklingen på alla kontinenter.
 - B. Det är mycket viktigt att se multilaterala, plurilaterala och bilaterala avtal som delar av en gemensam "verktygslåda" för internationella frågor, och därmed som standardinslag i välavvägda politiska förbindelser och handelsförbindelser som kompletterar varandra.

⁽¹⁾ EUT C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

⁽²⁾ EUT C 9 E, 15.1.2010, s. 31.

⁽³⁾ EUT C 286 E, 22.10.2010, s. 1.

Onsdagen den 14 september 2011

- C. Förhandlingarna vid WTO:s ministermöten för att slutföra Doharundan körde fast i slutet av juli 2008.
- D. Framsteg i förhandlingarna gjordes i början av 2011, vilket avspeglas i de rapporter som förhandlingarnas ordförandeskap lade fram den 21 april 2011, men genom samma rapporter blev det även tydligt att det kommer bli mycket svårt att nå en överenskommelse under 2011, såsom tidigare diskuterats i handelsförhandlingskommittén.
- E. WTO:s åttonde ministerkonferens kommer att äga rum i Genève den 15-17 december 2011. Rådets ordförande (allmänna frågor) förklarade den 27 juli 2011 att den allmänna inställningen är att ministerkonferensen inte bör undvika att ta upp utvecklingsagendan, och att utvecklingsfrågor, framför allt frågor som berör de minst utvecklade länderna, bör fortsätta att vara centrala vid den åttonde ministerkonferensen.
1. Europaparlamentet upprepar sitt fulla engagemang för det multilaterala handelssystemet och för WTO som garant för ett regelbaserat handelssystem. Parlamentet anser att WTO spelar en viktig roll när det gäller att garantera en bättre hantering av globaliseringen, en rättvisare fördelning av dess fördelar och en balanserad ekonomisk tillväxt. Parlamentet bekräftar sitt fulla engagemang för ett balanserat och rättvist slutförande av utvecklingsagendan från Doha, vilket skulle ge en viktig signal om politisk tillförsikt för ett framtida regelbaserat och skäligt system för global handel.
 2. Europaparlamentet framhåller att förhandlingarna inom ramen för utvecklingsagendan huvudsakligen bör inriktas på de minst utvecklade ländernas behov. Enligt parlamentet bör resultatet av utvecklingsagendan bidra till att minska fattigdomen och uppnå millennieutvecklingsmålen.
 3. Europaparlamentet inser till fullo svårigheterna med principen om ett gemensamt åtagande.
 4. Europaparlamentet beklagar att det inte kommer att vara möjligt att nå en överenskommelse om olösta frågor inom ramen för utvecklingsagendan från Doha vid den åttonde ministerkonferensen i Genève den 15-17 december 2011. Parlamentet betonar dock att man måste uppnå resultat och göra konkreta framsteg om man inte ska undergräva det multilaterala handelssystemet och dess roll i utformningen av regler.
 5. Europaparlamentet bekräftar sitt starka stöd för att man sätter utvecklingen i centrum i utvecklingsagendan från Doha, och uppmanar WTO-länderna att arbeta för att uppfylla målen i ministeruttalandet från Doha år 2001 och de åtaganden som gjordes vid WTO:s ministerkonferens i Hongkong 2005. Parlamentet är fast övertygat om att WTO:s åttonde ministerkonferens måste få ett resultat som åtminstone är positivt för de minst utvecklade länderna.
 6. Europaparlamentet anser att en överenskommelse om ett så tidigt genomförande som möjligt, i enlighet med bestämmelserna i punkt 47 i ministeruttalandet från Doha, åtminstone bör inbegripa ett omfattande åtgärds paket för de minst utvecklade länderna och utvecklingsländerna som består av
 - a) tull- och kvotfritt marknadstillträde för produkter från de minst utvecklade länderna för åtminstone 97 procent av alla tullpositioner, enligt överenskommelsen i Hongkong 2005,
 - b) avskaffande av industriländernas exportsubventioner för bomull i överensstämmelse med tidigare överenskommelser, liksom konkreta åtaganden att snabbt och specifikt minska inhemska subventioner för bomull som snedvrider handeln,
 - c) särskild och differentierad behandling i enlighet med tidigare överenskommelser, inklusive ett undantag för tjänster och en kontrollmekanism för särskild och differentierad behandling,

Onsdagen den 14 september 2011

d) förbättrade preferentiella ursprungsregler för import från de minst utvecklade länderna för att säkerställa att de är insynsvänliga och enkla samt att de bidrar till att underlätta marknadstillträdet.

7. Europaparlamentet uppmanar alla industriländer och ekonomiskt mer avancerade utvecklingsländer att följa EU:s exempel i fråga om initiativet "Allt utom vapen", där man garanterar ett 100-procentigt tull- och kvotfritt marknadstillträde för de minst utvecklade länderna, eftersom de tullpositioner som utelämnades vid överenskommelsen i Hongkong omfattar ett antal produkter som är mycket viktiga för de fattiga länderna och fördelarna för de minst utvecklade länderna därmed minskar avsevärt,

8. Europaparlamentet påminner om de stora variationerna i nationell ekonomisk tillväxt och den pågående förändringen av de internationella handelsströmmarna, och uppmanar med kraft tillväxtekonomierna att ta sitt ansvar som globala ekonomiska aktörer och göra eftergifter som står i proportion till deras utvecklingsnivå och konkurrenskraft.

9. Europaparlamentet anser dessutom att de framsteg som gjorts hittills i förhandlingarna om underlättande av handel skulle göra det möjligt att nå en snabb överenskommelse på detta område, eftersom en förbättring av WTO:s bestämmelser om underlättande av handel skulle vara bra för alla WTO:s medlemmar, då det skulle innebära ett tydligare rättsläge, sänkta handelskostnader och förhindrande av missbruk.

10. Europaparlamentet upprepar vikten av att förbättra tillgången till gröna varor och grön teknik för att uppnå målen för en hållbar utveckling.

11. Europaparlamentet anser, mot bakgrund av det ihållande dödläget i den ursprungliga utformningen och målen för utvecklingsagendan från Doha, att det nu är mer angeläget än någonsin att återuppta debatten om hur WTO ska fungera i framtiden och om en eventuell reform av det nya multilaterala handelssystemet. Parlamentet uppmanar kommissionen att aktivt samråda med parlamentet om en gemensam vision av utformningen av ett framtida system för global handel. Parlamentet uppmanar med kraft WTO och andra internationella organisationer, mot bakgrund av den rådande ekonomiska och sociala krisen och även om utvecklingsagendan från Doha inte slutförs, att snarast och på ett konsekvent sätt ta tag i de nya globala utmaningar som rör handeln, exempelvis tryggad livsmedelsförsörjning, energi, en hållbar utveckling och Aid for Trade.

12. Europaparlamentet är helt övertygat om att WTO, som en del av ett globalt system för ekonomisk styrning, är oerhört viktig för världen. Parlamentet uppmanar med kraft alla WTO-länder att bidra ytterligare till en övergripande, långtgående och balanserad utveckling av WTO för att säkerställa ekonomisk tillväxt och utrotning av fattigdomen i hela världen.

13. Världen har förändrats sedan Doharundan inleddes, och Europaparlamentet betonar att man måste analysera om de nya förhållandena, särskilt vad gäller den roll som Brikländerna spelar för världsekonomin, kan betyda att Doharundans ursprungliga mål inte kommer att kunna uppfyllas.

14. Europaparlamentet uppmanar med kraft utvecklade länder och ekonomiskt mer avancerade utvecklingsländer att stödja de minst utvecklade ländernas förmåga att till fullo delta i dessa diskussioner om utvecklingsagendan från Doha och i en eventuell färdplan för återstående förhandlingar, samt att se till att deras intressen tillvaratas.

15. Mot bakgrund av de fluktuationer som den senaste tiden har lett till högre livsmedelspriser betonar Europaparlamentet att reglerna som styr den internationella handeln måste främja en större livsmedelstrygghet.

16. Europaparlamentet beklagar att många länder tillämpar exportrestriktioner på knappa naturtillgångar, och anser att man med hjälp av reglerna för internationell handel måste reglera dessa exportrestriktioner på ett övergripande sätt.

Onsdagen den 14 september 2011

17. Europaparlamentet uppmanar med kraft WTO-länderna att stödja upprättandet av starka institutionella kopplingar mellan WTO och andra internationella organisationer som Internationella arbetsorganisationen (ILO), FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO), FN:s konferens för handel och utveckling (Unctad), FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) och andra FN-organisationer.

18. Europaparlamentet beklagar att det hittills inte har varit möjligt att beakta sådana aspekter som klimatskydd och miljöskydd i multilaterala handelsförhandlingar.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att se till att parlamentet i hög grad deltar i förberedelserna för den åttonde ministerkonferensen i Genève den 15-17 december 2011.

20. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament samt till WTO:s generaldirektör.

Bättre lagstiftning, subsidiaritet och proportionalitet samt smart lagstiftning

P7_TA(2011)0381

Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om bättre lagstiftning, subsidiaritet och proportionalitet samt smart lagstiftning (2011/2029(INI))

(2013/C 51 E/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 15 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om medborgarinitiativet ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 februari 2010 om en översyn av ramavtalet mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen under den aktuella valperioden ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 september 2010 om bättre lagstiftning – kommissionens femtonde årsrapport i enlighet med artikel 9 i protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om kommissionens tjugosjätte årsrapport om kontroll av tillämpningen av Europeiska unionens lagstiftning ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 juni 2011 om garantier för oberoende konsekvensbedömningar ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 september 2011 om kommissionens tjugosjunde årsrapport om kontrollen av gemenskapsrättens tillämpning ⁽⁷⁾,
- med beaktande av dokumentet ”Politiska riktlinjer för nästa kommission”, som lades fram av kommissionens ordförande den 3 september 2009,

⁽¹⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0480.

⁽³⁾ EUT C 341 E, 16.12.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0311.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0437.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0259.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0377.

Onsdagen den 14 september 2011

- med beaktande av kommissionens meddelande om smart lagstiftning i Europeiska unionen (KOM(2010)0543),
- med beaktande av kommissionens rapport om subsidiaritet och proportionalitet (17:e rapporten om bättre lagstiftning, 2009) (KOM(2010)0547),
- med beaktande av kommissionens meddelande "Tredje strategiska översynen av programmet 'Bättre lagstiftning' i Europeiska unionen" (KOM(2009)0015),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument om minskning av de administrativa bördorna i EU – rapport om framstegen under 2008 och utsikterna för 2009 (KOM(2009)0016),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument "Tredje lägesrapporten om strategin för förenkling av lagstiftningen" (KOM(2009)0017),
- med beaktande av kommissionens meddelande "Åtgärdsprogram för minskade administrativa bördor i Europeiska unionen – Områdesspecifika planer för minskade bördor och åtgärder under 2009" (KOM(2009)0544),
- med beaktande av rapporten av den 17 september 2009 från högnivågruppen av oberoende intressenter för administrativa bördor,
- med beaktande av slutsatserna från rådet (konkurrenskraft) av den 30 maj 2011 om smart lagstiftning,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och utskottet för konstitutionella frågor (A7-0251/2011), och av följande skäl:
 - A. Agendan för smart lagstiftning infördes som en del av Europa 2020-strategin, som har som mål att senast 2020 skapa en "smart och hållbar tillväxt för alla". För att uppnå detta mål är det framför allt viktigt att minska de administrativa bördorna för företagen genom att se till att den befintliga EU-lagstiftningen förbättras och förenklas.
 - B. En korrekt tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna är ytterst viktig för att EU ska fungera väl och för att dess institutioners verksamhet på ett lämpligt sätt ska kunna leva upp till förväntningarna från medborgare, företag verksamma på den inre marknaden samt nationella och lokala förvaltningar, liksom för att beslut ska fattas så nära medborgarna som möjligt.
 - C. Frågan om smart lagstiftning bör inte bara uppmärksammas i samband med kommissionens lagstiftningsprogram, utan även ses i ett vidare perspektiv i samband med det fortsatta genomförandet av de nya inslag i Lissabonfördraget som påverkar lagstiftningsförfarandena.
 - D. Genom Lissabonfördraget har man försökt justera maktbalansen mellan EU-institutionerna. Parlamentet är nu en lagstiftare jämbördig med rådet inom ramen för det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

Onsdagen den 14 september 2011

- E. Efter att Lissabonfördraget antogs är de nationella parlamenten nu formellt delaktiga i arbetet med att kontrollera tillämpningen av subsidiaritetsprincipen. Hittills har de lämnat in över 300 yttranden.
- F. Vid utarbetande av lagstiftningsförslag, inklusive konsekvensbedömningar, är det mycket viktigt att samråda med alla berörda parter, i synnerhet små och medelstora företag och andra relevanta intressenter.
- G. Sedan 2005 har det funnits ett åtgärdsprogram för att minska de administrativa bördorna till följd av EU-lagstiftningen. Syftet med programmet är att minska dessa bördor med 25 procent fram till 2012, vilket skulle motsvara en ökning av BNP med 1,4 procent.
- H. Enligt konsekvensbedömningsnämndens årsrapport 2010 var det bara 27 procent av de rapporter som kommissionen behandlade under det året som byggde på övergripande kvantitativa modellverktyg.
- I. När det gäller insatserna för att minska de administrativa bördorna har kommissionen föreslagit åtgärder som är mer långtgående än det uppställda målet, men parlamentet och rådet har ännu inte vidtagit förberedande åtgärder motsvarande ungefär en fjärdedel av målet på 25 procent.
- J. En av programmets viktigaste delar är en utgångsmätning av administrativa kostnader på grundval av den s.k. standardkostnadsmodellen.
- K. Genom omarbetsnings- och kodifieringstekniker som förenklar och kodifierar gällande lagstiftning blir lagändringarna tydligare och mer konsekventa.
- L. Det är mycket viktigt att medlemsstaterna införlivar EU-direktiven på rätt sätt och i rätt tid, utan att lägga till ytterligare krav utöver vad som fordras i EU-lagstiftningen (s.k. gold-plating), något som ständigt förekommer.
- M. Skillnader i genomförandet utgör ett stort hot mot en effektivt och ändamålsenligt fungerande inre marknad. I detta sammanhang har det uppstått tre olika grupper av medlemsstater, nämligen de som har genomfört lagstiftningen på ett felaktigt, ofullständigt eller försumligt sätt. Dessa skillnader i genomförandet skadar de europeiska företagen och konsumenterna och undergräver en fortsatt tillväxt.
- N. Genom småföretagsakten infördes en konsekvensbedömning för små och medelstora företag. Hittills har denna konsekvensbedömning dock bara tillämpats i en minoritet av de möjliga fallen.
- O. Vid diskussionen under sammanträdet i utskottet för rättsliga frågor den 27 januari 2011 uttryckte kommissionens vice ordförande Maroš Šefčovič sitt helhjärtade stöd för agendan för smart lagstiftning.
- P. Genom Lissabonfördraget infördes ett nytt system med delegerade akter och genomförandekter, som fastställs i artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget. Dessa akter omfattas nu av ett samförståndsavtal respektive en förordning.

Allmänna kommentarer

1. Europaparlamentet understryker att det är mycket viktigt att stifta klara och tydliga lagar som är tillgängliga och lättförståeliga, så att man säkerställer principen om en klar och tydlig EU-lagstiftning, garanterar ett effektivare genomförande av denna lagstiftning och ser till att EU-medborgarna lättare kan utöva sina rättigheter.

Onsdagen den 14 september 2011

2. Europaparlamentet betonar att EU:s institutioner måste respektera subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna när de utarbetar förslag och att de även måste följa de kriterier som anges i protokoll 2 till EUF-fördraget.
3. Europaparlamentet stöder kommissionens strategiska tillvägagångssätt i meddelandet om smart lagstiftning i Europeiska unionen, där den smarta lagstiftningen sätts i centrum för hela processen för utformning av politiken – från förslaget till rättsakt till genomförande, genomdrivande, utvärdering och översyn.
4. Europaparlamentet påpekar att alla EU:s institutionella aktörer är viktiga för att främja och skapa bättre lagstiftning, i enlighet med principerna och anvisningarna i agendan för smart lagstiftning och det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning. Alla inblandade parter bör på nytt ställa sig bakom dessa principer.
5. Europaparlamentet betonar att man, som ett steg på vägen mot mindre och bättre lagstiftning, i enlighet med Montirapporten bör använda sig mer av förordningar i förslag till lagstiftning.
6. Europaparlamentet uppmanar de kommande ordförandeskapen och kommissionen att dra i gång arbetet för att omförhandla det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning. Parlamentet pekar på de i sammanhanget relevanta punkterna i resolutionen av den 9 februari 2010 om ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen, särskilt de båda institutionernas gemensamma utfästelse om att komma överens om viktiga förändringar som en förberedelse inför framtida förhandlingar med ministerrådet om en anpassning av det interinstitutionella avtalet "Bättre lagstiftning" till de nya bestämmelserna i Lissabonfördraget.
7. Europaparlamentet betonar att alla tänkbara insatser bör göras för att parlamentet och rådet ska behandlas som jämbördiga parter i lagstiftningsarbetet, så att den i Lissabonfördraget förankrade principen om likabehandling av de båda institutionerna förverkligas.
8. Europaparlamentet välkomnar det europeiska medborgarinitiativet som ett nytt forum där allmänheten kan delta i utformningen av unionens politik. Parlamentet ser fram emot att initiativet ska börja tillämpas i april 2012 och uppmanar kommissionen att se till att medborgarna informeras om gällande regler och föreskrifter, så att de kan använda detta instrument effektivt redan från första början.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en utfästelse när det gäller de tidsfrister inom vilka den kommer att tillmötesgå de krav som parlamentet ställt i enlighet med artikel 225 i EUF-fördraget. Här avses i synnerhet kommissionens åtagande enligt ramavtalet att inom tre månader efter antagandet i kammaren av ett initiativbetänkande som avser lagstiftning utarbeta en rapport om den konkreta uppföljningen och inom högst ett år lägga fram ett förslag till rättsakt.

Nationella parlament

10. Europaparlamentet gläder sig över att de nationella parlamenten i högre grad involverats i EU:s lagstiftningsprocess, och i synnerhet i kontrollen av att lagförslagen överensstämmer med subsidiaritetsprincipen.
11. När det gäller användningen av instrumenten för att på grundval av subsidiaritetsprincipen göra invändningar och vidta åtgärder påpekar Europaparlamentet att det saknas materiella kriterier för att konstatera att subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna åsidosatts. Parlamentet understryker att de materiella villkoren för att tillämpa dessa båda principer måste fastställas i detalj på EU-nivå.

Onsdagen den 14 september 2011

12. Europaparlamentet understryker att de nationella parlamenten kommer att vara bättre rustade att fullgöra sitt fördragsenliga ansvar att kontrollera huruvida lagstiftningsförslag är förenliga med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna om kommissionen, å sin sida, på ett heltäckande sätt uppfyller sin skyldighet – enligt artikel 5 i protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna – att motivera sina beslut på ett utförligt och begripligt sätt.

13. Europaparlamentet understryker i detta sammanhang att de nationella parlamenten, när de avger yttranden, i möjligaste mån bör skilja mellan subsidiaritets- och proportionalitetsaspekterna.

Minskning av de administrativa bördorna och säkerställande av ett korrekt genomförande

14. Europaparlamentet är bekymrat över att programmet för att minska de administrativa bördorna kanske inte uppnår sitt mål att minska de administrativa bördorna med 25 procent till 2012, och påpekar att parlamentet och rådet snabbt bör behandla och godkänna de föreslagna åtgärderna. I detta sammanhang är det viktigt att i större utsträckning använda påskyndade förfaranden för att anta dessa förslag. Parlamentet lovar att omgående behandla lagstiftningsförslag om dessa åtgärder och uppmanar rådet att göra allt det kan för att se till att minskningarna av de administrativa bördor som anges i programmet antas.

15. Europaparlamentet noterar att högnivågruppen av oberoende intressenter för administrativa bördor har lämnat ett positivt bidrag till kommissionens pågående program för att minska dessa bördor. Parlamentet betonar dock att gruppen måste få en mer balanserad sammansättning och utökas med fler experter som företräder det civila samhället samt med experter från andra medlemsstater.

16. Europaparlamentet uppmuntrar högnivågruppen av oberoende intressenter för administrativa bördor att inleda en dialog med små och medelstora företag från hela EU för att kartlägga de hinder som oftast gör det svårt för dessa företag att bedriva handel med andra medlemsstater på den inre marknaden. Högnivågruppen uppmanas också att föreslå åtgärder för att undanröja eller minska dessa hinder för ökad tillväxt.

17. Europaparlamentet betonar att programmet måste fortsätta efter 2012, så att den nuvarande kommissionens mandatperiod omfattas. Det är dock angeläget att fastställa ett ambitiösare och tydligare definierat mål och ett utökat tillämpningsområde, så att programmet inte bara omfattar administrativa bördor, utan även regleringsbördor och kostnader i samband med EU-lagstiftningen som helhet, inklusive regleringsmässiga störningar.

18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att konsekvent arbeta för att minska de administrativa bördorna och ser fram emot ett fortsatt konstruktivt samarbete med de nationella parlamenten på detta område.

19. För att de nuvarande och kommande programmen för att minska bördorna ska bli en framgång är det enligt Europaparlamentet nödvändigt att få till stånd ett aktivt samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna för att undvika olikheter i tolkningar och s.k. gold-plating, dvs. att man i medlemsstaternas tillämpande lagstiftning inför strängare krav som inte härrör från EU-lagstiftningen.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta med mer information i rapporteringskraven efter att man genomfört särskild lagstiftning för att tackla problemet med gold-plating. Det är möjligt att kraftigt minska olikheterna om medlemsstaterna måste motivera varför de beslutat att gå längre än reglerna i de direktiv som genomförs.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att genomföra de områdesspecifika planerna för minskade administrativa bördor.

Onsdagen den 14 september 2011

22. Europaparlamentet anser att arbetet för att minska de administrativa bördorna och förenkla lagstiftningen inte bör leda till att normerna i den gällande lagstiftningen försvagas.

Utformning av politiken

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bättre använda vitböcker med lagstiftningsförslag som ska övervägas. Detta skulle göra att förslagen mer sällan skulle behöva genomgå omfattande, för att inte säga fullständiga, översyner av förslagen under lagstiftningsförfarandet. Dessutom skulle det vara till hjälp i utvärderingen av den föreslagna lagstiftningens proportionalitet. Att göra en sådan utvärdering är ofta svårt när det först bara läggs fram preliminära förslag i form av grönböcker.

24. Europaparlamentet anser att man, för att EU:s lagstiftningsverksamhet ska fungera bättre, bör förbättra kommunikationen om lagstiftningsprocessen och förslagen till lagstiftning, eftersom det till följd av rapporteringen från institutionerna ofta förblir oklart för företagen och allmänheten exakt vilken lagstiftning som slutligen antagits.

25. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande att se över sitt samrådsförfarande och stöder beslutet att utöka minimiperioden för samråd till 12 veckor. Det finns dock ett behov av att bättre involvera alla berörda parter, och parlamentet anser att kommissionen skulle kunna utforska metoder för att införa inkluderande medvetandehöjande förfaranden. Ett sådant förfarande skulle bland annat kunna innebära att man identifierar nationella och europeiska berörda parter som är intressanta för relevanta politikområden och förslag och försöker engagera dem direkt i samrådet.

26. Europaparlamentet betonar att en öppen, insynsvänlig och regelbunden dialog är en grundläggande förutsättning för att civilsamhället i större utsträckning ska medverka i utformningen av lagstiftningen och i samhällsstyrningen.

27. Europaparlamentet anser att en systematisk metod av detta slag skulle göra det möjligt för alla berörda parter och relevanta intressenter att göra en bred analys av eventuella sociala, ekonomiska och miljömässiga konsekvenser av den föreslagna lagstiftningen på ett sätt som gynnar utformningen av politiken och som är förenligt med principerna om ett integrerat förhållningssätt.

28. Europaparlamentet anser att samrådets nuvarande asymmetriska metoder och former inte uppmuntar alla berörda parter att svara. De som har besvarat de onlinebaserade frågeformulären har ofta uttryckt missnöje med deras form och innehåll. En gemensam metod, till exempel ett standardformulär för svar på samråd, skulle underlätta för svarandena och gynna ett mottagande av ett mer detaljerat och välgrundat urval av svar som täcker alla de potentiella politiska frågor och alternativ som omfattas av samrådet.

29. Europaparlamentet uppmanar framför allt kommissionen att effektivt införliva flerspråkighetsaspekten i hanteringen och offentliggörandet av resultaten av de offentliga samråden. Detta bör vara en förutsättning för en omfattande involvering av alla berörda parter i EU.

30. Europaparlamentet är oroat över att samrådsdokumenten blir alltmer komplicerade och anser att insatser bör göras, bland annat ökad användning av vitböcker, för att förenkla dem, så att svar från de berörda parterna stöds och uppmuntras samtidigt som dokumenten görs mer tillgängliga för medborgarna. Kommissionen bör undersöka huruvida ett "tydlighetstest" kan införas för att säkerställa att samrådsdokumenten är lätta att förstå och besvara.

31. Europaparlamentet beklagar att svarandena för närvarande ofta upplever att kommissionens respons och feedback på samråden är otillfredsställande. Kommissionen uppmanas att förbättra sin kommunikation efter samrådsperiodens slut och att ge feedback på de viktigaste frågor som tagits upp av alla svarande.

Onsdagen den 14 september 2011

32. Europaparlamentet understryker vikten av att garantera oberoendet och trovärdigheten för de analyser som genomförs i kommissionens konsekvensbedömningar, så att de övergripande målen med agendan för smart lagstiftning säkerställs. Parlamentet står fast vid den ståndpunkt i frågan som man avgav i resolutionen av den 8 juni 2011.

33. Europaparlamentet anser att konsekvensbedömningarna, inom ramen för insatserna för att stärka EU:s konkurrenskraft, bör identifiera vilka särskilda effekter – både positiva och negativa – som åtgärderna kommer att få för konkurrenskraften och tillväxten i EU. Dessa effekter bör i möjligaste mån vara fullständigt kvantifierade.

34. Europaparlamentet stöder helhjärtat förslaget om att man i de fall då nya lagar medför kostnader för företagen bör fastställa motsvarande kostnadsavdrag som i största möjliga mån minskar regleringsbördan på annat håll. Detta är en central aspekt av framtida program och kommer att minska bördorna och förbättra regelverket för hela näringslivet.

35. Europaparlamentet påpekar att uppskattningen av administrativa bördor och regleringsbördor bör uttryckas i netto- snarare än bruttotal.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid utformningen av ny lagstiftning lägga största vikt vid de möjliga konsekvenserna för små och medelstora företag. Kommissionen uppmanas att försöka undanta små och medelstora företag från reglering i de fall då bestämmelserna skulle påverka dem oproportionerligt mycket och det inte finns några giltiga skäl för att ta med dem i tillämpningsområdet för lagstiftningen. Sådana undantagsbestämmelser skulle ha en positiv inverkan på regelverkets genomförande och användbarhet, särskilt för småföretag och mikroföretag. Alla EU-institutioner uppmanas att rätta sig efter artikel 153.2 b i EUF-fördraget, som ålägger dem att undvika att anta lagar som medför sådana administrativa, finansiella och rättsliga krav som motverkar tillkomsten och utvecklingen av små och medelstora företag.

37. Europaparlamentet anser i detta sammanhang att den konsekvensbedömning för små och medelstora företag som anges i småföretagsakten har en mycket viktig roll. Parlamentet förväntar sig att kommissionen fullt ut använder sig av denna bedömning. Det är viktigt att kommissionen ser till att bedömningen tillämpas på ett konsekvent sätt mellan kommissionens direktorat, och parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att göra liknande överväganden i sina nationella beslutsprocesser. Alla parlamentsutskott uppmanas att med avseende på sina lagstiftningsbetänkanden tillämpa principerna för konsekvensbedömningar för små och medelstora företag. Denna bedömning bör genomföras när det berörda utskottet har röstat om betänkandena och de läggs fram i kammaren för godkännande.

38. Europaparlamentet noterar kommissionens avsikt att under 2011 lägga fram ett lagstiftningsförslag om användning av alternativ tvistlösning i syfte att säkerställa en snabb och effektiv tillgång till tvistlösning utanför domstolarna.

Förenkling och efterhandsutvärdering

39. Europaparlamentet kräver att rådet i enlighet med sin egen framställning i punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ålägger medlemsstaterna att utarbeta och offentliggöra tabeller som visar sambandet mellan direktiven och de nationella genomförandeåtgärderna. Parlamentet betonar att sådana jämförelsetabeller är avgörande för att skapa insyn i hur den nationella lagstiftningen införlivar de skyldigheter som följer av EU-direktiv. Parlamentet betonar att användningen av jämförelsetabeller kan spela en viktig roll vid kartläggningen av olikheter och fall av gold-plating.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bygga vidare på medlemsstaternas framgångsrika program för att åstadkomma bättre lagstiftning och administrativ förenkling, bl.a. genom en omfattande användning av elektroniska förfaranden.

Onsdagen den 14 september 2011

41. Europaparlamentet betonar att ändringar av gällande lag alltid bör ske genom omarbetning. Parlamentet erkänner och respekterar samtidigt kommissionens rättigheter i lagstiftningsprocessen.
42. Europaparlamentet anser att EUR-Lex-databasen bör förbättras genom att man gör den mer överblickbar och användarvänlig.
43. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att på ett konstruktivt sätt samarbeta med parlamentet för att se till att det nya systemet med delegerade akter och genomförandekter fungerar smidigt i praktiken.
44. Europaparlamentet välkomnar en utökad användning av efterhandsutvärderingar av genomförd lagstiftning. Sådana utvärderingar bör användas för all väsentlig lagstiftning, inte bara i vissa centrala sektorer. I detta sammanhang bör även genomförandekter och delegerade akter utvärderas. Kommissionen uppmanas att i möjligaste mån utöka efterhandsutvärderingarna till att omfatta alla politikområden, och parlamentet anser att ett ökat införlivande av tidsfristklausuler – särskilt i form av bindande bestämmelser om datum för översyn, med valmöjligheten att där så är lämpligt och önskvärt föreskriva ett automatiskt upphörande av giltigheten för bestämmelserna i lagstiftningen – kan vara ett användbart medel för att se till att de regler som fortfarande är i kraft är nödvändiga och proportionerliga.
45. Europaparlamentet begär att kommissionen framför allt ska se över alla finansieringsregler, så att man kan minska den administrativa bördan för dem som ansöker om EU-stöd och utforma hela ansökningsförfarandet på ett mer effektivt sätt.

Säkerställande av ledarskap och fortsatt vaksamhet

46. Europaparlamentet välkomnar det personliga stöd som kommissionens ordförande har gett till agendan för smart lagstiftning. Frågan är så pass viktig att det krävs ett verkligt ledarskap från kommissionens sida för att den ska stå högt upp på den politiska dagordningen. Parlamentet föreslår här att agendan blir en viktig del av portföljen för en av kommissionens ledamöter. Parlamentet bör å sin sida undersöka hur man kan fästa större vikt vid bättre lagstiftning inom sina utskott och anser att man bör fortsätta att överväga att använda utskottsövergripande sammanträden för att ta itu med denna fråga.
47. Europaparlamentet uppskattar att kommissionen håller fast vid sin praxis att med utgångspunkt i enskilda viktiga fall granska EU-institutionernas och de nationella parlamentens tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Därigenom förtydligas rapporten om bättre lagstiftning.
48. Europaparlamentet åtar sig att fortsätta att vaka över kommissionens genomförande av agendan för smart lagstiftning och ser fram emot den lägesrapport som planerats för andra hälften av 2012.

*

* *

49. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas parlament.
-

Onsdagen den 14 september 2011

Verksamheten i utskottet för framställningar under 2010

P7_TA(2011)0382

Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om årsrapport för 2010 om verksamheten i utskottet för framställningar (2010/2295(INI))

(2013/C 51 E/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om överläggningarna i utskottet för framställningar,
- med beaktande av artiklarna 24, 227, 258 och 260 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artiklarna 10 och 11 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av artiklarna 48 och 202.8 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för framställningar (A7-0232/2011), och av följande skäl:
 - A. Framställningsförfarandet med dess specifika utformning är betydelsefullt eftersom det bör göra det möjligt för det ansvariga utskottet att söka efter och erbjuda lösningar och försvara de EU-medborgare som inger framställningar till parlamentet.
 - B. Det är nödvändigt att öka medborgarnas deltagande i EU:s beslutsprocess för att förstärka processens legitimitet och möjligheterna att utkräva ansvar.
 - C. EU:s medborgare är direkt företrädna genom Europaparlamentet. Rätten att göra framställningar ger dem möjlighet att vända sig till sina företrädare när de anser att deras rättigheter har överträtts och när ämnet för deras framställning omfattas av EU:s behörighetsområde.
 - D. De som är medborgare och bosatta i EU påverkas direkt av hur EU-lagstiftningen tillämpas. Därför är det medborgarna som bäst kan bedöma lagstiftningens förtjänster och brister och påpeka de kvarvarande luckor som måste täppas till. På så sätt kan man säkerställa att medlemsstaterna tillämpar EU-lagstiftningen på ett bättre sätt. Utskottet för framställningar bör bli en erkänd samtalspartner.
 - E. Parlamentet är, via sitt utskott för framställningar, skyldigt att utreda dessa frågor och erbjuda medborgarna de lämpligaste lösningarna. För att uppnå detta måste samarbetet med kommissionen, Europeiska ombudsmannen, övriga parlamentsutskott, EU:s organ, byråer och nätverk samt medlemsstaterna förstärkas.
 - F. I vissa fall är medlemsstaterna dock fortfarande obenägna att samarbeta aktivt med det ansvariga utskottet och underlåter bland annat att delta i utskottets sammanträden eller att svara på brev som sänds till dem. Denna inställning tyder på bristande lojalitet i samarbetet med institutionen.
 - G. Många medlemsstater visar dock prov på ett gott samarbete och arbetar tillsammans med parlamentet för att försöka besvara de frågor som medborgarna framför genom framställningsprocessen.

Onsdagen den 14 september 2011

- H. Kommissionens avdelningar ger ett viktigt bidrag till framställningsförfarandet genom att regelbundet göra preliminära utvärderingar av många av de mottagna framställningarna.
- I. Framställningarna är ofta mycket specialiserade och behandlar många olika frågor. Därför måste samarbetet med parlamentets övriga utskott förstärkas. De yttranden som utskotten utarbetar är outhärliga för att framställningarna ska kunna behandlas korrekt.
- J. Antalet framställningar som togs emot av parlamentet under 2010 var något lägre än under 2009 (1 655 framställningar jämfört med 1 924, dvs. en minskning med 14 procent).
- K. Tack vare det goda samarbetet med parlamentets ansvariga avdelningar under 2010 kunde 91 klagomål (4,7 procent) som inlämnats av medborgarna avvisas eftersom de inte uppfyllde minimivillkoren för att betraktas som framställningar. Därigenom följde man rekommendationerna i årsrapporten för 2009 om att inte tillåta framställningar som inte uppfyller minimivillkoren.
- L. Antalet otillåtliga framställningar som mottogs 2010 (40 procent) visar att arbetet med att ge medborgarna bättre information om befogenheterna hos utskottet för framställningar och om de olika EU-institutionernas roll måste fortsätta och förstärkas.
- M. Framställningsförfarandet kan betraktas som ett komplement till de övriga åtgärder som medborgarna har till sitt förfogande på EU-nivå, till exempel möjligheten att inlämna klagomål till Europeiska ombudsmannen eller till kommissionen.
- N. Medborgarna har rätt till en snabb och lösningsinriktad upprättelse. Parlamentet har flera gånger uppmanat kommissionen att använda sin företrädesrätt som fördragets väktare och agera mot de överträdelser av EU-lagstiftningen som framställarna påtalar, särskilt när överträdelsen har samband med införlivandet av EU-lagstiftning på nationell nivå.
- O. Många framställningar handlar fortfarande om problem när EU-lagstiftning på miljöområdet och om den inre marknaden ska införlivas och tillämpas. Utskottet för framställningar har redan tidigare uppmanat kommissionen att skärpa och effektivisera kontrollerna på dessa områden.
- P. Kommissionen kan visserligen bara utöva en fullständig kontroll av hur EU-lagstiftningen följs efter att de nationella myndigheterna har fattat ett slutgiltigt beslut. Det är ändå viktigt – särskilt i miljöärenden – att på ett tidigt stadium kontrollera att lokala, regionala och nationella myndigheter korrekt tillämpar alla de krav på lämpliga förfaranden som framgår av EU-lagstiftningen, inklusive tillämpningen av försiktighetsprincipen.
- Q. Oerhört många framställningar rör projekt som skulle kunna ha inverkan på miljön. Parlamentet hoppas därför att man inom utskottet för framställningar överväger att behandla dessa framställningar, som avser projekt som är föremål för offentliga utredningar, på ett sätt som gör det möjligt att i görligaste mån påskynda utskottets beslutsfattande i förhållande till framställaren och till utvecklingen av projektet.
- R. Det är viktigt att hindra fler oåterkalleliga förluster av den biologiska mångfalden, särskilt inom Natura 2000-områden, och att följa upp medlemsstaternas åtagande att säkra skyddet av särskilda bevarande-områden enligt habitatdirektivet (92/43/EEG) och fågeldirektivet (79/409/EEG).

Onsdagen den 14 september 2011

- S. Framställningarna belyser hur EU:s lagstiftning påverkar medborgarnas vardag och bekräftar att alla erforderliga åtgärder måste vidtas för att befästa de framsteg som gjorts när det gäller att stärka EU-medborgarnas rättigheter.
- T. I sin tidigare verksamhetsrapport och i sitt yttrande över kommissionens årliga rapport om kontroll av unionsrättens tillämpning har utskottet för framställningar – med tanke på de många icke färdigbehandlade framställningar som föranlett kommissionen att inleda överträdelseförfaranden – begärt att få regelbunden information om utvecklingen av de överträdelseförfaranden som rör ämnen som tagits upp i framställningar.
- U. Utskottet för framställningar har med anledning av utredningsuppdragen i Huelva (Spanien), Kampainen (Italien) och Vorarlberg (Österrike) utfärdat rekommendationer rörande hantering av toxiskt avfall och hushållsavfall samt införlivandet i nationell lagstiftning av direktivet om miljökonsekvensbedömningar.
- V. I punkt 32 i resolutionen av den 6 juli 2010 om överläggningarna i utskottet för framställningar under 2009 ⁽¹⁾ efterlyste parlamentet en översyn av registreringsprocessen för framställningar.
- W. Utskottet för rättsliga frågor har yttrat sig över framställning 0163/2010 från P.B. (tysk medborgare) om möjligheter för tredje parter att begära förhandsavgöranden av EU-domstolen.
1. Europaparlamentet hoppas att parlamentet och dess utskott för framställningar aktivt kommer att involveras i utformningen av medborgarinitiativet, så att dess uppställda mål kan uppnås helt och en ökad insyn i EU:s beslutsfattande kan garanteras. Därigenom får medborgarna möjlighet att föreslå förbättringar, ändringar och tillägg till EU-lagstiftningen. Samtidigt är det viktigt att förhindra att denna offentliga plattform används enbart i reklamsyfte.
2. Europaparlamentet anser att utskottet för framställningar är det utskott som är bäst lämpat att följa upp de europeiska medborgarinitiativ som registrerats av kommissionen.
3. Europaparlamentet hoppas att de medborgarinitiativ som inte har fått en miljon underskrifter inom tidsfristen kan hänvisas till utskottet för framställningar för utförligare diskussioner.
4. Europaparlamentet uppmanar utskottet för framställningar att vara det utskott som företräder Europaparlamentet vid parlamentets och kommissionens offentliga utfrågning av de företrädare som har fått en miljon underskrifter för sina medborgarinitiativ, så att utskottets erfarenhet och legitimitet kan tas tillvara under utfrågningen.
5. Europaparlamentet hänvisar till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 211/2011 av den 16 februari 2011 om medborgarinitiativet ⁽²⁾, ett nytt verktyg som gör det möjligt för EU-medborgarna att delta i EU:s verksamhet.
6. Vissa framställningar inlämnas i kampanjform med över en miljon underskrifter, vilket visar betydelsen av parlamentets förbindelser med medborgarna. Europaparlamentet vill dock framhålla att medborgarna till fullo måste upplysas om skillnaden mellan denna typ av framställning och medborgarinitiativet.
7. Europaparlamentet påminner om att stadgan om de grundläggande rättigheterna blev juridiskt bindande i och med att Lissabonfördraget trädde i kraft. Stadgan har stor betydelse eftersom den medför en ny impuls för EU:s och medlemsstaternas åtgärder på detta område. Parlamentet är övertygat om att kommissionen, som fördragens väktare, kommer att göra allt i sin makt för att säkerställa en effektiv tillämpning av de grundläggande rättigheter som fastställs i stadgan.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0261.

⁽²⁾ EUT L 65, 11.3.2011, s. 1.

Onsdagen den 14 september 2011

8. Europaparlamentet noterar kommissionens meddelande "Strategi för Europeiska unionens konkreta tillämpning av stadgan om de grundläggande rättigheterna" och anser att man måste utveckla, främja och förstärka en verklig kultur för mänskliga rättigheter, inte bara inom EU:s institutioner utan också i medlemsstaterna, särskilt när dessa tillämpar och genomför EU-rätten. De informationsåtgärder som gäller unionens roll och befogenheter på området för grundläggande rättigheter och som avses i "strategin" bör vara specifika och omfattande, så att befogenheterna i framtiden inte godtyckligt skjuts fram och tillbaka mellan kommissionen och medlemsstaterna, särskilt inte i samband med känsliga frågor.

9. Trots att det inkommit en stor mängd framställningar om rättigheterna i stadgan understryker Europaparlamentet att kommissionen konsekvent vägrar, på grund av brist på lagstiftningsinstrument, att vidta åtgärder för att förhindra flagranta överträdelser av de grundläggande rättigheterna i medlemsstaterna.

10. Europaparlamentet gläder sig över att EU har anslutit sig till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och gett Europadomstolen befogenhet att granska EU:s handlingar.

11. Europaparlamentet gläder sig över att kommissionen har förklarat 2013 som "Europeiska året för medborgarskap". Syftet är att ge impulser till debatten om unionsmedborgarskapet och att upplysa EU-medborgarna om deras rättigheter och om de demokratiska verktyg som de har tillgång till för att hävda dessa rättigheter. Parlamentet anser att "Europeiska året för medborgarskap" bör användas till att i breda kretsar sprida information om det nya europeiska medborgarskapsinitiativet, så att man redan från början förhindrar att andelen otillåtliga initiativ blir lika hög som den för närvarande är för framställningar. Samtidigt bör det inledas en debatt om det begränsade tillämpningsområdet för Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

12. Europaparlamentet gläder sig över att en särskild sida på webbplatsen "Dina rättigheter i EU" har inrättats för medborgare som söker information eller vill framföra ett klagomål eller överklagande. Parlamentet välkomnar de åtgärder som kommissionen har vidtagit för att förenkla sådana tjänster till allmänheten som har till syfte att upplysa medborgarna om deras rättigheter på EU-nivå och om de möjligheter till överklaganden som står till deras förfogande vid överträdelser. Parlamentet betonar att det behövs mer information och insyn från EU-institutionernas sida, och att de framför allt måste garantera lättåtkomliga handlingar.

13. Europaparlamentet påminner om sin resolution om Europeiska ombudsmannens verksamhet 2009 och uppmanar ombudsmannen att säkerställa tillgång till information och respekt för rätten till god förvaltning. Detta är en grundförutsättning för att medborgarna ska kunna lita på institutionerna. Parlamentet stöder ombudsmannens rekommendation till kommissionen i samband med klagomål 676/2008/RT om mycket försenade svar till ombudsmannen.

14. Europaparlamentet framhåller att de framställningar som mottogs under 2010 fortfarande var koncentrerade på miljön, de grundläggande rättigheterna, den inre marknaden och rättsväsendet. Parlamentet påpekar också att de flesta framställningarna geografiskt sett avser en av medlemsstaterna, nämligen Spanien (16 procent), eller EU som helhet (16 procent). Därefter kommer framställningar som avser Tyskland, Italien och Rumänien.

15. Europaparlamentet inser att framställarna gör viktiga insatser för att skydda miljön inom EU. De flesta av framställningarna har nämligen samband med miljökonsekvensbeskrivningar, naturen, avloppsvatten, förvaltning av vattenkvalitet, bevarande av naturresurser, luftkvalitet, buller, avfallshantering och industriutsläpp.

16. Europaparlamentet framhåller betydelsen av samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna och beklagar djupt vissa medlemsstaters underlåtenhet att införliva och tillämpa EU:s miljölagstiftning.

Onsdagen den 14 september 2011

17. Europaparlamentet anser att kommissionen mer noggrant bör övervaka efterlevnaden och genomförandet av EU:s miljölagstiftning och att detta bör ske under varje skede av förfarandet och inte bara när ett slutgiltigt beslut har fattats.

18. Europaparlamentet delar den oro som många framställare uttrycker när det gäller EU:s misslyckande att effektivt tillämpa 2010 års handlingsplan för biologisk mångfald. Parlamentet välkomnar kommissionens meddelande av den 19 januari 2010 "Förslag till en EU-strategi och EU-mål för biologisk mångfald efter 2010" (KOM(2010)0004).

19. Europaparlamentet anser att kommissionen bör se till att medlemsstaterna korrekt tillämpar direktivet om miljökonsekvensbedömningar och direktivet om strategiska miljökonsekvensbedömningar samt habitat- och fågeldirektiven genom att grunda sig på rekommendationer från det ansvariga parlamentsutskottet. Utskottet för framställningar kommer att samarbeta nära med detta utskott för att garantera att medborgarnas intressen återspeglas bättre i de framtida miljöåtgärderna.

20. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande av den 2 juli 2009 om vägledning till ett bättre införlivande och en bättre tillämpning av direktiv 2004/38/EG om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier (KOM(2009)0313). Meddelandet tar upp de problem som ofta framförs i framställningarna om införlivandet av detta direktiv i nationell lagstiftning och dess tillämpning i medborgarnas vardag.

21. Europaparlamentet inser att nätverket Solvit har en viktig roll såtillvida att det ofta lyfter fram sådana problem vid tillämpning av inre marknadsreglerna som påtalas i framställningarna. Parlamentet begär att dess utskott för framställningar informeras om brister vid tillämpningen av EU-lagstiftningen, så att framställningsförfarandet kan ge ett positivt bidrag till en förbättrad lagstiftning.

22. Kommissionen spelar en viktig roll för arbetet inom utskottet för framställningar. Utskottet har ständigt behov av kommissionens specialkunskaper för att utvärdera framställningarna, identifiera överträdelser av EU-lagstiftningen och finna lösningar. Europaparlamentet uppskattar kommissionens insatser för att generellt förbättra svarstiderna (i genomsnitt fyra månader) när utskottet begär undersökningar, vilket gör att de frågor som tas upp av medborgarna kan lösas så snabbt som möjligt.

23. Europaparlamentet gläder sig över att flera olika kommissionsledamöter som har samarbetat nära och effektivt med utskottet för framställningar är närvarande vid utskottets sammanträden. På så sätt åstadkoms en viktig kommunikationskanal mellan medborgarna och EU-institutionerna.

24. Europaparlamentet beklagar dock att kommissionen fortfarande inte har hörsammat de återkommande uppmaningarna från utskottet för framställningar om att informera utskottet om hur överträdelseförfaranden rörande icke-färdigbehandlade framställningar framskrider. Den månatliga publiceringen av kommissionens beslut i överträdelseförfaranden enligt artiklarna 258 och 260 i fördraget utgör inte ett tillräckligt svar.

25. Europaparlamentet påpekar att framställningarna i många fall har blottlagt problem i samband med införlivandet och tillämpningen av EU-lagstiftningen. Att inleda ett överträdelseförfarande ger inte nödvändigtvis medborgarna några omedelbara lösningar på deras problem. Det finns dock andra kontroll- och påtryckningsmetoder som kan användas.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på lämpligt sätt erkänna den roll som framställningarna spelar för en effektiv tillämpning av EU-lagstiftningen. Framställningarna ger ofta en första fingervisning om att medlemsstaterna har halkat efter när det gäller tillämpningen av de rättsliga åtgärderna.

Onsdagen den 14 september 2011

27. Europaparlamentet gläder sig över att rådet är närvarande vid sammanträdena i utskottet för framställningar men beklagar att denna närvaro inte har lett till ett mer aktivt samarbete. Detta skulle kunna göra det lättare att hitta lösningar på framställningar där ett samarbete med medlemsstaterna är avgörande.

28. Det är av yttersta vikt för arbetet inom utskottet för framställningar att medlemsstaterna deltar och samarbetar på ett nära och systematiskt sätt. Medlemsstaterna uppmanas att aktivt medverka när det gäller att besvara framställningar som avser tillämpning och uppfyllande av EU-lagstiftningen. Europaparlamentet fäster mycket stor vikt vid att företrädare för medlemsstaterna är närvarande vid sammanträdena i utskottet för framställningar och aktivt deltar i dem.

29. Europaparlamentet anser att utskottet för framställningar bör upprätta en mer långtgående arbetsgemenskap med motsvarande utskott i medlemsstaternas nationella och regionala parlament samt genomföra informationskampanjer med syfte att främja den ömsesidiga förståelsen för framställningar som gäller EU-frågor, och vice versa, för att skapa inblick i de nationella framställningsutskottens olika arbetsmetoder, så att Europaparlamentets utskott för framställningar blir i stånd att fatta ett medvetet och framsynt beslut när det avvisar en framställning på grund av behörighetsfrågor.

30. Ett stort antal av framställningarna till parlamentet görs i syfte att söka lösningar på frågor som faller utanför EU:s befogenheter. Som exempel kan nämnas verkställigheten av domar som avkunnats av nationella domstolar eller olika myndigheters passivitet. Europaparlamentet tänker råda bot på detta genom att vidarebefordra sådana klagomål till de behöriga myndigheterna. Parlamentet välkomnar det nya förfarande som dess generaldirektorat för parlamentets ledning (PRES) och generaldirektorat för EU-intern politik (IPOL) har infört när det gäller registrering av framställningar.

31. Europaparlamentet påpekar behovet av ökad insyn under handläggningen av framställningarna. Den interna insynen kan ökas genom att ledamöterna får direkt tillgång till framställningsfilerna via programmet e-Petition och genom att det interna förfarandet förenklas och det bedrivs ett nära samarbete mellan framställningsutskottets ledamöter, ordförande och sekretariat. Den externa insynen kan ökas genom att en interaktiv webbportal skapas för framställarna. Ledamöterna bör dessutom, inom programmet e-Petition, ha tillgång till framställningar från framställare som har begärt att få vara anonyma.

32. Europaparlamentet begär att en interaktiv Internet-portal för framställningar omedelbart skapas där medborgarna får information om vad de kan förvänta sig när de gör en framställning till Europaparlamentet och om vad parlamentet kan göra. Portalen ska ha länkar till andra alternativa möjligheter till upprättelse på både EU-nivå och nationell nivå och ge en så detaljerad beskrivning som möjligt av EU:s befogenheter för att motverka sammanblandning mellan EU:s och medlemsstaternas befogenheter.

33. Europaparlamentet uppmanar sina ansvariga administrativa avdelningar att samarbeta aktivt med utskottet för framställningar för att komma fram till de lämpligaste lösningarna. En portal med dessa egenskaper skulle i hög grad bidra till en bättre kommunikation mellan parlamentet och EU-medborgarna och göra det möjligt för medborgarna att stödja eller dra tillbaka sitt stöd till en framställning (i enlighet med artikel 202 i arbetsordningen).

34. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution och betänkandet från utskottet för framställningar till rådet, kommissionen, Europeiska ombudsmannen, medlemsstaternas regeringar och parlament, nationella utskott för framställningar och ombudsmän eller motsvarande behöriga organ.

Onsdagen den 14 september 2011

EU-strategi mot hemlöshet

P7_TA(2011)0383

Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om en EU-strategi mot hemlöshet

(2013/C 51 E/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina förklaringar av den 22 april 2008 om avskaffande av hemlöshet ⁽¹⁾ och den 16 december 2010 om en EU-strategi mot hemlöshet ⁽²⁾,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 34,
- med beaktande av Europarådets reviderade europeiska sociala stadga, särskilt artikel 31,
- med beaktande av kommissionens och rådets gemensamma rapport från 2010 om social trygghet och social inkludering,
- med beaktande av rådets uttalande av den 6 december 2010 om Europeiska året för bekämpning av fattigdom och social utestängning: Samarbete för att bekämpa fattigdom under 2010 och därefter,
- med beaktande av slutrekommendationerna från den europeiska konsensuskonferensen om hemlöshet den 9–10 december 2010,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 december 2010 om den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning: en europeisk ram för social och territoriell sammanhållning (KOM(2010)0758),
- med beaktande av Regionkommitténs yttranden av den 3 juni 1999 om de bostadslösa och bostadssproblematiken (CdR 376/98), av den 6 oktober 2010 om att bekämpa hemlöshet (CdR 18/2010) och av den 31 mars 2011 om den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning (CdR 402/2010),
- med beaktande av frågan till kommissionen av den 11 juli 2011 om EU:s strategi mot hemlöshet (O-000153/2011 – B7-0421/2011),
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Hemlöshet fortsätter att drabba människor i alla EU:s medlemsstater och är en oacceptabel kränkning av människovärdet.
 - B. Hemlöshet är en av de mest extrema formerna av fattigdom och nöd och har på senare år ökat i flera av EU:s medlemsstater.
 - C. År 2010 var Europeiska året för bekämpning av fattigdom och social utestängning.
 - D. Hemlöshet har vuxit fram som en tydlig prioritering inom EU:s sociala integrationsprocess.

⁽¹⁾ EUT C 259 E, 29.10.2009, s. 19.⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0499.

Onsdagen den 14 september 2011

- E. EU-samordning av hemlöshetspolitiken inom ramen för den öppna samordningsmetoden för social trygghet och social integration har förstärkt och gett ett mervärde åt insatserna på nationell, regional och lokal nivå under det senaste årtiondet. Det finns ett behov av att bygga vidare på detta arbete inom ramen för ett mer strategiskt upplägg.
 - F. Hemlösheten är mångfasetterad till sin natur och kräver ett mångfasetterat politiskt svar.
 - G. Europa 2020-strategin, och dess överordnade mål att fram till 2020 rädda minst 20 miljoner människor undan risken för fattigdom och social utestängning, ger ökad kraft åt insatserna för att bekämpa alla former av fattigdom och social utestängning, däribland hemlöshet.
 - H. Ett centralt inslag i Europa 2020-strategin är flaggskeppsinitiativet "den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning".
 - I. Ett sådant ramverk öppnar för förstärkta och mer ambitiösa insatser mot hemlöshet på EU-nivå genom att ta fram metoder för att på bästa sätt fortsätta kommissionens påbörjade arbete mot hemlöshet med beaktande av resultaten från konsensuskonferensen i december 2010.
 - J. Regionkommittén har skissat på en europeisk agenda för offentligt subventionerade bostäder där målet är samordnade åtgärder för finansiering av subventionerade bostäder, användning av strukturfonder och förbättrad energieffektivitet. EU:s strategi mot hemlöshet bör bidra till denna agenda.
1. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att göra framsteg i riktning mot målet att avskaffa hemlöshet senast 2015.
 2. Europaparlamentet efterlyser en ambitiös och integrerad EU-strategi som understöds av nationella och regionala strategier med det långsiktiga målet att avskaffa hemlöshet inom ett mer övergripande ramverk för social integration.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillsätta en arbetsgrupp för en EU-strategi mot hemlöshet och att involvera alla berörda parter i kampen mot hemlöshet, däribland nationella, regionala och lokala beslutsfattare, forskare, icke-statliga hemlöshetsorganisationer, hemlösa samt angränsande sektorer som bostads-, arbetsmarknads- och hälso- och sjukvårdssektorn.
 4. Europaparlamentet vill att den europeiska typologin för hemlöshet och utestängning från bostadsmarknaden (ETHOS) ska beaktas vid utvecklingen av en EU-strategi. Parlamentet uppmanar Kommittén för socialt skydd och dess undergrupp för indikatorer att verka för att nå enighet bland medlemsstaterna om att tillämpa denna definition. Parlamentet uppmanar Eurostat att samla in uppgifter om hemlöshet i EU inom ramen för EU:s statistik över inkomst- och levnadsvillkor (EU-SILC).
 5. Europaparlamentet vill att kommissionen och medlemsstaterna enas om ramarna för att övervaka utvecklingen av nationella och regionala strategier mot hemlöshet som ett centralt inslag i EU:s strategi mot hemlöshet. Parlamentet efterlyser därför en rapporteringsstrategi för lägesrapporter på hel- eller halvårsbasis.

Onsdagen den 14 september 2011

6. Europaparlamentet anser att övervakning och rapportering bör ske i fråga om följande centrala inslag i strategierna mot hemlöshet (framlagda i 2010 års gemensamma rapport om socialt skydd och social inkludering):

- Tydliga mål – särskilt i fråga om förebyggande av hemlöshet – kortare hemlöshetsperioder, minskad förekomst av de allvarligaste formerna av hemlöshet, förbättrad kvalitet på tjänster för hemlösa och tillgång till prismässigt överkomliga bostäder.
- Ett helhetsgrepp som täcker alla berörda politikområden.
- Ordentlig förvaltning.
- Ordentlig uppgiftsinsamling.
- En stark bostadsdimension.
- Beaktande av förändringar i de hemlösas sammansättning, särskilt invandringens inverkan.

7. Europaparlamentet vill framför allt att sådan övervakning beaktar medlemsstaternas framsteg i arbetet med att avskaffa långvarig och annan hemlöshet.

8. Europaparlamentet vill att en EU-strategi mot hemlöshet inte stannar vid övervakning och rapportering utan även innehåller ett åtgärds paket som främjar utveckling och vidmakthållande av verksamma nationella och regionala strategier mot hemlöshet.

9. Europaparlamentet efterlyser en stark forskningsagenda som tillhandahåller kunskap och förståelse inom ramen för EU:s strategi mot hemlöshet, samt fortlöpande ömsesidigt lärande och gränsöverskridande utbyte i viktiga frågor som rör kampen mot hemlöshet.

10. Europaparlamentet vill att särskilt fokus läggs på "bostadsstyrda" modeller i den del av den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning som handlar om social innovation, så att man kan stärka evidensbasen för effektiva kombinationer av bostadsrelaterat och ambulerande stöd (housing and floating support) till personer som tidigare varit hemlösa och underbygga en evidensbaserad praxis och politikutveckling.

11. Europaparlamentet vill att EU:s strategi mot hemlöshet inriktas på att främja kvalitetstjänster för hemlösa och uppmanar med kraft kommissionen att utveckla en frivillig kvalitetsram i enlighet med meddelandet om den europeiska plattformen mot fattigdom.

12. Europaparlamentet vill se starka kopplingar mellan EU:s strategi mot hemlöshet och EU:s finansieringskanaler, särskilt strukturfonderna. Parlamentet uppmanar kommissionen att verka för att Europeiska regionala utvecklingsfondens finansieringsmekanism används även för bostäder åt marginaliserade grupper för att komma till rätta med hemlösheten i EU:s olika medlemsstater.

13. Europaparlamentet vill att frågan om hemlöshet integreras i alla berörda politikområden som ett led i kampen mot fattigdom och social utestängning.

Onsdagen den 14 september 2011

14. Europaparlamentet anser att EU:s strategi mot hemlöshet fullt ut bör respektera Lissabonfördraget, som talar om "nationella, regionala och lokala myndigheters avgörande roll och stora handlingsutrymme när det gäller att tillhandahålla, beställa och organisera tjänster av allmänt ekonomiskt intresse så nära användarnas behov som möjligt". Parlamentet anser att det bör stå medlemsstaterna fritt att fastställa ansvarsområdena i fråga om prismässigt överkomliga och offentligt subventionerade bostäder och att en EU-strategi mot hemlöshet bör vara helt förenlig med medlemsstaternas politik för offentligt subventionerade bostäder, som enligt lag inbegriper principen om att främja social mångfald och bekämpa social segregation.

15. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU:s byrå för grundläggande rättigheter (FRA) att arbeta mer med effekterna av extrem fattigdom och social utestängning för tillgången till och åtnjutandet av grundläggande rättigheter, med tanke på att förverkligandet av rätten till bostad är avgörande för möjligheterna att åtnjuta en rad andra rättigheter, däribland politiska och sociala.

16. Europaparlamentet uppmanar med kraft rådet (sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) att diskutera hur en EU-strategi mot hemlöshet ska tas fram.

17. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Regionkommittén, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Kommittén för socialt skydd samt Europarådet.

Ett helhetsbetonat grepp på frågan om antropogena utsläpp av annat slag än koldioxid och av relevans för klimatet

P7_TA(2011)0384

Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om ett helhetsbetonat grepp på frågan om antropogena utsläpp av annat slag än koldioxid och av relevans för klimatet

(2013/C 51 E/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) och av Montrealprotokollet till Wienkonventionen för skydd av ozonskiktet,
- med beaktande av EU:s klimat- och energipaket från december 2008 och av förordning (EG) nr 842/2006 om vissa fluorerade växthusgaser,
- med beaktande av kommissionens meddelanden såsom KOM(2010)0265 med titeln "En analys av möjligheterna att minska utsläppen av växthusgaser med mer än 20 % och en bedömning av riskerna för koldioxidläckage" och KOM(2010)0086 med titeln "Internationell klimatpolitik efter Köpenhamn: Agera nu för kraftfullare globala åtgärder mot klimatförändringen" samt KOM(2011)0112 med en färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppssnålt samhälle 2050,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om klimatförändringarna, särskilt resolutionen av den 4 februari 2009 med titeln "2050 – Framtiden börjar idag: rekommendationer för EU:s framtida integrerade politik i klimatfrågan ⁽¹⁾" och av den 10 februari 2010 om resultatet av Köpenhamnskonferensen om klimatförändringar (COP 15) ⁽²⁾ samt av den 25 november 2010 om klimatförändringskonferensen i Cancún (COP 16) ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EUT C 67 E, 8.3.2010, s. 44.

⁽²⁾ EUT C 341 E, 16.12.2010, s. 25.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0442.

Onsdagen den 14 september 2011

- med beaktande av den muntliga frågan (O-000135/2011 - B7-0418/2011) från utskottet för miljö, folkhälsa och konsumentfrågor som lagts fram i enlighet med artikel 115 i arbetsordningen och med beaktande av rådets och kommissionens uttalanden,
- med beaktande av artikel 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. De vetenskapliga bevisen på klimatförändringarna och deras inverkan är entydiga. Därför krävs det snabba, samordnade och ambitiösa åtgärder på europeisk och internationell nivå för att bemöta denna globala utmaning.
 - B. Målet att begränsa ökningen av den globala medeltemperaturen vid markytan till högst 2 C (det så kallade tvågradersmålet) blev internationellt efter överenskommelserna vid COP16 i Cancun.
 - C. De växthusgasutsläpp som ligger bakom den globala uppvärmningen omfattas endast delvis av Kyoto-protokollet till UNFCCC, nämligen koldioxid (CO_2), metan (CH_4), dikväveoxid (N_2O), fluorkolväten (HFC), perfluorkarboner (PFC) och svavelhexafluorid (SF_6), medan vissa andra halogenerade kolväten med stor uppvärmningspotential omfattas av Montrealprotokollet till följd av sin ozonnedbrytande potential.
 - D. Växthusgaserna har olika uppvärmningseffekt (uttryckt i form av strålningsdrivningen i watt per kvadratmeter) på det globala klimatsystemet, eftersom olika växthusgaser ökar instrålningen i olika hög grad och har olika livslängd i atmosfären. Enligt FN:s klimatpanels fjärde årsrapport från 2007 har koldioxid en uppvärmningseffekt på 1,66 W/m², metan 0,48 W/m², dikväveoxid 0,16W/m², och halogenerade kolväten 0,35 W/m².
 - E. Gasformiga föroreningar såsom kolmonoxid (CO), kväveoxider (NOx), metan och andra flyktiga organiska föreningar bildar ozon längst ner i atmosfären, alltså upp till 10–15 km ovanför jordens yta (troposfären). Eftersom mängderna av metan, kolmonoxid, flyktiga organiska föreningar och kväveoxider kraftigt ökat sedan tiden före industrialiseringen har ozonet i troposfären ökat med omkring 30 procent och bidrar till den globala uppvärmningen med hela 20 procent av det bidrag som koldioxiden ger (0,36 W/m²).
 - F. Sot, som är en aerosol och ingår som en av de partikelformiga beståndsdelarna i utsläpp från ofullständig förbränning av fossila bränslen och biomassa förorsakar global uppvärmning på två sätt: dels genom att i atmosfären absorbera solstrålning så att den omgivande luften blir varmare och dels genom att nedfall av sot från luften kan göra snö och is mörkare och påskynda avsmältningen (0,10 W/m²).
 - G. Om inte tvågradersmålet uppnås kommer detta att få enorma konsekvenser för miljön och enorma ekonomiska kostnader, bland annat genom att öka sannolikheten för att vi når fram till kritiska punkter där temperaturnivåerna börjar driva på utsläppen av koldioxid och metan från sådana sänkor som skogar och permafrost samt begränsa naturens förmåga att absorbera kol i världshaven.
 - H. Montrealprotokollet har enligt FN:s miljöprogram och Världsmeteorologiska organisationens vetenskapliga bedömningspanels rapport från 2010 avsevärt bidragit till att växthusgaserna globalt sett minskat. Minskningen av utsläpp av ozonnedbrytande ämnen tack vare Montrealprotokollet uppskattas 2010 motsvara att utsläpp av 10 gigaton koldioxidekvivalenter undvikits per år, vilket är omkring fem gånger mer än det årliga utsläppsminskningsmålet för den första åtagandeperioden (2008–2012) enligt Kyotoprotokollet.

Onsdagen den 14 september 2011

- I. Kommissionen arbetar för närvarande med en översyn av förordning (EG) nr 842/2006 om vissa fluorerade växthusgaser.
1. Europaparlamentet konstaterar att den europeiska och internationella klimatpolitiken i huvudsak tagit sikte på långsiktiga minskningar av koldioxidutsläppen, exempelvis genom ökad energieffektivitet, förnybar energi och andra strategier till förmån för låga koldioxidutsläpp.
2. Europaparlamentet efterlyser en helhetsbetonad europeisk klimatpolitik som kan dra nytta av att man beaktar alla källor till uppvärmning och alla alternativ i fråga om att begränsa verkningarna. Förutom att minska koldioxidutsläppen bör denna politik lägga vikt vid strategier som snabbast kan påverka klimatet.
3. Europaparlamentet konstaterar att det finns snabbverkande lagstiftningsstrategier för att frångå produktion och konsumtion av fluorkolväten och minska utsläppen av sot och de gaser som leder till ozonbildning i troposfären. Dessa strategier kan tas i bruk inom 2–3 år och genomföras i omfattande skala inom 5–10 år och få åsyftad verkan på klimatet inom några tiotal år eller på ännu kortare tid, framför allt i fråga om vissa fluorkolväten, till en så pass låg offentlig kostnad som mellan 5 och 10 cent per ton, då priset för utsläppt koldioxid i nuläget uppgår till över 13 EUR per ton.
4. Europaparlamentet konstaterar att de inhemska åtgärderna mot fluorerade växthusgaser i form av förordningen om vissa fluorerade växthusgaser långtifrån har uppfyllt förväntningarna och att EU:s förhandlingsposition inom FN:s ramkonvention om klimatförändringar kommer att försvagas betydligt om man inte lyckas rätta till detta.
5. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att lägga fram en översyn av förordningarna om vissa fluorerade växthusgaser samt att lägga fram förslag om att produktion och konsumtion av fluorkolväten snabbt ska avvecklas, tillsammans med att påskynda arbetet med att avveckla klorfluorkolväten i olika produkter och tillämpningar och ta till vara och destruera växthusgaser som bryter ned ozonet i stratosfären i uttjänta produkter och uttjänt utrustning.
6. Europaparlamentet välkomnar EU:s åtagande att i samband med den sjuttonde partskonferensen i Durban stödja åtgärder inriktade på fluorkolväten inom ramen för Montrealprotokollet som ett första exempel på ett icke-marknadsbaserat tillvägagångssätt för att minska växthusgasutsläppen.
7. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen under det senaste mötet mellan Montrealprotokollets parter i egenskap av EU:s förhandlare stödde den princip som anges i förslagen från Nordamerika och Mikronesiska federationen, det vill säga att avveckla fluorkolvätena och eliminera HFC 23 (fluoroform) som bildas som en biprodukt samt att EU under den senaste konferensen med parterna i FN:s ramkonvention om klimatförändringar, som hölls i Cancún, lade fram ett förslag till beslut som förbinder parterna att eftersträva en överenskommelse i denna fråga inom ramen för Montrealprotokollet, utan att det påverkar ramkonventionens räckvidd.
8. Europaparlamentet uppmärksammar att det nyligen påtalats missbruk med utsläppstillgodohavanden för fluoroform (så kallade HFC-23-krediter) via mekanismen för ren utveckling och uppmanar med kraft kommissionen att se efter hur man skulle kunna verka för en omedelbar begränsning på internationell nivå med hjälp av det framgångsrika Montrealprotokollet i stället för med hjälp av Kyotoprotokollets flexibilitetsmekanismer.
9. Europaparlamentet yrkar på omedelbara åtgärder för att minska sotutsläppen för att glaciäravsmältningen snabbt ska kunna hejdas, med prioritering av sådana utsläpp som drabbar regioner med snö och is, bland annat Arktis, Grönland och glaciärerna i Himalaya och Tibet.

Onsdagen den 14 september 2011

10. Europaparlamentet uppmanar EU att främja tillbudsstående teknik som drastiskt minskar sotutsläppen och framhåller dessutom med kraft att antagandet av bestämmelser om förbud mot svedjebränning i skogar samt genomdrivande av strikta och regelbundna utsläppstest för fordon måste stödjas och uppmuntras.

11. Europaparlamentet efterlyser en strikt tillämpning i hela världen av luftföreningsbestämmelserna och av tillbudsstående teknik som kan minska utsläppen av kväveoxider och kolmonoxid, något som skulle minska mängderna av en sådan viktig växthusgas som det antropogena ozonet i troposfären.

12. Europaparlamentet yrkar med kraft på att kommissionen ska underrätta parlamentet om alla åtgärder som kommissionen vidtar i denna riktning och ta igen den tid som gått förlorad genom att omedelbart ta med dessa politiska alternativ i lagstiftningsarbetet.

13. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och parlament.

Torsdagen den 15 september 2011

Förhandlingar om associeringsavtalet mellan EU-Moldavien

P7_TA(2011)0385

Europaparlamentets resolution av den 15 september 2011 med Europaparlamentets rekommendationer till rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten om förhandlingarna om associeringsavtalet mellan EU och Moldavien (2011/2079(INI))

(2013/C 51 E/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av de pågående förhandlingarna mellan EU och Republiken Moldavien om associeringsavtalet,
- med beaktande av rådets slutsatser om Republiken Moldavien av den 15 juni 2009, varvid förhandlingsdirektiven antogs,
- med beaktande av förhandlingsdirektiven för ett djupgående och omfattande frihandelsavtal med Republiken Moldavien, som antogs av rådet den 20 juni 2011,
- med beaktande av partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan Republiken Moldavien och Europeiska unionen, som undertecknades den 28 november 1994 och trädde i kraft den 1 juli 1998,
- med beaktande av protokollet till partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan Republiken Moldavien och Europeiska unionen, om Republiken Moldaviens deltagande i gemenskapens program och organ,
- med beaktande av den gemensamma handlingsplanen för den europeiska grannskapspolitiken mellan EU och Republiken Moldavien där det framläggs strategiska mål utgående från engagemang till förmån för gemensamma värderingar samt för ett effektivt förverkligande av politiska, ekonomiska och institutionella reformer,
- med beaktande av viseringsdialogen mellan EU och Republiken Moldavien, igångsatt den 15 juni 2010, och kommissionens handlingsplan för liberalisering av viseringsbestämmelserna av den 16 december 2010,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen om ett partnerskap för rörlighet mellan Europeiska unionen och Republiken Moldavien,
- med beaktande av kommissionens framstegsrapport om Republiken Moldavien, antagen den 25 maj 2011,
- med beaktande av rådets slutsatser om den europeiska grannskapspolitiken, som antogs av rådet (utrikes frågor) den 20 juni 2011,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet om ett nytt gensvar på grannländer i förvandling av den 25 maj 2011,
- med beaktande av den gemensamma förklaring som utfärdades den 7 maj 2009 vid toppmötet i Prag, om det östliga partnerskapet,
- med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser av den 25 oktober 2010 om det östliga partnerskapet,
- med beaktande av EU-strategin för Donauregionen,
- med beaktande av den första rapporten från styrkommittén för det östliga partnerskapets forum för det civila samhället,

Torsdagen den 15 september 2011

- med beaktande av rekommendationerna från det östliga partnerskapets forum för det civila samhället,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Republiken Moldavien, särskilt resolutionen av den 7 maj 2009 om situationen i Republiken Moldavien ⁽¹⁾ och av den 21 oktober 2010 om genomförda reformer och utvecklingen i Republiken Moldavien ⁽²⁾, liksom rekommendationerna från parlamentariska samarbetskommittén EU–Republiken Moldavien,
- med beaktande av sin resolution av den 20 januari 2011 om en EU-strategi för Svarta havet ⁽³⁾,
- med beaktande av artikel 49 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av artiklarna 90.4 och 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandet från utskottet för internationell handel (A7-0289/2011), och av följande skäl:
 - A. Den europeiska grannskapspolitikens nya filosofi, som enligt principen ”mer för mer” syftar till att prioritera de länder som mest effektivt uppfyller dess krav, skapar möjligheter för Republiken Moldavien att bli EU:s framgångshistoria när det gäller grannskapspolitiken.
 - B. EU har gjort mänskliga rättigheter och demokrati till en viktig del av sin politik för sin europeiska grannskapspolitik.
 - C. Inom den europeiska grannskapspolitiken har det östliga partnerskapet skapat en meningsfull politisk ram för fördjupade relationer, snabbare politisk associering och stimulans till ekonomisk integration mellan EU och Republiken Moldavien, som är sammanlänkade genom starka geografiska, historiska och kulturella band, genom att stödja politiska och socioekonomiska reformer och underlätta tillnärmingen till EU.
 - D. Det östliga partnerskapet stärker multilaterala relationer mellan de länder som omfattas av partnerskapet, främjar utbyte av information och erfarenheter i frågor om förändringar, reformer och modernisering och ger EU ytterligare instrument för att främja dessa processer.
 - E. Med hjälp av nya associeringsavtal öppnar det östliga partnerskapet vägen till starkare bilaterala relationer, varvid hänsyn tas till partnerlandets särskilda situation och ambition samt till dess förmåga att fullgöra de åtaganden som landet måste ingå till följd av avtalen.
 - F. Kontakter människor emellan är nödvändiga för att uppnå målen för det östliga partnerskapet. Detta är dock inte möjligt utan en fullständig liberalisering av viseringssystemet.
 - G. Republiken Moldavien och andra länder i det östliga partnerskapet kommer att gynnas av EU:s förmånliga erbjudande om liberalisering av viseringsbestämmelserna när det gäller tidsplan och innehåll, jämfört med andra tredjeländer som gränsar till EU.

⁽¹⁾ EUT C 212 E, 5.8.2010, s. 54.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0385.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0025.

Torsdagen den 15 september 2011

- H. En väsentlig förutsättning för fortsatta framsteg samt för att man därefter med framgång ska kunna slutföra förhandlingarna och genomföra associeringsavtalet, som bör vara avpassat efter landets behov och förmåga och som kommer att varaktigt påverka utvecklingen där, är att Republiken Moldavien aktivt engagerar sig och går in för att följa gemensamma värderingar och principer, bland annat demokrati, rättsstatliga förhållanden, goda styrelseformer och respekt för de mänskliga rättigheterna, också minoriteters rättigheter.
- I. Som ett led i arbetet med att fördjupa sina relationer med Republiken Moldavien bör EU verka för stabilitet och skapa förtroende, bland annat genom att proaktivt bidra till att finna en snabb, varaktig lösning på konflikten i Transnistrien, som är en källa till regional instabilitet.
- J. Förhandlingarna om associeringsavtalet med Republiken Moldavien går stadigt framåt och framstegen har hittills varit goda, liksom de varit i viseringsdialogen. Förhandlingarna om ett djupgående och omfattande frihandelsavtal (Deep and Comprehensive Free Trade Agreement, DCFTA) har emellertid ännu inte inletts.
1. Europaparlamentet rekommenderar rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten med anledning av de pågående förhandlingarna om associeringsavtalet att:
- a) låta EU:s engagemang och pågående förhandlingar med Republiken Moldavien grunda sig på en försäkran om att utsikterna om medlemskap i EU, också artikel 49 i fördraget om Europeiska unionen, som bör gå hand i hand med genomförandet av strukturella reformer, är både en värdefull hävstång för genomförandet av reformer och en nödvändig katalysator för allmänhetens stöd till dessa reformer,
 - b) i förbindelserna med Republiken Moldavien tillämpa principen "mer för mer" och differentiering grundad på landets enskilda kvalifikationer och resultat under de senaste två åren,
 - c) välkomna Republiken Moldaviens stabila och framåtsyftande samarbete i de pågående förhandlingarna om de olika områden för samarbete som omfattas av associeringsavtalet, däribland samarbete på det utrikes- och säkerhetspolitiska området, energisamarbete, samarbete på människorättsområdet och handelssamarbete, vilket har lett till att man har lyckats avsluta de flesta förhandlingskapitlen i tid,
 - d) vidta de åtgärder som behövs för att förhandlingarna med Republiken Moldavien ska fortsätta lika stabilt som hittills samt för detta ändamål bygga ut den fortsatta dialogen med alla politiska partier och uppmuntra till en dialog mellan partierna i landet, med tanke på att statens politiska stabilitet är avgörande för den fortsatta reformprocessen,
 - e) se till att associeringsavtalet bildar en helhetsbetonad och framsynt ram för vidareutvecklingen av relationerna med Republiken Moldavien under de kommande åren,
 - f) med hjälp av gemensamt och samordnat stöd från medlemsstaternas sida effektivt genomföra de åtgärder som vidtagits av gruppen Republiken Moldaviens vänner,
 - g) vinnlägga sig ännu mer om att finna en hållbar lösning på konflikten i Transnistrien samt, med tanke på detta, förutse ett starkare och mer direkt engagemang i den politiska lösningen på Transnistrienkonflikten enligt principen om Republiken Moldaviens territoriella integritet, samt anta förtroendekapande åtgärder, bland annat i form av en gemensam definition av rehabiliteringsprogram samt genom att främja kontakter människor emellan för att stärka det civila samhället och de kulturella utbytena, med tanke på att det inte pågår någon faktisk konflikt i själva Transnistrienregionen,

Torsdagen den 15 september 2011

- h) se till att EU har tillräckliga resurser till förfogande för sin proaktiva roll vid 5 + 2 diskussionerna, framför allt efter det att EU:s särskilda sändebuds uppdrag upphört,
- i) med kraft uppmana Ryssland att vidta mer konstruktiva och resultatnriktade åtgärder i syfte att föra förhandlingarna framåt och skapa förutsättningar för en varaktig och heltäckande lösning,
- j) se till att regionen Transnistrien, som en integrerad del av Republiken Moldavien, omfattas av associeringsavtalets tillämpningsområde och verkningar och framför allt av DCFTA,
- k) vidta de åtgärder som behövs för att stödja Republiken Moldavien i att uppnå riktmärken för liberalare viseringsbestämmelser, vilket helst bör ske innan associeringsavtalet ingås,
- l) upplysa medborgarna i Republiken Moldavien om associeringsavtalet och handlingsplanen för en liberalisering av viseringsbestämmelserna för att utverka stöd för reformagendan.
- m) se till att förhandlingarna om ett djupgående och omfattande frihandelsavtal inleds senast vid utgången av 2011 och samtidigt bedöma effekten av DCFTA på den moldaviska ekonomin samt bedöma dess sociala och miljömässiga konsekvenser,
- n) välkomna den handlingsplan för att genomföra huvudrekommendationerna på handelsområdet som EU har tagit fram och att utan dröjsmål inleda förhandlingar med Moldavien om ett djupgående och omfattande frihandelsområde som en integrerad del av associeringsavtalet, i syfte att främja en fullständig politisk och ekonomisk integration mellan Moldavien och EU så att Moldavien kan locka till sig utländska investeringar och öka sin produktivitet för att inte vara beroende av penningförsändelser från utlandet och för att kunna övergå till en exportorienterad och konkurrenskraftig marknadsekonomi, med samtidigt erkänsla för att Republiken Moldavien dock först bör påvisa att det har tillräcklig kapacitet för att anpassa sina juridiska och ekonomiska strukturer till kraven för handelsintegration med EU,
- o) utarbeta en omfattande och rättvis förhandlingsagenda för ett djupgående och omfattande frihandelsområde, vilken ska fokusera på att avlägsna hinder för bilateral handel och bilaterala investeringar, nämligen rättsliga och resterande skillnader inom tekniska, sanitära och fytosanitära standarder samt det som återstår att göra när det gäller Republiken Moldaviens ekonomiska system och konkurrenslagstiftning och i detta sammanhang välkomna de framsteg som Republiken Moldavien redan har gjort på områden som omfattas av associeringsavtalsförhandlingarna med EU, dvs. bolagsrätt, konsumentskydd, tullar, ekonomisk dialog, finansiella tjänster, förvaltning av offentliga finanser och energisamarbete,
- p) ge mera stöd till Republiken Moldavien för att landet ska bli konkurrenskraftigare och på så sätt dra nytta av de fördelar som DCFTA skulle kunna erbjuda,
- q) betona att Republiken Moldavien måste genomföra ytterligare reformer på hemmaplan för att förbättra sitt affärs- och investeringsklimat och lösa interna problem som utgör ett hinder för ekonomiska och handelsrelaterade förbindelser med EU, såsom avsaknaden av president och tvisten om Transnistrien,
- r) fortsatt utöva starka påtryckningar på de moldaviska myndigheterna och samtidigt stödja dem för att de ska befästa reformerna och göra påtagliga framsteg i kampen mot korruption samt i arbetet med att reformera rättsväsendet, åklagarmyndigheterna och polisväsendet till förmån för folket,

Torsdagen den 15 september 2011

- s) bistå de moldaviska myndigheterna så att konkreta framsteg görs för att få bort misshandel och tortyr från de brottsbekämpande organens sida,
- t) i associeringsavtalet betona vikten av rättsstatliga förhållanden, goda styrelseformer och kamp mot korruption, fortsätta prioritera stödet till reformen av rättsväsendet samt låta Republiken Moldaviens regering få veta att det vore synnerligen önskvärt att den redan pågående fullständiga, insynsvänliga och opartiska undersökningen av händelserna i april 2009 får fortsätta,
- u) ta med gängse konditionalitetsbestämmelser om skydd och främjande av de mänskliga rättigheterna, som återspeglar de högsta internationella och europeiska normerna och bygger på dialogen om mänskliga rättigheter mellan EU och Republiken Moldavien och därvid dra full nytta av den ram som Europarådet och OSSE erbjuder, samt uppmuntra de moldaviska myndigheterna att arbeta för rättigheterna för personer som tillhör nationella minoriteter för att således följa Europarådets ramkonvention om nationella minoriteter och EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna,
- v) uppmuntra de moldaviska myndigheterna att anta en omfattande och effektiv lagstiftning mot diskriminering som stämmer överens både med lydelsen och andan i unionslagstiftningen och EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, varvid denna lagstiftning bland annat bör innehålla bestämmelser mot diskriminering på grund av sexuell läggning, samt institutionalisera sådana utbildningsprogram som bekämpar intolerans och diskriminering samt stödja det civila samhällets insatser för att främja ömsesidig respekt och förståelse och motverka intolerans i familjen, närsamhället, skolan och i sociala kretsar,
- w) se till att främjandet av fria medier fortsätter att prioriteras i de pågående förhandlingarna med Republiken Moldavien och uppmuntra de moldaviska myndigheterna att stärka och stödja oberoende medier, garantera offentliga mediers oberoende och främja en pluralistisk mediemiljö vilket kommer att leda till ökad insyn i beslutsprocessen samt uppmuntra de moldaviska myndigheterna att se till att alla ansvariga organ inom medierna uppfyller EU:s normer för frihet och mångfald i medierna,
- x) uppmana kommissionen att bidra till att utveckla nymediesektorn och tillhandahålla tekniskt stöd för utveckling av bredbandsinternet i Republiken Moldavien,
- y) uppmuntra de moldaviska myndigheterna att visa prov på ökat engagemang i att förvalta offentliga finanser med insyn och förbättra lagstiftningen om offentlig upphandling för att garantera goda styrelseformer, ökad redovisningsskyldighet, lika tillträde och rättvis konkurrens,
- z) notera den positiva inverkan som de autonoma handelsförmåner som beviljades Republiken Moldavien 2008 haft på landets export, med samtidigt beklagande av att användningen av förmånerna har bromsats av att de bägge parterna använt olika standarder, och erinra sig att Republiken Moldavien måste fortsätta att främja såväl en snabbare ekonomisk utveckling som en integration med EU,
- aa) betona behovet av ett öppet företagsklimat och lämpliga lagstiftningsreformer för att uppmuntra utländska direktinvesteringar,
- ab) i avtalet betona den stora vikten av genomförande och tillämpning av immaterialrätten med tanke på den stora utbredningen av piratkopiering och varumärkesförfalskning,

Torsdagen den 15 september 2011

- ac) bygga på de konkreta åtgärder som vidtagits enligt föreskrifterna i protokollet till partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan Republiken Moldavien och Europeiska unionen, om Republiken Moldaviens deltagande i gemenskapens program och organ, vilka bör återspeglas i associeringsavtalet,
- ad) låta högsta normer för miljön komma fram i associeringsavtalet, bland annat genom att överväga om Republiken Moldavien skulle kunna delta i strategin för Donauregionen, samt uppmana till en modernisering av större industrianläggningar, såsom de som finns på högra stranden av floden Dnjestr, samt ytterligare överväga betydelsen av regionalt samarbete i Svartahavsområdet och av Republiken Moldaviens aktiva deltagande i EU:s politik för detta område, även inom ramen för en eventuell EU-strategi för Svarta havet,
- ae) undersöka vad som ytterligare behöver göras för att varutrafiken genom landet ska flyta friktionsfritt och om Europeiska unionens gränsövervakningsuppdrag i Moldavien och Ukraina (Eubam) kan vara till någon ytterligare hjälp, med tanke på hur viktigt det är för den ekonomiska utvecklingen att järnvägen mellan Chisinau och Tiraspol öppnas på nytt,
- af) fortsätta stödja att hela gränsen mellan Moldavien och Ukraina stakas ut och undersöka möjligheter till en förlängning av Eubam-uppdraget, vars mandat snart löper ut,
- ag) se till att de moldaviska myndigheterna vidtar konkreta åtgärder för att motverka smuggling inom staten,
- ah) arbeta för en mer omfattande reform inom energisektorn för att stärka energisäkerheten i Republiken Moldavien, framför allt genom att främja energisparande, energieffektivitet och förnybar energi, diversifiering av infrastruktur och Republiken Moldaviens deltagande i EU:s regionala projekt samt genom att minska energikostnaderna, som bidrar till en fortsatt hög inflation,
- ai) hjälpa de moldaviska myndigheterna i deras arbete för att ansluta det moldaviska energinätet till ett sammanlänkat elnät i kontinentala Europa,
- aj) uppmuntra och stödja de moldaviska myndigheterna med att tillgodose behoven hos de 34,5 procent av befolkningen som lever i absolut eller extrem fattigdom, varvid parlamentet anser att EU:s stöd till Republiken Moldavien bättre bör återspegla detta samt att det behövs en motsvarande omläggning av tyngdpunkterna för EU:s program,
- ak) se till att den ekonomiska återhämtningen återspeglas genom skapande av nya arbetstillfällen och att Republiken Moldavien fortsätter tillnärma sig EU:s normer på sysselsättningsområdet, bland annat om icke-diskriminering samt hälsa och säkerhet på arbetsplatsen,
- al) göra klart för de moldaviska myndigheterna att luftfartstjänsterna måste liberaliseras, något som skulle komma att avsevärt påverka rörligheten inom det moldaviska samhället,
- am) betona de positiva initiativ som omfattar flera länder och tagits som en del av det östliga partnerskapet, speciellt det övergripande programmet för institutionsuppbyggnad och tullsamarbete,
- an) ge Republiken Moldavien tillräckligt med ekonomiskt och tekniskt stöd så att landet säkert klarar av att uppfylla de åtaganden som följer av förhandlingarna om associeringsavtalet samt av dess fullständiga genomförande, dels genom att fortsätta tillhandahålla program till stöd för institutionsbyggande i partnerländerna, s.k. Comprehensive Institution Building Programs, och dels genom att se till att denna målsättning kommer fram i EU:s finansieringsprogram,

Torsdagen den 15 september 2011

- ao) öka EU:s stöd, även i form av expertis, till det civila samhällets organisationer i Republiken Moldavien för att de ska kunna sköta den inre övervakningen av de reformer och åtaganden som regeringen gjort samt för att redovisningsskyldigheten i anslutning till dessa reformer och åtaganden ska bli större,
 - ap) ta med klara riktmärken för hur associeringsavtalet ska genomföras och stadga om övervakningsmekanismer, bland annat om att rapporter regelbundet ska tillhandahållas Europaparlamentet,
 - aq) uppmana EU:s högnivågrupp för rådgivning till Republiken Moldavien att regelbundet avlägga rapport inför Europaparlamentet om sin verksamhet,
 - ar) fortsatt uppmuntra ett djupt samarbete med och inom det östliga partnerskapet samt regelbundet informera Europaparlamentet om sina framsteg,
 - as) samråda med Europaparlamentet om arrangemangen för parlamentariskt samarbete,
 - at) uppmuntra EU:s förhandlare att fortsätta sitt goda samarbete med Europaparlamentet och oavbrutet låta parlamentet få veta hur det går i förhandlingarna, i enlighet med artikel 218.10 i FEUF, där det står att parlamentet omedelbart och fullständigt ska informeras i alla skeden av förfarandet.
2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med Europaparlamentets rekommendationer till rådet, Europeiska utrikestjänsten, kommissionen och, för kännedom, till Republiken Moldavien.

Situationen i Libyen

P7_TA(2011)0386

Europaparlamentets resolution av den 15 september 2011 om situationen i Libyen

(2013/C 51 E/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1970/2011 av den 26 februari 2011 och 1973/2011 av den 17 mars 2011,
- med beaktande av att förhandlingarna om ramavtalet mellan EU och Libyen avbröts den 22 februari 2011,
- med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser av den 18 juli 2011 om Libyen,
- med beaktande av den internationella kontaktgruppens konferens i Paris den 1 september 2011,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Libyen, särskilt resolutionen av den 10 mars 2011 ⁽¹⁾, och sin rekommendation av den 20 januari 2011 ⁽²⁾,
- med beaktande av uttalandet av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 13 september 2011 om Libyen,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0095.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0020.

Torsdagen den 15 september 2011

- A. Efter sex månader av strider, som har resulterat i tusentals offer och i oroväckande humanitära behov och humanitärt lidande, har Gaddafiregimen fallit och den övergångsregering som leds av det nationella övergångsrådet (NTC) ska inleda sitt arbete med att bygga ett nytt Libyen.
- B. FN:s säkerhetsråds resolutioner 1970 och 1973 antogs efter brutalt förtryck mot fredliga demonstranter, bland annat allvarliga och systematiska människorättskränkningar, och den libyska regimens underlåtenhet att ta sitt ansvar enligt internationell rätt och skydda befolkningen i Libyen.
- C. Länder som ville genomföra FN:s säkerhetsråds resolution 1973 bildade en koalition. Detta mandat togs i ett andra skede över av Nato. De Natoleda luftangreppen under namnet Odyssey Dawn fortsätter så länge de behövs för att skydda civilbefolkningen i Libyen.
- D. NTC kommer samtidigt att behöva ta itu med befolkningens mest brådskande humanitära behov, sätta stopp för våldsamheterna och befästa rättsstatsprincipen samt utföra den skrämmande uppgiften att bygga upp nationen och en fungerande och demokratisk stat. NTC har förklarat sin avsikt att snabbt gå i riktning mot demokratisk legitimitet genom att utarbeta ett författningsförslag och tidigt anordna fria och rättvisa val.
- E. Internationella brottmålsdomstolen utfärdade den 27 juni 2011 en arresteringsorder mot Muammar Gaddafi, hans son Saif al-Islam Gaddafi och hans tidigare underrättelsechef Abdullah al-Sanussi för påstådda brott mot mänskligheten sedan början av det folkliga upproret.
- F. Enligt FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) har ungefär 1 500 flyktingar från Libyen dött under försök att ta sig över Medelhavet till Europa sedan repressalierna i Libyen inleddes.
- G. Ett möte under namnet "Friends of Libya", där ungefär 60 länder och internationella organisationer deltog, hölls den 1 september 2011 i Paris för att samordna de internationella insatserna för att bistå återuppbyggnaden av Libyen.
- H. EU har bidragit med över 152 miljoner euro i humanitärt stöd och vice ordföranden/den höga representanten öppnade den 22 maj 2011 ett EU-kontor i Benghazi i syfte att upprätta kontakter med NTC och hjälpa Libyen att förbereda sig för nästa steg i övergången till demokrati. Den 31 augusti 2011 öppnades ett EU-kontor i Tripoli.
- I. EU har ett stort intresse av ett demokratiskt, stabilt, välmående och fredligt Nordafrika.
1. Europaparlamentet ser fram emot slutet på den sex månader långa konflikten i Libyen och välkomnar Muammar Gaddafis självhärskarregims fall efter 42 år. Gaddafi bär ansvaret för det libyska folkets långa och enorma lidande. Parlamentet gratulerar det libyska folket för dess mod och beslutsamhet och betonar att det är det libyska folkets fria och självständiga ambitioner som bör vara den drivande kraften i övergångsprocessen, eftersom endast ett starkt lokalt inflytande kan garantera att den lyckas.

Torsdagen den 15 september 2011

2. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den högra representanten att utveckla en verklig, effektiv och trovärdig gemensam strategi för Libyen, och medlemsstaterna uppmanas att genomföra denna strategi utan ensidiga åtgärder eller initiativ som kan försvaga den. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att fullt ut stödja den övergångsprocess som nu måste äga rum för att på ett samordnat sätt skapa ett fritt, demokratiskt och välmående Libyen, medan man undviker dubbelarbete och följer en multi-lateral inriktning.

3. Europaparlamentet uttrycker sitt fulla stöd för NTC när det gäller den utmanande uppgiften att bygga upp en ny stat som representerar alla libyer. Parlamentet välkomnar att NTC nyligen erkänts på flera håll och uppmanar samtliga EU-medlemsstater och det internationella samfundet att göra likadant. Likaså är det välkommet att alla ständiga medlemmar i FN:s säkerhetsråd, senast Kina, erkänt NTC som den legitima auktoriteten i Libyen. Parlamentet uppmanar med kraft alla medlemsstater i Afrikanska unionen att erkänna NTC. Parlamentet uppmanar NTC att fullt ut ta sitt ansvar för det libyska folkets säkerhet och välbefinnande, att agera på ett insynsvänligt sätt och helt och hållet respektera demokratiska principer och internationell humanitär rätt. Vice ordföranden/den höga representanten, rådet och kommissionen uppmanas att ytterligare utveckla förbindelserna med NTC och hjälpa de nya libyska myndigheterna att bygga upp ett enat, demokratiskt och pluralistiskt Libyen, där alla libyska medborgare, migrerande arbetstagare och flyktingar garanteras mänskliga rättigheter, grundläggande friheter och rättvisa.

4. Europaparlamentet betonar att det inte får finnas straffrihet för brott mot mänskligheten och att Muammar Gaddafi och medlemmar av hans regim måste ställas till svars och prövas för sina brott i enlighet med rättsstatsprincipen. Parlamentet uppmanar med kraft NTC:s soldater att avstå från vedergällningar och utomrättsliga avrättningar. Parlamentet förväntar sig att om Gaddafi med flera personer ställs inför rätta i Libyen för alla brott som begåtts under diktaturen, och inte bara för de brott som Internationella brottsmålsdomstolen åtalat dem för, kommer de libyska domstolarna och förfarandena att säkerställa full överensstämmelse med internationella normer för rättvisa rättegångar, bland annat genom att garantera insyn för internationella observatörer och genom att utesluta dödsstraffet.

5. Europaparlamentet uppmanar med kraft alla länder, särskilt Libyens grannländer, att samarbeta med de nya libyska myndigheterna och med internationella rättsinstanser, i första hand Internationella brottsmålsdomstolen, för att säkerställa att Gaddafi och hans inre krets ställs inför rätta. Parlamentet påminner om att exempelvis Niger och Burkina Faso är parter i Internationella brottsmålsdomstolen och därför har en skyldighet att samarbeta med denna och att överlämna Gaddafi och hans åtalade släktingar till domstolen om dessa befinner sig på deras territorium. Parlamentet beklagar djupt Guinea-Bissaus erbjudande till Gaddafi om asyl och bosättning i det landet och varnar för att detta skulle vara oförenligt med landets skyldigheter enligt Cotonouavtalet.

6. Europaparlamentet välkomnar det åtagande som gjorts av de länder och internationella organisationer som deltog i mötet "Friends of Libya", som hölls i Paris den 1 september 2011, om att omedelbart frigöra 15 miljarder dollar av de frysta libyska tillgångarna samt EU:s beslut att häva sanktionerna mot 28 libyska enheter, inbegripet hamnar, oljebolag och banker. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att begära FN:s säkerhetsråds tillstånd och frigöra ännu frysta libyska tillgångar för att hjälpa NTC att utöva den samhällsstyrning som behövs under denna övergångsperiod, och uppmanar medlemsstaterna att särskilt uppfylla de åtaganden som gjordes vid konferensen i Paris. Parlamentet förespråkar att det genomförs en internationell undersökning av var Gaddafifamiliens stulna tillgångar och pengar finns och att dessa återlämnas till Libyen.

7. Europaparlamentet välkomnar att EU snabbt markerade sin närvaro i Tripoli strax efter stadens befrielse och öppnade ett EU-kontor i huvudstaden. Parlamentet förväntar sig att kontoret snarast möjligt får full personalstyrka, så att det kan bygga vidare på det viktiga arbete som EU-kontoret i Benghazi inletit för att främja förbindelserna med NTC och bistå de nya libyska myndigheterna med att tillgodose det libyska folkets mest trängande behov.

8. Europaparlamentet rekommenderar att man utan dröjsmål ska sända en delegation från Europaparlamentet till Libyen för att bedöma situationen, uttrycka sitt stöd och sin solidaritet och utveckla en dialog med NTC, det civila samhället och andra nyckelaktörer på plats.

Torsdagen den 15 september 2011

9. Europaparlamentet betonar att NTC-övergångsregeringens trovärdighet kommer att avgöras av huruvida den kan ta itu med de mest brådskande frågorna samtidigt som den skapar förutsättningar för demokratiska institutioner. Parlamentet uppmanar NTC att inleda en så transparent och inkluderande process som möjligt, som inbegriper alla huvudsakliga aktörer från alla delar av landet för att bygga upp legitimitet och ett nationellt samförstånd och därmed undvika att regionala och etniska fraktioner eller stammar orsakar ytterligare våldsamheter. NTC uppmanas att se till att hela spektrumet i det libyska samhället blir delaktigt och att kvinnor och minoriteter ges inflytande i övergångsprocessen mot demokratisering, särskilt genom att stimulera deras deltagande i det civila samhället, medierna, de politiska partierna och alla slags politiska och ekonomiska beslutsorgan.

10. Europaparlamentet noterar Amnesty Internationals aktuella rapport och uppmanar NTC att kontrollera och avvärja de väpnade grupperna, stoppa människorättsbrotten och undersöka de rapporterade fallen av krigsförbrytelser för att undvika en ond cirkel med brott och hämnd. De nya myndigheterna uppmanas att omedelbart placera alla interneringsläger under justitie- och människorättsministeriets kontroll och att se till att gripanden endast görs av officiella organ och att alla åtal leder till rättvisa rättegångar som uppfyller internationella normer.

11. Europaparlamentet noterar NTC-ordföranden Jalils tal i Tripoli, där han tillkännagav att Libyen ska bli ett moderat muslimskt land med en konstitution som återspeglar detta och att man kommer att välkomna kvinnors deltagande i det offentliga livet. Parlamentet förväntar sig att NTC uppfyller sina skyldigheter och infriar sina åtaganden att stöpa om Libyen till en tolerant, enhetlig och demokratisk stat som garanterar universella medborgerliga rättigheter åt såväl landets samtliga medborgare som migrerande arbetstagare och utlänningar. NTC uppmanas att aktivt stimulera och inbegripa kvinnor och ungdomar i de politiska processer som syftar till uppbyggnad av politiska partier och demokratiska institutioner.

12. Europaparlamentet uppmanar NTC att så snart som möjligt inleda en process för rättvisa och nationell försoning. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att sända sakkunniga och utbildare på områdena för medling och dialog som ska bistå NTC och andra aktörer i Libyen.

13. Europaparlamentet betonar att alla kränkningar av de mänskliga rättigheterna måste utredas, oavsett vem som begått dem. Dessa utredningar bör vara en viktig del av försoningsprocessen i landet och ledas av libyerna själva.

14. Europaparlamentet uppmanar NTC:s samtliga styrkor att rätta sig efter den internationella humanitära rätten i sin behandling av krigsfångar, särskilt återstoden av de Gaddafitrogna styrkorna och legosoldaterna. Parlamentet uppmanar enträget NTC att omgående släppa afrikanska migrerande arbetstagare och svarta libyer som fängslats godtyckligt i tron att de är legosoldater i Gaddafis tjänst samt att ställa personer som begått brott inför rätta.

15. Europaparlamentet uppmanar NTC att slå vakt om rättigheterna för minoriteter och utsatta grupper, däribland de tusentals afrikanska invandrare från länder söder om Sahara som utsätts för trakasserier enbart på grund av sin hudfärg, samt att skydda och evakuera de migranter som fortfarande sitter fast i de uppsamlingsläger som drivs av Internationella organisationen för migration eller i något av de improviserade lägren. I detta sammanhang uppmanas vice ordföranden/den höga representanten att erbjuda NTC europeiskt stöd på området för medling för att möta denna akuta situation i enlighet med de människorättsliga och humanitära normerna. EU:s medlemsstater och kommissionen uppmanas att hjälpa till att omlokalisera flyktingar som fortfarande befinner sig i läger vid tunisiska gränsen och andra gränser, som flytt undan konflikten och som skulle riskera sina liv om de återvände till Libyen.

16. Europaparlamentet understryker att det är det libyska folket som startade revolutionen och som ledde vägen framåt. Libyens framtid måste ligga kvar i det libyska folkets händer, och Libyens fullständiga suveränitet måste garanteras.

Torsdagen den 15 september 2011

17. Europaparlamentet betonar att FN kommer att spela en samordnande roll för att säkra internationellt stöd för den politiska övergången i Libyen och landets återuppbyggnad, i överensstämmelse med de förväntningar som Libyen uttryckt, särskilt vid konferensen i Paris.

18. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten, kommissionen och EU:s medlemsstater att erbjuda stöd som syftar till en reform av Libyens säkerhetssektor, däribland polis och väpnade styrkor, till avväpning, demobilisering och återintegration av före detta soldater samt till en förstärkt kontroll av gränserna och vapenhandeln i samarbete med grannländerna. Det är särskilt oroande att soldater och civila innehåller en stor mängd vapen, vilket innebär en risk för människors liv, särskilt med tanke på utsatta grupper som kvinnor och barn.

19. Europaparlamentet betonar hur viktig en lyckad lösning på konflikten i Libyen är för regionen och för den arabiska våren. Parlamentet uppmanar med kraft andra ledare i regionen att dra lärdom av Libyen och ta hänsyn till de växande folkrörelser som kräver respekt för sina rättigheter och friheter.

20. Europaparlamentet uppmanar NTC att tillämpa strikta öppenhetsnormer inom strategiska inhemska ekonomiska sektorer, så att Libyens naturtillgångar gynnar hela befolkningen.

21. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden/den höga representanten, medlemsstaternas regeringar och parlament, Medelhavsunionens parlamentariska församling, Afrikanska unionen, Arabförbundet och det libyska nationella övergångsrådet.

Situationen i Syrien

P7_TA(2011)0387

Europaparlamentets resolution av den 15 september 2011 om situationen i Syrien

(2013/C 51 E/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Syrien, särskilt resolutionen av den 7 juli 2011 om situationen i Syrien, Jemen och Bahrain mot bakgrund av situationen i arabvärlden och Nordafrika ⁽¹⁾,
- med beaktande av uttalandet av den 19 augusti 2011 från Europaparlamentets talman om Syrien och reaktionen från det internationella samfundet,
- med beaktande av rådets beslut 2011/522/Gusp om ändring av rådets beslut 2011/273/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien, rådets beslut 2011/523/EU om partiellt tillfälligt upphävande av delar av samarbetsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Syriska Arabrepubliken samt rådets förordning (EU) nr 878/2011 av den 2 september 2011 om ändring av förordning (EU) nr 442/2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien,
- med beaktande av de uttalanden om Syrien som vice ordföranden för kommissionen/den höga representanten för utrikes frågor och säkerhetspolitik gjorde den 8 och 31 juli, den 1, 4, 18, 19, 23 och 30 augusti och den 2 september 2011,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 18 juli 2011 om Syrien,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0333.

Torsdagen den 15 september 2011

- med beaktande av det gemensamma meddelandet av den 25 maj 2011 om en ny respons på ett grannskap i förändring från kommissionen och den höga representanten till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén,
- med beaktande av uttalandet av den 3 augusti 2011 från ordföranden i FN:s säkerhetsråd,
- med beaktande av UNHRC:s resolution av den 23 augusti 2011 om situationen för de mänskliga rättigheterna i Arabrepubliken Syrien,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av FN:s internationella konvention om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966, som Syrien har anslutit sig till,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Efter att de våldsamma attackerna mot fredliga demonstranter började i mars 2011, och trots att regeringen har hävt det undantagstillstånd den utlyste den 21 april 2011, har det systematiska dödan- det, våldet och tortyren trappats upp på ett dramatiskt sätt, och den syriska armén och landets säkerhetsstyrkor fortsätter att reagera med riktade mord, tortyr och massgripanden. Enligt FN:s upp- skattningar har över 2 600 människor mist livet, många fler har sårats och tusentals har fängslats.
 - B. Högkommissariens undersökningsgrupp av den 19 augusti 2011 hittade bevis för hundratals summa- riska avrättningar, användning av skarp ammunition mot demonstranter, utbredd utplacering av kryp- skyttar under protesterna, fängslande och tortyr av människor i alla åldrar, blockad av städer och byar från säkerhetsstyrkornas sida och förstörelse av dricksvattnet.
 - C. Syriens regering har lovat att genomföra demokratiska och sociala reformer, men har inte vidtagit nödvändiga åtgärder för att kunna leva upp till sina löften.
 - D. Våldet och fördrivningarna leder till att de humanitära förhållandena försämras för många syrier, samtidigt som Syriens grannländer och det internationella samfundet gör stora insatser för att förhindra att denna humanitära kris förvärras och breder ut sig ytterligare.
 - E. Krisen i Syrien fortsätter att hota stabiliteten och säkerheten i hela Mellanöstern.
 - F. EU har vidtagit en rad restriktiva åtgärder mot den syriska regimen som svar på upptrappningen av dess brutala kampanj mot det syriska folket, och överväger nu att utvidga dessa sanktioner.
 - G. Associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Arabre- publiken Syrien, å andra sidan, har aldrig undertecknats. Undertecknandet av detta avtal har på Syriens begäran skjutits upp sedan oktober 2009. Rådet beslutade att inte vidta några ytterligare åtgärder inom detta område, utöver att delvis upphäva delar av det befintliga samarbetsavtalet.
 - H. Den nya strategi som föreslås av kommissionen och den höga representanten som respons på ett grannskap i förändring bygger på ömsesidig ansvarsskyldighet och ett gemensamt åtagande kring de universella värdena mänskliga rättigheter, demokrati och rättstatliga principer.

Torsdagen den 15 september 2011

1. FN:s råd för mänskliga rättigheter antog den 23 augusti 2011 en resolution med krav på att en oberoende internationell undersökningskommission skickas till Syrien för att undersöka brott mot mänskliga rättigheter vilka kan utgöra brott mot mänskligheten.
1. Europaparlamentet fördömer den upptrappade användningen av våld mot fredliga demonstranter och den brutala och systematiska förföljelsen av demokratiaktivister, människorättsaktivister och journalister. Parlamentet uttrycker sin djupaste oro över de allvarliga människorättskränkningar som begåtts av de syriska myndigheterna, däribland massarresteringar, utomrättsliga avrättningar, godtyckliga frihetsberövanden, försvinnanden och tortyr.
2. Europaparlamentet uttrycker sitt djupa deltagande med offrens familjer och sin solidaritet med det syriska folket i dess kamp för sina rättigheter. Parlamentet uttrycker beundran för det syriska folket för dess mod och beslutsamhet, och stöder helhjärtat dess strävan att uppnå respekt för rättsstaten, de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna liksom garantier för bättre ekonomiska och sociala villkor.
3. Europaparlamentet stöder rådets slutsatser av den 18 juli 2011 som slår fast att den syriska regimen, genom att välja förtryckets bana i stället för att uppfylla sina egna löften om breda reformer, ifrågasätter sin egen legitimitet. Parlamentet uppmanar president Bashar al-Assad och hans regim att omgående lämna över makten. Parlamentet motsätter sig straffrihet.
4. Europaparlamentet upprepar sitt krav på att våldet mot fredliga demonstranter och förföljelserna av deras familjer upphör omedelbart, att alla fängslade journalister, människorättsförsvarare och politiska fångar frigges samt att internationella humanitära organisationer, människorättsorganisationer och medier släpps in i landet och får verka fritt. Parlamentet uppmanar myndigheterna i Syrien att sätta stopp för regeringens censur av lokala och utländska publikationer, upphöra med den repressiva statliga kontrollen av tidningar och andra publikationer samt upphäva restriktionerna på internet och mobila kommunikationsnät.
5. Europaparlamentet upprepar sitt krav på en oberoende, öppen och effektiv undersökning av de fall av avrättningar, gripanden, godtyckliga fängslanden, påstådda ofrivilliga försvinnanden och tortyr som de syriska säkerhetsstyrkorna ska ha genomfört – så att förövarna ställs till svars för sina handlingar. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang den resolution som FN:s råd för mänskliga rättigheter nyligen antog, där man begär att en oberoende internationell undersökningskommission ska skickas till Syrien i syfte att undersöka alla brott mot internationella människorättslagar som regimen har begått sedan mars 2011, samt att ta fram fakta om och utreda omständigheterna kring dessa brott och övergrepp, identifiera de ansvariga samt se till att förövarna ställs till svars.
6. Europaparlamentet efterlyser samtidigt en omedelbar, genuin och inkluderande politisk process där alla demokratiska politiska aktörer och det civila samhällets organisationer deltar. Denna process skulle kunna utgöra grunden för en fredlig och permanent övergång till demokrati i Syrien. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang ordföranden för FN:s säkerhetsråds uttalande om Syrien av den 3 augusti 2011, där det betonas att den enda lösningen på den rådande krisen är en inkluderande och syriskledd politisk process. Parlamentet uppmanar säkerhetsrådets medlemmar, särskilt Ryssland och Kina, att anta en resolution som fördömer den syriska regimen bruk av dödligt våld, ställer krav på att det upphör och fastställer sanktioner som ska införas om så inte sker. Parlamentet noterar att ett möte ägt rum mellan Arabförbundets generalsekreterare och de syriska myndigheterna och uttrycker sin förhoppning om att detta möte ska leda till konkreta resultat.
7. Europaparlamentet välkomnar att rådet den 2 september 2011 antog nya restriktiva åtgärder mot den syriska regimen, inklusive ett förbud mot import av råolja till EU samt ett reseförbud och ett beslut om frysta tillgångar avseende ytterligare fyra syriska medborgare och tre enheter. Parlamentet efterlyser dock ytterligare sanktioner som riktar sig mot regimen men har minimal negativ inverkan på befolkningens levnadsförhållanden. Parlamentet uppmanar EU att visa upp en enad front i sina mellanhavanden med de syriska myndigheterna.

Torsdagen den 15 september 2011

8. Europaparlamentet välkomnar det humanitära bistånd som Syriens grannländer, särskilt Turkiet, ger syriska flyktingar. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att fortsätta samarbetet med säkerhetsrådets medlemsländer, Syriens grannländer, Arabförbundet, andra internationella organisationer och icke-statliga organisationer för att förhindra att den humanitära krisen och övriga problem i Syrien sprids till andra områden i regionen samt förhindra att den humanitära krisen inom landet förvärras ytterligare.

9. Europaparlamentet ser positivt på Turkiets och Saudiarabiens fördömande av den syriska regimen. Parlamentet beklagar Irans fortsatta stöd för president al-Assads regimen.

10. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten, rådet och kommissionen att fortsätta att främja och stödja framväxten av organiserade syriska demokratiska oppositionsstyrkor både inom och utanför Syrien.

11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, Ryska federationens regering och parlament, Folkrepubliken Kinas regering och parlament, Förenta staternas regering och kongress, Arabförbundets generalsekreterare samt Arabrepubliken Syriens regering och parlament.

Åtgärder för att minska klyftan mellan korruptionslagstiftningen och verkligheten

P7_TA(2011)0388

Europaparlamentets resolution av den 15 september 2011 om EU:s insatser för att bekämpa korruption

(2013/C 51 E/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén "Insatser mot korruption på EU:s territorium" (KOM(2011)0308) av den 6 juni 2011 och kommissionens beslut (C(2011)3673) om fastställande av ett rapporteringssystem för EU:s insatser mot korruption som ska granskas regelbundet (EU:s rapport om insatserna mot korruption),
- med beaktande av artiklarna 67.3 och 83.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och av Stockholmsprogrammet – Ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd,
- med beaktande av sin förklaring av den 18 maj 2010 om EU:s insatser när det gäller att bekämpa korruption ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets rambeslut 2003/568/RIF av den 22 juli 2003 om kampen mot korruption inom den privata sektorn ⁽²⁾,
- med beaktande av den konvention som utarbetats på grundval av artikel K 3 i fördraget om Europeiska unionen, om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen ⁽³⁾ och det protokoll som upprättats på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen, till konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, vilka kriminaliserar bedrägerier och korruption som påverkar EU:s finansiella intressen ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 62.

⁽²⁾ EUT L 192, 31.7.2003, s. 54.

⁽³⁾ EUT C 316, 27.11.1995, s. 49.

⁽⁴⁾ EUT C 313, 23.10.1996, s. 2.

Torsdagen den 15 september 2011

- med beaktande av den konvention som utarbetats på grundval av artikel K 3.2 c i fördraget om Europeiska unionen om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i, vilken kriminaliserar bedrägerier och korruption som inte påverkar EU:s finansiella intressen ⁽¹⁾,
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Korruption är ett synnerligen allvarligt brott med gränsöverskridande inslag vars följder ofta inte stannar vid EU:s gränser. EU har en allmän rätt att handla när det gäller korruptionsbekämpande insatser.
 - B. Enligt artikel 67 i EUF-fördraget ska unionen verka för att säkerställa en hög säkerhetsnivå genom förebyggande och bekämpning av brottslighet samt genom tillnärmning av den straffrättsliga lagstiftningen. Enligt artikel 83 i EUF-fördraget är korruption ett av de brott som betraktas som särskilt allvarliga och som har ett gränsöverskridande inslag.
 - C. I punkt 4.1 i Stockholmsprogrammet slås det fast att korruption är ett av de gränsöverskridande hot som fortsatt utmanar unionens inre säkerhet och som kräver ett tydligt och omfattande svar.
 - D. Fyra av fem av EU:s invånare anser att korruption är ett allvarligt problem i deras medlemsstat (2009 års Eurobarometer om européers inställning till korruption) och 88 procent av de personer som svarade på den allmänna utfrågningen om Stockholmsprogrammet ansåg att EU borde göra mer för att stävja korruptionen.
 - E. Uppskattningsvis 120 miljarder euro per år, vilket motsvarar en procent av EU:s BNP, förloras till följd av korruption (KOM(2011)0308).
 - F. Korruptionen undergräver rättsstaten, leder till missbruk av skattemedel i allmänhet och av skattefinansierade EU-medel samt snedvrider marknaden. Den har haft en roll i den pågående ekonomiska krisen.
 - G. Den ekonomiska återhämtningen i de medlemsstater som drabbats av den ekonomiska och finansiella krisen hindras av korruption, skatteflykt, skattebedrägerier och annan ekonomisk brottslighet. Risken för korruption är särskilt stor i samband med omfattande avregleringar och privatiseringar och måste motverkas med alla medel.
 - H. Korruptionen orsakar social skada eftersom den organiserade brottsligheten kombinerar korruption med annan grov brottslighet, till exempel narkotikasmuggling och människohandel (KOM(2011)0308).
 - I. Det saknas politisk vilja bland ledare och beslutsfattare att ingripa mot korruptionen i alla dess former. Bestämmelserna om insatserna mot korruption har genomförts på ett ojämnt sätt i EU:s medlemsstater, och det övergripande genomförandet är otillfredsställande (KOM(2011)0308).

⁽¹⁾ EUT C 195, 25.6.1997, s. 2.

Torsdagen den 15 september 2011

- J. Tre av EU:s medlemsstater har inte ratificerat Europarådets straffrättsliga konvention om korruption, tolv har inte ratificerat tilläggsprotokollet till denna konvention och sju har inte ratificerat den civilrättsliga konventionen om korruption. Tre medlemsstater har ännu inte ratificerat FN:s bestickningskonvention och fem medlemsstater har inte ratificerat OECD:s bestickningskonvention.
- K. Uppfattningen att korruption förekommer undergräver allvarligt det ömsesidiga förtroendet mellan medlemsstaterna, vilket påverkar samarbetet i rättsliga och inrikes frågor.
- L. Det rättsliga samarbetet i korruptionsfall med gränsöverskridande inslag är fortfarande komplicerat och trögt.
- M. Om man inte omedelbart och på lämpligt sätt tar itu med korruptionen kan den undergräva förtroendet för de demokratiska institutionerna och försvaga de politiska ledarnas ansvarstagande (KOM(2011)0308).
- N. Korruptionen har hjälpt många diktaturer att hålla sig kvar vid makten och gjort det möjligt för dem att överföra avsevärda mängder pengar till utländska bankkonton, bl.a. i Europa. Medlemsstaterna måste stärka sina insatser för att spåra och frysa utländska stulna tillgångar så att de kan återföras till sina rättmätiga ägare.
1. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen den 6 juni 2011 antog ett lagstiftningspaket mot korruption⁽¹⁾, som omfattar ett meddelande om insatser mot korruption på EU:s territorium och ett beslut om EU:s rapport om insatserna mot korruption.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att prioritera kampen mot korruption inom sitt säkerhetsprogram för de kommande åren, bl.a. när det gäller personalresurser.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genom sitt rapporteringssystem ta upp den centrala frågan om ett effektivt genomförande av lagstiftning mot korruption, liksom avskräckande påföljder som utdöms av brottsbekämpande myndigheter och domstolar.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta upp frågan om införlivandet och genomförandet av EU:s lagstiftning mot korruption, inbegripet avskräckande påföljder, och att vidta åtgärder för att uppmuntra medlemsstaterna att införliva och genomföra relevanta internationella och regionala instrument för bekämpning av korruption.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid genomförandet av EU:s rapporteringssystem för insatserna mot korruption säkerställa att oberoende experter ingår i expertgruppen och forskarnätverket, att alla experter kan styrka sin integritet, sitt goda anseende och sina fackkunskaper samt att ett stort antal organisationer från det civila samhället är representerade.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga att utarbeta interimistiska rapporter om insatser mot korruption före 2013, med tanke på att den ekonomiska kris som råder i många medlemsstater innebär att man omedelbart måste ta itu med denna fråga.

⁽¹⁾ Detta lagstiftningspaket innehåller ett meddelande om insatser mot korruption på EU:s territorium, ett beslut om inrättandet av ett rapporteringssystem för EU:s insatser mot korruption, en rapport om genomförandet av rådets rambeslut 2003/568/RIF om kampen mot korruption inom den privata sektorn och en rapport om formerna för EU:s deltagande i Europarådets grupp av stater mot korruption (Greco).

Torsdagen den 15 september 2011

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att handla på grundval av artikel 83.1 i EUF-fördraget för att anta minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder för korruption, med tanke på det gränsöverskridande inslaget och konsekvenserna för den inre marknaden.
8. Europaparlamentet konstaterar bekymrat att det inte sker några framsteg när det gäller medlemsstaternas genomförande av rådets rambeslut 2003/568/RIF om kampen mot korruption inom den privata sektorn. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att införliva och verkställa bestämmelserna i detta rambeslut.
9. Europaparlamentet uppmanar rådet och medlemsstaterna att i sin helhet tillämpa EU:s konventioner om kriminalisering av bedrägerier och korruption från 1995 respektive 1997.
10. Europaparlamentet föreslår att kommissionen ska vidta ytterligare åtgärder på EU-nivå för att harmonisera bestämmelserna om skydd av uppgiftslämnare (inbegripet skydd mot förtalsstämningar och åtal) samt kriminalisera olagligt berikande.
11. Europaparlamentet uppmanar samtliga EU-institutioner, inbegripet EU-organ och medlemsstater, att säkerställa större insyn genom att fastställa uppföranderegler eller förbättra befintliga sådana regler – som ett minimum måste det finnas tydliga regler om intressekonflikter – samt att vidta åtgärder för att förhindra och motverka att korruptionen nästlar sig in i politiken och medierna, bl.a. genom att öka insynen i och övervakningen av finansieringsverksamhet.
12. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att investera pengar och personal i arbetet för att bekämpa korruption. Parlamentet betonar att medlemsstaterna måste samarbeta med Europol, Eurojust och Olaf för att utreda och lagföra korruptionsbrott.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Eurojust att säkerställa ett effektivare och snabbare utbyte av handlingar och uppgifter mellan nationella domstolar i korruptionsfall med gränsöverskridande inslag.
14. Europaparlamentet uppmanar rådet att säkerställa nödvändigt politiskt engagemang, något som för närvarande saknas i vissa medlemsstater, för att bekämpa korruption och genomföra de åtgärder som antagits av kommissionen genom dess lagstiftningspaket mot korruption och det mer omfattande paketet om skydd av den lagliga ekonomin.
15. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att effektivisera dagens nätverk av nationella kontaktpunkter mot korruption, och begär att kommissionen ska informera Europaparlamentet om nätverkets verksamhet.
16. Europaparlamentet uppmanar rådet och medlemsstaterna att ratificera och fullt ut genomföra OECD:s konvention om bekämpande av bestickning av utländska offentliga tjänstemän i internationella affärsförbindelser. Parlamentet betonar att bestickning av utländska tjänstemän negativt påverkar unionens politik för grundläggande rättigheter, miljö och utveckling.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snabba upp sitt arbete så att den kan fullgöra sina rapporteringsskyldigheter enligt FN:s konvention mot korruption.

Torsdagen den 15 september 2011

18. Europaparlamentet anser att kampen mot korruption kräver större insyn i finansiella transaktioner, särskilt transaktioner som omfattar så kallad offshoreverksamhet inom EU och på annat håll i världen.
19. Europaparlamentet uppmanar rådet att tillsammans med kommissionen nå överenskommelser med tredjeländer (särskilt de så kallade offshoreekonomierna) i syfte att garantera informationsutbyte om bankkonton och finansiella transaktioner som tillhör eller inbegriper EU-medborgare och EU-företag i dessa länder.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att låta bekämpningen av anonyma skalbolag i jurisdiktioner som tillämpar sekretess, vilket möjliggör kriminella finansiella flöden, få en central plats i den kommande reformen av direktivet om bekämpning av penningtvätt.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa en stark politisk samordning mellan rapporteringssystemet för insatserna mot korruption och den nya strategin mot korruption och lagstiftningsinitiativet om återvinning av kriminella tillgångar, som ingår i det mer omfattande paketet om skydd av den lagliga ekonomin.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att varje år lämna en rapport till Europaparlamentet om genomförandet av EU:s politik mot korruption och att när så är relevant och möjligt översända preliminära rapporter om särskilda problem som rör kampen mot korruptionen i EU.
23. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Hungersnöd i Östafrika

P7_TA(2011)0389

Europaparlamentets resolution av den 15 september 2011 om hungersnöden i Östafrika

(2013/C 51 E/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Afrikas horn,
- med beaktande av uttalandet av den 24 augusti 2011 från den höga representanten, Catherine Ashton, om EU:s åtgärder med anledning av hungersnöden på Afrikas horn,
- med beaktande av resultatet av givarkonferensen i Addis Abeba den 25 augusti 2011,
- med beaktande av FN:s millennieutvecklingsmål,
- med beaktande av FN:s förklaring om de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter,
- med beaktande av sin resolution av den 17 februari 2011 om stigande livsmedelspriser ⁽¹⁾,
- med beaktande av rapporten från Jack Lang, FN:s generalsekreterares särskilda rådgivare i frågor som rör piratverksamhet utanför Somalias kust,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0071.

Torsdagen den 15 september 2011

- med beaktande av den färdplan för slutet på övergången i Somalia som antogs av Somalias federala övergångsregering, de regionala förvaltningarna i Puntland och Galmuduug samt rörelsen Ahlu Sunna Wal'Jamaa den 6 september 2011,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Tiotusentals människor har dött, 750 000 människor står inför en omedelbar risk att drabbas av svält och 13,3 miljoner människor i Somalia, Etiopien, Eritrea, Kenya och Djibouti är i akut behov av livsmedelsbistånd under den värsta hungersnöden på 60 år.
 - B. I vissa områden är näringsbristen mer än tre gånger mer omfattande än tröskelvärdet för en nödsituation, och tiotusentals personer befars redan ha omkommit. Enligt prognoserna kommer situationen på Afrikas horn att försämrats innan den blir bättre, så att den är som allvarligast i oktober 2011 utan utsikter till återhämtning förrän i början av 2012.
 - C. Hungersnöden i regionen har förvärrats av flera olika faktorer, såsom konflikter, otillräckliga resurser, klimatförändringar, en kraftig befolkningsökning, bristen på infrastruktur, störda handelsmönster och höga råvarupriser.
 - D. Det land som har drabbats svårast är Somalia, där mer än halva befolkningen är beroende av livsmedelsbistånd, 1,4 miljoner människor är internflyktingar och 780 000 barn i landets södra delar är akut undernärda enligt uppgifter från Unicef.
 - E. Den humanitära situationen i Somalia förvärras av konsekvenserna av den konflikt som pågått i 20 år mellan stridande fraktioner i detta område. Al-Shabab-milisen kontrollerar många av de områden som förklarats drabbade av hungersnöd och har även från området tvingat bort en del biståndsorgan från väst, vilket fått ödesdigra konsekvenser för biståndsinsatserna.
 - F. Det är helt uppenbart att Eritreas regering nekar sina invånare tillgång till livsmedelsbistånd och annat humanitärt bistånd.
 - G. Mer än 860 000 personer har flytt från Somalia till grannländerna, särskilt Kenya och Etiopien, för att finna säkerhet, mat och vatten. Flyktinglägret i Dadaab (Kenya) är med mer än 420 000 invånare fyllt till bristningsgränsen.
 - H. Flyktinglägret i Dadaab är för närvarande världens största med 440 000 invånare, även om det byggdes för att ta emot 90 000 personer. Den humanitära situationen i lägren blir allt värre för varje dag som går, och epidemier som kolera och mässling samt flera våldtäktsfall har registrerats.
 - I. Kvinnor och barn utgör 80 procent av flyktingarna, och många av dem har råkat ut för sexuellt våld och hot på väg till eller i flyktinglägren.
 - J. Bristen på allmän ordning i området har fått piratverksamheten att öka i Indiska oceanen. Detta har allvarligt stört leveranserna till och från området, och EU:s militära operation till sjöss har endast kunnat avskräcka från och hejda piratverksamhet snarare än ta itu med dess grundläggande orsaker.
 - K. EU har anslagit 158 miljoner EUR i humanitärt bistånd för 2011, utöver 440 miljoner EUR från medlemsstaterna och de mer än 680 miljoner EUR som anslagits för regionen fram till 2013 i form av långsiktigt bistånd inom områdena jordbruk, landsbygdens utveckling och livsmedelsförsörjning.

Torsdagen den 15 september 2011

- L. Afrikanska unionens ledare har gjort åtaganden om mer än 350 miljoner USD för de humanitära insatserna.
- M. Det är av yttersta vikt att utöka nödhjälpen snabbt för att man ska kunna tillgodose de humanitära behov som finns och förhindra att läget försämras ytterligare. Fortfarande saknas totalt 190 miljoner USD för att man under det nästa halvåret ska kunna genomföra Världslivsmedelsprogrammets insatser mot torka i Djibouti, Etiopien, Kenya och Somalia.
- N. Ökat förvärv av mark på Afrikas horn (främst från utländska investerares sida) har ökat sårbarheten ytterligare hos halvöns redan osäkra jordbruks- och livsmedelssystem, som inte kunnat leverera det som utlovats i form av arbetstillfällen, livsmedel och ekonomisk utveckling.
- O. Konsekvenserna av klimatförändringarna har allvarligt drabbat skördarna i området, vilket kombinerat med den globala ekonomiska nedgången och de stigande livsmedels- och bränslepriserna har hämmat fattigdomsminskningen och möjligheterna att uppnå millennieutvecklingsmålen.
- P. I Världsbankens rapport från augusti 2011 om livsmedelspriser uppges att de höga livsmedelspriserna och deras volatilitet hotar de fattigaste befolkningsgrupperna i utvecklingsländerna och förvärrar nödläget på Afrikas horn.
- Q. Den ökade likviditeten och tillgängligheten hos dessa hedgeinstrument är kopplade till de höga priserna och den stora volatiliteten på de underliggande spotmarknaderna, och det är svårare för tillsynsmyndigheterna att få en överblick över dessa marknader på grund av att det i de allra flesta fall rör sig om OTC-transaktioner.
1. Europaparlamentet beklagar djupt förlusten av människoliv och det övriga lidandet i regionen. Parlamentet efterlyser ökat EU-bistånd till områden där hungersnöden är som värst. Biståndet bör enligt parlamentet användas för livsmedel, hälso- och sjukvård, rent vatten och sanitär utrustning till de mest utsatta.
2. Europaparlamentet uppmanar alla myndigheter och fraktioner i regionen att bevilja organisationer för humanitärt bistånd obegränsat tillträde så att de kan nå de människor som behöver hjälp och skydda civilbefolkningen under alla omständigheter, särskilt kvinnor och barn, i enlighet med internationell humanitär rätt och internationell människorättslagstiftning. Parlamentet vill att humanitära korridorer ska öppnas så att livsmedel och bistånd kan föras längre in i de drabbade områdena.
3. Europaparlamentet kräver att alla sidor omedelbart upphör med angrepp på civila, särskilt på kvinnor och barn, ställer de ansvariga till svars och garanterar tillgång till bistånd och fri rörlighet för alla människor som flyr från konflikter och områden som drabbats av torka. Parlamentet fördömer med eftertryck den muslimska Al-Shabab-milisens åtgärder för att hindra biståndsorganisationer och Världslivsmedelsprogrammet att tillhandahålla livsmedelsbistånd. Parlamentet påminner alla länder i regionen om behovet att hjälpa och skydda flyktingar i enlighet med internationell rätt.
4. Europaparlamentet vill att det internationella samfundet mobiliseras i allt större utsträckning och att det fördubblar sina insatser för att hantera denna nödsituation, tillgodose de humanitära behoven och förhindra att situationen försämras ytterligare, samtidigt som man minns att den tillgängliga finansieringen är otillräcklig.
5. Europaparlamentet betonar behovet av att kontrollera biståndet genom att identifiera tillförlitliga parter på ort och ställe, inklusive väletablerade biståndsorganisationer och lokala ledare, liksom genom bättre samordning och bättre organisation av distributionen för att förhindra eventuell förskingring och plundring av biståndsleveranser.

Torsdagen den 15 september 2011

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att omedelbart förbättra övergången mellan EU:s humanitära bistånd och utvecklingsbistånd eftersom krisen på Afrikas horn tydligt visar att årtal med katastrofbistånd till områden som har drabbats av torka inte på ett effektivt sätt har följts upp med en långsiktig utvecklingspolitik, särskilt inom jordbrukssektorn. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att stödja projekt för en ökad kapacitet att vidta förebyggande åtgärder och system för tidig varning avseende hungersnöd och torka i de östafrikanska länderna.

7. Europaparlamentet välkomnar Afrikanska unionens åtaganden om humanitära insatser, medräknat Afrikanska unionens fredsbevarande uppdrag i Somalia. Parlamentet beklagar dock att endast 9 000 av de totalt 20 000 fredsbevarande soldater från Afrikanska unionen som utlovats till dags dato har utplacerats i Somalia.

8. Europaparlamentet påminner om att en lösning på hungersnöden på Afrikas horn som helhet och i Somalia i synnerhet är möjlig endast om både lokala aktörer och det internationella samfundet tar itu med de underliggande politiska, ekonomiska, miljömässiga och säkerhetsrelaterade problemen. Parlamentet efterlyser en EU-strategi för området som i stora drag anger politiska mål och hur humanitära och militära åtgärder liksom utvecklings- och säkerhetsåtgärder samverkar och är kopplade till varandra.

9. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att kritiskt bedöma fredsavtalet från Djibouti. Parlamentet betonar behovet av att involvera alla människor som drabbats av konflikten i Somalia, medräknat det civila samhället och kvinnogrupper på alla nivåer. Parlamentet uppmanar att man inrättar ett system för nationell försoning i syfte att påbörja återuppbyggnaden av landet.

10. Europaparlamentet välkomnar EU:s och dess medlemsstaters åtaganden, men påpekar emellertid att FN:s vädjan om nödhjälp fortfarande har uppbringat en miljard USD mindre än vad som behövs. Parlamentet uppmanar eftertryckligen det internationella samfundet att fullgöra sina åtaganden, leverera livsmedelsbistånd och förbättra hälsoförhållandena på ort och ställe.

11. Europaparlamentet anser att en större andel av EU:s officiella utvecklingsbistånd bör inriktas på jordbruksproduktion och stöd till boskapsskötare i utvecklingsländer så att livsmedelsförsörjningen kan ges en kraftig skjuts framåt. I detta sammanhang uppmanar parlamentet det internationella samfundet att göra långsiktiga investeringar i jordbruket till den viktigaste källan till livsmedel och intäkter i regionen, liksom skapandet av hållbar infrastruktur, och att ge småskaliga jordbrukare tillgång till mark och därmed stärka den lokala marknaden samt dagligen tillhandahålla skäliga livsmedel till människorna på Afrikas horn.

12. Europaparlamentet vill att information om livsmedelsresurser och livsmedelslager samt om internationell prisbildning ska vara mer öppen för insyn, av bättre kvalitet och mer aktuell.

13. Europaparlamentet begär att medlemsstaterna ser till att finansinstitut som är involverade i spekulation på marknaderna för livsmedel och jordbruksvaror upphör med den otillbörliga spekulationsverksamheten, som är orsaken till höga livsmedelspriser med stor volatilitet, och att prioritera kampen mot fattigdom och mänskligt lidande på Afrikas horn och i utvecklingsländer i allmänhet framför vinster och inkomster som bygger på spekulation i livsmedelspriser.

14. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen dessa institut att med avseende på företag ta sitt samhällsansvar på allvar och införa interna regler som garanterar att deras verksamhet på marknaderna för livsmedel och jordbruksvaror begränsas till förmån för åtgärder riktade till den reala ekonomins företag med ett behov att genom hedging skydda sig mot risker.

15. Europaparlamentet uppmanar G20-gruppen att öka ansträngningarna för att nå en global överenskommelse om förhindrande av otillbörlig spekulation och samordna införandet av mekanismer som förhindrar alltför stora prissvängningar vad avser de globala livsmedelspriserna. Parlamentet betonar att G20-gruppen måste involvera länder som inte ingår i gruppen för att man ska kunna garantera global samstämmighet.

Torsdagen den 15 september 2011

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag om ändring av direktivet om marknader för finansiella instrument (2004/39/EG) och direktivet om marknadsmissbruk (2003/6/EG) för att förhindra otillbörlig spekulation.
17. Europaparlamentet betonar att Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten måste spela en nyckelroll vid utövandet av tillsyn över råvarumarknaderna och framhåller att myndigheten bör vara vaksam i samband med sin tillämpning av reglerande verktyg, så att manipulation och annan otillbörlig verksamhet på marknaderna för livsmedel och jordbruksvaror kan förhindras.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppdatera sina markpolitiska riktlinjer i fråga om markrofferi, så att de anpassas till de frivilliga riktlinjer för ansvarsfull förvaltning av markinnehav, fiskeri och skog som kommittén för tryggad livsmedelsförsörjning tagit fram, och att fästa större vikt vid detta genom sina program för utvecklingssamarbete, sin handelspolitik och sitt engagemang i multilaterala finansieringsinstitut, såsom Världsbanken och Internationella valutafonden.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och regeringarna i denna region att granska hur dagens uppköp av jordbruksmark påverkar fattigdomen på landsbygden och svältdrabbade områden. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta med frågan om markrofferi i sin politiska dialog med utvecklingsländerna för att förbättra rapportering om och övervakning av storskaliga markförvärv och att stödja utvecklingsländerna i beslutsfattandet om investeringar.
20. Europaparlamentet efterlyser stora ansträngningar när det gäller att i EU:s utvecklingspolitik bättre integrera en anpassning till klimatförändringarna. Parlamentet uppmanar EU att i betydande grad utöka denna typ av finansiering och se till att den kompletterar det officiella utvecklingsbiståndet, samt att visa prov på modigt ledarskap vid den kommande COP 17-konferensen när det gäller att bättre genomföra politiken för en anpassning till klimatförändringarna och stärka den internationella styrningen av en hållbar utvecklingspolitik.
21. Europaparlamentet uppmanar FN, kommissionen och vice ordföranden/den höga representanten att vidta åtgärder mot den olagliga dumpningen av giftigt avfall i somaliska vatten och åtgärda eventuella hälsorisker för befolkningen.
22. Europaparlamentet uttrycker oro över de senaste rapporterna om otillbörlig användning av det officiella utvecklingsbiståndet för att utöva politiskt förtryck i Etiopien. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att se till att biståndet endast används för fattigdomsminskande åtgärder – under former som möjliggör ansvarsutkrävande och insyn – och att människorättsklausulerna i Cotonouavtalet tillämpas till fullo.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bättre integrera boskapssköterna i EU:s utvecklingspolitik, eftersom de säkrar en viktig del av den ekonomiska verksamheten och proteinproduktionen i regionen. Parlamentet anser att det krävs en omedelbar dialog med de lokala myndigheterna för att man ska kunna skydda boskapssköternas livsstil och inse att deras nomadtillvaro är väl anpassad till torra områden där förhållandena inte medger bosättning.
24. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, FN:s säkerhetsråd och FN:s generalsekreterare, Afrikanska unionens institutioner, Igad-ländernas regeringar och parlament, Panafrikanska parlamentet, den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen, G20:s ordförandeland samt EU-medlemsstaternas regeringar.
-

Torsdagen den 15 september 2011

EU:s ståndpunkt och åtagande i förväg för FN:s högnivåmöte om förebyggande och kontroll av icke smittsamma sjukdomar

P7_TA(2011)0390

Europaparlamentets resolution av den 15 september 2011 om Europeiska unionens ståndpunkt och åtagande inför FN:s högnivåmöte om förebyggande och kontroll av icke smittsamma sjukdomar

(2013/C 51 E/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Världshälsoorganisationens handlingsplan 2008–2013 om en global strategi för förebyggande och kontroll av icke smittsamma sjukdomar ⁽¹⁾,
- med beaktande av Världshälsoorganisationens resolution av den 11 september 2006 om förebyggande och kontroll av icke smittsamma sjukdomar i WHO:s europeiska region ⁽²⁾,
- med beaktande av FN:s resolution 64/265 om förebyggande och kontroll av icke smittsamma sjukdomar från oktober 2010 ⁽³⁾,
- med beaktande av Moskvaförklaringen om sunda livsstilar och kontroll av icke smittsamma sjukdomar från april 2011 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Världshälsoförsamlingens resolution om icke smittsamma sjukdomar från maj 2011 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rapporten från FN:s generalsekreterare om förebyggande och kontroll av icke smittsamma sjukdomar ⁽⁶⁾,
- med beaktande av WHO:s rapport från 2008 om global övervakning, förebyggande och kontroll av kroniska luftvägssjukdomar ⁽⁷⁾,
- med beaktande av Parma-deklarationen och åtagandet att agera, som antogs av medlemsstaterna i WHO:s europeiska region i mars 2011 ⁽⁸⁾,
- med beaktande av WHO:s förklaring från Asturien 2011 ⁽⁹⁾,
- med beaktande av den europeiska stadgan för att motverka fetma som antogs i november 2006 ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av artiklarna 168 och 179 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF),

⁽¹⁾ http://whqlibdoc.who.int/publications/2009/9789241597418_eng.pdf

⁽²⁾ http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0004/77575/RC56_eres02.pdf

⁽³⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/64/265&Lang=E

⁽⁴⁾ http://www.un.org/en/ga/president/65/issues/moscow_declaration_en.pdf

⁽⁵⁾ http://apps.who.int/gb/ebwha/pdf_files/WHA64/A64_R11-en.pdf

⁽⁶⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/66/83&Lang=E

⁽⁷⁾ <http://www.who.int/gard/publications/GARD%20Book%202007.pdf>

⁽⁸⁾ http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0011/78608/E93618.pdf

⁽⁹⁾ <http://www.iarc.fr/en/media-centre/iarcnews/2011/asturiasdeclaration.php>

⁽¹⁰⁾ http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0009/87462/E89567.pdf

Torsdagen den 15 september 2011

- med beaktande av artikel 35 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av sin resolution av den 1 februari 2007 om att främja goda kostvanor och motion: En europeisk dimension i arbetet för att förebygga övervikt, fetma och kroniska sjukdomar ⁽¹⁾ och sin resolution av den 25 september 2008 om vitboken om hälsofrågor som rör kost, övervikt och fetma ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 juli 2007 om åtgärder mot hjärt- och kärlsjukdomar ⁽³⁾, sin resolution av den 10 april 2008 om kampen mot cancer i den utvidgade Europeiska unionen ⁽⁴⁾, och med beaktande av sin förklaring om diabetes av den 27 april 2006 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 4 september 2008 om halvtidsöversynen av den europeiska handlingsplanen för miljö och hälsa 2004–2010 ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG av den 22 juli 2002 om fastställande av gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 november 2010 om den demografiska utmaningen och solidariteten mellan generationerna ⁽⁸⁾ och sin resolution av den 8 mars 2011 om att minska ojämlikhet i hälsa i EU ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 maj 2010 om meddelandet från kommissionen: åtgärder mot cancer: ett europeiskt partnerskap ⁽¹⁰⁾ och om kommissionens vitbok: Anpassning till klimatförändring: en europeisk handlingsram ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av rådets beslut 2004/513/EG av den 2 juni 2004 om ingående av WHO:s ramkonvention om tobakskontroll ⁽¹²⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser om förebyggande av hjärt- och kärlsjukdomar från 2004 ⁽¹³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1350/2007/EG av den 23 oktober 2007 om inrättande av ett andra gemenskapsprogram för åtgärder på hälsoområdet (2008–2013) ⁽¹⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/EG av den 18 december 2006 om Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) ⁽¹⁵⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser "Innovativa tillvägagångssätt avseende kroniska sjukdomar inom folkhälsan samt i hälso- och sjukvårdssystem" av den 7 december 2010 ⁽¹⁶⁾,

⁽¹⁾ EUT C 250 E, 25.10.2007, s. 93.

⁽²⁾ EUT C 8 E, 14.1.2010, s. 97.

⁽³⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 561.

⁽⁴⁾ EUT C 247 E, 15.10.2009, s. 11.

⁽⁵⁾ EUT C 296 E, 6.12.2006, s. 273.

⁽⁶⁾ EUT C 295 E, 4.12.2009, s. 83.

⁽⁷⁾ EUT L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0400.

⁽⁹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0081.

⁽¹⁰⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 95.

⁽¹¹⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 115.

⁽¹²⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2004:213:0008:0024:EN:PDF>

⁽¹³⁾ www.consilium.europa.eu/uedocs/NewsWord/en/lisa/80729.doc

⁽¹⁴⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:301:0003:0013:sv:PDF>

⁽¹⁵⁾ <http://cordis.europa.eu/documents/documentlibrary/90798681SV6.pdf>

⁽¹⁶⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/lisa/118282.pdf

Torsdagen den 15 september 2011

- med beaktande av rådets slutsatser om gemensamma värderingar i Europeiska unionens hälso- och sjukvårdssystem av den 22 juni 2006 och rådets slutsatser "Mot moderna, flexibla och hållbara hälso- och sjukvårdssystem" av den 6 juni 2011 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av rådets slutsatser om EU:s roll i det globala hälsoarbetet av den 10 maj 2010 ⁽²⁾,
 - med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Enligt Världshälsoorganisationen förorsakas 86 procent av dödsfallen i Europa av icke smittsamma sjukdomar.
 - B. De fyra vanligaste icke smittsamma sjukdomarna är hjärt- och kärlsjukdomar, luftvägssjukdomar, cancer och diabetes. Andra viktiga icke smittsamma sjukdomar får inte förbises.
 - C. Hjärt- och kärlsjukdomar är den vanligaste dödsorsaken och orsakar över två miljoner dödsfall per år. De vanligaste av dessa sjukdomar är kranskärslssjukdom och slaganfall som orsakar över en tredjedel (dvs. 741 000) respektive drygt en fjärdedel (dvs. 508 000) av alla dödsfall i hjärt- och kärlsjukdomar.
 - D. Cancer är den näst vanligaste dödsorsaken och drabbar mellan 3 och 4 procent av befolkningen och bland äldre ligger siffran på mellan 10 och 15 procent. Varje år diagnostiseras uppskattningsvis 2,45 miljoner människor i EU med cancer och 1,23 miljoner dödsfall registreras. Cancer bland barn ökar med över 1 procent per år i Europa.
 - E. Miljoner människor i Europa lider av kroniska luftvägssjukdomar som kan förebyggas, såsom astma och kronisk obstruktiv lungsjukdom.
 - F. Det finns ingen övergripande strategi eller initiativ på EU-nivå mot diabetes (typ 1 och typ 2), som uppskattningsvis drabbar över 32 miljoner EU-medborgare. Ungefär lika många lider av nedsatt glukostolerans och löper mycket hög risk att senare utveckla kliniskt manifest diabetes. Dessa siffror förväntas 2030 ha ökat med 16 procent eftersom fetma sprider sig som en epidemi och Europas befolkning blir allt äldre men även på grund av andra bidragande orsaker som fortfarande återstår att fastställa och som kräver mera forskning.
 - G. Det finns fyra bakomliggande orsaker till merparten av de kroniska icke smittsamma sjukdomarna: tobak, obalanserat näringsintag, alkohol och brist på fysisk aktivitet, medan exponering för föroreningar i miljön är den femte viktiga orsaken som bör beaktas.
 - H. Tobaken är huvudorsaken till de dödsfall som hade kunnat förebyggas, och varannan av de personer som använder tobak under längre tid dör.
 - I. Alkoholkonsumtion, obalanserad kost, miljöföroreningar och brist på fysisk aktivitet kan avsevärt bidra till risken för att utveckla vissa former av hjärt- och kärlsjukdomar, cancer och diabetes.
 - J. Motion erkänns alltmer som en viktig faktor för att förebygga icke smittsamma sjukdomar.

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/lisa/122395.pdf

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/lisa/114352.pdf

Torsdagen den 15 september 2011

- K. Sju riskfaktorer för förtida död (högt blodtryck, höga kolesterolvärden, högt kroppsmasseindex, otillräcklig konsumtion av frukt och grönsaker, bristande fysisk aktivitet, alltför stor alkoholkonsumtion och rökning) är kopplade till kost- och motionsvanor.
- L. Flertalet kroniska icke smittsamma sjukdomar går att förebygga, närmare bestämt genom att minska eller undvika vissa betydande riskfaktorer såsom rökning, obalanserat näringsintag, fysisk inaktivitet, alkoholkonsumtion och exponering för vissa kemiska ämnen. En effektiv miljöpolitik, där gällande lagstiftning och normer genomförs, erbjuder stora möjligheter i förebyggande syfte.
- M. Ytterligare faktorer såsom ålder, kön, genetisk bakgrund och fysiologiska tillstånd, inklusive fetma, bör också beaktas när strategier för förebyggande åtgärder och tidig upptäckt utarbetas.
- N. De flesta icke smittsamma sjukdomar har likartade symptom, såsom kronisk smärta och psykiska hälsoproblem, som direkt påverkar patienten och livskvaliteten. Dessa problem bör åtgärdas med hjälp av gemensamma övergripande insatser som leder till att hälso- och sjukvårdssystemen blir mera kostnadseffektiva i sina åtgärder mot dessa sjukdomar.
- O. Möjligheterna att förebygga sjukdomar har fortfarande inte utnyttjats, trots att man har visat att strategier som omfattar hela befolkningar och inriktar sig på att förebygga icke smittsamma sjukdomar genomgående leder till kostnadsbesparingar.
- P. För närvarande går 97 procent av alla hälsoutgifter till att behandla sjukdomar, men bara 3 procent till att förebygga dem. Kostnaderna för att behandla och komma till rätta med icke smittsamma sjukdomar ökar dramatiskt till följd av att olika former för diagnostik och behandling blir mera allmänt tillgängliga.
- Q. Världshälsoorganisationen betraktar ökningen av antalet fall av icke smittsamma sjukdomar som en epidemi och enligt dess uppskattningar kommer denna epidemi fram till 2030 att kräva 52 miljoner liv.
- R. Uppgifter från Världsekonometiskt forum och Harvard School of Public Health uppskattar att de icke smittsamma sjukdomarna globalt sett kommer att leda till ekonomiska förluster på 25 000 miljarder EUR från 2005 till 2030.
- S. De icke smittsamma sjukdomarna kan komma att lägga hinder i vägen för Europa 2020-strategin och inkräkta på människors rätt att leva friska och produktiva liv.
- T. EU har en viktig funktion att fylla för att nå snabbare framsteg när det gäller de globala hälso-utmaningarna, däribland millennieutvecklingsmålen för hälsa och icke smittsamma sjukdomar, enligt rådets slutsatser om EU:s roll i det globala hälsoarbetet.
- U. Vissa faktorer rörande icke smittsamma sjukdomar är utan tvekan kopplade till globala problem såsom miljöförstöring och bör därför hanteras på global nivå. Andra aspekter kan åtgärdas på nationell eller regional nivå, i enlighet med subsidiaritetsprincipen.
- V. Den prenatala miljön, inklusive exponeringen för miljöföroreningar, påverkar olika aspekter av människors hälsa och välmående under hela livet, särskilt risken för att utveckla luftvägssjukdomar, och kan bidra till cancer och diabetes.

Torsdagen den 15 september 2011

- W. Människor i dag lever visserligen längre och friskare än tidigare generationer, men eftersom befolkningen blir allt äldre och antalet riktigt gamla personer ökar, står EU inför en epidemi av kroniska sjukdomar och multimorbiditet, samt, till följd av detta, inför ett hot mot eller ett ökat tryck på de nationella hälso- och sjukvårdssystemens ekonomiska bärkraft.
- X. Socioekonomiska faktorer är också viktiga utslagsgivande faktorer för hälsan och ojämlikhet i hälsa finns både mellan och inom medlemsstaterna.
- Y. Senast 2020 kommer det att i Europa saknas uppskattningsvis en miljon yrkesverksamma inom hälso- och sjukvården, bland dem läkare, sjuksköterskor, tandläkare, apotekare och sjukgymnaster.
- Z. Sociala och miljörelaterade faktorer bör klart anges såsom utslagsgivande faktorer för hälsan, mot bakgrund av att exempelvis förorenad inomhusluft varje år förorsakar 1,6 miljoner dödsfall vilket gör den till ett allvarligt miljöbetingat hot mot hälsan i Europa, samtidigt som den leder till avsevärt minskad livslängd och produktivitet.
- AA. EU-medborgarna oroar sig för hur miljön kan komma att påverka deras hälsa. Det främsta orosmomentet är vilken inverkan farliga kemikalier kan få. Föreningar från fina partiklar förknippas exempelvis med över 455 000 dödsfall per år i EU:s 27 medlemsstater, på grund av effekterna på hjärta och luftvägar.
1. Europaparlamentet efterlyser ett starkt politiskt åtagande från kommissionen och medlemsstaternas sida, så att det framgår hur betydande och allvarig den världsomfattande epidemin av icke smittsamma sjukdomar är.
2. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU att sätta upp ett djärvt mål för minskning av dödsfall från icke smittsamma sjukdomar som kan förebyggas, till exempel Världshälsoorganisationens mål om att dödligheten på nationell nivå senast 2025 ska minskas med 25 procent jämfört med vad den var 2010.
3. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att anta följande fem centrala åtaganden och ta med dem i det politiska uttalandet från FN:s högnivåmöte om icke smittsamma sjukdomar i september 2011:
- Minskning med 25 procent av dödsfall orsakade av icke smittsamma sjukdomar som kan förebyggas senast 2025, såsom Världshälsoorganisationen föreslagit.
 - Kostnadseffektiva och kostnadssparande insatser, bland annat i form av att Världshälsoorganisationens ramkonvention om tobakskontroll genomförs snabbare, bättre tillgång till och främjande av goda kostvanor, effektiv kamp mot alkoholmissbruk, tillgång till och främjande av fysisk aktivitet samt mindre exponering för miljöföroreningar, inbegripet endokrinstörande och andra miljöfrämmande ämnen, omfattande hela befolkningen.
 - Övervakning av trender när det gäller dödlighet i icke smittsamma sjukdomar samt av de gemensamma delade riskfaktorerna för sådana sjukdomar.
 - Utveckling av globala och nationella redovisningsmekanismer för alla viktiga berörda intressenter.

Torsdagen den 15 september 2011

- Inrättande under 2012 av ett partnerskap på hög nivå för att bistå med genomförandet av rekommendationerna samt arrangerande av ett högnivåmöte 2014 för utvärdering av i vilken omfattning åtagandena fullgjorts.
4. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att aktivt genomföra den politiska deklarationen efter högnivåmötet, under medverkan av alla relevanta EU-organ och EU-institutioner, för att bemöta de utmaningar som icke smittsamma sjukdomar innebär.
5. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna till ökade insatser för primärt förebyggande av, forskning kring, tidig diagnos av och hantering av de fyra vanligaste icke smittsamma sjukdomarna, dvs. hjärt- och kärlsjukdomar, luftvägssjukdomar, cancer och diabetes, utan att man försummar andra viktiga icke smittsamma sjukdomar, såsom psykiska och neurologiska sjukdomar, däribland Alzheimers sjukdom. Parlamentet betonar vikten av att man på ett tidigt stadium identifierar de personer som löper stor risk att drabbas eller dö av dessa sjukdomar eller är predisponerade, eller lider av kroniska och allvarliga sjukdomar samt riskfaktorer som förvärrar icke smittsamma sjukdomar.
6. Europaparlamentet betonar att det behövs ett samlat och helhetsbetonat patientcentrerat grepp på problematiken med långvariga sjukdomar, vilket ska omfatta sjukdomsförebyggande och hälsofrämjande åtgärder, tidig diagnos, övervakning och fostran och även informationskampanjer riktade till allmänheten om riskfaktorer, redan befintliga sjukdomar och en ohälsosam livsstil (tobakskonsumtion, dåliga kostvanor, brist på fysisk aktivitet och alkoholintag) samt samordning av sjukhusvård och öppenvård i närsamhället.
7. Europaparlamentet vill att strategier för förebyggande av icke smittsamma sjukdomar ska genomföras från och med tidig ålder. Parlamentet betonar att det behövs mer utbildning om hälsosamma kost- och motionsvanor i skolorna. Parlamentet konstaterar att det generellt bör tillgängliggöras lämpliga resurser för sådant utbildningsarbete.
8. Europaparlamentet konstaterar att strategierna mot beteendemässiga, sociala, ekonomiska och miljörelaterade faktorer som förknippas med icke smittsamma sjukdomar snabbt och fullständigt bör genomföras för att dessa sjukdomar ska bemötas så effektivt som möjligt och livskvaliteten och jämlikhet i samband med hälsa ska öka.
9. Europaparlamentet medger att vi behöver flytta fokus när det gäller vård av långt framskridna kroniska sjukdomar så att fokus läggs vid behandling av patienter i tidiga stadier av icke smittsamma sjukdomar och det slutliga målet blir att inte bara kunna hantera sjukdomarna utan också förbättra prognosen för dem som drabbats av kroniska sjukdomar. Samtidigt betonas vikten av palliativ vård.
10. Europaparlamentet välkomnar att tidigare ordförandeskap för EU betonat arbetet med att förebygga och kontrollera kroniska icke smittsamma sjukdomar, bland annat att det spanska ordförandeskapet prioriterat hjärt- och kärlsjukdomar och det polska ordförandeskapet hållit konferenser om kroniska luftvägssjukdomar hos barn och om solidaritet i hälsofrågor och att överbrygga klyftan i fråga om hälsa mellan EU:s medlemsstater.
11. Europaparlamentet efterlyser med kraft klara protokoll och evidensbaserade riktlinjer för de vanligaste icke smittsamma sjukdomarna för att garantera att patienterna på lämpligt sätt omhändertas och behandlas av alla inom hälso- och sjukvården, bland dem specialister, läkare inom primärvården och specialistsjuksköterskor.

Torsdagen den 15 september 2011

12. Europaparlamentet betonar att det behövs forskning kring och undervisning om kroniska sjukdomar på alla nivåer, framför allt om de fyra vanligaste icke smittsamma sjukdomarna, utan att andra viktiga icke smittsamma sjukdomar försummas. Detta behövs också om minskning av riskfaktorerna, insatser för folkhälsan överlag samt samspelet mellan föroreningskällor och hälsoeffekter, varvid det tvärvetenskapliga samarbetet om icke smittsamma sjukdomar ska göras till en prioritet inom forskningen i de regioner och länder som har tillräckligt med resurser för ändamålet.

13. Europaparlamentet yrkar eftertryckligen på att medlemsstaterna ska följa EU:s luftkvalitetsnormer och genomföra Världshälsoorganisationens rekommenderade riktlinjer för kvaliteten på luften utomhus och inomhus, liksom Parma-deklarationen från 2010 och åtagandet att agera, där det står att klimatförändringarnas hälsoeffekter måste åtgärdas.

14. Europaparlamentet understryker att direktivet om tobaksprodukter omedelbart och effektivt måste ses över.

15. Europaparlamentet understryker att EU och medlemsstaterna ytterligare måste integrera det förebyggande arbetet och arbetet med att minska riskfaktorer i all relevant lagstiftning och politik och framför allt inom miljö-, livsmedels- och konsumentpolitiken för att de ska kunna uppnå mål i samband med icke smittsamma sjukdomar och klara av de utmaningar mot folkhälsan, samhället och ekonomin som de innebär.

16. Europaparlamentet inser att åtgärder i hälso- och sjukvårdsfrågor enligt artikel 168 i EUF i första hand kommer an på medlemsstaterna, men betonar vikten av att det fastställs en EU-strategi för kroniska icke smittsamma sjukdomar, följd av en rådsrekommendation med enskilda avsnitt om de fyra vanligaste bland dessa sjukdomar, och att det i denna tas hänsyn till könsspecifika faktorer i samarbete med relevanta intressenter, bland dem patienter och yrkesverksamma inom hälso- och sjukvården.

17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att senast 2013 fastställa nationella planer för icke smittsamma sjukdomar och framför allt för de fyra vanligaste bland dem (hjärt- och kärlsjukdomar, luftvägssjukdomar, cancer och diabetes) anslå resurser som motsvarar den belastning som dessa sjukdomar innebär samt inrätta en global samordningsmekanism på hög nivå för åtgärder mot dem.

18. Europaparlamentet konstaterar att genomförandet av nationella planer för icke smittsamma sjukdomar, tillsammans med ett effektivare arbete för att förebygga, diagnostisera och komma till rätta med dem och med riskfaktorer såsom befintliga eller kroniska och allvarliga sjukdomar, avsevärt skulle kunna minska den belastning dessa sjukdomar överlag innebär och således bidra positivt till att bevara de nationella hälso- och sjukvårdssystemens ekonomiska bärkraft.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortlöpande övervaka och rapportera om hur det går med medlemsstaternas genomförande inom EU av de nationella planerna för icke smittsamma sjukdomar, framför allt för de fyra vanligaste av dessa sjukdomar, varvid tyngdpunkten ska vila vid vilka framsteg som görs med att förebygga och tidigt upptäcka sjukdomarna, komma till rätta med dem samt forska kring dem.

20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att öka antalet utbildade och i praktiken yrkesverksamma inom hälso- och sjukvårdssystemen för att den belastning som icke smittsamma sjukdomar innebär ska kunna bemötas effektivare.

21. Europaparlamentet betonar att det behövs konsekvens och ett samlat grepp som ska omfatta FN:s politiska deklaration och rådets och kommissionens aktuella åtgärder, alltså den reflektionsprocess om kroniska sjukdomar som efterfrågats.

Torsdagen den 15 september 2011

22. Europaparlamentet ber kommissionen att överväga och bedöma möjligheten av att utvidga mandatet för Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC) så att också icke smittsamma sjukdomar omfattas av dess ansvarsområde, samt att använda det som ett centrum för uppgiftsinsamling och utarbetande av rekommendationer om dessa sjukdomar så att de som är ansvariga för utformningen av politiken, samt forskare och läkare, får uppgifter om bästa praxis och ökad kunskap om icke smittsamma sjukdomar.

23. Europaparlamentet betonar att det måste fastställas prioriteringar för en centraliserad uppgiftsinsamling för att vi ska få jämförbara data som möjliggör bättre planering och bättre rekommendationer runtom i EU.

24. Europaparlamentet efterlyser en genomgripande översyn senast 2014 av hur FN:s politiska deklaration genomförts.

25. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att se till att en delegation på hög nivå är närvarande vid FN:s möte den 19–20 september 2011 och därvid lägger fram en vitsyftande och samordnad EU-ståndpunkt.

26. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, EU:s FN-ambassadör, FN:s generalsekreterare och Världshälsoorganisationens generaldirektör.

EU:s politiska strategi för ITU:s världskonferens om radiokommunikationer 2012 (WRC-12)

P7_TA(2011)0391

Europaparlamentets resolution av den 15 september 2011 om Europeiska unionens politiska strategi för Internationella teleunionens (ITU) världskonferens om radiokommunikationer 2012 (WRC-12)

(2013/C 51 E/21)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande (KOM(2011)0180) av den 6 april 2011 om Europeiska unionens politiska strategi för Internationella teleunionens (ITU) världskonferens om radiokommunikationer 2012 (WRC-12),
- med beaktande av dagordningen för ITU:s världskonferens WRC-2012,
- med beaktande av den digitala agendan i Europa 2020-strategin,
- med beaktande av radiospektrumpolitikgruppens (RSPG) yttrande om de gemensamma politiska målen inför WRC-2012,
- med beaktande av sin ståndpunkt om det fleråriga programmet för radiospektrumpolitik, antagen den 11 maj 2011 ⁽¹⁾,
- med beaktande av slutsatserna från rådet (transport, telekommunikation och energi) av den 27 maj 2011 om WRC-2012,
- med beaktande av artiklarna 8a.4 och 9.1 i direktiv 2009/140/EG av den 25 november 2009 om ändring av direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster,

⁽¹⁾ Antagna texter P7_TA(2011)0220.

Torsdagen den 15 september 2011

- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Världskonferensen 2012 kommer att avslutas med antagandet av ändringar av ITU-radioreglementen.
 - B. EU:s medlemsstater ska se till att de internationella överenskommelser som EU har ingått inom ramen för ITU är förenliga med EU:s gällande lagstiftning, särskilt med de relevanta reglerna och principerna för EU:s regelverk för elektroniska kommunikationer.
 - C. Spektrumet är en begränsad allmän resurs som är mycket viktig för ett växande antal sektorer.
 - D. Framför allt är trådlöst bredband och kommunikationstjänster viktiga drivkrafter för tillväxt och den europeiska konkurrenskraften på global nivå, vilket betonas i den digitala agendan för Europa.
 - E. Europa kommer bara att kunna utnyttja den digitala ekonomins fulla potential om man skapar en väl fungerande inre digital marknad med lika villkor över hela Europa.
 - F. Ett viktigt sätt att minska kapacitetsbegränsningar i mobila nät och uppmuntra nya tjänster och ekonomisk tillväxt är att på ett harmoniserat sätt frigöra ytterligare spektrum på global och europeisk nivå.
 - G. En viktig fråga på konferensen är tillgången till radiospektrum och berör i synnerhet den digitala utdelningen inom 800 MHz-bandet.
 - H. Många andra punkter har relevans för EU:s politik (informationssamhället, transportsektorn, rymdpolitiken, Galileo, den inre marknaden, den audiovisuella politiken, forskning osv.).
 - I. Varje världskonferens om radiokommunikationer sätter agendan för nästa konferens.
1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande och instämmer i analysen om betydelsen av WRC-2012 för EU:s politik.
 2. Europaparlamentet anser att EU måste tala med en röst i multilaterala förhandlingar för att föra fram sina intressen och skapa globala synergieffekter samt stordriftsfördelar i användningen av spektrum. Parlamentet uppmuntrar därför på det bestämdaste medlemsstaterna att ställa sig helt bakom dessa politiska riktlinjer och att aktivt främja och försvara dem under WRC-2012. Dessutom anser parlamentet att så länge kommissionen inte har rätt att föra EU:s talan i ITU bör medlemsstaterna, i nära samordning med kommissionen, arbeta fram en gemensam ståndpunkt för unionen baserad på det fleråriga programmet för radiospektrumpolitik.
 3. Europaparlamentet framhåller de 25 enskilda punkterna på dagordningen för WRC-12 och deras potentiella betydelse för EU:s politik och mål.
 4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att trygga dessa mål och att stå emot ändringar av ITU-radioreglementen som skulle kunna påverka deras räckvidd och innehåll. Parlamentet uppmanar i sammanhanget kommissionen att garantera att EU-fördragets principer och gemenskapens regelverk respekteras.

Torsdagen den 15 september 2011

5. Europaparlamentet anser att kommissionen bör bistå medlemsstaterna med tekniskt och politiskt stöd i deras bilaterala och multilaterala förhandlingar med tredjeländer och samarbeta med medlemsstaterna när internationella avtal förhandlas fram, särskilt avtal med angränsande tredjeländer där störningar kan uppstå till följd av olika allokeringsplaner.
6. Europaparlamentet erinrar om sin ståndpunkt i det fleråriga programmet för radiospektrumpolitik, och – med särskilt avseende på ITU:s egen studie om avancerade behov för IMT – om vikten av att allokera tillräckligt och lämpligt spektrum till den mobila datatrafiken, som kommer att uppgå till sammanlagt minst 1 200 MHz 2015, för att stödja unionens politiska mål och på bästa sätt möta den växande efterfrågan på mobil datatrafik. Parlamentet påminner om att alla nya åtgärder bör vara transparenta och inte får snedvrida konkurrensen eller missgynna nya aktörer på telekommunikationsmarknaden.
7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja kommissionen i arbetet med att inkludera denna relevanta punkt på agendan inför nästa WRC-konferens 2016. Parlamentet återupprepar här betydelsen av att EU ser över sin nuvarande spektrumanvändning och effektiviteten i denna användning, vilket föreslås i det fleråriga programmet för radiospektrumpolitik.
8. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till medlemsstaterna och kommissionen att driva en ambitiös harmoniseringsagenda i enlighet med ITU:s slutsatser och uppmanar kommissionen att bedöma och se över behovet av att frigöra ytterligare spektrumband, med hänsyn till utvecklingen inom spektrumteknik, marknadserfarenheter med nya tjänster, eventuella framtida behov av markbundna radio- och TV-sändningar och bristen på spektrum inom andra frekvensband som lämpar sig för täckning med trådlöst bredband, för att detta ska bli möjligt, förutsatt att de nödvändiga besluten fattas senast 2012 och 2016.
9. Europaparlamentet betonar att trådlösa bredbandstjänster avsevärt bidrar till en ekonomisk återhämtning och tillväxt. Det måste finnas tillräckligt spektrum som hanteras effektivt för att svara mot en ökad konsumentefterfrågan, både vad gäller kapacitet och täckning.
10. Europaparlamentet anser att en starkare roll för EU inom spektrumpolitiken kräver att EU:s formella ställning i ITU stärks och stöder därför aktivt en ny prövning av dess status i ITU:s nästa diplomatkonferens 2014.
11. Europaparlamentet understryker vikten av samarbete och samordning medlemsstaterna emellan för att EU ska kunna dra nytta av den fulla potential som innovationsmöjligheterna ger när det gäller radiospektrumteknik.
12. Europaparlamentet framhåller hur viktigt det är att EU fungerar som en spjutspets inom radiospektrumtekniken och globalt sett föregår med gott exempel i fråga om bästa praxis och sammanhållning.
13. Europaparlamentet understryker att den utrustning som använder radiospektrum är mycket sårbar inför cyberattacker och betonar behovet av en samordnad global strategi för att öka cybersäkerheten.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att rapportera om de resultat och framsteg som görs på WRC-12.
15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Torsdagen den 15 september 2011

Vitryssland: arresteringen av människorättsaktivisten Ales Bjalatski

P7_TA(2011)0392

Europaparlamentets resolution av den 15 september 2011 om Vitryssland: gripandet av människorättsförsvararen Ales Bjaljatski

(2013/C 51 E/22)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Vitryssland, särskilt resolutionerna av den 12 maj 2011 ⁽¹⁾, 10 mars 2011 ⁽²⁾, 20 januari 2011 ⁽³⁾ och 17 december 2009 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser om Vitryssland, antagna vid rådets (utrikes frågor) 3 101:e möte den 20 juni 2011,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948 och FN:s förklaring om människorättsförsvarare från december 1988,
- med beaktande av den resolution om föreningsfrihet i Vitryssland, vilken antogs av Europarådets konferens för internationella icke-statliga organisationer den 22 juni 2011,
- med beaktande av resolutionen från FN:s råd för de mänskliga rättigheterna av den 17 juni 2011, med fördömande av kränkningar av de mänskliga rättigheterna före, under och efter presidentvalet i Vitryssland samt med en uppmaning till Vitrysslands regering att sluta "förfölja" oppositionsledare,
- med beaktande av uttalandet av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Catherine Ashton, av den 5 augusti 2011 om gripandet av Ales Bjaljatski i Vitryssland,
- med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Vitryssland är med stöd av internationella åtaganden skyldigt att respektera principerna för internationell rätt samt grundläggande värden såsom demokrati, rättsstatsprincipen och respekten för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter.
 - B. Människorättsförsvararen, ordföranden för människorättscentrumet "Vjasna" och vice ordföranden för Internationella federationen för mänskliga rättigheter (FIDH), Ales Bjaljatski, hölls först i förvar i Vitrysslands inrikesministeriums central för förvarstagna och greps sedan i Minsk den 4 augusti 2011, formellt anklagad för skattesmitning ("undanhållande av vinster i särskilt stor omfattning"), enligt det åtal som väcktes mot honom den 12 augusti 2011 med stöd av del II i artikel 243 i Vitrysslands strafflag. Nu står Bjaljatski antingen inför ett straff med "frihetsbegränsningar" på upp till fem år, eller en fängelsedom på mellan tre och sju år samt beslagtagnings av sin egendom, bland den också fastigheterna för människorättscentrumet "Vjasna".
 - C. Ales Bjaljatskis privata egendomar i Minsk, hans bostad i Rakov och kontoret för "Vjasna" i Minsk husrannsades av personal från Kommittén för statens säkerhet (KGB) och avdelningen för ekonomiska utredningar från Statens kontrollkommitté, varvid hans dator samt annat material togs i beslag.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0244.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0099.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0022.

⁽⁴⁾ EUT C 286 E, 22.10.2010, s. 16.

Torsdagen den 15 september 2011

- D. Den 16 augusti 2011 avslog en distriktsdomare i Minsk en begäran från Ales Bjaljatskis advokat om att denne människorättsförsvarare skulle försättas på fri fot mot att han utfäste sig att infinna sig inför rätta, och häktningstiden för Bjaljatski förlängdes tidigare samma vecka till två månader.
- E. Gripandet sammanhänger med att vissa EU-stater avslöjat uppgifter om Ales Bjaljatskis bankkonton för de vitryska myndigheterna, varvid dessa vid sökandet efter uppgifterna dragit nytta av det internationella samarbetet via ett bilateralt avtal om rättslig hjälp med stöd av systemet för internationella förfaranden och avtal om finansiella transaktioner, ett system som är avsett att spåra terrorister och brottslingar, för att ta full kontroll över icke-statliga organisationer inom det civila samhället och över den demokratiska oppositionen i Vitryssland, och för att dra EU-stödet till Vitrysslands civila samhälle i vanrykte.
- F. De vitryska skattemyndigheterna uppfattade beloppet på Bjaljatskis konton som hans personliga inkomster och anklagade honom för att undanhålla dem.
- G. De vitryska myndigheterna har systematiskt vägrat nationell registrering för nästan alla människorättsorganisationer i landet ("Vjasna" fick tre gånger avslag på registreringsansökan i följd), och eftersom utrikes stöd till de icke-statliga organisationerna i Vitryssland (i fallet "Vjasna" handlar det om medel för stöd till offren för den vitryska regimens massiva förtrycksåtgärder efter presidentvalet i december 2010) måste tillstyrkas av de vitryska myndigheterna är människorättsförsvararna tvungna att öppna konton i grannländerna för att effektivt kunna hjälpa företrädarna för det oberoende civila samhället.
- H. Trakasserier av människorättsförsvarare och -aktivister är systematiska och vitt utbredda. På senaste tiden har det kommit in rapporter om förföljelse av människorättsförsvarare, journalister och aktivister som fört kampanjer för frigivande av Bjaljatski. Detta har tagit sig uttryck i form av gripanden, förvarstagningar, förhör, bötesförelägganden och beslagtagningar av trycksaker. En av dessa, Viktor Sazonau, väntar på rättegång.
- I. Fallet Bjaljatski infogar sig som en del av ett vidare mönster av långvariga fortlöpande trakasserier mot det civila samhället och människorättsförsvarare efter presidentvalet i december 2010, vilket lett till en drastisk tillbakagång för de mänskliga rättigheterna och de medborgerliga och politiska friheterna i Vitryssland.
- J. Ett stort antal oppositionsaktivister, bland dem före detta presidentkandidater, samt journalister och människorättsförsvarare, togs i förvar för sitt deltagande i den fredliga demonstrationen efter valet den 19 december 2010 i Minsk. De anklagades för att ha "anstiftat oroligheter i omfattande skala" och fick omotiverat stränga straff på ända upp till sju års internering i fångkoloni med hög eller medelhög säkerhetsklass. Somliga av dem sägs ha utsatts för fysisk och psykisk tortyr eller förvägrats vederbörlig juridisk eller medicinsk hjälp eller sänts tillbaka till fängelse efter att ha genomgått ett svårt kirurgiskt ingrepp utan att få vederbörlig medicinsk rehabilitering.
1. Europaparlamentet uttrycker djup oro över den allt svårare situationen för människorättsförsvarare i Vitryssland. Parlamentet fördömer skarpt att ordföranden för människorättscentrumet Vjasna, Ales Bjaljatski, nyligen gripits, tillsammans med de påståenden som gjorts gällande mot honom, samt de vitryska myndigheternas brist på respekt för sådana grundläggande friheter som mötes- och yttrandefriheten.

Torsdagen den 15 september 2011

2. Europaparlamentet beklagar att de vitryska myndigheterna konsekvent vägrar ge rättslig ställning till oberoende människorättsorganisationer i landet så att de inte kan bedriva verksamhet, vilket sker med hjälp av lagar med förbudsåtgärder i syfte att tysta aktivister inom det civila samhället, varefter hotet om straffrättsliga påföljder används som skrämeltaktik mot människorättsförsvarare.
3. Europaparlamentet anser i detta sammanhang, mot bakgrund av det aldrig förut skådade tillslaget mot det civila samhället efter presidentvalet i december 2010, att brottmålsanklagelserna mot Bjaljatski föranletts av politiska skäl och avser hindra hans legitima arbete som människorättsförsvarare.
4. Europaparlamentet kräver att Bjaljatski ovillkorligen och omedelbart försätts på fri fot och att utredningen läggs ned och alla anklagelser mot honom avskrivs.
5. Europaparlamentet fördömer åtgärderna mot människorättscentrumet "Vjasna" och uppmanar med kraft de vitryska myndigheterna att inställa alla trakasserier mot Bjaljatski, "Vjasna" och dess personal samt även mot andra människorättsförsvarare och icke-statliga organisationer i landet samt respektera rättsstaten.
6. Europaparlamentet uppmanar de vitryska myndigheterna att upphäva artikel 193-1 i landets strafflag, där det står att det är förbjudet att organisera eller delta i icke-registrerade offentliga förenings verksamhet, eftersom detta stadgande strider mot de internationella normerna för föreningsfrihet och bryter mot de skyldigheter gentemot OSSE och FN som Vitryssland påtagit sig.
7. Europaparlamentet betonar att rättsligt bistånd mellan EU:s medlemsstater och Vitryssland inte bör urarta till ett verktyg för politisk förföljelse och förtrycksåtgärder mot politiska meningsmotståndare.
8. Europaparlamentet beklagar djupt att såväl vitrysk lag som internationella och bilaterala mekanismer avsiktligt missbrukats av de vitryska myndigheterna och gjorts till redskap för deras syften.
9. Europaparlamentet uppmanar de vitryska myndigheterna att rätta sig efter alla föreskrifter i FN:s förklaring om människorättsförsvarare och se till att de demokratiska principerna, mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna oavsett omständigheterna respekteras, i enlighet med den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och de internationella och regionala instrument för de mänskliga rättigheterna som Vitryssland ratificerat.
10. Europaparlamentet uppmanar med kraft de vitryska myndigheterna att reformera lagen och göra så att Vitrysslands lagstiftning, framför allt om förenings- och yttrandefrihet, följer internationella normer, och, i avvaktan på detta, avhålla sig från att ytterligare missbruka den.
11. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och EU:s höga representant att öka trycket på de vitryska myndigheterna och ytterligare utvidga förteckningen över viseringsförbud och frysning av tillgångar till att omfatta dem som varit inblandade i att Ales Bjaljatski gripits och lagförts.
12. Europaparlamentet framhåller att oppositionen och det civila samhället i Vitryssland oavslåligt förtrycks på ett sätt som man aldrig upplevt förut och att EU därför måste stödja demokratibygandet i Vitryssland och finna nya sätt att bistå Vitrysslands civila samhälle och oavhängiga medier i deras arbete med att öka medvetenheten hos allmänheten.
13. Europaparlamentet uppmanar toppmötet för det östliga partnerskapet, vilket ska hållas i Warszawa den 28 och 29 september 2011, till ökat stöd och effektivt engagemang med Vitrysslands demokratiska opposition och organisationer inom det civila samhället för att uppmuntra och stödja deras insatser för demokrati.

Torsdagen den 15 september 2011

14. Europaparlamentet kräver att de vitryska myndigheterna garanterar att alla politiska fångar får vederbörligt juridiskt och medicinskt bistånd samt att de ovillkorligen och omedelbart frigges och rentväs från alla anklagelser och fullständigt återfår sina medborgerliga rättigheter.

15. Europaparlamentet betonar att ett eventuellt återknytande av EU:s kontakter med Vitryssland bör underställas strikta villkor och förutsätter att Vitryssland åtar sig att respektera demokratins normer, mänskliga rättigheter och rättstatsprincipen, enligt vad som sägs i den gemensamma förklaringen från toppmötet i Prag den 7 maj 2009 om det östliga partnerskapet, som även den vitryska regeringen undertecknat.

16. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, OSSE:s och Europarådets parlamentariska församlingar samt Vitrysslands regering och parlament.

Sudan: situationen i delstaterna Södra Kordofan och Blå Nilen

P7_TA(2011)0393

Europaparlamentets resolution av den 15 september 2011 om situationen i Södra Kurdufan och de stridigheter som utbrutit i delstaten Blå Nilen

(2013/C 51 E/23)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Sudan,
- med beaktande av det övergripande fredsavtalet, som undertecknades den 9 januari 2005,
- med beaktande av Afrikanska unionens förklaring av den 31 januari 2011,
- med beaktande av förklaringen av den 9 juli 2011 från Europeiska unionen och dess medlemsstater om Republiken Sydsudans självständighet,
- med beaktande av uttalandena från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Catherine Ashton, av den 6 september 2011 om de stridigheter som utbrutit i delstaten Blå Nilen och av den 26 augusti 2011 om situationen i Södra Kurdufan,
- med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser av den 20 juni 2011,
- med beaktande av uttalandet av den 26 augusti 2011 från kommissionsledamot Kristalina Georgieva om tillträde för humanitärt bistånd till Södra Kurdufan,
- med beaktande av uttalandet av den 21 juni 2011 från Europaparlamentets talman, Jerzy Buzek, om situationen i Abyei och Södra Kurdufan,
- med beaktande av Afrikanska unionens uttalande av den 20 augusti 2011 om avtalet mellan Sudans regering och Sydsudans regering om stöduppdraget för gränsövervakning,
- med beaktande av den preliminära rapporten från augusti 2011 från kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter om kränkningar av internationell människorätt och humanitär rätt i Södra Kurdufan från den 5 till den 30 juni 2011,
- med beaktande av ramavtalet om de politiska och säkerhetsrelaterade arrangemangen i delstaterna Blå Nilen och Södra Kurdufan, undertecknat den 28 juni 2011,

Torsdagen den 15 september 2011

- med beaktande av uttalandet av den 2 september 2011 från FN:s generalsekreterare Ban Ki-moon i vilket han väddade om ett slut på stridigheterna i delstaterna Södra Kurdufan och Blå Nilen,
- med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Situationen i Södra Kurdufan är fortsatt spänd, med strider mellan Sudans väpnade styrkor och Sudanesiska folkets befrielserörelse/Nord (SPLM Nord), och stridigheter har även brutit ut på nytt i delstaten Blå Nilen.
 - B. Den väpnade konflikten mellan Sudans väpnade styrkor och SPLM i Södra Kurdufan har lett till förluster av människoliv, och tusentals människor har fördrivits till grannländerna.
 - C. Den 23 augusti 2011 tillkännagav president al-Bashir ett ensidigt, två veckor långt eldupphör i Södra Kurdufan, men han sade även att inga utländska organisationer skulle tillåtas att verka i regionen.
 - D. Den 2 september 2011 tillkännagav president al-Bashir att den tillfälliga konstitutionen i delstaten Blå Nilen skulle upphävas och undantagstillstånd införas efter de blodiga sammandrabbningarna i området mellan Sudans armé och styrkor med band till Sydsudan, strider som drivit ytterligare tusentals människor på flykt ur landet.
 - E. Angreppen mot civila i Södra Kurdufan omfattar riktade, summariska och utomrättsliga avrättningar, för det mesta av människor som uppfattas som anhängare till SPLM, samt godtyckliga gripanden och kvarhållanden. Det finns farhågor att de fängslade utsätts för tortyr och annan omänsklig och förnedrande behandling och att det förekommer razzior som sägs vara inriktade på folkgruppen nubanerna, påtvingade försvinnanden, förstörelse av kyrkor samt plundring.
 - F. Över 200 000 människor beräknas ha fördrivits eller blivit hårt drabbade av de senaste striderna, och 5 000 personer har tagit sig in i Sydsudan (delstaten Unity) för att undkomma konflikten. Detta antal kan komma att öka avsevärt under de kommande månaderna, eftersom stridigheterna i regionen fortsätter.
 - G. Trots eldupphöret bombar Sudans väpnade styrkor urskillningslöst civila områden i Nubabergen i Södra Kurdufan, vilket gör att hjälpen inte kan nå fram till dem som fördrivits.
 - H. Humanitära organisationer har inte kunnat få tillstånd att arbeta i Södra Kurdufan sedan konflikten bröt ut i juni, och det har inte gjorts några bedömningar av behoven. Den sudanesiska regeringen har förkastat en begäran om att fredsbevarande FN-styrkor ska få stanna i Södra Kurdufan, Blå Nilen och Abyei efter Sydsudans självständighet.
 - I. Sydsudanesiska säkerhetsstyrkor rapporteras ha stört de humanitära organisationernas arbete, bland annat genom att lägga beslag på fordon, fysiskt angripa hjälparbetare och plundra läger tillhörande internationella organisationer, däribland FN, vars tjänstemän har nekats tillträde till många delar av Södra Kurdufan, så att de inte har kunnat göra utredningar eller genomföra ett oberoende bedömningsuppdrag på fältet.

Torsdagen den 15 september 2011

- J. En stor del av befolkningen i regionen lider fortfarande brist på mat, och denna situation har förvärrats av konflikten, stigande priser på förnödenheter samt svälten på Afrikas horn.
- K. Kommissionen har anslagit 100 miljoner euro för 2011, varav 11 miljoner till övergångsområdena, men fortfarande är den internationella appellen för Sydsudan finansierad till endast 37 procent.
- L. Det har gjorts få framsteg i de delar av det övergripande fredsavtalet som handlar om att nå en överenskommelse i förhandlingarna efter folkomröstningen om frågor som fördelningen av oljeinkomster, gränsdragningar, medborgarskap och uppdelningen av skulder och tillgångar, liksom folkomröstningarna i Södra Kurdufan, Blå Nilen och Abyei.
- M. Situationen i Darfur är fortfarande en stor källa till oro, och FN:s uppdrag i Darfur rapporterar om trakasserier, bortföranden och allmänna hot mot säkerheten av centrala reservpolisen i läger för internflyktingar.
1. Europaparlamentet beklagar djupt förlusten av människoliv, våldet, människorättsövergreppen och hindrandet av humanitärt bistånd i delstaterna Södra Kurdufan och Blå Nilen. Parlamentet fördömer skarpt invasionen av Sudans väpnade styrkor i delstaterna Södra Kurdufan och Blå Nilen. Parlamentet väddar till alla parter att omedelbart upphöra med stridigheterna och söka nå en politisk lösning på grundval av avtalet från den 28 juni 2011. Vidare kräver parlamentet att undantagstillståndet hävs i delstaten Blå Nilen.
 2. Europaparlamentet påminner alla parter om deras skyldighet att respektera internationell humanitär rätt och människorättslagstiftning. I synnerhet kräver parlamentet ett slut på de riktade summariska och utomrättsliga avrättningarna, de godtyckliga gripandena och kvarhållandena, tortyren, de påtvingade försvinnandena och plundrandet. Vidare kräver parlamentet att Sudan upphör med sina urskillningslösa flygbombningar, och betonar att de som gjort sig skyldiga till eventuella övergrepp måste avkrävas ansvar genom en oberoende utredning av FN.
 3. Europaparlamentet välkomnar det avtal som kom till stånd genom Afrikanska unionens medling den 8 september 2011, där båda sidor går med på att dra tillbaka sina styrkor från det omstridda området Abyei. Parlamentet uppmanar Sudan och Sydsudan att hålla sig till alla bestämmelser i det övergripande fredsavtalet från 2005 och därigenom främja en varaktig fred, upprätthålla folkets rätt till självbestämmande, respektera fastlagda gränser och slutligen bana väg för försoning mellan de båda länderna. Parlamentet upprepar EU:s löften om att engagera sig i Sudan och Sydsudan för att hjälpa fram ett demokratiskt styre och respekt för mänskliga rättigheter för alla sudaneser.
 4. Europaparlamentet kräver att alla sidor ger humanitära organisationer omedelbart och obehindrat tillträde till alla som behöver hjälp, utan våld och hotelser. Parlamentet understryker med skärpa skyldigheten att skydda civila och humanitära hjälparbetare. Det är bekymmersamt att enbart statskontrollerade organ och lokala hjälparbetare kan dela ut humanitärt bistånd, medan lagren av grundläggande förnödenheter håller på att ta slut.
 5. Europaparlamentet oroas av rapporterna om att regeringen försöker tvinga fördrivna personer att återvända till områden där det råder fara för deras liv och säkerhet. Internflyktingarnas rättigheter måste respekteras.
 6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, EU:s medlemsstater och världssamfundet att infria sina åtaganden om finansiering till regionen, särskilt för att komma till rätta med allvarliga brister inom livsmedelsbiståndet, de tillfälliga bostäderna och det akuta skyddet. Stor uppmärksamhet måste ägnas åt läget för livsmedelsförsörjningen, och förvärras situationen måste åtgärder vidtas. Parlamentet anser att ytterligare bistånd kan komma att behövas för att undvika det annalkande hotet om en ny storskalig humanitär kris i regionen.

Torsdagen den 15 september 2011

7. Europaparlamentet uppmanar världssamfundet – och betonar här sitt stöd för insatserna från Afrikanska unionens högnivåpanel för genomförandet i Sudan, under Thabo Mbekis ledning och Arabförbundets medverkan – att underlätta förhandlingarna mellan parterna i det övergripande fredsavtalet och de insatser som görs av FN:s generalsekreterares särskilde representant för Sudan.

8. Europaparlamentet är starkt oroat över den rapporterade ökade användningen av landminor i regionen. Parlamentet erinrar om sitt fasta motstånd mot användning av minor och kräver att detta bruk omedelbart upphör.

9. Europaparlamentet uppmanar Afrikanska unionen att stärka sitt samarbete med Internationella brottmålsdomstolen i syfte att öka medvetenheten om och upprätthålla respekten för mänskliga rättigheter i hela Afrika. Parlamentet kräver ett slut på straffriheten för alla brott som begåtts under kriget i Sudan och hoppas att president Omar al-Bashir snart kommer att ställas inför rätta i Haag, som en del av ett nödvändigt skipande av rättvisa, återupprättande av rättsstaten och upprättelse för offren.

10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, FN:s säkerhetsråd och generalsekreterare, EU:s särskilda representant i Sydsudan, Sudans regering, Sydsudans regering, Afrikanska unionens institutioner och ordföranden för Afrikanska unionens högnivåpanel för genomförandet i Sudan, den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen samt medlemsstaternas regeringar.

Eritrea: fallet Dawit Isaak

P7_TA(2011)0394

Europaparlamentets resolution av den 15 september 2011 om Eritrea: fallet Dawit Isaak

(2013/C 51 E/24)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av artiklarna 2, 3, 6.3, 21.2 a och 21.2 b i EU-fördraget,
- med beaktande av Afrikanska stadgan om mänskliga rättigheter och folkens rättigheter, i vilken Eritrea är part, i synnerhet artiklarna 6, 7 och 9,
- med beaktande av artikel 9 i partnerskapsavtalet AVS–EU, i dess ändrade lydelse från 2005 (Cotonou-avtalet), som Eritrea har undertecknat,
- med beaktande av uttalandet från rådets ordförandeskap av den 22 september 2008 om politiska fångar i Eritrea samt senare uttalanden från rådet och kommissionen om Eritrea och om människorättssituationens utveckling sedan dess,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Eritrea, i synnerhet resolutionerna om de mänskliga rättigheterna och fallet Dawit Isaak,
- med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:

Torsdagen den 15 september 2011

- A. Det är djupt oroväckande att notera den försämrade människorättssituationen i Eritrea och de eritreanska myndigheternas uppenbara ovilja att samarbeta trots att EU och internationella människorättsorganisationer vid upprepade tillfällen vädjat om detta.
- B. EU är starkt och tydligt engagerat i skyddet av de mänskliga rättigheterna och ser dem som ett grundläggande värde. Bland dessa universella och centrala rättigheter ingår även tryck- och yttrandefriheten.
- C. Rättsstatens principer får aldrig äventyras.
- D. Tusentals eritreaner, bland dem tidigare högt uppsatta medlemmar av det styrande partiet, har fängslats utan åtal, utan rättvis rättegång och utan möjlighet att träffa sina advokater eller anhöriga sedan de kritiserat president Isaias Afewerki offentligt 2001.
- E. Sedan september 2001 har tio oberoende journalister suttit frihetsberövade i Asmera, bland andra den svenske medborgaren Dawit Isaak. Isaak har inte åtalats för något brott, och de eritreanska myndigheterna har vägrat att uttala sig om hans öde.
- F. Den 23 september 2011 har den svenske medborgaren Dawit Isaak, före detta reporter för en oberoende tidning i Eritrea, suttit tio år i fängelse utan vare sig åtal, rättegång eller domstolsförhandlingar. Internationellt betraktas Isaak som en samvetsfånge.
- G. I ett rättsligt yttrande som lades fram för Europaparlamentets talman i september 2010 framhålls att EU har en juridisk och moralisk skyldighet att skydda sina medborgare i enlighet med Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och i enlighet med EU-domstolens rättspraxis.
- H. Det är chockerande att Eritreas regering konsekvent vägrar att lämna ut någon information om fångarnas situation, exempelvis var de hålls fångna och om de ens är kvar i livet.
- I. Enligt rapporter från tidigare fängvaktare har mer än hälften av de tjänstemän och journalister som greps 2001 avlidit.
- J. EU är en viktig partner till Eritrea genom sitt utvecklingsstöd och bistånd till landet.
1. Europaparlamentet noterar med stor oro den alltjämt undermåliga människorättssituationen i Eritrea, framför allt bristen på yttrandefrihet och den fortsatta förekomsten av politiska fångar, som frihetsberövats i strid med rättsstatens principer och Eritreas konstitution.
2. Europaparlamentet beklagar djupt att Dawit Isaak ännu inte har återfått sin frihet och att han tvingats sitta tio år som samvetsfånge. Parlamentet uttrycker oro för Dawit Isaaks liv under de notoriskt dåliga fängelseförhållandena i Eritrea, där han saknar tillgång till nödvändig sjuk- och hälsovård.

Torsdagen den 15 september 2011

3. Europaparlamentet uppmanar de eritreanska myndigheterna att omedelbart frige Dawit Isaak och tidigare högt uppsatta tjänstemän i enlighet med den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna.
 4. Europaparlamentet uppmanar de eritreanska myndigheterna att häva förbudet mot landets oberoende press och att omedelbart frige de oberoende journalister och alla andra som har fängslats enbart för att de utövat sin rätt att yttra sig fritt.
 5. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till Staten Eritrea att omedelbart frige alla politiska fångar, inklusive Dawit Isaak. Om de inte kan friges omedelbart kräver parlamentet att Staten Eritrea utsträcker all medicinsk och juridisk hjälp till att även omfatta dessa och andra fångar. Parlamentet begär vidare att företrädare för EU och EU-länder får träffa Dawit Isaak för att kunna fastställa hans behov av hälso- och sjukvård och annat stöd.
 6. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att öka EU:s och dess medlemsstaters ansträngningar för att få Dawit Isaak fri.
 7. Europaparlamentet uppmanar rådet att mer aktivt utnyttja dialogmekanismerna i samband med EU:s program för utvecklingsbistånd till Eritrea för att snarast hitta lösningar som leder till att politiska fångar friges och till att det demokratiska styret i landet förbättras. I detta sammanhang uppmanas rådet att se till att EU:s utvecklingsbistånd inte gynnar Eritreas regering utan uteslutande riktar sig till det eritreanska folket.
 8. Europaparlamentet väddar till Afrikanska unionen, som är en partner till EU och som uttryckligen engagerar sig för universella värden som demokrati och mänskliga rättigheter, att intensifiera sina insatser med anledning av den beklagliga situationen i Eritrea och att arbeta tillsammans med EU för att se till att Dawit Isaak och andra politiska fångar släpps fria.
 9. Europaparlamentet följer med intresse den rättsliga processen till följd av att europeiska advokater i juli 2011 överklagade fallet Dawit Isaak till Eritreas högsta domstol under återopande av skyddet mot godtyckliga frihetsberövanden (habeas corpus).
 10. Europaparlamentet upprepar sin begäran att det ska anordnas en nationell eritreansk konferens som för samman de olika politiska partiledarna och företrädarna för det civila samhället i syfte att komma med en lösning på den nuvarande krisen och föra landet i riktning mot demokrati, politisk pluralism och hållbar utveckling.
 11. Europaparlamentet framhåller med starkast möjliga eftertryck allvaret och den brådskande naturen i de frågor som behandlas ovan.
 12. Europaparlamentet uttrycker sitt uppriktiga stöd till och deltagande med de anhöriga till dessa politiska fångar.
 13. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas parlament och regeringar, Eritreas parlament och regering, Panafriskanska parlamentet, Comesa, Igad, ordförandena för den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen samt Afrikanska unionen.
-

Torsdagen den 15 september 2011

Epilepsi

P7_TA(2011)0395

Europaparlamentets förklaring av den 15 september 2011 om epilepsi

(2013/C 51 E/25)

Europaparlamentet avger denna förklaring

— med beaktande av artikel 123 i arbetsordningen och av följande skäl:

- A. Epilepsi är den vanligaste allvarliga rubbningen av hjärnans funktion.
 - B. Sex miljoner människor i Europa har epilepsi och 300 000 nya fall diagnostiseras varje år.
 - C. Upp till 70 procent av alla med epilepsi kan bli anfallsfria med rätt behandling. Trots detta får 40 procent av personerna med epilepsi i Europa inte någon sådan behandling.
 - D. 40 procent av alla barn med epilepsi har problem i skolan.
 - E. Arbetslösheten bland personer med epilepsi är hög i Europa
 - F. Personer med epilepsi utsätts för stigmatisering och fördomar.
 - G. Epilepsi skadar hälsan men rubbar också alla andra aspekter av livet och kan medföra fysiska, psykiska och sociala svårigheter för individer och familjer.
1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att
 - främja forskning och innovation inom områdena förebyggande, tidig diagnos och behandling av epilepsi,
 - ge epilepsi prioritet som en allvarlig sjukdom som utgör en stor belastning i hela Europa,
 - ta initiativ för att uppmuntra medlemsstaterna att se till att personer med epilepsi får en likvärdig livskvalitet inom områdena utbildning, sysselsättning, transport samt hälso- och sjukvård, t.ex. genom att främja utbyte av bästa praxis,
 - uppmuntra till effektiva hälsokonsekvensbedömningar i alla viktiga politiska frågor inom EU och nationellt.
 2. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa lämplig lagstiftning som skyddar rättigheterna för alla personer med epilepsi.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna förklaring tillsammans med namnen på undertecknarna ⁽¹⁾ till kommissionen och medlemsstaternas parlament.

⁽¹⁾ Förteckningen över ledamöter som har undertecknat förklaringen offentliggörs i bilaga 1 till protokollet av den 15 september 2011 (P7_PV(2011)09-15(ANN1)).

Tisdagen den 13 september 2011

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

EUROPAPARLAMENTET

Begäran om upphävande av Hans-Peter Martins immunitet

P7_TA(2011)0343

Europaparlamentets beslut av den 13 september 2011 om begäran om upphävande av Hans-Peter Martins immunitet (2011/2104(IMM))

(2013/C 51 E/26)

Europaparlamentet utfärdar detta beslut

- med beaktande av den begäran av den 29 april 2011 om upphävande av Hans-Peter Martins immunitet som översänts av Wiens åklagarmyndighet, och som tillkännagavs i kammaren den 12 maj 2011,
- efter att ha hört Hans-Peter Martin den 21 maj 2011 i enlighet med artikel 7.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av artikel 9 i protokollet av den 8 april 1965 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,
- med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, den 10 juli 1986, den 15 och 21 oktober 2008 och den 19 mars 2010 ⁽¹⁾,
- med beaktande av bestämmelserna i artikel 57 i Österrikes författning,
- med beaktande av artiklarna 6.2 och 7 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0267/2011), och av följande skäl:
 - A. Wiens åklagarmyndighet har begärt upphävande av immuniteten för Hans-Peter Martin, ledamot av Europaparlamentet. Upphävande av immuniteten skulle göra det möjligt för den österrikiska åklagarmyndigheten att utreda det berörda fallet och väcka åtal mot Hans-Peter Martin, göra hus- och kontorsrannsakan, beslagta handlingar samt undersöka datorer och övrig elektronisk materiel i den mån det bedöms vara nödvändigt, och inleda ett straffrättsligt förfarande mot honom för förskingring av partistöd eller någon annan brottsrubricering för den eller de påstådda överträdelser som åberopas inför de brottmålsdomstolar som har behörighet att pröva målet.

⁽¹⁾ Mål 101/63, Albert Wagner mot Jean Fohrmann och Antoine Krier, REG 1964, svensk specialutgåva s. 203, mål 149/85, Roger Wybot mot Edgar Faure m.fl., REG 1986, s. 2391, mål T-345/05, Ashley Neil Mote mot Europaparlamentet, REG 2008, s. II-2849, förenade målen C-200/07 och C-201/07, Luigi Marra mot Eduardo De Gregorio och Antonio Clemente, REG 2008, s. I-7929 och mål T-42/06, Bruno Gollnisch mot Europaparlamentet.

Tisdagen den 13 september 2011

- B. Upphävandet av Hans-Peter Martins immunitet hänför sig till påstådda brott i anslutning till förskingring av partistöd, som omfattas av avsnitt 2 b i lagen om politiska partier.
- C. Det är därför lämpligt att rekommendera att den parlamentariska immuniteten upphävs i detta fall.
1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Hans-Peter Martins immunitet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till de behöriga myndigheterna i Österrike och till Hans-Peter Martin.

Förfarande i samband med möten i associerade utskott samt samordnarnas möten och information till de grupplösa ledamöterna (tolkning av artiklarna 51 och 192)

P7_TA(2011)0368

Europaparlamentets beslut av den 13 september 2011 om förfarandet i samband med möten i associerade utskott samt samordnarnas möten och information till de grupplösa ledamöterna (tolkning av artiklarna 51 och 192 i arbetsordningen)

(2013/C 51 E/27)

Europaparlamentet utfärdar detta beslut,

- med beaktande av skrivelsen av den 12 juli 2011 från ordföranden för utskottet för konstitutionella frågor,
- med beaktande av artikel 211 i arbetsordningen,

1. Europaparlamentet beslutar att bifoga följande tolkning av artikel 51:

"Denna artikel kan tillämpas på det förfarande som leder till rekommendationen att godkänna eller förkasta ingåendet av ett internationellt avtal enligt artiklarna 90.5 och 81.1, förutsatt att villkoren i artikel 51 är uppfyllda."

2. Europaparlamentet beslutar att bifoga följande tolkning av artikel 192:

"De grupplösa ledamöterna utgör inte en politisk grupp i den mening som avses i artikel 30 och får därför inte utse samordnare, vilka är de enda som har rätt att delta i samordnarnas möten.

Syftet med samordnarnas möten är att förbereda utskottens beslut och de får inte ersätta utskottsmötena utan uttrycklig delegering. Därför måste behörigheten att fatta beslut vid samordnarnas möten delegeras på förhand. I avsaknad av en sådan delegering får samordnarna endast anta rekommendationer, som måste godkännas formellt av utskottet i efterhand.

Under alla omständigheter måste de grupplösa ledamöternas tillgång till information garanteras i enlighet med principen om icke-diskriminering genom överlämnande av information och genom att en person från de grupplösa sekretariat närvarar vid samordnarnas möten."

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att för kännedom översända detta beslut till rådet och kommissionen.
-

Onsdagen den 14 september 2011

Ändring av arbetsordningen för utfrågningarna av de nominerade kommissionsledamöterna

P7_TA(2011)0379

Europaparlamentets beslut av den 14 september 2011 om att ändra artiklarna 106 och 192 i, och bilaga XVII till Europaparlamentets arbetsordning (2010/2231(REG))

(2013/C 51 E/28)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av förslagen till ändring av arbetsordningen (B7-0480/2010, B7-0481/2010 och B7-0482/2010),
- med beaktande av ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen ⁽¹⁾,
- med beaktande av artiklarna 211 och 212 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor (A7-0240/2011), och av följande skäl:
 - A. Parlamentets godkännande av kommissionen i februari 2010 var avhängigt av ett förstärkt utfrågningsförfarande som garanterade att hela den nominerade kommissionen bedömdes på ett öppet, rättvist och konsekvent sätt.
 - B. Av godkännandeförfarandet i samarbete med kommissionen kan dock slutsatser dras som tyder på att ytterligare ändringar är både nödvändiga och önskvärda.
- 1. Europaparlamentet noterar kommissionens nyligen genomförda översyn av uppförandekoden för kommissionsledamöter, särskilt bestämmelserna i denna om kommissionsledamöternas ekonomiska förklaringar. Parlamentet avser att övervaka tillämpningen av den nya uppförandekoden för att tillförsäkra att Europeiska unionen uppnår bästa möjliga förvaltningsnormer.
- 2. Europaparlamentet beslutar att införa nedanstående ändringar i arbetsordningen.
- 3. Europaparlamentet påminner om att ändringarna träder i kraft den första dagen under nästa sammanträdesperiod.
- 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att för kännedom översända detta beslut till rådet och kommissionen.

NUVARANDE LYDELSE

ÄNDRING

Ändring 1

Europaparlamentets arbetsordning

Artikel 106 – punkt 1a (ny)

1a. Talmannen får bjuda in kommissionens nyvalda ordförande för att denne ska informera parlamentet om hur de olika ansvarsområdena, enligt dennes politiska riktlinjer, ska fördelas i det föreslagna kommissionskollegiet.

⁽¹⁾ EUT L 304, 20.11.2010, s. 47.

Onsdagen den 14 september 2011

NUVARANDE LYDELSE

ÄNDRING

Ändring 2

Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 106 – punkt 3

3. Kommissionens nyvalda ordförande ska presentera kollegiet och dess program vid ett plenarsammanträde, där **hela rådet** inbjuds att delta. Programförklaringen ska följas av en debatt.

3. Kommissionens nyvalda ordförande ska presentera kollegiet och dess program vid ett plenarsammanträde, där **Europeiska rådets ordförande och rådets ordförande** inbjuds att delta. Programförklaringen ska följas av en debatt.

Ändring 3

Europaparlamentets arbetsordning
Artikel 192 – punkt 2a (ny)

2a. Utskottssamordnarna ska kallas samman av sin utskottsordförande för att förbereda anordnandet av utfrågningarna av de nominerade kommissionsledamöterna. Efter dessa utfrågningar ska samordnarna sammanträda för att bedöma de personer som nominerats i enlighet med det förfarande som fastställs i bilaga XVII.

Ändring 4

Europaparlamentets arbetsordning
Bilaga XVII – punkt 1 – led a – stycke 3

Parlamentet får inhämta all information som behövs för att fatta beslut om huruvida en nominerad kommissionsledamot är lämplig. Det förväntar sig att all information om ekonomiska intressen lämnas ut.

Parlamentet får inhämta all information som behövs för att fatta beslut om huruvida en nominerad kommissionsledamot är lämplig. Det förväntar sig att all information om ekonomiska intressen lämnas ut. **De nominerade kommissionsledamöternas intresseförklaringar ska sändas till utskottet med ansvar för rättsliga frågor för granskning.**

Ändring 5

Europaparlamentets arbetsordning
Bilaga XVII – punkt 1 – led b – stycke 2

Utfrågningarna ska anordnas **gemensamt** av talmanskonferensen **och** utskottsordförandekonferensen. Lämpliga åtgärder ska vidtas för samarbete med övriga berörda utskott om ansvarsområdet omfattar olika områden. Det finns tre olika möjligheter, nämligen följande:

Utfrågningarna ska anordnas av talmanskonferensen **på rekommendation av** utskottsordförandekonferensen. **Ordföranden och samordnarna för varje utskott ska ansvara för detaljerna i upplägget. Föredragande får utses.**

Lämpliga åtgärder ska vidtas för samarbete med övriga berörda utskott om ansvarsområdet omfattar olika områden. Det finns tre olika möjligheter, nämligen följande:

(i) Om den nominerade kommissionsledamotens ansvarsområde omfattas av ett enda parlamentsutskotts ansvarsområde, utfrågas han eller hon enbart av detta utskott.

(i) Om den nominerade kommissionsledamotens ansvarsområde omfattas av ett enda parlamentsutskotts ansvarsområde, utfrågas han eller hon enbart av detta utskott (**ansvarigt utskott**).

Onsdagen den 14 september 2011

NUVARANDE LYDELSE

- (ii) Om den nominerade kommissionsledamotens ansvarsområde i ungefär lika stor omfattning berör flera parlamentsutskotts ansvarsområden, utfrågas han eller hon gemensamt av dessa utskott.
- (iii) Om den nominerade kommissionsledamotens ansvarsområde omfattas av huvudsakligen ett parlamentsutskotts ansvarsområde och i mindre omfattning ett eller flera andra parlamentsutskotts ansvarsområden, utfrågas han eller hon av det huvudansvariga utskottet, **som ska inbjuda** det eller de övriga parlamentsutskotten **att närvara vid utfrågningen**.

ÄNDRING

- (ii) Om den nominerade kommissionsledamotens ansvarsområde i ungefär lika stor omfattning berör flera parlamentsutskotts ansvarsområden, utfrågas han eller hon gemensamt av dessa utskott (**samverkande utskott**).
- (iii) Om den nominerade kommissionsledamotens ansvarsområde omfattas av huvudsakligen ett parlamentsutskotts ansvarsområde och i mindre omfattning ett eller flera andra parlamentsutskotts ansvarsområden, utfrågas han eller hon av det huvudansvariga utskottet, **vid en utfrågning där även** det eller de övriga parlamentsutskotten **deltar (associerade utskott)**.

Ändring 6

Europaparlamentets arbetsordning
Bilaga XVII – punkt 1 – led b – stycke 4

Parlamentsutskotten ska översända skriftliga frågor till de nominerade kommissionsledamöterna i god tid före utfrågningarna. **Antalet skriftliga sakfrågor får vara högst fem per ansvarigt parlamentsutskott.**

Parlamentsutskotten ska översända skriftliga frågor till de nominerade kommissionsledamöterna i god tid före utfrågningarna. **För varje nominerad kommissionsledamot ska det finnas två gemensamma frågor som utarbetas av utskottsordförandekonferensen. Den första ska belysa ledamotens allmänna duglighet, engagemang för Europa och personliga oavhängighet; den andra ska belysa ledamotens förmåga att ta sig an det tilltänkta ansvarsområdet liksom samarbetet med parlamentet. Det ansvariga utskottet ska utarbeta ytterligare tre frågor. Då utfrågningen sker i samverkande utskott ska varje enskilt utskott ha rätt att utarbeta två frågor.**

Ändring 7

Europaparlamentets arbetsordning
Bilaga XVII – punkt 1 – led b – stycke 5

Förhållandena vid och villkoren för utfrågningarna ska vara sådana att de nominerade kommissionsledamöterna får jämlika och rättvisa möjligheter att presentera sig själva och sina åsikter.

Varje utfrågning ska pågå i tre timmar. Förhållandena vid och villkoren för utfrågningarna ska vara sådana att de nominerade kommissionsledamöterna får jämlika och rättvisa möjligheter att presentera sig själva och sina åsikter.

Ändring 8

Europaparlamentets arbetsordning
Bilaga XVII – punkt 1 – led b – stycke 6

De nominerade kommissionsledamöterna ska uppmanas att hålla ett inledande anförande på högst **20 minuter**. Utfrågningarnas upplägg bör syfta till att åstadkomma en pluralistisk politisk dialog mellan den nominerade kommissionsledamoten och parlamentsledamöterna. Före utfrågningens slut ska den nominerade kommissionsledamoten beredas möjlighet att hålla ett kort slutanförande.

De nominerade kommissionsledamöterna ska uppmanas att hålla ett inledande anförande på högst **15 minuter**. **De frågor som framförs under utfrågningen ska om möjligt grupperas efter område. Den totala talartiden ska tilldelas de politiska grupperna i enlighet med artikel 149 i tillämpliga delar.** Utfrågningarnas upplägg bör syfta till att åstadkomma en pluralistisk politisk dialog mellan den nominerade kommissionsledamoten och parlamentsledamöterna. Före utfrågningens slut ska den nominerade kommissionsledamoten beredas möjlighet att hålla ett kort slutanförande.

Onsdagen den 14 september 2011

NUVARANDE LYDELSE

ÄNDRING

Ändring 9

Europaparlamentets arbetsordning
Bilaga XVII – punkt 1 – led c – stycke 1

En **videoinspelning** av utfrågningarna med innehållsförteckning ska finnas tillgänglig för allmänheten inom 24 timmar.

En **videoupptagning av utfrågningen ska sändas direkt**. En **inspelning** av utfrågningarna med innehållsförteckning ska finnas tillgänglig för allmänheten inom 24 timmar.

(Texten ska flyttas till slutet av punkt 1 b.)

Ändring 10

Europaparlamentets arbetsordning
Bilaga XVII – punkt 1 – led c – stycke 2

Utskotten ska efter utfrågningen utan dröjsmål sammanträda för att göra en bedömning av den enskilda nominerade kommissionsledamoten. Dessa sammanträden ska hållas inom stängda dörrar. **Utskotten** ska uppmanas att uppge huruvida de anser att de nominerade kommissionsledamöterna är kvalificerade att såväl ingå som ledamöter av kommissionen som att utföra de särskilda uppgifter som nomineringen avser. Om **utskottet** inte kan enas **på båda dessa punkter** ska utskottsordföranden som en sista utväg låta båda beslut gå till slutet omröstning. Utskottens bedömningar ska **vara offentliga och presenteras vid ett sammanträde som ska hållas inom stängda dörrar tillsammans med talmanskonferensen och utskottsordförandekonferensen**. Efter diskussion, och såvida inget beslut om att inhämta ytterligare uppgifter fattas, ska talmanskonferensen **och utskottsordförandekonferensen** förklara utfrågningarna för avslutade.

Ordföranden och samordnarna ska efter utfrågningen utan dröjsmål sammanträda för att göra en bedömning av den enskilda nominerade kommissionsledamoten. Dessa sammanträden ska hållas inom stängda dörrar. **Samordnarna** ska uppmanas att uppge huruvida de anser att de nominerade kommissionsledamöterna är kvalificerade att såväl ingå som ledamöter av kommissionen som att utföra de särskilda uppgifter som nomineringen avser. **Utskottsordförandekonferensen ska utforma en standardmodell som stöd för bedömningen.**

Då utfrågningen sker i samverkande utskott ska ordförandena och samordnarna för utskotten agera gemensamt under hela förfarandet.

En separat bedömning ska utarbetas för varje nominerad kommissionsledamot. Yttranden från samtliga utskott som deltagit i utfrågningen ska inkluderas.

Om utskotten kräver ytterligare uppgifter för att slutföra sin bedömning ska talmannen på deras vägnar skriva till kommissionens nyvalda ordförande. Samordnarna ska beakta dennes svar.

Om samordnarna inte kan enas om bedömningen, eller om en av de politiska grupperna så begär, ska utskottsordföranden sammankalla till ett sammanträde med alla utskottsledamöter. Som en sista utväg ska utskottsordföranden låta båda beslut gå till slutet omröstning.

Utskottens bedömningar ska **antas och offentliggöras inom 24 timmar efter utfrågningen. Bedömningarna ska granskas av utskottsordförandekonferensen för att sedan översändas till talmanskonferensen**. Efter diskussion **i talmanskonferensen**, och såvida inget beslut om att inhämta ytterligare uppgifter fattas, ska talmanskonferensen förklara utfrågningarna för avslutade.

Onsdagen den 14 september 2011

NUVARANDE LYDELSE

ÄNDRING

Ändring 11

**Europaparlamentets arbetsordning
Bilaga XVII – punkt 1 – led c – stycke 3**

Den valda kommissionsordföranden ska presentera hela den nominerade kommissionen och dess program vid ett sammanträde i kammaren, vid vilket **hela rådet** ska inbjudas att närvara. Presentationen ska åtföljas av en diskussion. Som avslutning på debatten får en politisk grupp eller minst 40 ledamöter lägga fram ett resolutionsförslag. Artikel 110.3, 110.4 och 110.5 ska tillämpas. Efter omröstning om resolutionsförslaget ska parlamentet sedan rösta för eller emot att i sin helhet godkänna utnämningen av ordföranden och de övriga kommissionsledamöterna. Parlamentet ska genom namnupprop fatta beslut med en majoritet av de avgivna rösterna. Omröstningen får skjutas upp till det därpå följande sammanträdet.

Den valda kommissionsordföranden ska presentera hela den nominerade kommissionen och dess program vid ett sammanträde i kammaren, vid vilket **Europeiska rådets ordförande och rådets ordförande** ska inbjudas att närvara. Presentationen ska åtföljas av en diskussion. Som avslutning på debatten får en politisk grupp eller minst 40 ledamöter lägga fram ett resolutionsförslag. Artikel 110.3, 110.4 och 110.5 ska tillämpas.

Efter omröstning om resolutionsförslaget ska parlamentet sedan rösta för eller emot att i sin helhet godkänna utnämningen av ordföranden och de övriga kommissionsledamöterna. Parlamentet ska genom namnupprop fatta beslut med en majoritet av de avgivna rösterna. Omröstningen får skjutas upp till det därpå följande sammanträdet.

Tisdagen den 13 september 2011

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

Inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (Frontex) *I**

P7_TA(2011)0344

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 2007/2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (Frontex) (KOM(2010)0061 – C7-0045/2010 – 2010/0039(COD))

(2013/C 51 E/29)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0061),
- med beaktande av artiklarna 294.2, 74, 77.1 b och 77.1 c i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0045/2010),
- med beaktande av yttrandet från utskottet för rättsliga frågor över den föreslagna rättsliga grunden,
- med beaktande av artikel 294.3 och artikel 77.2 b och d i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av det motiverade yttrande från den polska senaten som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilket utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 15 juli 2010 ⁽¹⁾,
- med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 7 juli 2011 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandet från utskottet för utrikesfrågor (A7-0278/2011).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet godkänner förklaringen som bifogas denna resolution.

⁽¹⁾ EUT C 44, 11.2.2011, s. 162.

Tisdagen den 13 september 2011

3. Europaparlamentet noterar kommissionens förklaringar som bifogas denna resolution.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2010)0039

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen av den 13 september 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2007/2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (Frontex)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 1168/2011)

BILAGA

Uttalande från Europaparlamentet

Europaparlamentet betonar att EU-institutionerna bör sträva efter att använda en lämplig och neutral terminologi i lagtexter när man behandlar frågan om tredjelandsmedborgare vars närvaro på medlemsstaternas territorium inte godkännts av medlemsstaternas myndigheter eller inte längre tillåts. I sådana fall bör EU-institutionerna inte hänvisa till "olaglig invandring" eller "olagliga invandrare" utan hellre till "irreguljär invandring" eller "irreguljära invandrare".

Uttalande från kommissionen om övervakning av insatser för återsändande

Kommissionen åtar sig att årligen rapportera till Europaparlamentet och rådet om genomförandet och övervakningen av insatser för återsändande enligt artikel 9.1b.

Rapporten kommer att bygga på all relevant information som tillhandahållits av Frontex, dess styrelse och det rådgivande forum som inrättats genom utkastet till förordning. Det ska här noteras att det rådgivande forumet har full tillgång till all information som rör respekten för de grundläggande rättigheterna i enlighet med artikel 26a.

Rapporten ska ägna särskild uppmärksamhet åt tillämpningen av de "objektiva och transparenta kriterier" som måste iaktas i samband med de insatser för återsändande som Frontex genomför.

Den första årsrapporten bör läggas fram i slutet av 2012.

Uttalande från kommissionen om skapandet av ett europeiskt system av gränsbevakningstjänstemän

Kommissionen åtar sig att inom ett år efter antagandet av denna förordning inleda en genomförbarhetsstudie som avser skapandet av ett europeiskt system av gränsbevakningstjänstemän i enlighet med Stockholmsprogrammet. Resultatet av studien kommer att användas som underlag i den utvärdering som avses i artikel 33.2a i denna förordning.

Kommissionen åtar sig också att analysera om det behöver göras några tekniska ändringar av förordning (EG) nr 863/2007 om upprättande av snabba gränsinsatsenheter i fråga om användningen av namnet "Europeiska gränskontrollenheter".

Tisdagen den 13 september 2011

Gemenskapsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden*I**

P7_TA(2011)0345

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 428/2009 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden (KOM(2010)0509 – C7-0289/2010 – 2010/0262(COD))

(2013/C 51 E/30)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0509),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C7-0289/2010),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av det portugisiska parlamentets bidrag rörande förslaget till rättsakt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel (A7-0256/2011).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2010)0262

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 september 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om ändring av förordning (EG) nr 428/2009 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till rättsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 september 2011.

Tisdagen den 13 september 2011

av följande skäl:

- (1) Enligt rådets förordning (EG) nr 428/2009 av den 5 maj 2009 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden ⁽¹⁾ ska produkter med dubbla användningsområden (inbegripet programvara och teknik) verkningsfullt kontrolleras när de exporteras från eller transiterar genom unionen eller levereras till ett tredjeland på grund av förmedlingstjänster som tillhandahålls av en förmedlare som är bosatt eller etablerad i unionen.
- (2) För att medlemsstaterna och Europeiska unionen ska kunna fullgöra sina internationella åtaganden fastställs i bilaga I till förordning (EG) nr 428/2009 en gemensam förteckning över produkter med dubbla användningsområden och teknik som avses i artikel 3 i den förordningen, som utgör ett genomförande av internationellt överenskomna kontroller av produkter med dubbla användningsområden. Dessa åtaganden gjordes inom ramen för Australiengruppen, Missile Technology Control Regime (MTCR), Nuclear Suppliers Group (NSG), Wassenaar-arrangemanget och konventionen om kemiska vapen.
- (3) Enligt artikel 15 i förordning (EG) nr 428/2009 ska bilaga I uppdateras i enlighet med de relevanta skyldigheter och åtaganden samt ändringar av dessa som medlemsstaterna har godtagit i egenskap av medlemmar i de internationella icke-spridningssystemen och överenskommelserna om exportkontroll eller genom ratificering av relevanta internationella fördrag.
- (4) Bilaga I till förordning (EG) nr 428/2009 bör ändras i enlighet med de ändringar som överenskomits inom ramen för Australiengruppen, Missile Technology Control Regime, Nuclear Suppliers Group, Wassenaar-arrangemanget och konventionen om kemiska vapen sedan den förordningen antogs.
- (5) För att göra det lättare för exportkontrollmyndigheter och andra aktörer att ta del av texterna bör en uppdaterad och konsoliderad version av bilaga I till förordning (EG) nr 428/2009 offentliggöras.
- (6) Förordning (EG) nr 428/2009 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordning (EG) nr 428/2009 ska ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den trettionde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 134, 29.5.2009, s. 1.

Tisdagen den 13 september 2011

BILAGA**"BILAGA I****Förteckning enligt artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 428/2009****FÖRTECKNING ÖVER PRODUKTER MED DUBBLA ANVÄNDNINGSSOMRÅDEN**

Med denna förteckning genomförs internationella överenskommelser om kontroll av produkter med dubbla användningsområden, bl.a. Wassenaar-arrangemanget, Missile Technology Control Regime (MTCR), Nuclear Suppliers' Group (NSG), dvs. gruppen av länder som levererar kärnmaterial, Australiengruppen och konventionen om kemiska vapen.

INNEHÅLL

Anmärkningar

Definitioner

Akronymer och förkortningar

Kategori 0	Kärnmaterial, anläggningar och utrustning
Kategori 1	Särskilda material och därtill hörande utrustning
Kategori 2	Materialbearbetning
Kategori 3	Elektronik
Kategori 4	Datorer
Kategori 5	Telekommunikation och "informationssäkerhet"
Kategori 6	Sensorer och lasrar
Kategori 7	Navigation och avionik
Kategori 8	Marint
Kategori 9	Rymd och framdrivning

(Texten i bilagan återges inte här på grund av sin längd. Den texten finns i kommissionens förslag (KOM(2010)0509))"

Upphävande av vissa obsoleta radsrättsakter inom området den gemensamma jordbrukspolitiken *I**

P7_TA(2011)0346

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om upphävande av vissa obsoleta radsrättsakter inom området för den gemensamma jordbrukspolitiken (KOM(2010)0764 – C7-0006/2011 – 2010/0368(COD))

(2013/C 51 E/31)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0764),

Tisdagen den 13 september 2011

- med beaktande av artikel 294.2, artikel 42 första stycket och artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0006/2011),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 16 februari 2011 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 30 juni 2011 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artiklarna 55 och 46.2 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A7-0252/2011).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 107, 6.4.2011, s. 72.

P7_TC1-COD(2010)0368

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen av den 13 september 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om upphävande av vissa obsoleta rådsakter på området den gemensamma jordbrukspolitik

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 1229/2011.)

Upphävande av vissa obsoleta rådsrättsakter ***I

P7_TA(2011)0347

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om upphävande av vissa obsoleta rådsrättsakter (KOM(2010)0765 – C7-0009/2011 – 2010/0369(COD))

(2013/C 51 E/32)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0765),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 207.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0009/2011),

Tisdagen den 13 september 2011

- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 30 juni 2011 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel (A7-0257/2011).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2010)0369

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen av den 13 september 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om upphävande av vissa obsoleta rådsrättsakter på området den gemensamma handelspolitiken

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 1230/2011.)

Upphävande av förordning (EEG) nr 429/73 samt förordning (EG) nr 215/2000 *I**

P7_TA(2011)0348

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om upphävande av förordning (EEG) nr 429/73 om särskilda bestämmelser om import till gemenskapen av vissa varor som omfattas av förordning (EEG) nr 1059/69 och med ursprung i Turkiet samt förordning (EG) nr 215/2000 om förlängning under 2000 av åtgärder som avses i förordning (EG) nr 1416/95 om införande av vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter under 1995 för vissa bearbetade jordbruksprodukter (KOM(2010)0756 – C7-0004/2011 – 2010/0367(COD))

(2013/C 51 E/33)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0756),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 207.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0004/2011),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

Tisdagen den 13 september 2011

- med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 30 juni 2011 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel (A7-0250/2011).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2010)0367

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen av den 13 september 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 429/73 om särskilda bestämmelser om import till gemenskapen av vissa varor som omfattas av förordning (EEG) nr 1059/69 och med ursprung i Turkiet

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 1228/2011.) ■

Bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt *I**

P7_TA(2011)0349

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (kodifiering) (KOM(2011)0189 – C7-0095/2011 – 2011/0080(COD))

(2013/C 51 E/34)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande – kodifiering)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2011)0189),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 192.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0095/2011),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 15 juni 2011 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 248, 25.8.2011, s. 154.

Tisdagen den 13 september 2011

- efter att ha hört Regionkommittén,
 - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 20 december 1994 om en påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artiklarna 86 och 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0272/2011).
- A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinnehåll.
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 2.

P7_TC1-COD(2011)0080

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid den första behandlingen den 13 september 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (kodifiering)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2011/92/EU.)

Den offentliga reglerade tjänst (PRS) som erbjuds via det globala satellitnavigeringssystem via satellit som upprättats genom Galileoprogrammet *I**

P7_TA(2011)0350

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om närmare föreskrifter för den offentliga reglerade tjänst (PRS) som erbjuds via det globala satellitnavigeringssystem via satellit som upprättats genom Galileoprogrammet (KOM(2010)0550 – C7-0318/2010 – 2010/0282(COD))

(2013/C 51 E/35)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0550),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 172 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0318/2010),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

Tisdagen den 13 september 2011

- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 8 december 2010 ⁽¹⁾,
 - efter att ha hört Regionkommittén,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 15 juni 2011 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandet från utskottet för utrikesfrågor (A7-0260/2011).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 54, 19.2.2011, s. 36.

P7_TC1-COD(2010)0282

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen av den 13 september 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut om närmare föreskrifter för tillträde till den offentliga reglerade tjänst (PRS) som erbjuds via det globala system för satellitnavigering som inrättats genom Galileoprogrammet

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, beslut nr 1104/2011/EU.)

Internationella avtal om tropiskt timmer***

P7_TA(2011)0351

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av 2006 års internationella avtal om tropiskt timmer (05812/2011 – C7-0061/2011 – 2006/0263(NLE))

(2013/C 51 E/36)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (05812/2011),
- med beaktande av förslaget till det internationella avtalet om tropiskt timmer 2006 (11964/2007),
- med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 192, 207 och 218.6 andra stycket a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0061/2011),

Tisdagen den 13 september 2011

- med beaktande av artiklarna 81 och 90.8 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för internationell handel (A7-0280/2011).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på begäran från parlamentet tillhandahålla all relevant information om genomförandet av detta avtal, det vill säga handlingsplaner och program samt beslut som fattats av de organ som inrättats genom avtalet.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att under avtalets sista giltighetsår, och innan förhandlingar om att förnya avtalet inleds, förelägga parlamentet och rådet en rapport om avtalets tillämpning, framför allt i förhållande till unionens egna instrument för att inom skogssektorn genomdriva lagstiftningen och utforma politiken samt för handeln med skogsprodukter.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen samt regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Internationella organisationen för tropiskt timmer parlamentets ståndpunkt.

Avtal EU/Schweiz om skydd för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ***

P7_TA(2011)0352

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till rådets beslut om ingående av ett avtal mellan Europeiska unionen och Schweiziska edsförbundet om skydd för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel, som ändrar avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter (16198/2010 – C7-0126/2011 – 2010/0317(NLE))

(2013/C 51 E/37)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till rådets beslut (16198/2010),
 - med beaktande av avtalet mellan Europeiska unionen och Schweiziska edsförbundet om skydd för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel, som ändrar avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter (16199/2010),
 - med beaktande av begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 207.4 och 218.6 andra stycket led a led v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0126/2011),
 - med beaktande av artiklarna 81 och 90.8 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för internationell handel och yttrandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A7-0247/2011).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Schweiziska edsförbundet.

Tisdagen den 13 september 2011

Avtal EU/Norge om ytterligare handelsförmåner för jordbruksprodukter ***

P7_TA(2011)0353

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till rådets beslut om ingående av avtalet genom skriftväxling mellan Europeiska unionen och Konungariket Norge om ytterligare handelsförmåner för jordbruksprodukter, uppnådda på grundval av artikel 19 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (14206/2010 – C7-0101/2011 – 2010/0243(NLE))

(2013/C 51 E/38)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till rådets beslut (14206/2010),
 - med beaktande av förslaget till avtal genom skriftväxling mellan Europeiska unionen och Konungariket Norge om ytterligare handelsförmåner för jordbruksprodukter, uppnådda på grundval av artikel 19 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (14372/2010),
 - med beaktande av begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 207.4 första stycket och 218.6 andra stycket led a- led v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0101/2011),
 - med beaktande av artiklarna 81 och 90.8 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för internationell handel och yttrandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A7-0276/2011).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Konungariket Norge.

Utvidgning av tillämpningsområdet för avtalet EG/Schweiz om handel med jordbruksvaror till att även omfatta Liechtenstein ***

P7_TA(2011)0354

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till rådets beslut om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om ändring av tilläggsavtalet mellan Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om utvidgning av tillämpningsområdet för avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter till att även omfatta Furstendömet Liechtenstein (16209/2010 – C7-0125/2011 – 2010/0313(NLE))

(2013/C 51 E/39)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till rådets beslut (16209/2010),

Tisdagen den 13 september 2011

- med beaktande av avtalet mellan Europeiska unionen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om ändring av tilläggsavtalet mellan Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om utvidgning av tillämpningsområdet för avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter till att även omfatta Furstendömet Liechtenstein (16210/2010),
 - med beaktande av begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 207.4 första stycket och 218.6 andra stycket led a led v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0125/2011),
 - med beaktande av artiklarna 81 och 90.8 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för internationell handel (A7-0248/2011).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein.

Konventionen om bevarande och förvaltning av det fria havets fiskeresurser i södra Stilla havet ***

P7_TA(2011)0355

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om utkastet till rådets beslut om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av konventionen om bevarande och förvaltning av det fria havets fiskeresurser i södra Stilla havet (08135/2011 – C7-0098/2011 – 2011/0047(NLE))

(2013/C 51 E/40)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (08135/2011),
 - med beaktande av konventionen om bevarande och förvaltning av det fria havets fiskeresurser i södra Stilla havet (08135/2011),
 - med beaktande av begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 43.2 och 218.6 andra stycket led a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0098/2011),
 - med beaktande av artiklarna 81 och 90.8 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från fiskeriutskottet (A7-0274/2011).
1. Europaparlamentet godkänner att konventionen ingås.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att arbeta aktivt i alla internationella och bilaterala forum där stater med flottor som har fiskeintressen i konventionsområdet kan närvara för att främja undertecknandet, ratificeringen och genomförandet av konventionen i syfte att påskynda dess ikraftträdande
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen, regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna, samt Nya Zeelands regering i egenskap av depotsarie för konventionen.

Tisdagen den 13 september 2011

Avtal EU/Brasilien om civil luftfartssäkerhet ***

P7_TA(2011)0356

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om utkastet till rådets beslut om ingående av ett avtal mellan Europeiska unionen och Förbundsrepubliken Brasiliens regering om civil luftfartssäkerhet (13989/1/2010 – C7-0336/2010 – 2010/0143(NLE))

(2013/C 51 E/41)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (13989/1/2010),
 - med beaktande av utkastet till avtal mellan Europeiska unionen och Förbundsrepubliken Brasiliens regering (11282/2010) om civil luftfartssäkerhet,
 - med beaktande av begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 100.2, 207.4 första stycket, 218.8 första stycket, 218.7 och 218.6 andra stycket led a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0336/2010),
 - med beaktande av artiklarna 81 och 90.8 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för transport och turism (A7-0259/2011).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Förbundsrepubliken Brasilien.

Avtal EU/Island och Norge om förfarande för överlämnande mellan EU:s medlemsstater och Island och Norge ***

P7_TA(2011)0357

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om utkastet till rådets beslut om ingående av avtal mellan Europeiska unionen och Republiken Island och Konungariket Norge om förfarande för överlämnande mellan Europeiska unionens medlemsstater och Island och Norge (05307/2010 – C7-0032/2010 – 2009/0192(NLE))

(2013/C 51 E/42)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (05307/2010),
- med beaktande av utkastet till avtal mellan Europeiska unionen och Republiken Island och Konungariket Norge om överlämnande mellan Europeiska unionens medlemsstater och Island och Norge (09644/2006),

Tisdagen den 13 september 2011

- med beaktande av begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 82.1 d och artikel 218.6 andra stycket led a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0032/2010),
 - med beaktande av artiklarna 81 och 90.8 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0268/2011).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Republiken Island och Konungariket Norge.

Bildande av det gemensamma företaget för bränsleceller och vätgas *

P7_TA(2011)0358

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 521/2008 om bildande av det gemensamma företaget för bränsleceller och vätgas (KOM(2011)0224 – C7-0120/2011 – 2011/0091(NLE))

(2013/C 51 E/43)

(Samråd)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2011)0224),
 - med beaktande av artiklarna 187 och 188 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka Europaparlamentet har hört av rådet (C7-0120/2011),
 - med beaktande av artiklarna 55 och 46.1 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A7-0261/2011).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag.
 2. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 3. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra den text som parlamentet godkänt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 13 september 2011

Frivillig modulering av direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken *I**

P7_TA(2011)0362

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 378/2007 när det gäller reglerna för frivillig modulering av direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken (KOM(2010)0772 – C7-0013/2011 – 2010/0372(COD))

(2013/C 51 E/44)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0772),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0013/2011),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 15 mars 2011 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 30 juni 2011 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A7-0203/2011).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 132, 3.5.2011, s. 87.

P7_TC1-COD(2010)0372

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 september 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 378/2007 vad gäller frivillig modulering av direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 1231/2011.)

Tisdagen den 13 september 2011

Tillämpningen av vissa riktlinjer för statsstödda exportkrediter *I**

P7_TA(2011)0363

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om tillämpningen av vissa riktlinjer för statsstödda exportkrediter (KOM(2006)0456 – C7-0050/2010 – 2006/0167(COD))

(2013/C 51 E/45)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2006)0456),
 - med beaktande av artikel 133 i EG-fördraget,
 - med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet "Konsekvenser av Lisabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden" (KOM(2009)0665,
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 207.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0050/2010),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 29 juni 2011 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel och yttrandena från utskottet för utveckling och utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-0364/2010).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen ⁽¹⁾.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ Denna ståndpunkt ersätter de ändringsförslag som antogs den 5 april 2011 (Antagna texter P7_TA(2011)0126).

P7_TC1-COD(2006)0167

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen av den 13 september 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om tillämpningen av vissa riktlinjer för statsstödda exportkrediter och upphävande av rådets beslut 2001/76/EG och 2001/77/EG

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 1233/2011.)

Onsdagen den 14 september 2011

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: AT/AT&S från Österrike

P7_TA(2011)0369

Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/008 AT/AT&S från Österrike) (KOM(2011)0339 – C7-0160/2011 – 2011/2125(BUD))

(2013/C 51 E/46)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2011)0339 – C7-0160/2011),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾, (nedan kallad förordningen),
- med beaktande av det trepartsförfarande som föreskrivs i punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0279/2011), och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit övertaliga som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
 - C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 när det gäller antagandet av beslut om utnyttjande av fonden.
 - D. Österrike har begärt stöd med avseende på fall som avser 167 uppsägningar (varav 74 berörs av stödåtgärder) i företaget AT&S som är verksam inom tillverkning av kretskort i distriktet Leoben i Östliche Obersteiermark.
 - E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Onsdagen den 14 september 2011

1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att förbättra förfaranden och budgethantering så att fonden snabbare ska kunna tas i anspråk. Parlamentet uppskattar i denna mening det förbättrade förfarande som infördes av kommissionen efter en begäran från Europaparlamentet om att påskynda frigörandet av bidrag i syfte att inför budgetmyndigheten lägga fram kommissionens bedömning av berättigandet av en ansökan till fonden tillsammans med förslaget om utnyttjande av fonden. Parlamentet hoppas att ytterligare förbättringar i förfarandet kommer att nås inom ramen för kommande översyner av fonden och att större effektivitet, transparens och synlighet för fonden kommer att uppnås.
2. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att säkerställa ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit övertaliga till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Fonden kan spela en viktig roll för att återintegrera uppsagda arbetstagare på arbetsmarknaden.
3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit övertaliga. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.
4. Europaparlamentet noterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran till kommissionen om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter.
5. Europaparlamentet välkomnar det faktum att budgeten för 2011, efter att parlamentet begärt detta upprepade gånger, för första gången visar betalningsbemyndiganden på 47 608 950 EUR för budgetpost 04 05 01 som avser Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter. Parlamentet påminner om att fonden skapades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och därför förtjänar ett målinriktat anslag, som innebär att man undviker överföringar från andra budgetposter, något som inträffade tidigare, och som kunde inverka negativt på uppfyllandet av de olika målen.
6. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
7. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att underteckna beslutet tillsammans med rådets ordförande och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/008 AT/AT&S från Österrike)

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2011/653/EU.)

Onsdagen den 14 september 2011

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter - AT/Steiermark och Niederösterreich från Österrike

P7_TA(2011)0370

Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/007 AT/Steiermark och Niederösterreich från Österrike) (KOM(2011)0340 – C7-0159/2011 – 2011/2124(BUD))

(2013/C 51 E/47)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till parlamentet och rådet (KOM(2011)0340 – C7-0159/2011),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
- med beaktande av det trepartsförfarande som föreskrivs i punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0277/2011), och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit övertaliga som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
 - C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 när det gäller antagandet av beslut om utnyttjande av fonden.
 - D. Österrike har begärt stöd med avseende på fall som avser 1 180 uppsägningar (varav 356 berörs av stödåtgärder) i 54 företag som verkar inom Nace rev. 2, huvudgrupp 24 (Stål- och metallframställning) i Nuts II-regionerna Steiermark (AT22) och Niederösterreich (A 12) i Österrike.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Onsdagen den 14 september 2011

- E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.
1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att förbättra förfaranden och budgethantering så att fonden snabbare ska kunna tas i anspråk. Parlamentet uppskattar i denna mening det förbättrade förfarande som infördes av kommissionen efter en begäran från Europaparlamentet om att påskynda frigörandet av bidrag i syfte att inför budgetmyndigheten lägga fram kommissionens bedömning av berättigandet av en ansökan till fonden tillsammans med förslaget om utnyttjande av fonden. Parlamentet hoppas att ytterligare förbättringar i förfarandet kommer att nås inom ramen för kommande översyner av fonden och att större effektivitet, transparens och synlighet för fonden kommer att uppnås.
 2. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att säkerställa ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit övertaliga till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Fonden kan spela en viktig roll för att återintegrera uppsagda arbetstagare på arbetsmarknaden.
 3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit övertaliga. Parlamentet betonar dessutom att åtgärder som finansierats genom fonden bör bidra till långsiktig sysselsättning. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.
 4. Europaparlamentet noterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran till kommissionen om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter.
 5. Europaparlamentet välkomnar det faktum att budgeten för 2011, efter att parlamentet begärt detta upprepade gånger, för första gången visar betalningsbemyndiganden på 47 608 950 EUR för budgetpost 040501 som avser Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter. Parlamentet påminner om att fonden skapades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och därför förtjänar ett målinriktat anslag, som innebär att man undviker överföringar från andra budgetposter, något som inträffade tidigare, och som kunde inverka negativt på uppfyllandet av de olika målen.
 6. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
 7. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att underteckna beslutet tillsammans med rådets ordförande och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/007 AT/Steiermark och Niederösterreich från Österrike)

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2011/652/EU.)

Onsdagen den 14 september 2011

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: tekniskt stöd på kommissionens initiativ

P7_TA(2011)0371

Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering av globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (EGF/2011/000 TA 2011 – tekniskt stöd på kommissionens initiativ) (KOM(2011)0358 – C7-0167/2011 – 2011/2130(BUD))

(2013/C 51 E/48)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till parlamentet och rådet (KOM(2011)0358 – C7-0167/2011),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
- med beaktande av det trepartsförfarande som föreskrivs i punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0270/2011), och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som drabbats av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Kommissionen genomför fonden i enlighet med de allmänna bestämmelserna i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽³⁾ och de genomförandebestämmelser för denna som är tillämpliga för denna form av budgetgenomförande.
 - C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om antagandet av beslut rörande fondens utnyttjande.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 248, 16.9.2002, s. 1.

Onsdagen den 14 september 2011

- D. Enligt artikel 8.1 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter får upp till 0,35 procent av de årliga anslag som är tillgängliga via fonden användas för tekniskt stöd på kommissionens initiativ i syfte att finansiera övervakning, information, administrativt och tekniskt stöd, revision, kontroll och utvärderingar som krävs för genomförandet av denna förordning, inklusive information och riktlinjer till medlemsstaterna om användning, övervakning och utvärdering av fonden samt information till europeiska och nationella arbetsmarknadsparter om hur fonden ska användas (artikel 8.4 i förordningen).
- E. I enlighet med artikel 9.2 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (Information och annonsering) ska kommissionen skapa en webbplats, som är tillgänglig på gemenskapens alla språk, för att tillhandahålla och sprida information om ansökningar och belysa budgetmyndighetens roll.
- F. På basis av dessa artiklar har kommissionen begärt att fonden ska utnyttjas för att täcka de administrativa behoven i samband med övervakning av och information om genomförandet av fonden, upprättande av en kunskapsbas, vilket skulle påskynda ansökningarna och deras handläggning, administrativt och tekniskt stöd, utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna och en halvtidsutvärdering av fonden.
- G. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.
1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att förbättra förfaranden och budgethantering så att fonden snabbare ska kunna tas i anspråk. Parlamentet uppskattar i denna mening det förbättrade förfarande som infördes av kommissionen efter en begäran från Europaparlamentet om att snabba på frigörandet av bidrag i syfte att inför budgetmyndigheten lägga fram kommissionens bedömning av berättigandet av en ansökan till fonden tillsammans med förslaget om utnyttjande av fonden. Parlamentet hoppas att ytterligare förbättringar i förfarandet kommer att nås inom ramen för kommande översyner av fonden och att större effektivitet, transparens och synlighet för fonden kommer att uppnås.
 2. Europaparlamentet välkomnar det faktum att budgeten för 2011, efter att parlamentet begärt detta upprepade gånger, för första gången visar betalningsbemyndiganden på 47 608 950 EUR för budgetpost 04 05 01 som avser Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter. Parlamentet påminner om att fonden skapades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och därför förtjänar ett målinriktat anslag, som innebär att man undviker överföringar från andra budgetposter, något som inträffade tidigare, och som kunde inverka negativt på uppfyllandet av de olika målen.
 3. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering av globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (EGF/2011/000 TA 2011 – tekniskt stöd på kommissionens initiativ)

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2011/658/EU.)

Onsdagen den 14 september 2011

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter - ansökan EGF/2010/029 NL/Zuid-Holland och Utrecht huvudgrupp 18 från Nederländerna

P7_TA(2011)0372

Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/029 NL/Zuid-Holland och Utrecht huvudgrupp 18 från Nederländerna) (KOM(2011)0388 – C7-0172/2011 – 2011/2136(BUD))

(2013/C 51 E/49)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till parlamentet och rådet (KOM(2011)0388 – C7-0172/2011),
 - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
 - med beaktande av med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
 - med beaktande av det trepartsförfarande som föreskrivs i punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006,
 - med beaktande av med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
 - med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0303/2011), och av följande skäl:
- A. Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad "fonden") inrättades för att komplettera stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln på grund av globaliseringen och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
- B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
- C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 när det gäller antagandet av beslut om utnyttjande av fonden.
- D. Nederländerna har ansökt om ekonomiskt bidrag från fonden till följd av 800 uppsägningar, som alla omfattas av stödet, vid 52 företag som är verksamma inom sektorn Nace rev. 2 huvudgrupp 18 (Grafisk produktion och reproduktion av inspelningar) i Nuts II-regionerna Zuid-Holland (NL33) och Utrecht (NL31) i Nederländerna.
- E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Onsdagen den 14 september 2011

1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att förbättra förfaranden och budgethantering så att fonden snabbare ska kunna tas i anspråk. Parlamentet uppskattar i denna mening det förbättrade förfarande som infördes av kommissionen efter en begäran från Europaparlamentet om att snabba på frigörandet av bidrag i syfte att inför budgetmyndigheten lägga fram kommissionens bedömning av berättigandet av en ansökan till fonden tillsammans med förslaget om utnyttjande av fonden. Parlamentet hoppas att ytterligare förbättringar i förfarandet kommer att nås inom ramen för kommande översyner av fonden och att större effektivitet, transparens och synlighet för fonden kommer att uppnås.
2. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att säkerställa ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Fonden kan spela en viktig roll för att återintegrera uppsagda arbetstagare på arbetsmarknaden.
3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit uppsagda. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer. Parlamentet betonar dessutom att åtgärder som finansieras genom fonden bör leda till långsiktig sysselsättning.
4. Europaparlamentet noterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran till kommissionen om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter.
5. Europaparlamentet välkomnar det faktum att budgeten för 2011, efter att parlamentet begärt detta upprepade gånger, för första gången fastställer betalningsbemyndiganden på 47 608 950 EUR för budgetpost 04 05 01 som avser Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter. Parlamentet påminner om att fonden skapades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och därför förtjänar ett målinriktat anslag, som innebär att man undviker överföringar från andra budgetposter, något som inträffade tidigare, och som kunde inverka negativt på uppfyllandet av de olika målen.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en detaljerad kvalitativ utvärdering av fonden.
7. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/029 NL/Zuid-Holland och Utrecht huvudgrupp 18 från Nederländerna)

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2011/656/EU.)

Onsdagen den 14 september 2011

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter - ansökan EGF/2010/027 NL/Noord-Brabant huvudgrupp 18 från Nederländerna

P7_TA(2011)0373

Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/027 NL/Noord-Brabant huvudgrupp 18 från Nederländerna) (KOM(2011)0386 – C7-0173/2011 – 2011/2137(BUD))

(2013/C 51 E/50)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till parlamentet och rådet (KOM(2011)0386 – C7-0173/2011),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
- med beaktande av det trepartsförfarande som föreskrivs i punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och social frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0304/2011), och av följande skäl:
 - A. Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad "fonden") inrättades för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln på grund av globaliseringen och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
 - C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 när det gäller antagandet av beslut om utnyttjande av fonden.
 - D. Nederländerna har ansökt om ekonomiskt bidrag från fonden till följd av 199 uppsägningar, som alla omfattas av stödet, vid 14 företag som är verksamma inom sektorn Nace rev. 2 huvudgrupp 18 (Grafisk produktion och reproduktion av inspelningar) i Nuts II-regionen Noord Brabant (NL41) i Nederländerna.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Onsdagen den 14 september 2011

E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.

1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att förbättra förfaranden och budgethantering så att fonden snabbare ska kunna tas i anspråk. Parlamentet uppskattar i denna mening det förbättrade förfarande som infördes av kommissionen efter en begäran från Europaparlamentet om att snabba på frigörandet av bidrag i syfte att inför budgetmyndigheten lägga fram kommissionens bedömning av berättigandet av en ansökan till fonden tillsammans med förslaget om utnyttjande av fonden. Parlamentet hoppas att ytterligare förbättringar i förfarandet kommer att nås inom ramen för kommande översyner av fonden och att större effektivitet, transparens och synlighet för fonden kommer att uppnås.

2. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att säkerställa ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Fonden kan spela en viktig roll för att återintegrera uppsagda arbetstagare på arbetsmarknaden.

3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit uppsagda. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer. Parlamentet betonar dessutom att åtgärder som finansieras genom fonden bör leda till långsiktig sysselsättning.

4. Europaparlamentet noterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran till kommissionen om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter.

5. Europaparlamentet välkomnar det faktum att budgeten för 2011, efter att parlamentet begärt detta upprepade gånger, för första gången fastställer betalningsbemyndiganden på 47 608 950 EUR för budgetpost 04 05 01 som avser Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter. Parlamentet påminner om att fonden skapades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och därför förtjänar ett målinriktat anslag, som innebär att man undviker överföringar från andra budgetposter, något som inträffade tidigare, och som kunde inverka negativt på uppfyllandet av de olika målen.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en detaljerad kvalitativ utvärdering av fonden.

7. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.

8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/027 NL/Noord-Brabant huvudgrupp 18 från Nederländerna)

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2011/654/EU.)

Onsdagen den 14 september 2011

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter - ansökan EGF/2010/028 NL/Overijssel huvudgrupp 18 från Nederländerna

P7_TA(2011)0374

Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/028 NL/Overijssel huvudgrupp 18 från Nederländerna) (KOM(2011)0387 – C7-0174/2011 – 2011/2138(BUD))

(2013/C 51 E/51)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till parlamentet och rådet (KOM(2011)0387 – C7-0174/2011),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
- med beaktande av det trepartsförfarande som föreskrivs i punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0305/2011), och av följande skäl:
 - A. Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad "fonden") inrättades för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln på grund av globaliseringen och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
 - C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 när det gäller antagandet av beslut om utnyttjande av fonden.
 - D. Nederländerna har ansökt om ekonomiskt bidrag från fonden till följd av 214 uppsägningar, som alla omfattas av stödet, vid nio företag som är verksamma inom sektorn Nace rev. 2 huvudgrupp 18 (Grafisk produktion och reproduktion av inspelningar) i Nuts II-regionen Overijssel (NL21) i Nederländerna.
 - E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Onsdagen den 14 september 2011

1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att förbättra förfaranden och budgethantering så att fonden snabbare ska kunna tas i anspråk. Parlamentet uppskattar i denna mening det förbättrade förfarande som infördes av kommissionen efter en begäran från Europaparlamentet om att snabba på frigörandet av bidrag i syfte att inför budgetmyndigheten lägga fram kommissionens bedömning av berättigandet av en ansökan till fonden tillsammans med förslaget om utnyttjande av fonden. Parlamentet hoppas att ytterligare förbättringar i förfarandet kommer att nås inom ramen för kommande översyner av fonden och att större effektivitet, transparens och synlighet för fonden kommer att uppnås.
2. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att säkerställa ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Fonden kan spela en viktig roll för att återintegrera uppsagda arbetstagare på arbetsmarknaden.
3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit uppsagda. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer. Parlamentet betonar dessutom att åtgärder som finansieras genom fonden bör leda till långsiktig sysselsättning.
4. Europaparlamentet noterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran till kommissionen om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter.
5. Europaparlamentet välkomnar det faktum att budgeten för 2011, efter att parlamentet begärt detta upprepade gånger, för första gången fastställer betalningsbemyndiganden på 47 608 950 EUR för budgetpost 04 05 01 som avser Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter. Parlamentet påminner om att fonden skapades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och därför förtjänar ett målinriktat anslag, som innebär att man undviker överföringar från andra budgetposter, något som inträffade tidigare, och som kunde inverka negativt på uppfyllandet av de olika målen.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en detaljerad kvalitativ utvärdering av fonden.
7. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/028 NL/Overijssel huvudgrupp 18 från Nederländerna)

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2011/655/EU.)

Onsdagen den 14 september 2011

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter - ansökan EGF/2010/030 NL/Noord Holland och Flevoland huvudgrupp 18 från Nederländerna

P7_TA(2011)0375

Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/030 NL/Noord Holland och Flevoland huvudgrupp 18 från Nederländerna) (KOM(2011)0389 – C7-0175/2011 – 2011/2139(BUD))

(2013/C 51 E/52)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2011)0389 – C7-0175/2011),
 - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
 - med beaktande av det trepartsförfarande som föreskrivs i punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006,
 - med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och social frågor
 - med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0306/2011), och av följande skäl:
- A. Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad "fonden") inrättades för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln på grund av globaliseringen och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
- B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
- C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 när det gäller antagandet av beslut om utnyttjande av fonden.
- D. Nederländerna har ansökt om ekonomiskt bidrag från fonden till följd av 551 uppsägningar, som alla omfattas av stödet, vid 26 företag som är verksamma inom sektorn Nace rev. 2 huvudgrupp 18 (Grafisk produktion och reproduktion av inspelningar) i Nuts II-regionerna Noord-Holland (NL32) och Flevoland (NL23) i Nederländerna.
- E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Onsdagen den 14 september 2011

1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att förbättra förfaranden och budgethantering så att fonden snabbare ska kunna tas i anspråk. Parlamentet uppskattar i denna mening det förbättrade förfarande som infördes av kommissionen efter en begäran från Europaparlamentet om att snabba på frigörandet av bidrag i syfte att inför budgetmyndigheten lägga fram kommissionens bedömning av berättigandet av en ansökan till fonden tillsammans med förslaget om utnyttjande av fonden. Parlamentet hoppas att ytterligare förbättringar i förfarandet kommer att nås inom ramen för kommande översyner av fonden och att större effektivitet, transparens och synlighet för fonden kommer att uppnås.
2. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att säkerställa ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Fonden kan spela en viktig roll för att återintegrera uppsagda arbetstagare på arbetsmarknaden.
3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit uppsagda. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer. Parlamentet betonar dessutom att åtgärder som finansieras genom fonden bör leda till långsiktig sysselsättning.
4. Europaparlamentet noterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran till kommissionen om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter.
5. Europaparlamentet välkomnar det faktum att budgeten för 2011, efter att parlamentet begärt detta upprepade gånger, för första gången fastställer betalningsbemyndiganden på 47 608 950 EUR för budgetpost 04 05 01 som avser Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter. Parlamentet påminner om att fonden skapades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och därför förtjänar ett målinriktat anslag, som innebär att man undviker överföringar från andra budgetposter, något som inträffade tidigare, och som kunde inverka negativt på uppfyllandet av de olika målen.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en detaljerad kvalitativ utvärdering av fonden.
7. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.
9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/030 NL/Noord Holland och Flevoland huvudgrupp 18 från Nederländerna)

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2011/657/EU.)

Onsdagen den 14 september 2011

Integritet och öppenhet på energimarknaderna *I**

P7_TA(2011)0376

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om integritet och öppenhet på energimarknaderna (KOM(2010)0726) – C7-0407/2010 – 2010/0363(COD)

(2013/C 51 E/53)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0726),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 194.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0407/2010),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 16 mars 2011 ⁽¹⁾,
- efter att ha hört Regionkommittén,
- med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 29 juni 2011 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandena från utskottet för ekonomi och valutafrågor och utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0273/2011), och av följande skäl:

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
2. Europaparlamentet godkänner Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma förklaringar som bifogas denna resolution.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 132, 3.5.2011, s. 108.

P7_TC1-COD(2010)0363

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen av den 14 september 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 1227/2011).

Onsdagen den 14 september 2011

BILAGA**Europaparlamentet/rådet/kommissionen****Gemensam förklaring om sanktioner**

Kommissionen kommer att fortsätta sitt arbete med att förstärka sanktionssystemen i den finansiella sektorn och avser att lägga fram förslag om hur de nationella sanktionssystemen ska förstärkas på ett konsekvent sätt mot bakgrund av de kommande lagstiftningsinitiativen inom den finansiella tjänstesektorn. De sanktioner som antas enligt denna förordning kommer att återspegla de slutgiltiga beslut som lagstiftaren fattar angående de ovannämnda förslagen från kommissionen.

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 51 E/17	Situationen i Syrien Europaparlamentets resolution av den 15 september 2011 om situationen i Syrien	118
2013/C 51 E/18	Åtgärder för att minska klyftan mellan korruptionslagstiftningen och verkligheten Europaparlamentets resolution av den 15 september 2011 om EU:s insatser för att bekämpa korruption	121
2013/C 51 E/19	Hungersnöd i Östafrika Europaparlamentets resolution av den 15 september 2011 om hungersnöden i Östafrika	125
2013/C 51 E/20	EU:s ståndpunkt och åtagande i förväg för FN:s högnivåmöte om förebyggande och kontroll av icke smittsamma sjukdomar Europaparlamentets resolution av den 15 september 2011 om Europeiska unionens ståndpunkt och åtagande inför FN:s högnivåmöte om förebyggande och kontroll av icke smittsamma sjukdomar	130
2013/C 51 E/21	EU:s politiska strategi för ITU:s världskonferens om radiokommunikationer 2012 (WRC-12) Europaparlamentets resolution av den 15 september 2011 om Europeiska unionens politiska strategi för Internationella teleunionens (ITU) världskonferens om radiokommunikationer 2012 (WRC-12)	137
2013/C 51 E/22	Vitryssland: arresteringen av människorättsaktivisten Ales Bialatski Europaparlamentets resolution av den 15 september 2011 om Vitryssland: gripandet av människorättsförsvararen Ales Bjaljatski	140
2013/C 51 E/23	Sudan: situationen i delstaterna Södra Kordofan och Blå Nilen Europaparlamentets resolution av den 15 september 2011 om situationen i Södra Kurdufan och de stridigheter som utbrutit i delstaten Blå Nilen	143
2013/C 51 E/24	Eritrea: fallet Dawit Isaak Europaparlamentets resolution av den 15 september 2011 om Eritrea: fallet Dawit Isaak	146
2013/C 51 E/25	Epilepsi Europaparlamentets förklaring av den 15 september 2011 om epilepsi	149

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europaparlamentet

Tisdagen den 13 september 2011

2013/C 51 E/26	Begäran om upphävande av Hans-Peter Martins immunitet Europaparlamentets beslut av den 13 september 2011 om begäran om upphävande av Hans-Peter Martins immunitet (2011/2104(IMM))	150
----------------	---	-----

2013/C 51 E/27	Förfarande i samband med möten i associerade utskott samt samordnarnas möten och information till de grupplösa ledamöterna (tolkning av artiklarna 51 och 192)	
	Europaparlamentets beslut av den 13 september 2011 om förfarandet i samband med möten i associerade utskott samt samordnarnas möten och information till de grupplösa ledamöterna (tolkning av artiklarna 51 och 192 i arbetsordningen)	151

Onsdagen den 14 september 2011

2013/C 51 E/28	Ändring av arbetsordningen för utfrågningarna av de nominerade kommissionsledamöterna	
	Europaparlamentets beslut av den 14 september 2011 om att ändra artiklarna 106 och 192 i, och bilaga XVII till Europaparlamentets arbetsordning (2010/2231(REG))	152

III Förberedande akter

EUROPAPARLAMENTET

Tisdagen den 13 september 2011

2013/C 51 E/29	Inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (Frontex) ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 2007/2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (Frontex) (KOM(2010)0061 – C7-0045/2010 – 2010/0039(COD))	157

P7_TC1-COD(2010)0039

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen av den 13 september 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2007/2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (Frontex)	158
---	-----

BILAGA	158
--------------	-----

2013/C 51 E/30	Gemenskapsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 428/2009 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden (KOM(2010)0509 – C7-0289/2010 – 2010/0262(COD))	159

P7_TC1-COD(2010)0262

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 september 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om ändring av förordning (EG) nr 428/2009 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden	159
--	-----

BILAGA	161
--------------	-----

2013/C 51 E/31	Upphävande av vissa obsoleta radsrattsakter inom området den gemensamma jordbrukspolitiken ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om upphävande av vissa obsoleta radsrattsakter inom området för den gemensamma jordbrukspolitiken (KOM(2010)0764 – C7-0006/2011 – 2010/0368(COD))	161
	P7_TC1-COD(2010)0368 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen av den 13 september 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om upphävande av vissa obsoleta radsrattsakter på området den gemensamma jordbrukspolitiken	162
2013/C 51 E/32	Upphävande av vissa obsoleta radsrattsakter ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om upphävande av vissa obsoleta radsrattsakter (KOM(2010)0765 – C7-0009/2011 – 2010/0369(COD))	162
	P7_TC1-COD(2010)0369 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen av den 13 september 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om upphävande av vissa obsoleta radsrattsakter på området den gemensamma handelspolitiken	163
2013/C 51 E/33	Upphävande av förordning (EEG) nr 429/73 samt förordning (EG) nr 215/2000 ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om upphävande av förordning (EEG) nr 429/73 om särskilda bestämmelser om import till gemenskapen av vissa varor som omfattas av förordning (EEG) nr 1059/69 och med ursprung i Turkiet samt förordning (EG) nr 215/2000 om förlängning under 2000 av åtgärder som avses i förordning (EG) nr 1416/95 om införande av vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter under 1995 för vissa bearbetade jordbruksprodukter (KOM(2010)0756 – C7-0004/2011 – 2010/0367(COD))	163
	P7_TC1-COD(2010)0367 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen av den 13 september 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 429/73 om särskilda bestämmelser om import till gemenskapen av vissa varor som omfattas av förordning (EEG) nr 1059/69 och med ursprung i Turkiet	164
2013/C 51 E/34	Bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (kodifiering) (KOM(2011)0189 – C7-0095/2011 – 2011/0080(COD))	164
	P7_TC1-COD(2011)0080 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid den första behandlingen den 13 september 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (kodifiering)	165
2013/C 51 E/35	Den offentliga reglerade tjänst (PRS) som erbjuds via det globala satellitnavigeringssystem via satellit som upprättats genom Galileoprogrammet ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om närmare föreskrifter för den offentliga reglerade tjänst (PRS) som erbjuds via det globala satellitnavigeringssystem via satellit som upprättats genom Galileoprogrammet (KOM(2010)0550 – C7-0318/2010 – 2010/0282(COD))	165
	P7_TC1-COD(2010)0282 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen av den 13 september 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut om närmare föreskrifter för tillträde till den offentliga reglerade tjänst (PRS) som erbjuds via det globala system för satellitnavigering som inrättats genom Galileoprogrammet	166

2013/C 51 E/36	Internationella avtal om tropiskt timmer*** Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av 2006 års internationella avtal om tropiskt timmer (05812/2011 – C7-0061/2011 – 2006/0263(NLE))	166
2013/C 51 E/37	Avtal EU/Schweiz om skydd för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel *** Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till rådets beslut om ingående av ett avtal mellan Europeiska unionen och Schweiziska edsförbundet om skydd för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel, som ändrar avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter (16198/2010 – C7-0126/2011 – 2010/0317(NLE))	167
2013/C 51 E/38	Avtal EU/Norge om ytterligare handelsförmåner för jordbruksprodukter *** Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till rådets beslut om ingående av avtalet genom skriftväxling mellan Europeiska unionen och Konungariket Norge om ytterligare handelsförmåner för jordbruksprodukter, uppnådda på grundval av artikel 19 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (14206/2010 – C7-0101/2011 – 2010/0243(NLE))	168
2013/C 51 E/39	Utvidgning av tillämpningsområdet för avtalet EG/Schweiz om handel med jordbruksvaror till att även omfatta Liechtenstein *** Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till rådets beslut om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om ändring av tilläggsavtalet mellan Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om utvidgning av tillämpningsområdet för avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter till att även omfatta Furstendömet Liechtenstein (16209/2010 – C7-0125/2011 – 2010/0313(NLE))	168
2013/C 51 E/40	Konventionen om bevarande och förvaltning av det fria havets fiskeresurser i södra Stilla havet *** Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om utkastet till rådets beslut om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av konventionen om bevarande och förvaltning av det fria havets fiskeresurser i södra Stilla havet (08135/2011 – C7-0098/2011 – 2011/0047(NLE))	169
2013/C 51 E/41	Avtal EU/Brasilien om civil luftfartssäkerhet *** Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om utkastet till rådets beslut om ingående av ett avtal mellan Europeiska unionen och Förbundsrepubliken Brasiliens regering om civil luftfartssäkerhet (13989/1/2010 – C7-0336/2010 – 2010/0143(NLE))	170
2013/C 51 E/42	Avtal EU/Island och Norge om förfarande för överlämnande mellan EU:s medlemsstater och Island och Norge *** Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om utkastet till rådets beslut om ingående av avtal mellan Europeiska unionen och Republiken Island och Konungariket Norge om förfarande för överlämnande mellan Europeiska unionens medlemsstater och Island och Norge (05307/2010 – C7-0032/2010 – 2009/0192(NLE))	170
2013/C 51 E/43	Bildande av det gemensamma företaget för bränsleceller och vätgas * Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 521/2008 om bildande av det gemensamma företaget för bränsleceller och vätgas (KOM(2011)0224 – C7-0120/2011 – 2011/0091(NLE))	171

2013/C 51 E/44

Frivillig modulering av direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 378/2007 när det gäller reglerna för frivillig modulering av direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken (KOM(2010)0772 – C7-0013/2011 – 2010/0372(COD)) 172

P7_TC1-COD(2010)0372

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 september 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 378/2007 vad gäller frivillig modulering av direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken 172

2013/C 51 E/45

Tillämpningen av vissa riktlinjer för statsstödda exportkrediter ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om tillämpningen av vissa riktlinjer för statsstödda exportkrediter (KOM(2006)0456 – C7-0050/2010 – 2006/0167(COD)) 173

P7_TC1-COD(2006)0167

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen av den 13 september 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om tillämpningen av vissa riktlinjer för statsstödda exportkrediter och upphävande av rådets beslut 2001/76/EG och 2001/77/EG 173

Onsdagen den 14 september 2011

2013/C 51 E/46

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: AT/AT&S från Österrike

Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det inter-institutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/008 AT/AT&S från Österrike) (KOM(2011)0339 – C7-0160/2011 – 2011/2125(BUD)) 174

BILAGA 175

2013/C 51 E/47

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter - AT/Steiermark och Niederösterreich från Österrike

Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det inter-institutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/007 AT/Steiermark och Niederösterreich från Österrike) (KOM(2011)0340 – C7-0159/2011 – 2011/2124(BUD)) 176

BILAGA 177

2013/C 51 E/48

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: tekniskt stöd på kommissionens initiativ

Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering av globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det inter-institutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (EGF/2011/000 TA 2011 – tekniskt stöd på kommissionens initiativ) (KOM(2011)0358 – C7-0167/2011 – 2011/2130(BUD)) 178

BILAGA 179

2013/C 51 E/49	Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter - ansökan EGF/2010/029 NL/Zuid-Holland och Utrecht huvudgrupp 18 från Nederländerna Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det inter-institutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/029 NL/Zuid-Holland och Utrecht huvudgrupp 18 från Nederländerna) (KOM(2011)0388 – C7-0172/2011 – 2011/2136(BUD))	180
	BILAGA	181
2013/C 51 E/50	Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter - ansökan EGF/2010/027 NL/Noord-Brabant huvudgrupp 18 från Nederländerna Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det inter-institutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/027 NL/Noord-Brabant huvudgrupp 18 från Nederländerna) (KOM(2011)0386 – C7-0173/2011 – 2011/2137(BUD))	182
	BILAGA	183
2013/C 51 E/51	Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter - ansökan EGF/2010/028 NL/Overijssel huvudgrupp 18 från Nederländerna Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det inter-institutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/028 NL/Overijssel huvudgrupp 18 från Nederländerna) (KOM(2011)0387 – C7-0174/2011 – 2011/2138(BUD))	184
	BILAGA	185
2013/C 51 E/52	Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter - ansökan EGF/2010/030 NL/Noord Holland och Flevoland huvudgrupp 18 från Nederländerna Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det inter-institutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/030 NL/Noord Holland och Flevoland huvudgrupp 18 från Nederländerna) (KOM(2011)0389 – C7-0175/2011 – 2011/2139(BUD))	186
	BILAGA	187
2013/C 51 E/53	Integritet och öppenhet på energimarknaderna ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om integritet och öppenhet på energimarknaderna (KOM(2010)0726) – C7-0407/2010 – 2010/0363(COD) P7_TC1-COD(2010)0363 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen av den 14 september 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi	188
	BILAGA	189

Teckenförklaring

*	Samrådsförfarandet
**I	Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
**II	Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
***	Samtyckesförfarandet
***I	Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
***II	Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
***III	Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baserar sig på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit)

Politiska ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ¶.

Tekniska rättelser och justeringar gjorda av ansvariga enheter: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med kursiv stil och strykningar med symbolen ||.

PRENUMERATIONSPRISER 2013 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 420 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	910 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV